233

F

38

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

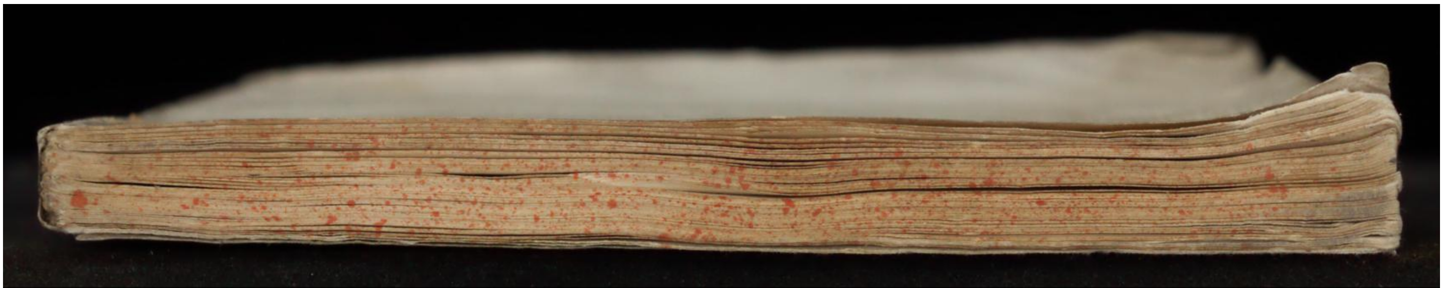

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

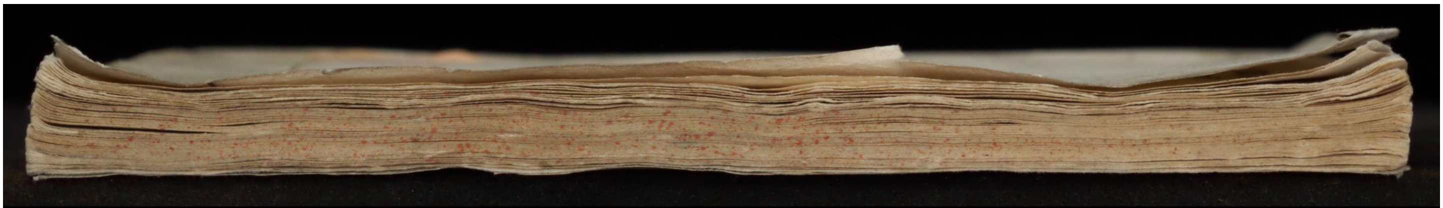
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

compl. mit 1 Holzschn. am Schluß
HR.

4º 3552

Philelphus

M. 16667

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

5 74706

233
F38

Franciſci Philelfi equitis aura ti poete oratoriſq; tam grece q̃ latine lĩgue peritiſ ſimi breuiores elegãtioreſq; epiſtole om̃ibus concinne et pure ſcribere cupientibus mľ tũ vtiles ex eius toto epľarũ volumĩe diligẽter ſelecte. cũ argumentoꝝ indice ſingľas breuiter epi ſtolas decla rans.

¶ Quibus nonnulle ꝑbreues Angeli Politiani epiſtole in calce ſunt adiuncte

¶ Ad lectorem Hexaſticon

Franciſci quicunq; velis dictata philelfi
Diſcere: ſiſte gradus: hec monumẽta legens
Quicquid enim variis de rebus epiſtola prebet
Hinc haurire queas nil aliunde petens
Non iactata leges: et que dat vulgus ineptum
Sed que doctus habet vſus: et artis opus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Tabula

ADuētū ſuū narrat ⁊ peſtilētie vim declarat.	Pagia pma
Agit amico grās q ex peſte fugiēdū ſuadet	eadem
Conſiliū approbat	eadem
Arcas cū libris ⁊ veſtibus petit	eadem
Aduentū ſuū narrat ⁊ verſura qd ſit	eadem
Petit ſibi rebuſq ſuis conſuli	eadem
Honeſtati ſatiſfeciſſe ſe ait ⁊ vtilitatis habendā eē rōnē	ij
Conqueritur ſibi promiſſa non ſeruari	eadem
Hortatur quendā ad ſtudiū lrāꝝ. Deinde ponit d… inter fecia/les ⁊ caduceatores	
Conſtans et gratus eē vult	eadem
Amicorum paria quattuor	eadem
Dolet ſe non poſſe gratificari	eadem
Receſſurum ſe ſcribit propter peſtilentiam	eadem
Profectionem ſuam pdicit amico	eadem
Quā honorifice ſit acceptus narrat	eadem
Corrigit laudationē amici de ſe	eadem
Depoſitū reddi poſtulat	eadem
Cur nō ſcripſerit. Itē laudat Bononiā	eadem
Factionē naſcentē oſtendit	eadem
Hortatur amicū ne laboret de reditu ſuo	iiij
Libros ab alio repetendos ait	eadem
Laudes de ſe minuit	eadem
Cōmendat quendā amico	eadem
Factiones et tumultū narrat	eadem
Cōdicionē accipit de pacta ſibi pecunia	eadem
Mulis ſibi opus eſſe dicit	eadem
Integꝝ ſibi eē negat vt obſequatur conſilijs	v
Conditionē ſe nō poſſe admittere dicit	eadem
Excuſat ſe	eadem
Fidē ſibi eē ſeruandā dicit	eadem
Cauſam cunctatōis narrat et tuti itineris lrās optat	eadem
Laudans hortatur amicū ad gloriā	vi
Unde et quo pergat dicit	eadem
Amico gratulāti ⁊ operā pollicēti reſpondet	eadem
Pericula ſua narrat	eadem
Libros quos alteri cōmendauit repetit	eadem
Conductū ſe ait in triennium	vij
Singulariter quendā cōmendat amico	eadem
Conſuli ſibi ſuiſq rebus petit	eadem
Factionē florentinoꝝ ſibi moleſtā eſſe dicit	eadem

KONINKLIJKE
BIBLIOTHEEK

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Tabula

Cōmendat amico quandam	eadem
Pollucem repetit	eadem
Admonitū ſe dicit vt ſibi caueat.	eadem
Maturari promiſſa petit	eadem
Inimicū coꝛrigit vt ſibi inſidietur	eadem
Inimicū vilipēdendo arguit improbitatis	viij
Hoꝛtatur amicū vt promiſſa opere compleat	eadem
Grās agit officioſo amico Itē excuſat ſe ꝙ ꝓmiſſum non perfecerit	
Moleſtiam ſui ſtatus narrat	eadem
Cauſaȝ cunctationis oſtendit.	ix
Rationē reddit cur abierit	eadem
Reſponſurum ſe breui dicit	eadem
Certioꝛ fieri vult de ſtatu amici	eadem
Libꝝ alterius ſe nō poſſe mittere ait	eadem
Increpat quendā ꝙ ſibi res ſuas non reddit	eadem
Ignoſci ſibi petit ꝙ nō ſatiſfaciat votis amicoꝝ.	eadem
Loqui ſe ait per tabellariuȝ	eadem
Excuſatoꝛia epiſtola	x
Conſiliū de profectione aperit	eadem
Morā ſuam excuſat	eadem
Grās agit amico pro donis Itē laudat ariſtā ꝛ rus amici	eadem
Venturū ſe ait	eadem
Succeſſus ſuos narrat et amicū latēter allicit	eadem
Libꝝ ſe dicit ſub cōditione miſſuꝝ	eadem
Arguit quendā ꝙ libꝝ alteri nō reddiderit	eadem
Hoꝛtatur amicum	xi
Cauſam dicit cur deceſſerit	eadem
Excuſatoꝛia epiſtola	eadem
Cōceſſiſſe ſe ait in aliū locū vbi in magno eſt honoꝛe	eadem
Accuſat ſupbie quendā	eadem
Hoꝛtatur amicū ad viciſſitudinē lrārum	eadem
Amari ſe dicit et inuicē amare	eadem
Hoꝛtatur amicū ad libroꝝ lectionē	xij
Iudiciū Philelfi de Quintiliano	eadem
Hoꝛtatur quendā vt libꝛos reddat	eadem
Arguit quendā iniuſticie	eadem
Gratulatur cuidā ꝙ magiſtratū accepit	eadem
Dicit ſe febꝛe liberatū ꝛ quo pacto.	eadem
Negligi ſe queritur ab amico	xiij
Accuſat eos q̄ cōmodo ꝓprio amiciciā metiūtur	eadem
Hoꝛtatur quēdā vt rus relinquat	eadem

Tabula

Abſentem magis q̄ preſentem laudandum eſſe dicit Item iocat de quodam flagitioſo	xiiij
Promittit officiū ſuū ꝛ libros repetit et epiſtolas petit	eadem
Grās agit et Moſei vitam ſe traſlaturum ſpondet	eadem
Excuſat ſe ꝙ rñderit ſerius Itē laudāti ſe reſpondet	xiiij
Excuſatōem ſe accipe dicit deiñ quedā cōmendat amico.	eadem
Amici ſtudium in litteris adhortatur	eadem
Amorem in laudando oculis carere dicit. deinde pro munere gratias agit Excuſat ſe	eadem
Conſilia laudat amicorum	eadem
Laudat quendam ꝙ patrem in virtute imitetur	eadem
Excuſationem admittit	eadem
Veterem amiciciam ſe colere ait	xv
Accuſat quendam	eadem
Uxoris mortem filio nunciat eumq̄ domum reuocat	eadem
Arguit quendam illiberalitatis.	eadem
Exeuſatoria epiſtola	eadem
Excuſatorie littere	xvi
Officium filio petit	eadem
Hortatur amicum ad ſcribendum	eadem
Accepiſſe ſe munuſcula dicit amici Sz poſthac leuiora ſe malle	ea.
Excuſat ſe cur librum non mittit	eadem
Arguit amicum iniuſticie erga ſe	eadem
Officium ſuum narrat	eadem
Laudans quendam commendat eū amico	eadem
Cōmendatiua epiſtola et laudis plena	xvij
Et ſibi et amico bene eſſe gaudet	eadem
Monenti vt ſibi caueat gratias agit	eadem
Accuſat amicū rariſſime ſcriptōias officiū ſuū illi ſpōdet	eadem
Viciſſitudinē lrārū poſtulat	eadem
Breuitatē lrārum ſubaccuſat	eadem
Exculat ſe rare ſcriptionis	eadem
Libruz exſcribendū petit	eadez
Cōmendatiua epiſtola non vulgaris	xviij
Excuſat ſe rare ſcriptionis	eadem
Promiſſa adimpleri petit	eadem
Orationes mittit amico Excuſat ſe	eadem
Corripit quendam	eadem
Spem adimit cuidam	eadem
Bene ſperare iubet amicū	eadem
Accuſat quendam torporis ꝛ negligentie	xix

Tabula

Inuidum carpit	xix
Quotuſquiſqꝫ quid ſignificet	eadem
Boetij dialectica excribi poſtulat	eadem
Sollicitus eſt de ludimagiſtro	eadem
Iniuriam ſe donaturum oſtendit	eadem
Aduentũ ſuũ p̃dicit ꝛ ſaluũ conductũ petit	eadem
Accuſat ſilentiũ cuiuſdã et lr̃as ꝛ noua petit	eadem
Scire deſiderat mentem principis	eadem
Quendã accipit in amiciciã	xx
Hortatur amicũ vt exẽplo ſuo ſepius ſcribat	eadem
Inuehitur in tabellarios negligẽtes ꝛ ꝓmiſſa ĩpleri petit	eadem
Tabellarij occaſione eadẽ iteꝝ ſe ſcribere d̃t	eadem
Mortem principis narrat	eadem
Romã ſe petituꝝ d̃t	eadem
Libros commodat amico	eadem
Iocatur in medicũ Lactantiũ repetit	eadem
Conditõem ſe non poſſe accipere ait	eadem
Neqꝫ conſilij neqꝫ auxilij locũ apud ſe eẽ ait	eadem
Negat ſe plura hoc tp̃e poſſe ſcribere	xxi
Iliada ſe vendere negat	eadem
Non expedire ait vt om̃ia ſcribat	eadem
Corrigit inſimulãtẽ ſe negligentie	eadem
Amicicia laudãdo opam petit amici	eadem
Inſeruire ſibi a diſcipulo deſiderat	eadem
Amici promiſſa non rñdere ſuis ait	eadem
Illiberalitatis accuſat amicũ	eadem
Amicũ certiorẽ facit de rebꝫ ſuis ꝛ de ſtatu ciuitatis petitqꝫ ꝯſilium	
De eadem re	eadem
Tabellarij verbis fidẽ eẽ hñdã ait ꝛ amici operã petit	eadem
Pericula ſua narrat ꝛ conſiliuꝫ petit	eadem
Admonitus grãs agit ꝛ mores ſuos declarat	eadem
Grãs agit p̃ncipi ſe ad familiaritatẽ inuitanti	eadem
Itẽ quid differunt rex et tyrannus	xxiij
Rõe tp̃is eẽ loquendum ait	eadem
Periculoſum tp̃s eſſe oſtendit	eadem
Accuſatus ſup̃bie excuſat ſe	eadem
Arguit quendã non obſeruare ꝓmiſſiones	eadem
Sanari vulnera petit ab eo qui inflixit	eadem
Laudat quendã grece lr̃aru ſtudioſum	eadem
Comparatio Hieronymi ꝛ Auguſtini	canem
Anguſtiam ſuam oſtendit	xxiiij

III

Tabula

Loqui ſe ait per tabellarium	xxiiij
Conſilium petit	eadem
Conſuli ſibi iterũ petit ꝓpter pericula	eadem
Dicit quoſdã vtiles donec vtilitas deceſſerit	eadem
Laudat quendã q moꝛali phie opam dat	eadem
Conſolatur amicũ in aduerſa foꝛtuna	eadem
Libꝛos repetit	xxv
Arguendo quendã libꝛos ab eo repetit	eadem
Lrãs ab amico petit ꝛ libꝛos ſuos repetit	eadem
Jocatur in amicũ ruri manentẽ	eadem
Pecunias ſibi ſolui petit Lrãs repetit	eadem
Stomachatur cuidam ſibi moleſto	eadem
Traditum ſe querit obliuioni	eadem
Operã amici impoꝛtune petit	eadem
Certioꝛ fieri petit de pꝛoſpero ſtatu amici	xxvi
Grata fuiſſe ſcripa amici dt	eadem
Suadet amico vt etiã in ſenio nõ quieſcat a ſtudio	eadem
Carmina ſua repetit	eadem
Carmina iterum reddi ſibi poſtulat	eadem
Lrãs amici laudat eũ qꝫ ad virtutẽ hoꝛtatur	eadem
Promiſſa confectum iri petit	eadem
Ad idem Officium petit amici	xxvij
Petit vt ad ſe amicus veniat	eadem
Anxiũ ſe ait ſup valitudīe ꝛ abſentia filij	eadem
Silentiũ diuturnũ accuſat	eadem
Silentiũ carpit Lrãs a diſcipulo petit	eadem
Plantas ſibi mitti petit	eadem
Librum ſerio petit ſibi reddi	eadem
Conſiliũ mutatũ ab amico miratur	eadem
Hoꝛtatur amicũ vt tandẽ libꝛos reddat	xxviij
Pollicita maturari deſiderat	eadem
Expediri petit quod in rem ſuam ſit	eadem
Librum repetit	eadem
Lrãs ſe nondũ accepiſſe dt Deinde ſtatũ ſuũ ſt	eadem
Dicit ſe nihil accepiſſe pꝛomiſſi	eadem
Amari ſe letatur et reditu ꝛ reſpondet	eadem
Laudat amicũ q ſe amat	xxix
Accuſat quendã rare ſcriptionis	eadem
Silentiũ accuſat ꝛ lrãs petit	eadem
Salariũ duplũ petit vt redeat	eadem
Diligere ſe ait amicũ ꝛ ſp dilectũ ꝛ etiã ſuũ pollicetur aduẽtũ	eadez

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Tabula.

Peſtilentiā ait incrudeſcere	eadem
Certior fieri petit de cōmiſſis	eadem
Commendat amicum	eadem
Loq̄ ſe ait cū eum qui lrās pertulit	eadem
Nihil quod ſcribat occurriſſe ait Itē de podagra	xxx
Promittit ſe curaturum oīa	eadem
Noīa librorū venaliū deſiderat ſibi ſcribi	eadem
Arguit amicū auariuſculū factū	eadem
Cōmendatio ironica ac ridicula	eadem
Peſtilentiā ſe timere ait ꝛ cōſiliū petit	eadem
Peſtilentiā incrudeſcere ait	eadem
Paupertatis incōmoda narrat ꝛ conſuli ſibi petit	xxxi
Cur breuis ſit indicat	eadem
Filiū ad ſe reditu⁊ ſignificat	eadem
Stomachatur ꝙ lrās ad ſe datas nō acceperit	eadem
Cōq̄ritur ſe lrās nō accepiſſe ꝛ ventu⁊ reſpondet	eadem
Laudat amicum Lrās petit	eadem
Conqueritur ſe pecunias non recepiſſe	xxxij
Deſiderium videndi amicū inſinuat	eadem
Venturum ſe dicit ꝛ lrās regis expectat	eaaem
Excuſat ſe apud amicū ꝛ ei negociū dat	eadem
Silentium latenter accuſat	eadem
Officium petit amici	eadem
Profecturum ſe dicit	eadem
Eiectū ſe ab vrbe dicit ob peſtem	eadem
Hortat amicū vt res aſſeruet ne furto ſurripiātur	eadez
Eiectionē ſuam narrat	eadem
Amici preſentiam petit	xxxiij.
Amicū vt ſe cōueniat orat	eadem
Longū ſilentiū accuſat ꝛ ſtatū ſuū indicat	eadem
Incōmoda ſua narrat amico	eadem
Grās agit de tritico promiſſo	eadem
Officij neglecti ſubaccuſat amicū	eadem
Domū ſibi pduci petit ꝙ̄ ocioſiſſime	xxxiiij
Domū qualez cōduci velit Itē Nae quid fit	eadem
Reuerſu⁊ ſe dicit Papiā	eadem
Certiorē fieri cupit de rebus ſuis domeſticis	eadem
Moneri quendā petit ne ſibi moleſtus ſit	eadem
Silentiū ſuū excuſat ꝛ ſtatū ſuū narrat atq̄ ꝓpoſitū	eadem
Reſponſum petit	xxxv
Conqueritur ſibi pmiſſa non ſeruari	eadem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Tabula

Excribi librum petit	
Accuſat quendã perfidie	eadem
Reſpondet lr̃is amici eũq3 laudat beniuolẽtie	eadem
Grãs agit pro beneficijs	eadem
Cõmendat quendã apud amicũ	eadem
Iniuriã ſibi factã narrat	xxxvi
Accuſat amicũ obliuionis	eadem
Officium laudat amici	eadem
Officiũ petit amici	eadem
D pr̃ filio petit redituro	eadem
Certior fieri de ſtatu amici petit	eadem
Cõmendat amicũ amico	eadem
Commendaticia epiſtola	eadeꝫ
Cõmendari exẽplar petit vt excribatur	eadem
Iuuari petit ſe lr̃is alterius	eadem
Cõqueritur de tarditate officij	xxxvij
Grãs agit ei qui filiũ ſuũ tractauit bene	eadem
Hortatur amicũ vt obliuiſcatur cõmiſſoꝝ	eadem
Libꝝ petit vt ſuũ emendet	eadem
Hortatur filiũ vt preſuli obſequatur	eadem
Hortatur filiũ de libris inquirendis	eadem
Arguit filiũ ꝙ iuſſa non perfecerit	eadem
Donat amicũ carmine quodã	eadem
Memorẽ ſe dt amici Itẽ accuſat amici ſilentiũ	xxxviij
Quanti liber emi poteſt dicit	eadem
Gratulat amico dignitatẽ aſſecuto cui ꝛ mũeri dat libros	eadem
Officium petit	eadem
Rñſum a filio petit ꝛ ſua ſcp̃ta mittit amicis legẽda	eadem
De lr̃is reddẽdis officium petit amici	eadem
Grãs agit ꝙ amicus ſibi morẽ geſſit	xxxix
Egre fert cunctationẽ ſuã ꝛ de ſatyris ſuis ſcribit et laudat librum ſa/tyrarum	eadem
Certiorẽ facit amicũ de rebus ſuis	eadem
Succeſſus ſuos narrat ꝛ officiũ petit in familiã	eadem
Arguit filiũ fugitiuũ ꝛ de ſacerdotio conſiliũ dat Et inconſtantie filiũ arguit	eadem
Ad amicum de negocijs illius excuſat amicos et iubet amicum bene ſperare	eadem
Accuſat tabellarioꝝ iniuriã Excuſat ſe ꝙ morẽ nõ geſſit amico	xl
Mendacij quendã arguit et libꝝ repetit	eadẽ
Libros ſibi reſtituendos ſerio curat	eadem
	eadem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Tabula

Donat amicū libris ſuis	eadem
Gratulatur amico de probo filio	xli
Cunctationis cauſam narrat	eadem
Libros repetit	eadem
Operam petit amici in rem ſuā	eadem
Gratias agit	eadem
Excuſat; ſed quod diſtulerit officium ſuū	eadem
Silentij cauſam reddit ⁊ operā ſuā ſpondet	eadem
Obſequium ſuum offert amico	xlij
Litteras ſuas conqueritur interceptas	eadem
Locū et tēpus p̄finit conueniendi amici	eadem
Admonet quendā vt ſibi inſeruiat	eadem
Gratias agit et promiſſa petit adimpleri	eadem
Hortatur amicum vt compleat promiſſa	eadem
Gratificatur amico pro munere	eadem
Operam petit amici	xliij
Grās agit amicis laudātibus rn̄dit, pmittitq̧ aduētū ſuū	eadem
Pecuniā ſuā cōmodari petit	eadem
Dicit ſe quendā cū ſummo pōtifice in grām redegiſſe	eadem
Equuleus laudat equū Reſponſuȝ petit	eadem
Excuſat ſe de ſilentio Cōmendat quendā	eadem
Dicit ſe pagere mandata et gratū ſe oſtendit	xliiij
Miratur ſibi nihil eſſe rn̄ſum	eadem
Infidū quendā eſſe dicit Gratū ſe eē dicit	eadem
Excuſat ſe preclare ꝙ amicū nō ſalutauerit.	eadem
Laudat amicum	eadem
Litteras petit de ſtatu amici	xlv
Interrogat de nauigio Excuſatoria epiſtola	eadem
Excuſat amicū nō ſcribentē ⁊ tn̄ cū vacabit ſcribit orat	eadem
Certior fieri petit de ſtatu amici	eadem
Laceſſentem ſe monet vt deſinet	eadem
Laborare amicū ex crure dolet ⁊ lrās ſuas illi nō redditas	eadem
Cauſam ſilentij reddit Litteras petit	xlvi
Oſtendit ſe rebus ſuis velle proſpicere	eadem
Excuſat occupationes amici	eedem
Pelliri a principe veſtem petit	eadem
Debitorē quendā dicit eſſe ſoluendo	eadem
Nec ſimulandū nec diſſimulādū cē laudatq̧ amicū ꝙ ſe totū patefe/citſibi: et pollicetur officiū ſuum	eadem
Amico grās agit pro bn̄ficijs ⁊ libros illi mittit	xlvij
Petit quippiam a ſummo pontifice	eadem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Tabula

Operam petit cardinalis	eadem
Gratum ſe oſtendit	eadem
Litteras mittit filio reddendas	eadem
Hortatur amicū ad vicisſitudinē lrārū	eadem
Codicē Alberti magni petit	eadem
Filij cauſas expediri rogat	eadem
Reddi petit lrās filio vt properet domum	xlviij
Recte ſe conſuluiſſe dicit	eadem
Deſiderat lrās amici vt libros illi mittat	eadem
Hortatur filiū ad bonas artes	eadem
Gratificatur amice duplici ratione	eadem
Cauſam cur non reſcripſerit narrat	eadem
Negocium nondum pfectum dicit	xlix
Libros abſolutos eſſe dicit epiſtolas alijs tradēdas mittit, ac de futuri temporis qualitate inquirit	eadem
Opera ſua mittit amico a quo ⁊ lrās petit ⁊ fauorē in tabellarium	
Lrās ſibi non eē redditas dicit	eadem
Rn̄dit amico quid ſperandū q̄d ve nitendū ſit	eadem
Promittit officium ſuum	eadem
Promittit pluribus verbis officium ſuum	eadem
Gratū ſe eē dicit de bn̄ficijs acceptis	eadem
Arguit quēdā furti ⁊ libꝝ repetit	l
Silentiū accuſat	eadem
Dotem filio petit ſibi impetrari a principe	eadem
Pecunia vt ſibi ſoluatur petit	eadem
Promittit obſequium ſuuꝫ	eadem
Litteras annexas reddi petit amico	eadem
Arguit amicū libros non reddidiſſe	eadem
Gratulatur amico q̄ ⁊ egritudine conualuit hortaturq̄ vt curet valitudinē ſuam	eadem
Cauſaꝫ ſilentij reddit ⁊ aliqua ſibi exscribi petit	li
Accuſat quendā q̄ rem interuerterit Itē de turcis meminit	eadem
Commodata repetit	eadem
Doctrinā cū bonitate iunctā eē debere	eadem
Amicū orat vt filio conſulat bene	eadem
Librariū ad ſe mitti iubet	eadem
Minatur cuidam niſi libros reddat	eadem
Litteras alteri reddēdas mittit	lij
Filium admonet vt ſibi caueat	eadem
Rn̄det illi qui eū laudauerat ⁊ oratōes petierat	eadem
Carmina mittit	eadem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Tabula

Hippocratis libros mittit amico	eadem
Certior fieri cupit Arguit vituperantē ſe	eadem
Detractores carpit	eadem
Operam petit amici	eadem
Uiciſſitudinē excitat lrãrum	liij
Lrãs petit amici ꝛ ſuos illi ſucceſſus indicat	eadem
Orat amicũ vt inquirat de libris	eadem
Gaudet triſtē nunciũ in letiorē cõmutatũ Itē monet vt quedam hor/tetur et excitet	eadem
Gratulatur amico de proſpero ſucceſſu Monet inuidentiam eſſe cõtē nendam	eadem
Curari rem ſuam petit	liiij
Filio peregrinari volenti conſilia dat	eadem
Animum ſuum per aliũ aperit	eadem
Commendaticie littere	eadem
Hortatur quendã vt libros reddat	eadem
Hortatur amicũ vt meminerit promiſſorũ Lrãs petit	eadem
Promiſſa vt comprobentur orat	eadem
Petit vt aliquid tp̃is amicicie officio dat	eadem
Excuſat tarditatē lrãrum q̃ nõ ſit arbitrij ſui	lv
Maturari petit operam amici	eadem
Laudat quendam fidei in principem	eadem
Diligentiſſime quendã amico cõmendat Itē excuſat ſe q̃ ad ſummũ pontificem non reſcripſerit	eadem
Munera optet comitatu iureue lrãrũ	eadem
Docet quibꝫ artibꝰ inſtitui qd debeat futurus medicus	eadem
Filium amico commendat	lvi
Filium commendari orat	eadem
Filio vt adſit amicus optat	eadem
Lrãs ait ad ſe non eē perlatas	eadem
Problemata Ariſtotelis trãſlata mitti ſibi petit	eadem
Gaudet amicũ bene habere	eadem
Lrãs interceptas conqueritur	eadem
Adoleſcentē amico commendat	eadem
Quõ res habeat ſcire deſiderat	lvij
Libꝛ repetitꝛ petit amicũ admoneri vt ꝑmiſſa cõpleat	eadem
Officiũ petit amici in preſentia	eadem
Hortatur amicũ vt q̃ ꝑmiſerit ſibi ꝑficiat	eadem
Petit ab amico vt hortetur filiũ ad virtutē	eadem
Facit amico poteſtatē ſui ne ingratus ſit	eadem
Auxilium impendi ſibi petit	eadem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Laudat filij peregrinationē lviij
Beniuolū facit amicū ad hoſpitalitatē ſuis exhibendā eadem
Parari poſtulat que ad iter faciundū opus erūt eadem
Arguit quendā officij neglecti aut ſpreti eadem
Gras agit mirifice Reſponſum petit eadem
Amicicia quō orta ſit inter ſe & aliū quēdā narrat eadem
Minatur cuidā niſi libros reddat lix
Crebriores litteras filij petit eadem
Arguit filiūq; prēm accuſat eadem
Monet filiū vt & ſepius et apertius ſcribat eadem
Religioſi amico cōmendātur eadem
Operam a ſe petitam reijcit in alterum lx
Operam amici petit eadem
Beneficiū beneficio accumulari orat eadem
Petitiones alique petuntur a Philelfo eadem
¶ Quindecim familiares epiſtole Angeli Politiani in fine per ordinem ſequuntur

¶ Tabula in epiſtolas diſertiſſimi Frācīſci philelfi cum adiunctis epiſtolis feliciter finit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

¶ Franciſcus philelfus Franciſco barbaro. Salutem dicit.

¶ Aduentũ ſuũ narrat et peſtilẽtie vim declarat.

QUod tibi iucundiſſimum
eſſe puto. nudiuſtercius Venetias ex vrbẽ Conſtantio
poli adueni vnde abeẽ te᷑ doleo q᷑ tua ſuauiſſima con
ſuetudine frui non lꝫ ꝛ gaudeo ꝙ ſalutis tue rõem ha
beas. nã furor peſtilẽtie parcit nemini. nec vllis reme/
dijs aut arceri poteſt aut reprimi. ne ſi Aeſculapius q̃dem ipe huiuſue
filius podaliri⁹ ꝛ Machaon cũ Apide vna illo q̃ pmus medicinã dicit
inueniſſe. ꝓpulſatores ꝛ curatores adſint Quare cum vita ſis digniſſi
mus facile et equo aĩo patior abſentiã tuã dũ tñ lrĩs creberrimis pñtis
tui deſideriũ reſartias Uale ex Uenetijs. iiij. idus Octobres

¶ Fran. phi. Danieli veturio Sa. dicit

Agit amico grãs ꝙ ex peſte fugiendum ſuadet

AGo tibi grãs immortales ꝙ tanta beniuolẽtia me complecte/
ris. non enim ſine magna quadã amoris vi me hortaris vti tã
tis peſtilentie ignibus Uenetijs eẽ nolim ſed vel Patauiũ concedam
vel alio vbi tuti⁹ vite mee cõſultũ ſit. Si dixero me omnino expertem
metus plane mẽtiar Metuo em̃ ſed non tã mihi ꝗ͂ infanti filio vxoriqꝫ
adoleſcẽtule tum relique etiã familie qui min⁹ fortaſſe ſibi cauere norit
Nec ſatis ſcio quid faciam Nã patauij quoqꝫ et in reliqͣs propinquis
vrbibus efferatam hanc morbi immanitatem audio incrudeſcere.
Quare aut nuſqꝫ eſt mouendus pes aut fugiendum longius vbi pa/
catior ſit aeris clementia Conſilium tñ tuum non poſſum non proba
re Uale ex venetijs kalendis Nouembribus

¶ Fran. phi. Uictorino feltrenſi Salutem dt

Conſilium approbat.

EGo te vir᷑ non ſolum mei amantiſſimum ſꝫ et prudẽtem ꝛ bonũ
etiam p̃dem eẽ cognoui Admonitionẽ tuam non poſſum nõ ꝓbare
Sed qui mare ingreſſus ſit non habet ventos in manu Aduerſus cõ
trarios flatus tantiſper nitẽdũ eſt dum vel fortuna vel deus aliquem
portũ obtulerit ſi minus optatũ ſaltẽ tutũ Sententiam meam tenes
Uale ex Uenetijs. vi. kalen: Decembribus

¶ Fran. phi. Leonardo iuſtiniano Salutem

Arcas cum libris et veſtibus petit

QUoniã natalis chriſtian⁹ iã ꝑpe modũ pulſat fores facias mihi rẽ
gratiſſimã ſi quas arcas anteqꝫ ego forẽ ex Conſtantinopoli ſolu/

turus ꝑ illius tēporis naues ad te miſi mihi reddi curaueris Non em̄ ſolum libris nonnullis mihi opus eſt. qui arcis ſeruantur ſed etiaꝫ veſtimentis tum meis tum vxoris Et vt de me ſileam me quottidie vxor rogat. ne ſe diutius priuē voluptate ſuarum veſtium Quare niſi ad proximum natalem huic morem geſſero ſe ab me deludi exiſtimabit Nam neqꝫ te latere debet ingenium muliebre et ego vxori ea negare non auſim. que vite cultui decoriqꝫ debentur adoleſcentule preſertim mihi morigere. Uale ex Uenetijs. xvi. kalendas Januarias. M.cccc. xxvij.

¶ Fran. phi. Antonio Lapanorenſi Sa. d.
Aduentū ſuū narrat et vſura quid ſit

QUod meū in italiā reditū iucundiſſime acceperis. ē mihi exploratiſſimum Noui em̄ bonitatē tuam et aīm erga me Qd̄ āt certior fieri vis de rebus meis exponā breui Uereor in eā fabellam incidiſſe quē de cane dr̄ qui vmbratilem ſecutus imaginem. quā ferebat rictu carnem reliquit Erant mihi Conſtantinop oli leta oīa et ſecunda: Dum amicis his obſequor ductus ingenti ſpe captuſqꝫ promiſſis icertam fortunam certis ornatiſſimiſqꝫ commodis anteposui Et ne longior ſim mihi deluſus videor. Quo fit. vt aliunde mihi conſulendum ſit De verſura quod ſcire vis dupliciter exponi ſolet. cum aut fenus fenore aut creditor creditore vertitur Et vt apertius loquar ſi quando es alienum nobis conflatum fuerit nec tantum nobis pecuniarum ſit vt id diſſoluere liceat aut vbi tempus diſſoluendi aduenerit fenus additamus priori fenori aut mutamus creditorem ab altero ſcilicet vſurario es accipientes quod alteri reddamus Uale ex venetijs. xv. kal. Januarias. M.cccc. xxvij

¶ Fran. phi. Leonardo iuſtiniano Salutem
Petit ſibi ſuiſqꝫ rebus conſuli

NOlonica cauſa quicqꝫ patiaris incommodi Nam tua mihi vita non libris ſolū veſtimētis. ſed mea etiā vita charior eſt Poſteaqꝫ id cubiculi vbi mea illa bona continentur ſuſpectū eſt ꝓpter eum q̄ eo in loco peſtilentiali morbo correptus exceſſit e viuis non ſolum expectabo ſed diu etiam multumqꝫ expectabo quo ad aer ad ſalubritatem redierit Sed interea tēporis vt mihi rebuſqꝫ meis conſulas te plurimuꝫ rogo Nam diutius ita agere nec poſſum nec volo Si promiſſa mihi ſeruantur manendum eſt. id quod eo libentius ſum facturus quo video me tibi cunctiſqꝫ patricijs eē chariſſimum Uerum diuturniorem ſpē p̄cio emendā nequaqꝫ cenſeo in hac preſertim tempoꝝ ꝑnicie Uale ex venetijs. xv. kalen. Januarias

¶ Fran. phi. Leonardo iuſtiniano Sa. d.
Honeſtati ſatiſfeciſſe ſe aitꝫ vtilitatis hn̄dā eē rōem.

QUod me hortaris ad patientiã non contẽdo Eſt eñ ea q̃dã ſpecies fortitudinis q̃ res arduas difficileſq̃ ꝑpetimur honeſtatis. vtilitatis ve grã. Ego me honeſtati ita video ſatiſfeciſſe in tãta ꝑiculoꝝ ac tam intolerabili magnitudine. vt plus mihi honeſtas iam debeat quam ego honeſtati Reliqua rõ eſt vtilitatis quã in hãc diem ſcio mihi fuiſſe nullam. poſteaq̃ ex grecia ad vos redij Necqua futura ſit poſſum augurari Sum equidem apud vos perlibenter Sed diu ita eſſe non poſſum Itaq̃ te etiam atq̃ etiam rogo vt proſpicias rebus meis Uale ex venetijs. xiiij. kalen. Januarias

¶ Fran. phi. Joanni auriſpe Salutem dt
Conq̃ritur ſibi ꝓmiſſa non ſeruari

QUod mihi gratularis de meo in italiã reditu. letor equidem me Qum tibi probatũ iri conſilium Uex in hanc diem fortuna cõſilio non rñdet Nam quã mihi ſpem apud Uenetos ampliſſimã ꝓpoſitã ſum ſecutus. ea me video fruſtratũ iri Itaq̃ me facti mei iam penitet. etſi conſilium nequaq̃ eſt accuſandũ Hic eñ diutius mihi cunctãdũ non eſt. cui neq̃ ꝓmiſſa ſeruant̃. ⁊ morbus peſtifer quo vniuerſa ciuitas eſt correpta imminentem interminatur interitũ Uale ex Uenetijs quinto kalen. Januarias

¶ Fran. phi. Gabrieli mauro Salutem dt
Hortat̃ q̃dã ad ſtudiũ lrãꝝ. deinde ponit
drñam inter feciales et caduceatores

LAudo te mi Gabriel. q̃ te a lris abdicare nolucris vt ſolẽt nõnulli vulgo. vbi ad gerendã rempublicã ſe contulerint. Lege ſemper aliq̃d aut ſcribe cũ tibi lz ꝑ publica mũera Magno tibi cõmodo mihi crede. lrẽ ſunt future ſi his vti pro ingenij tui magnitudine preſtantiaq̃ volueris Nunc ad id quod petis Uis enim ſcire quid inter ſit inter feciales et caduceatores Feciales eos fuiſſe conſtat apud priſcos q̃ certa iuris ſolemnitate bellum hoſtibus indicebant At caduceatores eẽ pacis legatos dictos a caduceo que manu geſtabant et caduceum quidem ipſum Apollinem inueniſſe et eo donaſſe Mercurium a quo ipſe lyra donatus ſit de qua quidem re apud Horatium mentio eſt in eo carmine quod incipit Mercuri facunde nepos Atlantis vbi etiam patet Mercurium auctorem extitiſſe non lyre ſolum ſed et eloquentie. ⁊ paleſtre. et preſtigiorum Uale ex Uenetijs pridie kalendas Januar.

¶ Fran. phi. Petro thomaſio philoſopho
ac medico Salutem
Conſtans et gratus eſſe vult

NEc te moneo et pamice. vt nõ vite min⁹ q̃ cõſtantie hẽam rõnem. fruſtra eñ eã eẽ conſtantiam que ſimul cum vita peritura ſit. At ego vt tibi vera loquar et ex animi ſentẽtia nihil eſt quod malim quã

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

me conſtantiſſimum ſimulqȝ gratiſſimum ⁊ eē et haberi Multa hoīꝫ opinioni. multa fame conſentienda ſunt Non enī qđ interius ſit. ſꝫ qđ exteri⁹ ſepe hoīes iudicāt Itaqȝ q̄diu mihi ꝑ hanc celi intemperiē integrum fuerit. non patiar vel ab imperitis accuſari officiū meū At dixe/ris ſatis ac ſup̄ tuo es funct⁹ officio cū non ꝑmiſſione min⁹ q̄ ſpe tua fruſtraris Et id quoqȝ tibi aſſentior. verū niſi i⁹ ē vrgendū. quo pudor meus alios in pudorem agat vel inuitos Itaqȝ rem mihi pergratam facturus es ſi quid ex te et mee et amicorum ſimul rei profuturum excogitaris Vale ex venetijs. iij. nonas Ianuarias Anno a natali chriſtiano. M.cccc.xxviij.

¶ Fran. phi. Gabrieli mauro Salutem
Amicorum paria quattuor

QUod ſcire a me vis quot fuerunt amicorū paria priſcorū memoria maxime celebrata ea reperio quattuor numero extitiſſe Theſeū et Perithoū et patroclū Oreſten et Pyladē Phitiam et Damona Addunt etiā iuniores apud grecos Epaminōdā et Pelopidam Vale ex Venetijs Idibus Ianuarijs

¶ Fran. phi. Andree iuliano Salutem
Dolet ſe non poſſe gratificari.

MAximas tibi gratias habeo mi Andrea. ꝙ oībus in rebus mihi gratificaris Vellem āt mihi aliqua te digna offeretur occaſio non habende ſolum ſed etiā referēde grē Intelligeres ꝑfecto vnū me oīm eē gratiſſimū Itaqȝ eo mihi moleſtior eſt. ea inimicicior p̄ntis peſtilētie vis qua vniuerſus ꝑplus miſere vexatur quo futura video mihi locū ſublatū iri declarādi tibi beniuolētiſſimi animi mei. Cogor enim hrē vite rōnem Quare hic diutius eē nō poſſum ea p̄ſertim fruſtratus ſpe qūa ductus ad vos reuerteram Nec eſt quod quenqȝ accuſem p̄terq̄ tum ſeuiētē fortunā ipſam. tū nimiā meā credēdi facilitatē. Vnūꝫ tibi tamen ꝑſuade me tuū eē ſꝑqȝ futurū Vale ex venetijs. iij. kalendas februarias. M.cccc.xxviij.

¶ Fran. phi. Leonardo iuſtiniano Salutem
Receſſurū ſe ſcribit propter peſtilentiam

CUm in dies magis atqȝ magis Venetijs tēp⁹ tero ea ductus ſpe quā mihi tot lr̄e tue cū pulcherrime Conſtātinopoli agerem. tāta cū charitate fideqȝ ꝑmiſerant. ecce nudiuſtercius repente febris peſtifera ſeruā mihi vnā adorta eſt. quā hodie interemit Quo fit vt hic mihi diutius cunctandum non ſit Intraqȝ triduū ſum hinc Bononiam verſus abnauigaturus vbi honeſtam conditōem offendero vlterius ꝓfecturus non ſum Sin minus honeſtā ad florentinos me recipiam. Tu ſi quid interea tp̄is me vis facturū ꝑ certo litteris Nā poſt quatriduum fruſtra ad me ſcripſeris Vale ex venetijs. quinto Idus februarijs

rias. M.cccc.xxviij.

¶ Frã. phi. Frãciſco barbaro Salutem

Profectionem ſuam predicit amico

Ego qd fore nunqꝫ putaui. hoc veſpi nauẽ incendere inſtitui Fer rariam verſus nauigaturus Inde Bononiam petã vbi ſi honeſta mihi conditio ꝓpoſita fuerit eã accipiã Naꝫ ſi ſecus ceciderit concedã ad florẽtinos. quos audio grece lrãturꝫ atqꝫ eloquentie in ꝑmis ſtu/ dioſos Quicqd ... quã ꝑmum tibi declarabo lris meos ad me libros aduolaturos cures His enim mihi vt ſcis admodũ opus eſt. Uale ex venetijs Idibus februarijs. m. cccc. xxviij

¶ Fran. phi. Joanni auriſpe Salutem

Quã honorifice ſit exceptus narrat.

Ueni Bononiã mi auriſpa ſcdis vt aiũt auibꝫ. Eodẽ enim die quo vrbem ſuam ingreſſus is autem fuit tercius. ex quo a te abij tãtus eſt concurſus ad me ſalutantiũ factus non ſcholaſticoꝝ et doctorum ſolum ſed vniuerſe prope ciuitatis vt nihil neqꝫ frequentius neqꝫ ho/ norificentius dici queat Poſtridie venit ad me nomine apoſtolici le/ gati Lodowic⁹ alamandi cardinalis harelatenſis Albert⁹ florẽtin⁹ vetuſta ac nobili ſtatus albertorum familia queſtor apoſtolicus ꝑcla rus iureconſultus et vir omni virtute preditus Is vbi me perhumane et perbenigne allocutus eſt hortat. vt ſecum vna ad cardinalem eam quippe quem diceret eẽ percupidum videndi mei Huic ego vbi obtẽ peraſſem ad legatumqꝫ veniſſem. eſſemqꝫ breui apud eum. ſed non in commoda vſus oratione. tanta meis cum hilaritate et cum tanta ver borum honorificentia excẽpit vt nihil neqꝫ hilarius neqꝫ honorificen tius dici poſſet Deinde permulta eſt vltro pollicitus que idcirco nõ re fero. ne videar cuiquam ambitioſior Et ne te diutius morer ego Bo/ nonie ſum futurus prefectus anno docende oratorie et moralis philo ſophie munere. cum ſalario aureum quadringentorum quinquagita quorum trecenti ſoluuntur mihi ex ere publico. centum vero et quinq ginta priuatim mihi legatus ipſe daturus eſt. fecitqꝫ iam mihi quinq ginta numerari addiditqꝫ alia plura dona. ad vſum cultumqꝫ domeſ ticum Quare quantum licet ſperare quam optime nobis hoc initio ꝯ ſultum intelligo Uale mi auriſpa et me ama vt facis. ex Bononia. vij. kalendas Martias

¶ Fran. phi. Marco cãnetulo eqti aurato ac iureconſulto Salutem

Corrigit laudatorẽqꝫ amici de ſe

Quibꝫ laudibꝫ heſterno veſperi extuleris apud ꝑſulem hunc nrm̃ apoſtolicũ legatũ pleriqꝫ viri graues et amici mihi renunciauerũt Ego aũt etſi mirat⁹ certe non ſum qd eum ornaueris qui te et amat et obſeruat plurimũ malo tñ de me poſt hac parcius loquaris ne te qui

grauiſſimus ꝛ habearis et ſis minus conſideratū in laudādo iudicent
Non eni ipē me ꝓfiteor at ne ſentio quidē q̄ tutā fidenter ꝛ tā amplo
orer affirmes et ꝑdices ſed facis tu ſane p magnitudine ꝛ benignitate
ai tui q̄ eos oīs tui ſilis eſſe iudicas quos in amiciciā tuā admiſerꝫ Ita
que tibi hēo grās q̄ me tuū eſſe dilucide cognoris Uale Bononie e redi
bus nris.xij.kal'.Aprles

¶ fran.phi. Leonardo iuſtiano Salutē
Depoſitū reddi poſtulat

IOannes corbitius mercator florētinus meo noie te adibit vt meos
ſibi des ad me libros vna cū reb₉ oīb₉ quas depoſuit apud te. Qđ
vt facias te etiā atqꝫ etiā rogo Nā his diutius carere non poſſuꝫ Ua
le ex Bononia.x.kal'Maias

¶ fran.phi. Antonio capanorenſi Salutē
Cur non ſcṗierit Itē laudat Bononiā

QUod iādiu meas nullas accepis lrās aliud certe nihil fuit in cau
ſa quā tuū diuturnū ſilentiū Quo factū eſt vt putarē te querende
pecuīe magis q̄ colende amicicie factū ſtudioſum Itaqꝫ verebar ſi ad
te ſcṗſiſſeꝫ ne iportunus magis q̄ officioſus accederē Nunc autē lecta
pulcerrīa tua ad me epla itellexi rediiſſe iā muſas cū vetere amico i'gra
tiā Quare non poſſum non gratulari mutue noſtre beniuolentie que ſ'
abſentis viciſſitudīe litterarum conatur ꝑſītis reddere. Quod quideꝫ
humanitatis ac benignitatis officium ne vtiqꝫ pretermittamus eque
ſperare de te debeo vt de meipſo poſſum immutabiliter profiteri. Qđ
autē laudas meā abitionem a Uenetis gaudeo conſilium meū omne
laudari abs te viro et optimo et prudenti mihiqꝫ amiciſſimo. Nam
quod ſcire cupis quam me delectat Bononienſis manſio delectat ſane
plurimum Nam et vrbs amena eſt et populus perhūanus et rerū om
nium que vel ad victū vel ad vite cultū attinent magna abundantia ꝛ
laudatiſſimarū omnium artiū ſtudium vehemens. Preterea qđ me
maxime delectat oībus ſuꝫ gratiſſimus faciat deus vt nobis hoc gau
diū ſit perpetuū Tu vale et ſi quid ē quod poſſiꝫ tua cauſa ſcribe Ex Bo
nonia.iij. Idus Maias

¶ fran.phi. Joanni auriſpe Sa.
factionē naſcentē oſtendit

ADmonitōeꝫ tuā libenter admitto ac ꝓbo Item etiā ex aliis audi
ui Si res vt cepit ꝓſpere ſucceſſerit nuſq̄ hic mouebo pedē Sin
aliter acciderit pro tēpore nauigabo Nā neſcio quid monſtri inter hoſ
ce ciues latere audio Quod ne q̄d pariat magne calamitatis non poſ
ſuꝫ non vereri Ego autē in omnē fortunā paratus ſum Uale ex Bono
nis.vi.kalendas Iu.

¶ Fran.phi. Leonardo Juſtiano Salutem

Hortatur amicũ ne laboꝛet de redditu ſuo

NArrauit mihi Joãnes coꝛbiti⁹ quãta me beniuolẽtia complecte/ris ⁊ ꝙ de me nõ modo amice ſed etiã honoꝛifice es locut⁹ Addiditqꝫ te ꝓpediem effecturũ vt vel Venetijs vl' patauij ꝙ honeſtiſſime eẽ poſſes quare nõ eẽ opus vt libꝛos ſibi meos ad me dares cum apud vos ſi ꝫ ꝙ ꝙ honoꝛificẽtiſſime futurus Beniuolẽtia tua mihi certius nihil ẽ Jta que mirandũ non ẽ ſi de me ſꝑ amice atqꝫ honoꝛifice et ſentis ⁊ loqris Tibiqꝫ habeo grãm ꝙ das opam et ꝑuatim et publice vt omnes intelligant me tibi eſſe chariſſimum De meo autẽ ad vos reditu nihil ẽ hoc tꝑe quod labores Ea enim mihi apud Bononienſes conditio ẽ vt hinc honeſte abire non liceat Noſti tu ſane iampꝛidem meum ingeniũ ꝙ ꝓ pluris facio quod honeſtũ eſt quã quod vtile Jtaqꝫ rogo te ꝙ poſſum diligentius vt et libꝛos et ceteras res meas cures ire ad me ꝙ pꝛimum Hoc mihi facere gratius hoc tꝑe nihil pꝛofecto potes Uale ex Bonõia kalen. Junias

¶ Fran. phi. Antonio capanoꝛẽſi Salutem
Laudes de ſe minuit

ORationẽ quã petis dedi ad te Miroꝛ autẽ tã repẽte ea de re apd vos rumoꝛes increbuiſſe Quod ãt letaris nomẽ nrm̃ iã late per Jtaliã in oĩm oꝛe ꝟſari ne merideas vereoꝛ. Non eĩ ijs ſum ꝗ mei ipi⁹ ſim neſcius Jtaqꝫ tibi cauendũ eſt ne aut me aut teipm̃ fallas quoꝛuꝫ alteꝝ iniuſticie alteꝝ aſſcriberetur impꝛudẽtie Nec ꝓterea te latetꝛu moꝛibus credi non opoꝛtere Ego ãt quantũ ãniti potero dabo operaꝫ ne ſecundi iſtiuſmodi rumoꝛes falſi omnino extitiſſe videantur Uale ex Bononia nonis Julijs. M.cccc.xxviij

¶ fran. phi. Victoꝛino feltrenſi Salutem
Libꝛos ab alio repetendo ait

ARiſtotelis artes ad Theodecten quod antea te monui ex Cõſtãtinopoli dedi ad virum clariſſimum franciſcum barbarum coꝯſilio vt eas tibi reddendas curaret Quod ab illo factũ non eſſe miroꝛ: Jtaqꝫ velim ad eũ lrãs des atqꝫ libꝛos repetas quos ſi minus ꝙ ꝓmuꝫ ad te miſerit tunc ego iuſta vtar expoſtulatõe Quod de meo ſtatu vis certioꝛ fieri nos hic valemus perbelle Suntqꝫ nobis ſecunda omnia. idqꝫ indies magis foꝛtunet deus Uale ex Bononia tercio kalendas Auguſtas

¶ fran. phi. Joanni aurispe Salutem
Cõmendat quendã amico

ANtonius capanoꝛenſis qui a pꝛincipe lucẽſi oꝛatoꝛ id ad Venetos eſt mihi ab ipſa adoleſcẽtia coniunct⁹ tãta familiaritate: vt vix mihi eius cõſuetudine ſit dulcius quicꝙ Nã et Patauij ante meã nauigationem in thꝛaciam fuimus ꝯdiſcipuli ⁊ ea eſt vrbanitate mo

rumq; elegentis. vt vel ipſos lapides excitare queat in amorē ſui Nā
quid loquar de preſtanti homis ingenio ꝛ facundia qd de liberalitate
et aīmi gratitudie Dignus eſt profecto quē ames. quod ſi feceris egre-
gie me non mediocri abs te beneficio affectuꝫ iudicabo Uale ex Bono
nia ꝑdie nonas Auguſtas

¶ fran. phi Joanni auriſpe Salutem

Factionis tumultum narrat

SUnt hic oīa ꝓcellaꝝ tēpeſtatumq; pleniſſima ob hāc reipublice
ab eccleſiaſtica ditōe defectōem de⁹ bñ vertat Bononiēſes ipſi de
ſe viderint Ego mihi atq; rebus meis oīno conſulere inſtitui Nō eniꝫ
tutū eſt muſis inter gladios ſicaſq; vſari Jaꝫ ciuili cruore madent oīa
Nullus hic ocio. nullus paci relictus eſt locus in tantis diſcordiarum
ſeditionūq; fluctibus Jtaque florentiā petā neceſſe ē. Nec ſum oblit⁹
conſilij tui Sed neccitati parēdū eſt Tu ſi quid meli⁹ habes oſtende Ua
le ex Bononia Jdibus Septembribus

¶ fran. phi Pallāti Stroze eq̄ti aurato Salutem

Conditōem accepit de pacta ſibi pecunia

QUod ſapientis dicto illo admonemur quoniā tps cognoſcendū
ē admittere cogimur conditōem que offertur ꝑſertim cū ſubdi-
deris fore. vt in primū annū pl⁹ mihi ſalarij detur Quare quos trecen
tos aureos mihi recipis in hunc annū noīe tue florentiſſime reipublice
ita mihi daturū iri volo. vt ſine quottidianis moleſtijs ij mihi ſuis tpib;
numerentur Exiſtimo tibi cōſuetudiem meam non eſſe ignotam non
mō fenerari non didici. ſed ne parcus quidem eſſe Haud enim cōſueui
vnq; ſeruire nūmis. ſed ijs potius vti pro ſeruis. Uerum hec tu ꝓ tua
benignitate quā amiciſſime curabis Ego me interim accingā itineri
Uale ex Bononia. xiij. kal. Octobres

¶ Fran. phi. Nicolao nicolo Salutem

Mulis ſibi opus eē dicit

QUod ad cōſtitutū diē florētie me nō videris aliud nihil fuit in cā
q; inopia mulionum Nā ſine mulis quibus ꝛ libri et reliqua ſup
pellex quā abuſq; Cōſtantinopoli in italiā aduexi mecū iſtuc conueheba
tur pedē hinc mouere mīme decreui Jtaque ſi hoc laboris pro tua hūa
nitate capeſſeris rem mihi facies non minus gratam quam neccāriaꝫ
Mulis mihi ſex opus eſt Quod precium pro conuectione pepigeris
liberrime preſtabo Que mihi coſmi medicis nomine pollicēris. et au-
deo libenter et vt ei me commendes te rogo Ambroſium monachum
vt meis verbis ſaluere iubeas a te peto Uale ex Bononia pridie kalē
das Octobris

¶ fran. phi. Andree Cōſtātinopolitano theologo ordis
predicatoꝝ ac Rhodioꝝ Archiepiſcopo Salutem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Integrũ ſibi ee͂ negat vt obſequat̃ amici conſilijs

Litteras tuas ex vrbe Roma tũ libẽter vidi, tũ lectitaui quã iucũ
diſſime Erant eñ nõ grauiſſe ſolũ ſed etiã locupletiſſime teſtes ſin
gularis tue erga me charitatis, Qd̃ ãt me hortaris iſtuc vt quãprimũ
veniam id mihi hoc tp̃e nequaq̃ eſt integrũ Nam florentis obſtrictus
ſum in annum docendi munus Nec mihi quicquã duco honorabili⁹
fide Quã ſi parerem meo aliquo emolimẽto inſtitutos fieri rumores quos
increbuiſſe clariſſimos de me ſcribis apud ſummum pontificem leuiſ
ſimos redderem ac mendacis Uerum cum per ſtudij vacationẽ dabit
ibo in vrbẽ romã et quod me mones q̃ diligentiſſime tuebor Quando
autem hic mihi moꝛiendum ſit non ſatis ſcio Dominicus eñ Capra
nicanus q̃ electus firmanus pro Martino ſummo pontifice legat⁹ apoſ
tolicus maximis viribus vrbem obſidet oppugnat q̃ conſtantiſſime
nondum mihi concedere voluit tuti itineris lr̃as Quid autem in cau
ſa ſit ignoro Tu interea tp̃is Uale Et qd̃ ad tẽpus ſis in thraciã Rho
dum ve ſoluturus. me tuis lr̃is certiorẽ facito Ex Bononia Idib⁹ No
uembribus M.cccc.xxviij.

¶ Fran. phi. Thome ſarzanenſi Salutem
Conditõem ſe non poſſe admittere d̃t.

Quam mihi vbis reuerendiſſimi Cardinalis tui immo noſtri con
ditionem proponis apud nobiliſſimum iſtum munificentiſſimũ
q̃ p̃ncipem Nicolaum Eſtenſem. ꝛ ſi p̃utilis eſt atq̃ honorifica eã ad
mittere nequaquã poſſum Sum eñ florẽtinis obligatus annuo do
cendi munere. id q̃dem ornatiſſime Itaq̃ immortales gr̃as velim agas
noĩe meo iſto hũaniſſimo patri cui me ſi diligẽtiſſime commendaris rẽ
facias. amicicia noſtra admodũ dignã Uale ex Bononia .xiiij. kalen
das Januarias

¶ fran. phi. Thome ſarnenſi Salutem
Excuſat ſe

Ego mi Thoma dilectiſſime ſum florẽtine reipublice iã obſtrict⁹
annuo docendi munere Itaq̃ aliã nullã conditõem poſſum am
plecti Quid eñ dedecoroſius q̃ vel ee͂ vel haberi leuẽ Nam fidem mi
nus ſuare hoĩs eſt nõ iniuſti ſolũ. ſed impij At ſcio non modo Reuerẽ
diſſimus pater Cardinalis tuus id a mẽ factum iri nollet Sed nec etiã
tu qui ſpeculum es imago q̃ ꝛ p̃bitatis et grauitatis Uale ex Bonon.
Pridie kal' Janoarias. M.cccc.xxviij

¶ fran. phi. Joãni auriſpe Sa. d̃t plĩmã
Fidem ſibi eſſe ſeruandã d̃t

Damnas tu auriſpa conſilium meum quod nolim eam conditõez
admittere quã humaniſſimus Cardĩalis Bononiẽſis Nicolaus
vir ſciſſimus mihi proponit ſcribiſq̃ futurũ. vt me peniteat mei inſtituti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

ſi maluero florentius ꝙ magnanimo iſti pncipi Nicolao marchioni
gratificaturi. addiſcꝫ vt mihi añ oculos ponam et Manuelem noſtrũ
Chryſolorã doctiſſimoꝝ viroꝝ oim huius tẽpeſtatis pncipem dum vix
it ꝛ alios nonnullos eruditos ac diſertos hoies quoꝝ nemo diuti⁹ potu
it agere Florẽtie ꝑpter varios quorundã inſidias quoꝝ inuidentia
terra. celumcꝫ vexatur At ego tibi paucis reſpondeo Et omnium pri
mum maximas tibi et ago et habeo grãs quod amiciſſime conſulis re/
bus meis Sed quid mihi faciendum ſuades. num vt alicuius vtilita/
tis grã quod honeſtum eſt negligam An es oblitus nihil apud me mi
nus habere ponderis ꝙ rei pecuniarie rõnem Fidem dedi reipublice
florentie quã certe inuiolate conſtantercꝫ ſeruabo Nec vllã patiar vti
litatis ſpecie mee initia hec iuuente cuiuſcꝫ leuitatis nomine accuſari
Inuidentium autem morſus animi grauitate atcꝫ anim imagnitudi
ne nec facile vitatuꝝ ſpero Quod ſi minus mihi diu licuerit operã da
bo vt alioꝝ id culpa factũ iudicetur nõ mea Uale ex Bononia kalen.
Januarias M.cccc.xxviij

¶ Fran. phi. Leonardo aretino Salutem
Cãm cũctatõis narrat ꝛ tuti itineris lrãs optat

NUlla ego in culpa ſum Leonarde aretine quod ad conſtitutũ tẽ
pus ad vos non ierim Scis em̃ vrbẽ hanc nõ obſideri mõ ab eccle
ſiaſticis viribus ſed diu noctucꝫ acerrime oppugnari Hi primum qui
reipublice preſunt mihi abeundi nullã dabant facultatem Qui vbi ad
me multis fatigati tum precibus tum etiam quandocꝫ conuitijs ex po
ſtulatõibuſcꝫ eam ceſſere. tum legatus apoſtolicus qui Martini pon
tificis maximi vicẽ in caſtris gerit Dominic⁹ capranicanus tuti itieris
lrãs petenti mihi nullo pacto in hanc diem tribuit Itaqꝫ haud ſcio ꝗd
ipſe ſum facturus Uerſor profecto in maxis animi curis Nec quid cõ
ſilij capturus ſim noui. Niſi fortaſſe mihi iucundum putes aſpectum
quottidianum gladiorum ac ſeuitie cum alijs laqueis gule frangunt
alij obtruncantur. alij ſcindũtur in partes. alij defodiũtur alij trucidãt
Quid pluribus. Omnia humano cruore madent Iure ne an iniuria
non eſt meum iudicare Nam in ciuitate iactionibus ſeditionibuſque
ardenti nihil eſt tam iniuſtũ tam impium quod minus detur et pieta
ti et iuſticie Hac in re vnum remedium dari poſſe intelligo. vt publicis
veſtre reipublice lrĩs contẽdatur ab hoc legato apoſtolico vt me ad vos
libere actuto ire patiatur Tuum igitur fuerit ꝙ primum curare. Qđ
ſi feceris fore certe intelligo vt propediem iſtic mutuo colloquio ꝛ quot
tidiana conſuetudine nobis inuicem vti liceat Uale decus litterarum
et eloquentie Meqꝫ vt facis ama Ex Bononia Idibus Februarijs.
M:cccc.xxix.

¶ Fran. phi. Gabrieli mauro Salutem

Laudans hortatur amicū ad gloriam

NIhil mihi iucundius tuis lr̄is Gabriel mi chariſſime quibus hu/manitate tuā ac mor᷑ ſuauitatē bonitatēq3 ingenij ita repreſen/tas, vt corā aſpicere alloqui᷑ complecti videar Non poſſum mihi non letari qḋ ſtudijs olim meis ac lucubratōibus in te adoleſcētie inſtituen/do id me videam cōſecutum vt florentiſſimus ſenatus tuus talem ſit virum te habiturus q̄ et ampliſſime patrie futurus ſis ornamento et a/micis adminiculo atq3 voluptati Incumbe igitur pro viribꝫ teq3 ā pli/ficande glīe totū dede. Nō multos habiturꝰ ē nobiliſſimus ſenatꝰ tuꝰ ſilis tui Noui acrimoniā ingenij tui. noui magnitudiē animi. noui conſiliū. noui probitatē Nihil habet tua reſpublica te vno continenti us nihil moderatius. nihil ad oēs p̄claras actōnes vt ſplendidius aut ſtrenuū magis Sed quid ego fruſtra ſim longior qui ita videar te ad hortari quaſi non per te ſatis ſis qui ex prouidendo et conſultando ꝛ agendo nulli rei deeſſe poſſis De fr̄is tui Dominici moribus que ſcrip/ſiſti non potui non dolere, Sed tu fer oīa moderate etas eni fortaſſis eius aīmi acerbitatē aliquādo ad maturitatē aget Quid ſi ſecus acci/dat tu te ipſo contentus eſto. Ego quod ſcire vis, bene valeo cū vniuer/ſa familia migraturus breui Florentiā vbi honorifice et commode ſum futurus Titū Liuium meū commendo tibi Vale ex Bononia pridie kalendas Martias

¶ Fran. phi. Leonardo iuſtiniano Salutem
Unde et quo pergat dicit

ERipui me tandē ex Bonōieſi naufragio quo tota vrbs perit De/toq3 Florentiā quo ſum et honorifice ꝛ pulcerrimis quidem pre/mijs publice accerſitus Itaq3 non mireris ſi in preſentia paucis tecum egi. hec enim ex itinere ſcripſi tibi cum Florentie mihi per ocium dabit pluribus tecū agam Interea tēporis rogo te per humanitatem tuam perq3 meā in te obſeruantiā. vt memineris mei, librorumq3 meorum q̄ diligentiſſimam curā geras Vale ex Imola. vij. Idus Apriles. M. cccc. xxix

¶ Fran. phi. Antonio luſco ſecretario aplico S.
Amico gratulāti operā pollicēti rn̄det

GRatulatio tua Antoni luſce non debet mihi non probatiſſima videri. nam ꝛ vir es optimus et mei certe amantiſſimus. Neq3 eni oblitus ſum ꝛ que mecū oli Uincentie cum eſſem Conſtantinopo/lim nauigaturus locutus es et quantā mihi beniuolentiā oſtendiſti. meā rurſus erga te obſeruantiā ſi aduerto te memoriter meminiſſe Itaq3 maxias habeo tibi gr̄as quod me tanq3 in pncipijs aī tui inter honeſtiſſiā amicicie monumēta ſeruare volueris. Mihi at nō poſſū non iure optio letari cū intelligo me non fruſtra te meis oībus ad pro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

bitatē actionibus perinde atq3 calcem ꝓpoſuiſſe ad quē dirigendi ſint oēs non bn̄ loquēdi ſolū ſed etiā bn̄ viuēdi cogitat⁹ ac ſtudia noſtra Q̄d aūt me hortaris vt romanā curiā petā cū ea ſit ſola ſit eruditionis ⁊ eloquentie domiciliū ꝓbo ⁊ adminicula tua oīa libenter amplector Verū nondū menſis ꝑterijt poſteaq̄ꝫ florētiā veni Quare neceſſe eſt. vt conſtitutum annū tps integre abſoluā quod vbi fecero. ſi mihi tua opera et grā honeſtū locū apud pontificē maximū proponi intellexero confeſtiz in vrbem aduolabo Nam hic quantum mihi augurari iam videor inter Scillam charibdimq3 nauigabo. Quo fit. vt quibus ant rudētibꝫ malum aut anchoris nauim muniā. haud facile queā hic ꝓuidere. At ego ingeniū ... ocium mali q̄ꝫ ꝑiculoſum negociū nā hec vrbs nō m̄lto minus q̄ꝫ Bononia factionibꝫ diſſidet quin eo ꝑiculoſius quo acutiora videntur mihi hoīm ingenia ⁊ ad nocendum procliuiora. Vale ex florentia. xiiij. kalendas Maias

¶ Fran. phi. Joanni lamole Salutem
Pericula ſua narrat

QVod fieri certior ab me queris. q̄d ip̄e de me ſtatuerim hoc ē manſurus ne ſim Florētie in primū annū. an alio conceſſurus q̄d tibi m̄deam haud ſatis ſcio. delectat me certe vrbs delectāt ciues. delectat etiā celū ip̄m. quod ad ꝑclara dexteraq3 ingeīa vim plurimā hꝫ. Leter terrēt me ciuiles diſcordie. q̄s hic nō minoris quā Bononie vigere. ⁊ in dies iualeſcere magis aīaduerto At in ciuitate ſeditioſa que q̄es que tranq̄llitas vlla cuiq̄ꝫ eſſe queat Quin eo mihi magis hic q̄ꝫ Bononie ciuiles diſcordie metuende ſunt quod Bononienſes tui ſibiipſis nocent peregrinis autem fauent omnes. At florentie ſecus omnia Accedit ad hanc difficultatem. q̄d mihi partte ſunt ꝑuate q̄dā illorū inſidie q̄ vix hic doctū nemiem vellēt quo ipſi iter luſcos oculatiſſimi videant Itaq3 oīno hic mihi alio tandē migrādū ēē velim et mihi et rebus meis ſalubriter eē cōſultū Sed qm̄ tp̄m eſt habenda ratio. nūc mihi velificādū eſt. ꝑ vētoꝝ flatibus Quo fit. vt in primum quoq3 annū hic futurus ſim Vis āt peſtilētie quod noſſe vis. iam prope omis contabuit Vale ex flo. kalen. Nouembres

¶ Fran. phi. Joanni auriſpe Salutem
Libros quos alteri cōmodauit repetit

MOuerunt mihi riſum lrē tue q̄bus Macrobiū atque Dionem q̄s commodato acceperas repetenti reſponderis eos me tibi dediſſe dono q̄ tp̄e Conſtātiopoli ſum ꝑfectus ad regē Romāoꝝ Sigiſmūdū Et ita niteris orōe mihi ꝓbare tuū commentū vt niſi inueis admodum eſſem me putarē tuū oblitū mei At vereor qm̄ ſenectutē attigeris ne ipſe obliuioſus ſis factus nam ſunt q̄ ſenectuti ībecillitatem memorie aſcribunt. Ego enim memoriter memini cum eſſem triremem pro

pe incenſurus petiiſſe te vt duos illos codices ad reditū vſq₃ meum ex Pānonia tue fidei commendares. tutius enim eos apud te futuros q̄ domi. Cum vo Conſtantinopolim reuertiſſem. tu aberas in Italia. Quod ſi poſteaq̄ in Italiam redij. illos ſetius repeto. nolo ob id putes me eē oblitum mei. Quare te rogo vt eos iure poſt liminij vti ſinas quo tum feceris cum libri ad me reuerterint Uale ex Florentia primo Id⁹ Septembribus

¶ Fran. phi. Joanni lamole Salutem dicit
Conductum ſe ait in triennium

Ne aut te aut alios quos huc diſcedi grā venturos ſignificas anci pites teneam. ad proximum menſem Julium maximo cū totius huius ciuitatis concenſu ac ſtudio conductus ſum premio aureū tre centorum quinquagenorum in ſingulos annos pro toto triennio cu ius quidē ſtatuti tpis initium eſt quintodecimo kalendas Nouēbres Quod tpis curriculū faciat de⁹ optim⁹ maximus vt cū minima in memo leſtia liceat pcurrere Uale ex florētia xa. Auguſtas

¶ Fran. phi. Nicolao arcumboldo Salutem
Singulariter quendā cōmendat amico

Ex qua die te Bononie primū vidi. cū legat⁹ preſtātiſſimi Medio laneſiū ducis Philippi Marie illac iter faceres tanta me tibi be niuolentia deuinxiſti vt oīa me tua cauſa facturū libēter vltroq₃ rece perim Et tu item cōtra mihi oīa tua ſtudia ꝛ officia es pollicitus Itaq₃ tps obtulit vt ipe anteuertā cum anuerti libētius vellē. qppe q̄ hone ſta in re opa tua opeq₃ vti velim Qui meas tibi lrās reddidit iuuenis eſt ſenenſis Eneas Siluius noīe. honeſta natus familia. mihiq₃ chariſſi mus nō ſolū quod ānos duos meus auditor fuit. ſed etiā q ad ingenij acrimoniā dicendiq₃ leporem moribus eſt ꝛ vrbanis et cultis Cupidi tate autē ductus viſendi Mediolani ad vos venit Quid multis ho minem tibi tanto ſtudio commendo vt maiore nequeam Quicquid in hūc vel officij vel opis cōtuleris in me ipm collatū exiſtimabo. Ad hortatōem aūt illā tuā neq₃ ſum oblit⁹ nec obliuiſcar quidē Quin hac ipſa de re meus Eneas iſte tecū verbis meis quedā commentabatur. Uale ex florentia nonis Nouembris

¶ Fran. phi. Antonio panhormite Salutem
Conſuli ſibi ſuiſq₃ rebus petit

Ego mi Antoni mallē iſtic eē vbi quietior mihi (vt exiſtimo) vita afferretur. q̄ Florētie vbi oīa ſunt tumultuaria plena q₃ inuidie. At quod animi conſiliū cū multi me hortantur. tum Guarinus noſ ter in primis Sunt mihi Mediolani amici nonnulli ſed Guarnerius Caſtellio et Nicolaus arcimboldus et Aloyſius Crottus omniū pri mi Cū illis igit velim de re mea aliqd cōmenteris ꝛ qd ipſi hanc in ſen

tentiam dixerint ad me. τq̄ꝫ p̄mū τq̄ꝫ diligentiſſime perferendum cu/
ra Nam ſi honeſta mihi conditio fuerit oblata. eam non detrectabo.
Uale ex floꝛentia. iij. Idus Iulias

¶ Fran. phi. Joanni auriſpe Salutem
Factōem floꝛentioꝝ moleſtā ſibi eē dt

QUo in ſtatu poſite ſint res mee nō ē difficile iudicare Uniuerſa
hec ciuitas factōibus tumet Nec diu abeſſe poteſt q̄n pariat ma
ximi q̄ppiam mali Preterea noſti q mihi aduerſi ſunt. Ubiqꝫ gentiū
mali eē q̄ꝫ floꝛētie Uale ex floꝛētia. iij. Idus Decem

¶ Fran. phi. Franciſco barbaro Salutem
Commendat amico quendam

NOſti iampdem quanta mecum familiaritate atqꝫ beniuolentia
iunctus eſt Antoni⁹ capanoꝛenſis Qui quāq̄ꝫ ſua p̄bitate τ innocē
tia tibi debeat eē chariſſimus tamē vt mea etiam cauſa aliq̄d cumuli
accedat ad p̄ſtinam tuā i eum benignitatē. te etiā atqꝫ etiā rogo Uale
ex Floꝛentia. iij. kal' Januarias

¶ Fran. phi. Joanni auriſpe Salutem
Pollucem repetit

MIhi polluce meo vehemēter ē opus itaqꝫ rogo te vt eum ad me
ire q̄ꝫ p̄mum cures Nam illū tibi tātiſper vſui dedi. donec abs te
repeterē Quare fac ne ꝑ ꝫ hac de re ad te ſcribā Ua. ex flo. iiij. kal'. Jan.

¶ Fran. phi. Ambroſio monacho Salutem
Admonitū ſe dt vbi ſe caueat

LItttere mihi tue ſp̄ gratiſſime fuerūt Indicant em̄ dilucide a b q̄
bus mihi cauendū ſit Uerum vtar eo̅dem moꝛe meo: vt τ nemini
noceam τ laceſſitus iniuria me virum eē memieriꝫ. Uale ex edib⁹ nr̄is
Floꝛen. xiij. kalendas Februarias

¶ Fran. phi. Thome ſarzanenſi Salutem
Maturari promiſſa petit

PLacuerūt q ſcp̄ſiſti mihi v̄bis Reuerendiſſimi cōiſqꝫ p̄ris Cardi
nal' Nec aliud q̄cq̄ꝫ hēo qd r̄ndeā q̄ꝫ maturato op⁹ eē Nā hic oīa
ſunt turbulēta τ mihi nequaq̄ꝫ tuta Cāꝫ tibi iāpdem ꝑcaui Cura igit
ne fruſtra mihi ſcp̄ſiſſe iudiceris Uale Et me clementiſſimo p̄ri Cardi
nali τ cōmēdatū τ haꝝ reddito Ex flo. xiij. kalen. Ap̄les

¶ Fran. phi. karolo aretio Salutem
Inimicū coꝛripit q̄ ſibi iſidietur

SUnt nōnulli q me monuerunt vt mihi a te caueam: Moliri eni
te mihi neſcio quas inſidias: vt q̄ eruditōe et pꝛobitate nequeas
facinoꝛe mihi noceas Sum eo̅dem id miratus quod neq̄ꝫ deum me
tuis nec hoīm famā tāto ſceleri te obnoxium ſis facturus p̄ſerti cum
nullam hēas iuſtā aduerſus nos cauſam Non em̄ vitio dādū mihi ēſſi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

te doctioꝛ exiſtimoꝛ magiſq̧ diſertus ſed ingenio ignauieq̧ tue q̄ ſi ita
lris ꝛ bonaꝝ artium diſcipline operam dares· vt exercēdo ſenoꝛi et fla
gitio eēs me foꝛtaſſe multo ſuperioꝛ· Nam qḋ iaceres ijs anchoris te
munitum vt nullos fluctus nullos turbines pertimeſcas vidi ego per
ſepe tantum eē ventoꝛum impetū. vt nulle anchoꝛe nullum robur nul
la alia munimina ſatis ſint. que validiſſimas etiā nauis tueanť q̄mi
nus obꝛuantur fluctuū voꝛticibus ac patiātur deniq̧ naufragiū Ita
q̧ prudētius feceris. ſi rōni malueris. q̧ ꝑturbationi parere quarū alte
ra excutit ex hoīm mentibus tenebras inſaniem ꝑturbatio ꝑ̄o lucem
ſapiētie Tu de me nīl karole habes quod iure queas expoſtulare Nā
neq̧ publice neq̧ ꝓuatim nocui tibi vnq̄ Quin vt ſcis nōnunq̄ es a
me pulcerrime laudatus vel tū maxime. cū a quibuſdā grauib⁊ īteger
rimiſq̧ viris cēm commonefact⁹ te mihi moliri inſidias Id eñ idcirco
a me factuȝ eſt. vt aliqñ puderet te tui atq̧ reſipiſceres Sed quantuȝ
vt poſſum augurari tanta eſt vis moꝛbi. quo inuidētia te excruciat. vt
nullis neq̧ humanitatis. neq̧ admonitōis remedijs ad ſanitatem re
deas Me tñ nulle tue mouebūt iniurie. quo minus pergā ſimilis eſſe
mei Vale. floꝛentie ex edibus noſtris Idibus Apꝛilibus.

¶ Fran. phi. Nicolao nicolo Salutem.
Inimicū vilipēdendo arguit improbitatis

EGo Nicolae nicole vel ex vſq̧ Conſtantinopoli ex Chꝛyſoloꝛa
ſocero meo ſapientiſſimo clariſſimoq̧ viro quo eēs ingenio q̄b⁊
moꝛib⁊ ad vnguē didicerā Cunq̧ poſtea in italiā reuertiſſem eadē ac
etiā plura tū ex Guarino veronēſi tum ex Joāne auriſpa viris pruden
tiſſimis et appꝛime eruditis audierā Nec deſtiti tñ ea preſtare omnia
quibus te mihi ſumma beniuolentia deuincerem. At nullis meis nec
officijs nec meritis potui te alium reddere. q̧ eēs etiam factus et diu
turna conſuetudine confirmatus quippe qui tibi magni laudi ducas
ſi ꝓſtare id queas. vt viri oēs et doctiꝛ boni tua opa ꝛ induſtria floꝛen
tia extrudāť Itaq̧ glāris Chꝛyſoloꝛā floꝛētia eē a te expulſum ꝛ Guari
nū ꝛ Auriſpam ambos turpiter eiectos Reliquū eē Philelfum vnuȝ
quē aut bꝛeui exulē facias aut male afficies. Quid iſti ſibi tua velit orō
non intelligo Non eñ eiuſmodi ſunt nerui tui vt mihi quicq̄ poſſis
incōmodare Nam quod ad floꝛentiam attinet ego mea ſponte inui-
die cedere inſtitui. non min⁹ tuis qui nullaꝝ es virium. nulliuſq̧ auc
toꝛitatis vir non metu. potētioꝛis cuiuſpiā cuius opibus audaciaq̧
inſanis ſed vt viuā ipſe mihi liber cum muſis Vides tu ſane niſi penit⁹
mētis luminib⁊ capt⁹ es q̧ vn⁹ Philelfus vniuerſe ciuitati charus eſt
ꝛ ꝑiucundus Nihil neq̧ priuatim neq̧ publice petitur a me fruſtra.
Si lapides ipſi loq̄ poſſent oēs in meas laudes linguas ſoluerēt. Mi
bi gratificāť oēs quecūq̧ optari, obſequūť oēs iſeruiunt omnes Quis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

vir bonus et grauis cuiqꝫ aduerſe ꝛ bene ꝓ merito ꝓmereriqꝫ aſſiduiſſi
me ſtudenti Uelim mihi dicas quod eſt erratum aduerſus te meum
Non de oībus in rebus tibi vſqꝫ morē geſſi Quid habes qḋ mihi des
crimini Num ſinis te viꝝ iā decrepitū. ꝛ rerū humanaꝝ calentiſſimuꝫ
seduci a verſuta maleficaqꝫ vulpecula Carolo aretino Nonne animad
uerteris aliqñ depꝛauatū ꝑditiſſimi hominis coꝛruptūqꝫ ingenium.
An pateris cum vti te veluti inſtrumēto quodā furoꝛis ſui Reſipiſſe
reſipiſſe tandem Conſidera annos tuos Quamdiu nobiſcuꝫ futurus
es Quod ſi nullum putares foꝛe diuini iudicis vel pꝛemium vl ſuppli
cium hoim tñ de tua vita atqꝫ moꝛibꝰ exiſtimatio tibi verēda eſſꝫ Ego
qḋ in me erit vt nunqꝫ pꝛeſtiti. ita tibi pꝛeſtabo nunqꝫ nō mō inimici/
ciarum ſed ne minime quidē vel ſimultatis vel indignationis materiā
Uale floꝛentie ex edibus noſtris Idibus Apꝛilis

¶ Fran. phi. Cincio Romano aplico ſecretario Sa.
Hoꝛtat amicū vt ꝓmiſſa ope compleat

QUam mihi ſpem iampꝛidem in vrbe roma corā recepiſti. vt eam
mihi ꝑducas ad finē te etiā atqꝫ etiā rogo Nunqꝫ mihi crede. in
ter moꝛietur apud . ne officium tuū Noui bonitatē aī tui. noui itegrita
tem benignitatē pñs exꝑtus ſum Scio. nō falles opinionē de te meaꝫ
Reliquum ē. vt cepta ꝑficias Uale ex floꝛē. ṗdie ka. Maias

¶ Fran. phi. Ambroſio monacho Salutem
Grās agit officio amicoſo Item excuſat ſe
q ꝓmiſſum non perfecerit

DE re mea te multū habuiſſe ſermonē cum viro clariſſimo Coſmo
medice. et eū de me amiciſſime ſentire vehemēter gaudeo pꝛeſer/
tim cū tibi vt ſcribis ſciſſime reſponderint mihi non mō non eē foꝛmi
dandū mali quicqꝫ ſed ne cauēdū qḋ ē Non eñ poterā nō ſubuerti ne
quid aduerſus me inſidiarum inſtrueretur Uerum miroꝛ quid Lau
rentius Coſmi frater quotiens in me incidit. ſemper obliquat faciem
ſalutatuſqꝫ a me reſpondet omnino nihil Sed qm iā Coſmi fide debet
mihi certius eē nihil alioꝛū moꝛes feram equo aīo De Diogenis autē
laertij verſibus qḋ ꝑurbane expoſtulas ne mihi ſuccenſceas rogo Naꝫ
ꝑtim occupatōibus meis ꝑtim aī moleſtia ob cōtinuas inuidoꝛum in
me inſidias factum eſt verſus illos latinos facere vt iuſſeras diſtuleri
in hanc diem Sed geram pꝛofecto moꝛem voluntati tue ideqꝫ ꝓpediē
Diodoꝛum ſiculum ad te dedi Uale Floꝛentie ex edibus noſtris ſexto
nonas Maias

¶ Fran. phi. Boꝛnio ſale iureconſulto Salutem
Moleſtiam ſui ſtatus narrat

ET te et vniuerſam familiam tuam immo noſtram valere ꝑbelle
libēter accipio atqꝫ deū oꝛo vt ita qꝫ diutiſſime hēas De me āt qḋ

ſcire cupis in freto nauigo ſiculo inter ãticipites eſtuantiſq; ꝓcellas ⁊ turbulentiſſimos fluctus exiſtimarã Bononiã ſolã ciuilibus factõibꝫ diſſidere Sed florentia longe magis diſcordijs ac ſeditionibus feruet Utinam huc aut veniſſem nunq; aut abire liceret et ꝓ dignitate ſꝫ neutrum mihi integꝝ ẽẽ video Nũcꝰ mihi fuit impedimẽto. quo minꝰ potuerim tibi oĩa explicare Ignoſce Uale ex florẽtia .v. nonas Maias.

¶ Fran. phi. Franciſco barbaro Salutem
Cauſam cunctationis oſtendit

ACcepiſſe te ſcribis mihi non ꝯmode eſſe florẽtie ita eſt ſane vt accepiſti Idq; qđ recte augurariſ nulla mea culpa. Ad vos aũt redire nondũ mihi eñ integrum Cũ licebit te faciã meis lr̃is certiorem. Nam totũ hunc annũ (id qđ ꝑmoleſte fero) obſtrictus ſum reipublice florentie Occupationes mee faciunt. vt tecum hoc tꝑe longior eſſe nequeam Uale ex florentia .v. nonas Maias

¶ Fran. phi. Leonardo aretino Salutem
Rationem reddit cur abierit

CApus Caſtelliunculꝰ auditor ⁊ familiaris meus renũciauit mihi tuo noĩe abitionẽ iſtinc meã ⁊ ꝑmoleſte tuliſſe te, qm̃ p̓uatus eſſes iucundiſſima noſtra cõſuetudine ⁊ rurſus ꝓbare qꝛ iſtic non eſſe poſſuꝫ ſine certiſſimo vite periculo, adeo quoſdã aĩaduerteras inuidie flãmis aduerſus me in dies magis magiſq; eſtuare Utrumq; certe quod mihi ſignificaſti preſe fert perſpicuum argumentum ſ̃gularis tue beniuolentie erga me At ego ſane mi Leonarde quãq; libenter agebam Florentie. tum ob alias pleraſq; cauſas tunc etiam propter re eruditiſſimum ⁊ optimum viꝝ tamen eo magis equo aĩo florentia careo qđ inter iſtos flores multe vipere deliteſcunt ⁊ qđem venenoſe ac peſtifere Nec enim te latet quanta moderatõe et animi quanta etiam patiẽtia ſꝑ tulerim inimicoꝝ inſidias Itaq; ne ſemꝑ impendenti naufragio ſubiacerem, ex iſtis quotidianis ⁊ turbulentiſſimis fluctibus in proximam Sene vrbis ſtationẽ hanc me recepi vbi tamdiu futurus ſuꝫ donec aliq̃s ſecundior flatus in tutiorem portũ aliquã me ꝯuexerit Naꝫ ne hic qđẽ. ſatis tuto me agere poſſe video ꝓpter iſtoꝝ ꝓpinq̃tatem qbꝰ vitã meã odio eſſe aĩaduerto Sed de hac re ſatis Tu velim me facias certiorem de om̃i tuo ſtatu Uale ex Sena .iij. idus Apriles

¶ Fran. phi. Alberto zancario Salutem
Reſponſurum ſe breui đt.

ET recte tu mi Alberte et ꝑamice facis qđ de me nunq; deſinis aliquid cogitare ⁊ agere qđ honorificũ mihi et fructuoſum ſit Cõditio quã mihi ꝓponis noĩe tue florentiſſime reipublice talis eſt vt eã nõ mõ non iꝓbem ſed et ꝓbem potiꝰ et laudem Ceterum breui reſpondebo tibi Uale ex Sena ꝓdie idus Apriles

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

¶ Fran.phi. Petro perleoni Salutem

Certior fieri vult de ſtatu amici

SIlentiũ tuũ tam diuturnũ tanq̃ inuſitatũ ſuſpitõem mihi affert
neſcio quã Itaq̃ ſi tibi bñ eſt.vt et opto ꝛ volo ſcribe ad me q̃ꝑri
mũ quo tecũ vna gaudeam Sin ſecus eſt.id quod minime omnium ve
lim ſcribe etiam mihi quo tibi conſilio ſaltem prodeſſe poſſim. Uale
ex Sena ꝑdie Idus Aprilis

¶ Fran.phi. Antonio panhormite Salutem.

Librꝫ alteriꝰ ſe nõ poſſe mittere ait

TErentiũ quẽ eſſe apud me voluiſti illi ad te dedi.cui tu per lrãs
dari iuſſeras Lucretius.quẽ tãtoꝑe flagitas ſi meus eẽt contiũo
ad te iret Sed de re aliena irreq̃ſito dño nihil mihi agendũ exiſtio. At
non requiſiui mõ.verũ etiã rogaui atq̃ oraui dñm eiꝰ Codicis.vt ſine
ret me in re ſua liberalẽ eẽ Saxei eſt capitis ꝛ plane inexorabilis Nul
lo pacto induci põt.vt Neapolim Lucretius nauiget veritus ne qui
ob poculũ amatoriũ furauerit rurſus ſirenis parthenopes veneficio in
terreptus inſaniat Uale ex Sena.iiij. Idus Octob.

¶ Fran.phi. Leonardo iuſtiniano Salutem

Increpat quendã q̄ ſibi res ſuas non reddit

NEſcio quo tandẽ iure te adeo affirmaris vt contra omne vl' ami/
cicie vel humanitatis ius meos mihi libros ac veſtes non reſtitu
as Tue enim iuſticie fuerit q̄ te Juſtinianũ cognomines:vt q̄ apud
te depoſuerã.tueq̃ fidei cõmendarã mihi pro tua fide tuaq̃ innocen/
tia reſtitueres Quare et hortor et moneo ne me diutiꝰ vana ſpe ludas
ne iniuria me afficias ne me veteris amicicie nrẽ obliuiſci cogas Uale
ex Sena Idibus Sextilibus

¶ Fran:phi. Ambroſio monacho Salutẽ

Paruifacit inimicum

PAucis reſpondebo tue ꝓlixiori eplẽ Ego amiciciã Coſmi medi/
cis nolo inimicicias cõtẽno Nam et infenſi animi ſimulata beni
uolẽtia nihil ẽ ꝑniciosius ꝛ ego ita prudẽtie armis muniui me vt nul
las inſidias ꝑtimeſcã Uale ex Sena.v. Idus Decẽ.

¶ Fran.phi. Senatui et pplõ ꝑuſino Salutem

Ignoſci ſibi petit q̄ nõ ſatiſfaciat votis amicoꝝ

ET humanitatẽ erga me vrãm vehemẽter amplector et liberalita/
tem maximi facio Doleo atꝫ ꝑmoleſte fero qđ his tꝑibus lrẽ mi
hi vrẽ reddite ſint.q̄b᷑ iã alijs fidẽ dederã Hãc ꝟo inuiolatã vt ꝓſtez
et ipe cogor ꝛ iam vos idẽtidẽ velle non dubito Qđ ſi tẽpeſtiue veſtre
ad me lrẽ aduolaſſent eẽm ꝑfecto deſiderio veſtro incredibili mea cum
voluptate obſecutꝰ Ornaſſemq̃ vrãm iſtã ſplendidiſſimã iuuẽtutem.
pro virili ꝑte nõ mõ eloquendi:ſed etiã viuendi laudatiſſimis artibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Quã igitur honeſtatẽ cauſe intelligitis. ignoſcite mihi. ſi minus hac i
re expectatõi vr̃e r̃ndeerim Uale ex ſens Idibus Septem.

¶ fran. phi. Leonardo aretio ſa ¶ Loq̃ ait ſe p̃ tabellariũ

Uicq̃d iſ ex olus patrẽſis auditor nr̃ v̾bis tibi i meis expoſuerit ſic
habeto. ac ſi corã ip̃e tecũ loq̃rer Nihil eſt eñ dictur⁹ tibi q̃d ab me
non dicendũ accepit Uale ex ſena kal̾. Octobribus

¶ fran. phi: Catoni ſacco iurecõſulto ꝛ oratori Salutem
Excuſatoria epiſtola

REddite mihi ſunt lr̃e tue Cato mi dilectiſſime. non ſene Sꝫ Bo
nonie. quo venerã ad xvij. kalen. Februarias Ut maturẽ ad vos
aduentũ meũ non ẽ in me ſed i p̃ncipe iſto nr̃o q̃ ſi fecerit. vt id mihi fa
cere liceat p̃ Bononiẽ q⁹ bob ſtrict⁹ ſuꝫ ad Auguſtũ vſq ꝯtinuo te vide
bo Uale ex Bononia Idibus februarijs

¶ fran. phi. Joanni tuſcanelle Salutem
Conſiliũ de p̃fectõne aperire

DE me q̃d flagitas ſcire ad p̃ximas ſtudij vacatões q̃s vocãt Me/
diolanũ ſum petitur⁹ eo q̃d e ꝯſilio ſi quã mihi nobiliſſimus ille p̃n
ceps ſp̃e lr̃is maximã pollicetur. re ipſa inuenero apud neminem mali
q̃ apud eum vitã agere Sin ſecus offendero ad venetos me recipiã
Nam nihil incertius q̃ Bononie res ſc̃de Quanto eñ fortuna blan
dius videtur aſpirare. tanto magis aduerſi ventoꝝ flatus metuendi
ſunt Uale ex Bononia Idibus Aprilibus

¶ fran. phi. Raphaeli fuſcherario Sa Morã ſuã excuſat

QUod diuti⁹ diſtulerim meũ ad vos reditum nulli culpe mihi aſcri
bitote Nam ego iã p̃de hinc ſoluiſſem ſi liber eẽ Padi tranſitus
Sed id cum lr̃is ducalib⁹ nemĩ liceat. atq̃ eas in hãc diẽ exorare neq̄/
uerim. fc̃m ẽ vt ſerior fiat mea hĩc abitio Quid ãt ſit in cã non intelligo
Quottidie mihi a p̃ncipe r̃ndetur q̃ p̃rimũ ſe mihi morem geſturum
Sed huiuſmõi q̃ p̃mũ nondũ vſq̃ apparuit Qui apud p̃ncipẽ ꝛ aucto
ritate valent ꝛ grã me monẽt ne ſim importunior Non eñ temere fieri
Itaq̃ me ipſius ſum neſcius Nõ deſiſtã tñ oĩs obtũdere q̃ principi aſ/
ſiſtunt donec liberã abitionẽ ĩpetraro Interea vero tp̃is cõmendo tibi
familiã meã. ſiquidẽ arbitraris me fũctoꝝ egregio erga te officio. Ua
le ex Mediolano p̃die ka. Junias.

¶ fran. phi. Alberto zancario Salutem
Grãs agit amico p̃ donis laudat Ariſteũ ꝛ rus amici

EST a te ſane prudẽter fc̃m. q̃d mihi ex itinere fatigato lac coagu
latũ miſeris egebã eñ iſtiuſmodi refrigeratõis genere Itaq̃ non
minus te laudandũ exiſtimaui perinde atq̃ egregium coagulandi
artificem quendã quam Ariſteus fuerit a priſcis arcadibus laudat⁹.
Is enim cũ in Arcadia late regnaſſet. quo ſibi maiore beniuolentia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

tia arcades deuiceret permulta vt erat pnceps non ſomnolent⁹ et ob/
tuſus ſed acri ſtrennuoq3 igenio et excogitauit et adinuenit que ad cō
munē hoim vl' vtilitatē vel voluptatē accederent Quare is omnium p̄
mus cum apum atq3 mellis tum etiā lactis vſum ad coagula inuenit.
et hoibus tradidit q̄uis mellis auctorem Naſo affirmet liberꝝ patrē
extitiſſe Tuum rus igitur non poſſum non amare cuius conſuetudie
id te video aſſecutum ad vrbanas lauticias ruralem fecunditatem ad
iungas Nam cum lac ſolum ex omnibus cibis ad homis naturaȝ ſit
ſatis. tum idem coagulatū delectat etiam plīmum Quod autem ſcire
vis qu idegerim apud excellentiſſimum principem Philippum Ma
riam cum in pn̄tiam veneris omnia narrabo tibi. Uale ex mediolano
xvi. kal. Junias

¶ Fran. phi. Joanni antonio brixiano Salutem
Uenturum ſe ait

UEſperi mihi reddite ſunt lrē tue Jtaq3 cras ad vos ibo. Nam añ
id tp̄s hic ſoluere nō licuit. cū mihi in hunc diē nullus ſit equus
Jtaq3 ignoſce breui mee huic more Uale ex Ticio. v. ka. Decem.

¶ Fran. phi. Honofrio Stroze Salutem
Succeſſus ſuos narrat ꝛ amicū latēter allicit.

QUod fortaſſis apud vos nondum increbuerit ego apud hunc p̄ſ
tantiſſimū pncipem Philippum Mariā excellis etruſcis tui bu/
lentiſſimiſq3 fluctibus tāq3 in trāquillū atq3 ſecurū relique vite portū
me recepi Ubi oīa mihi affatim ſunt oblata. q̄ nō ſolum ad emolumē
ta ſed ad dignitatē attinent Utinā mihi liceret tecū oīa libere cōmēta
ri et que ipſe vellem ꝛ tua noſſe intereſſet. Sed tp̄m eſt habenda atq3
hoim rō Nec em̄ me latet vbi locoꝝ es et q̄ tibi cauendū ſit Jtaq3 ferā
equo aio deſiderium meum Ceterꝝ illud vnū non reticebo principem
hunc meum ꝛ pri tuo clariſſimo viro ꝛ tibi ꝛ vobis omnib⁹ optare oīa
pro volūtate vrā atq3 nihil hic magis cupere quam in omnibus rebus
vobis pegregie prodeſſe Tu ſi quid ē quod a me velis fac vt ſciam ꝛ fac
tum puta Uale ex mediolano nonis Decembribus

¶ Fran. phi. Joanni auriſpe Salutem
Librꝝ ſe dt ſub cōditione miſſurum.

TU ſemper aliqd petis Jnſeruis āt raro Quid homis ſis ignoro.
Petis a me Diona pruſaenſem quem eqdē dabo ad te expediē ea le
ge. vt eū aliqn̄ patiaris ad nos redire Jbit em̄ codex ille ad te mutuo nō
dono Quamobrem facito vt ex cōmodo tuo nihil mihi tandem incō/
modes Tuſcanellam noſtꝝ opto bene valere Uale ex Ticino Jdibus
Decembribus

¶ Fran. phi. Joāneto phō ac medico Salutem
Arguit quendā q̄ librꝝ alteri nō reddiderit

ROgo te maiorē in modū. vt meū Vergilij codicē ac itē commenta
torē Seruiū cures q̄primū Bononiā pferri: Alberto zancario
communi amico noīe meo reddi. Id qđ in hanc diem non fecisse te nō
possum non mirari. Nec em̄ debes oblitus esse. et quid mihi cum istinc
abirem corā receperis. ⁊ quid postea ad te scꝑserim. Fuerit igitur officij
tui ne diuti⁹ lrīs meis sollicteris. Idq̄ꝫ vt facias abs te peto nō peto so
lum. ſed etiā contēdo. Vale ex Ticio. xv. kal. Januarias

¶ Frā. phi. Petro michaeli eq̄ti aurato ac iurecōsulto Sa
Hortatur amicum

CUm idoneus eēt oblatus nuncius cui meas ad te lrās darem vi
ſus es admonēdus id qđ forrassis haud ignoras te apud hunc
humanissimū pꝛicipē nrm̄ valere auctoritate plimum. Itaq̄ꝫ tibi opa
danda ē vt bn̄ promerearis. Qđ si feceris pmagnū es fructū cōsecutur⁹.
Reliqua tu corā ex hoc isto nuncio cognosces. Non em̄ omnia ꝯmit
tenda sunt lrīs. Vale ex Mediolano pꝛio kalen. Januarias

¶ Fran. Bornio sale iureconsulto Salutem
Lām ōt cur decesserit.

DEsiderium de me tuum me nō iniuria plimum delectat. Est eniꝫ
plenum amoris precipui erga me tui. Sed velim scias mutuuꝫ eē
amorem nostrū planeq̄ꝫ singularem. Nō em̄ magis me desideras quā
desideraris Philelfo. Dij malefaciant factionibus vestris quibus di
uina oīa humana q̄ꝫ confunduntur. Jam iteꝝ ad vos iui co sane consi
lio: vt a vobis non decederem. Sed nescio qua vel hoīm puicatia vl fa
tali astro sit factum vt bis inciderim in atrocissimas vrē reipublice p
cellas atq̄ꝫ tēpestates. Musis inter arma nusq̄ꝫ bene consultum est. sed
Bononie longe periculosius. Itaq̄ꝫ habenda nobis fuit ratio et digni
tatis et quietis. Ego iussu pꝛicipis mei adhuc ago Papie ad paucos
dies Mediolanum petiturus cum vniuersa familia. Ubi omnia mihi
parata sunt et ad commodum et ad dignitatem. Vale ex Ticino. iij.
idus Januarias

¶ Fran. phi. Petro thomasio phō ac medico Salutem
Excusatoria epistola

IAm mihi integrum non est vt tuo vtar consilio. Sum em̄ huic ex
cellētissimo pꝛincipi obstrictus nō solum fidei sanctitate. quā prete
rire nō licet. ſed maximis etiā beneficijs quibꝫ si abuterer posseꝫ iure ī
gratitudini obnoxius fieri. At emori malim q̄ꝫ vlla vel minima iuri
nota infamie. Itaq̄ꝫ rogo te per indissolubile amicicie nostre vinculuꝫ
vt me dignitatis mee rationem habere patiare. Nam quo pacto me
amicicia tua dignum iudicares. si forem iniustus. Quod si iusticie fun
damentum est fides. patere equo animo. quod promissa atq̄ꝫ cōuēta
inuiolata sim seruaturus. Mors ipa dūtaxat nos ab hoc pꝛincipe ob

ſtrabet Et meũ ĩ te amorẽ nulla neqꝫ fortuna. nec tp̃m mutabilitas la
befactabit Uale ex Ticĩo ᵱdie ka. februarias

¶ Fran. phi. Alberto zancario Salutẽ
Cõceſſiſſe ait in aliũ locũ vbi in magno ẽ honore

UT ſcias quẽ in locũ miſſurus. poſthac ſis tuas lrãs ego nudiuſter cius ɔceſſi Mediolanũ cũ vniuerſa familia rebuſqꝫ meis omnibꝰ Eſtqꝫ aduentus meus tũ ab hoc pſtãtiſſimo pncipe. tum ab vniuerſa republica exceptus piucũde a deo vt vnus ꝓ bilciſus oĩbus ſit inbo rem Mirabile dictu eſt. q̃ ſum honoratꝰ ab oĩbus. Bene cepta ſecũdet deus Quod ſi fiet nemo me vno neqꝫ fortunatior neqꝫ beatior. Uale ex Mediolano Idibus februarijs

¶ Fran. phi. Antonio pãhormite Salutẽ
Accuſat ſupbie quendã.

IAm ditior fcũs es. id quod ea ɔiectura aſſequor qð te ſuperbie ob/noxiũ facias Nã dũ nihil reſpondes hoĩni amiciſſimo tot a me lrĩs inuitatꝰ. qð aliud eẽ rear in cã q̃ ſupbiã At ne illud te lateat velĩ in quo plus ẽ fortune. in eo minꝰ eẽ ꝟtutis Quare tibi cauẽdum ẽ. nedum pe cunijs diligẽtius inuigilas. negligẽtiorẽ te preſtes circa ĩgenij ꝓbitatiſ qꝫ pſtãtiã Uale ex Mediolano ᵱdie idus Maias

¶ Fran. phi. Petro thomaſio phõ ac medico Sa.
Hortatur amicũ ad viciſſitudiem lrãꝝ

QUod afficiaris maxio deſiderio viſendi mei. hẽo ſane exploratiſſi mũ vl ex ea coniectura. quam de meipſo facio Qui eni nõ deſide/rẽ te et viſere et cõplecti et oſculari. qui cum vetere eaqꝫ ſumma bñiuolẽ tia ſum ɔiũctꝰ Accedet ꝑterea ꝟtꝰ tua et doctria et eloquentia et merita citro vltroqꝫ collata. quibꝫ plane ſit vt nrã vtriqꝫ memoria nullo nec locoꝝ nec tp̃m ĩteruallo extigui q̃at Et et eꝝ qñqꝫ dẽ quod velimus fie ri neq̃t id velimꝰ qð q̃at necẽ ẽ Utẽdũ igit nobis ẽ mutuo ſcribẽdi officio vt quod lingua nõ pt arundĩs pſtet viciſſitudo Id et facillimum ẽ vtri qꝫ nrm̃ et iucũdũ in primis Et quo initiũ det huiõi muneri peto abs te: vt me facias certiorẽ de rebus oriẽtalibus maxie de Thurcis ſi qð habes noui Uale ex Medio. iiij. nonas Julias

¶ Fran. phi. Andreoceo petrucio Sa.
Amari ſe dt et ĩuicem amare

QUod abſentis mei ppetua recordatõe imagiem p̃ te feras ſic e nĩ ſcribꝫ. nõ poſſũ eq̃dẽ nõ letari Affers eĩ argumẽtũ mĩme ob ſcuꝝ egregie cuiuſdã bñuolẽtie ĩ me tue At ego quo ĩtẽ aĩo ĩ te ſum debes ex teipſo ɔiecturã facere Et fieri ſane nullo pacto natura pt vt nõ eque ametur. q̃ ꝟo amat Itaqꝫ tibi debes indubitato pſuade re te mihi eſſe chariſſimum. idqꝫ cum ob hanc iſtam cauſam quod me amas. tum etiam quod ea virtute viges. vt dignus ſis qui ameris

ab õnibus Deſiderare aũt te pñtiam meã. hoc ſane in te eſt Nã ſi Me
diolanum viſere inſtitueris quod eius rei tecum iſtic agerem. aliquã/
do facturum affirmabas. et preſens preſentem videbis Philelſũ tuũ
et multa cognoſces que abſens attingere nunquã poſſis Itaq̃ tuum
erit. vt cum primum tibi facultas dabitur huc venias Quod ſi feceris
magnã mihi et ede voluptatem conſequere. Uale ex Mediolano no/
nis Julijs

¶ Fran. phi. Joanni auriſpe Salutẽ
Hortatur amicũ ad librorum lectõez

TOtus es in librorũ mercatura. ſed in lectura mallẽ Quod ſi face
res longe melius & tibi et muſis conſultũ eẽt. Quid ei pdeſt libros
quottidie nunc emere. nũc vẽdere legere vero nunq̃ Ego quos vendã
habeo libros nullos Emerẽ poti9 ſi pecunijs abundarem Quinetiã in
hac pecuniarum difficultate. ſi qd opus oñderis. quod pcio dignũ cenſe
am enitar emere. etiã ſi ſeruire oporteret Declarabis igitur p lrãs qui
libri tibi et quales ſunt venales Qd ſi feceris. intelliges me nulla pre
mii inopia Sũ ei apud eũ pncipẽ apud quẽ egere poteſt nemo Uale ex
Mediolano octauo Idus Julias

¶ Fran. phi. Joanni tuſcanelle Salutẽ
Judiciũ Philelſi de Quĩtiliano

DE Quĩtiliani declamatõibus qd ĩpe ſentiã paucis accipe Equidẽ
qntiliani iuentõez vehemẽter pbo Eſt ea eñi et acuta & prudens
Sed orõis ei9 filiũ mihi ſane nõ placet. ſapit eñi hiſpanitatẽ neſcio quã
hoc eſt barbariẽ plane quãdã Nullã hʒ elegantiã. nullum nitorẽ. nul/
lã ſuauitatẽ Et que nõ pcipua modo ſed nccãria ſunt in oratione neq̃
monet dicẽdo Quĩtilianus. neq̃ ſatis docet neq̃ delectat. Sed videt
ſomnolentus quiſpiã et icõpoſitus Ueñ et fortaſſe Quĩtilianus q̃tũ
ex eius ſcptis aĩaduertere poſſumus. non nulla cõmoda precepta ar/
tis rhetorice Multa pmemorat multa colligit Sed ita ſui diſſimilis eſt
vt que alios docet ĩpe ignorare videatur Uerũ concedamus illi doctri
nam. ſi ita libet oĩno Mouendi tñ delectandiq̃ vim nullã habet Que
qdem duo q oratori ſubtraxerit. non oratorẽ illũ ſed aratorẽ demrãbit
Uale ex Medio. v. idus Julias

¶ Fran. phi. Jacobi caſſiano Cremonẽſi pſbytero Sa.
Hortatur quidã vt libros reddat

UIctorinus feltrenſ doctor tuus ac idẽ eruditiſſimus vir mihique
amiciſſimus monuit me ſuis lrĩs duos tibi meos dediſſe ad me co
dices quorum altero Euripidis tragedie altero mathematicorũ libri cõ
tineret Quos cũ arbitrer ſuplib9 iã mẽſib9 mihi redditos eẽ mirari ſe ſcri/
bit q nihil ad me lrãrum ea de re accepit Itaq̃ te etiã atq̃ etiam hortor
meos mihi libros q̃ primũ reddendos mihi cures Qd ſi fortaſſe nemi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

habes cui tuto rem cõmittas. habeo iſtic hoiem familiarē ꝛ viꝝ optiꝫ Catonē ſaccū. clariſſimum ꝛ iureconſultū ꝛ oratorē et philoſophū Hu ic igitur iſti meos libros reſtitues q̄ et officio tuo et Uictorino doctori ſatiſfacias mihiqꝫ pro tua liberalitate morē geras Uale ex Mediola/ no quarto kalen. Octobres

¶ Fran. phi. Georgio carrecto iureconſulto Salutem
Arguit quendam iniuſticie

NOn poſſum te nō ingratitudinis accuſare qđ rebus meis tādiu pro voluntate vſus et liberalitatis mee obliuiſcaris et officij tui Facis ꝑfecto inhumane Ac mihi iam ſtomachum mouere incipis Non em̄ puto aut in legib⁹ inueniſſe te aut in alio quopiam iure id vni licere tibi quod nemini bono licet Preſtat te oro et bonum tandē et gratum virum Uale ex mediolano. q̄rto kalendas Octobres

¶ Fran. phi. Thome Bononienſi Sa.
Gratulatur cuidā ꝙ magiſtratū accepit

NJ mihi iter itercepiſſet terciana febris. cui ipē de⁹ ſuperiqꝫ omēs ad quartanā. ita ꝯtinuā quoqꝫ ac ꝑennem miſerant. vt q̄ꝫ celerrime radicitus eā ꝑdant. veniſſem eqđem ad te q̄ꝫ primum vt eque tibi co ram gratularer atqꝫ mihi mirifice ſum letatus. quod pro tua ꝟi ꝟtu te maximiqꝫ meritis i eo te loco humaniſſimus pꝛiceps noſter conſti tuerit. q̄ et excelſus eſt ꝛ illuſtris inprimis Gratulor igit̄ abſenti abſens Ac precor imortalem deū vt quod certo ſpero. illud Biātis dictū Ma giſtratus virum demonſtrāt. clare in te luceat. hoc eſt vt non mee et amicorum ſolum. ſed oīm expectatōi ꝓbitas tua integritaſqꝫ reſpon/ deat Nemini enim dubitandū eſt te indies magis ac magis apud noſ trum pꝛincipem ꝛ auctoritate ꝛ grā chariorē fore Facies autem ꝓ amici cia officioqꝫ tuo vt cum q̄d ocij nact⁹ fueris memineris noſtri Uale Me diolani ex edibus nrīs. q̄rto nonas Octobres

¶ Fran. phi. Thome Bononiēſi Sa.
Dicit ſe febre liberatū et quo pacto

QUod tibi exiſtimauimus non iniucūdū fore opima ſpolia imor mortali deo que de hoſte iſeſtiſſima febre illa terciana voueram⁹ nudiuſtercius detulimus ꝛ nō illa q̄dem i ferculo vt ioui Romulus ſꝫ in bona ſpe bonaqꝫ fiducia Neqꝫ em̄ ferculoꝝ mihi nec vaſorum co/ pia eſt Noli tamē putes adeo me redactū ad inopiā vt ſi quid ex iſto veſtro delicatoꝛ lautiſſimo aucupio ad me pro tua munificentia de/ deris. nullum habeam ferculū q̄ id cōmode ſim excepturus Q̄ ſi q̄ſie ris q̄bus armis. febris armis furoriqꝫ reſtiterim nō equidem Eſculapij aut Apidis Sed fere par pari retuli Eam illa mihi moliebatur ſitiꝫ qua ꝑpedierꝫ conficerer Id ego aīaduertens eiuſmōi ſane inedia hoſ pitē accipio. vt qđ ē in attico ꝓuerbio Lōge ad coruos trāſire q̄ꝫ meo/

hoſpitio vti mallet Itaq; liberatus oíno videor edaciſſima et moleſtiſſima hoſpite quã vel cũ egritudine audio ad amiciſſimos nrõs optimoſq; viros Marcolinum barbauarã et Dominicum feruſinum ex itinere diuertiſſe Quos velim moneas in bonum vultum hilaremq; faciem impudenti illi petulantiſſimeq; belue oſtendant. Sed ab ſeſe potius q̃ primum q̃ diligentiſſimeq; q̃ fortiſſime abigant Et ſi nolint inedia et veneno vtantur et ſanguine Uale et me noſtro diuino principi vnice commenda ex Mediolano. vij Idus Octobres

¶ Fran. phi. Antonio peſſine Salutem

Negligi ſe queritur ab amico

Cum eram abſens erã apd te ſp. Me diligebas me p̃dicabas. me colebas. me omnibus amicicie ⁊ familiaritatis officijs proſequebare Nunc ãt pñs neq; video te vſq; nec audio Num qd oibꝫ fere in rebus accidit. noſtri pñtia. tuã de nobis opinionẽ minuit Nam quid eſt per immortalem deũ q itª obmutueris vt nec audias nec loquare. Quid de tua taciturnitate ſuſpicer neſcio. Nam ſi tue occupationes te mihi viſendum ꝓhibent ac lrĩs ſaltem quippiam obſtreperes Uale ex mediolano. v. Idus Octobres

¶ Fran. phi. Blaſio axeretenſi vicecomiti Salutem

Accuſat eos q̃ cõmodo ꝓprio amiciciã metiũtur

SOlent nõnulli tamdiu amicos colere quo ad eoꝝ vel pñtia vtiuel officio frui queãt At ego huiuſmõi hoies vel aſſentatores potiꝰ nihil charitatis nihil oino hũanitatis p̃ ſe ferre cenſeo Declarant eniꝫ ſe non tam amicos coluiſſe. q̃ ꝑuati proprijq; cõmodi habuiſſe ratõem Illoꝝ igitur mores ꝑinde atq; ingratos ⁊ plane barbaros deteſtari conſueui ſemper Nihil em̃ amici recordatõe mihi ſuauius eẽ p̃t. Qd cũ in alijs ſemꝑ tũ in re vno in p̃mis exꝑtus ſum Nam incredibile dictũ eſt quantũ me tenet deſideriũ tui de te dies ⁊ noctes cogitare nõ deſino Tu abſens mihi ſꝑ es pñs Iucũdos nrõs dulciſſimoſq; ſmones crebra memoria mecũ repeto Hac vna re abſentie tue deſiderium lenio. Hac vna re oblector ac letor Qd ſi quid ad me lrãrum dederis exiliaꝫ ſane gaudio exultabo triumphaboq; Quid abs te velim intelligis Uale ex Mediolano Idibus Octobribus

¶ Fran. phi. Franciſco piccolpaſſo Mediolanenenſium archiepiſcopo Salutem

Hortatur quẽdã vt rus relinquat

QUod rure te cõtineas. quo tꝑe ꝓpter ſubeũtẽ iã hyemẽ vrbs maxie colenda ẽ. nõ poſſum nõ mirari Nã ſolitudo iſta qd tibi iucunditatis afferre poſſit non intelligo Qd ſi ociũ q̃ negociũ te malle dixeris ac memineris nõ te ad ociũ ſed ad negociũ. hoc eſt nõ tibi ſed bonis oĩbus natũ Quare cũ ab vniuerſa ciuitate deſideraris tui fuerit vel offi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

q̄ vel benignitatis relicta iſta ſolitudie ruſtica. te q̄ꝫ p̄mum vrbanum fieri. Q̄ ð vt faciaſ etiã atq̄ꝫ etiã rogo Uale ex me. p̄die idus Nouem;

¶ Fran. phi. Petro michaeli militaris dignitatis viro ac iureconſulto Salutem

Abſentem magis q̄ꝫ p̄ñtē laudãdũ eē dicit

Itē iocatur de quodã flagitioſo

TUa in me pl'ima officia ꝛ beniuolētiã ſingularē nulla vnq̄ꝫ apud me delebit obliuio Nã et ambo te ſp̄ ꝛ illuſtres ac p̄clarasᵒ ƀtutes tuas quaſi ꝑpetuᵒ aliq̄s buccinatoꝛ p̄dicabo diuulgaboq̄ꝫ apð omēs Ingratᵒ ſane ille mihi videri ſolet. q̄ nõ pleniore quodã oꝛe de abſen tis q̄ꝫ de p̄ñti amici laudibꝫ loq̄t At q̄ p̄ñtē laudat. et ſi rcē atq̄ꝫ vero id agit aſſentatõis tñ crimini apud pleroſq̄ꝫ videtur obnoxiᵒ. Exiſtimat̄ eñ id non tã ex animi ſñia q̄ꝫ alicuiᵒ vel ſuſcepti vel ſperati ꝯmodi grã cumulatiᵒ facere q̄ꝫ par ſit Sed ne q̄d in alijs ꝑbare nõ ſoleo in eo ipſe in p̄ñtia peccauiſſe cēſear qui te per lrãs quaſi corã laudē hac de re ſatis ac ſup̄ Nã q̄d ab me tibi debet̄ meliᵒ fieri q̄ꝫ dici volo. Scire admodũ cupio q̄d iſtic apud vos geritur Nõ eñ te latet q̄ꝫ ſumopē Senenſis rei publice quietē trãquillitatēq̄ꝫ ꝑcupio Quare cũ aliquoꝝ hoim ſeditio nes audioꝛ conatᵒ peſtiferos doleo equidē eq̄ ac debeo In p̄mis autē de vrbana belua huic bello dicere volui certioꝛ fieri volo Increbuit eñ apud nos p̄ſtantē iſtũ ac pudicũ viꝝ ciuē optimũ moꝛi decreuiſſe. Id ego miratus ſum valde Nã quo pacto moꝛiatur qui nunq̄ꝫ vixerit Ue rum ſi quã aliã moꝛtē oppetere foꝛtaſſis inſtituerit q̄ꝫ īpuri ꝛ obſceni ho mines ſuiq̄ꝫ ſimillimi cõſueuerũt velim ſuas res geſtas memoꝛatu dig nas ad me ſp̄ ſcribat quo eiᵒ nomē imoꝛtalitati ꝯmēdē. Et vt itelligas ſi q̄d etiã in hoc dicēdi gñe Philelfᵒ valet oꝛõnē funebrē ad te dedi q̄ꝫ ſup̄ioꝛibᵒ diebᵒ habuimᵒ in Thodeſcini ſepultura Hanc aũt ſi vrbani ſacerdotaria iſta vxoꝛ audierit nõ vereoꝛ foꝛe. vt cornigerũ viꝝ ſuũ nõ hoꝛtetur mõ ſed etiam agat continuo ad interitum Uale ex Mediola no. xiij. kalendas Nouembres

¶ Fran. phi. Catoni ſacco iurecõſulto Salutem

Promittit officiũ ſuũ ꝛ libꝛos repetit ꝛ ep̄las petit

HOdie mihi reddite ſunt lrē a Theodoꝛo gaze viro ſane tum inge nio tũ facũdia ſingulari ac plane digno quē nõ mõ diligamᵒ ſꝫ etiã amemᵒ q̄d velit intelligo Nē q̄ꝫ tũ erit in nobis ex ſñia conſequet̄ Sed tua ꝛ op̄a et ope opus eſt At de his poſtea. Ego libꝛos nrõs vehemē ter expecto facito ſi me amas e veſtigio ad nos aduolent Cum Theo doꝛi ep̄la nullas accepi tuas lrãs Caue ne te poſthac vel negligentie vl' moꝛoſitatis accuſaturᵒ ſim Uale ex Medio. ix. ka. Nouembres

¶ Fran. phi. Gerardo lãdꝛiano cardiali Comenſi Salutē

Grãs agit et Moſei vitam trãſlatuꝝ ſe ſpõdet

FEciſti mihi rẽ ꝓgratã qđ Philonẽ meũ immo nr̃m ex aurispa re/
cuperatũ ad me dederas Qđ autẽ moſci vitã quã itẽ Philo ꝛ co
pioſe ꝛ eleganter apud grecos ꝛ grece ſcripſerat. in latinũ abme tãtope
verti poſtulas ꝛ audiui libẽter ꝛ obtẽperabo libẽtiſſime. Itaqꝫ factum
puta qđ iubes Nulla te tua de mea erga te aĩo fallet opinio Iaꝫ operi
me accingo Uale ex mediolano .iiij. kalendas Nouembres

¶ Fran. phi. Nicolao puteo Cremonẽſi Salutem
Excuſat ſe ꝙ ſeri⁹ rñderit Itẽ laudãti ſe rñdet

ET ſerius rñdi tuis ad me lris ꝛ breuius fortaſſe ꝙ̃ velles quorum
alterũ aduerſe illi valitudini dato qua duos circiter mẽſes vl̃ per
intercapedinẽ laboraui m⁹ alterũ publicis meis ac ꝓuatis occupatõibꝫ
qbꝫ ꝓpe obruor Legiãt lrãs tuas libẽter quibꝫ mutuã inter nos adole
ſcentie nrẽ beniuolẽtiã cõſuetudinẽ diſciplinã cõplexus es. Qđ autem
mirificis me laudibꝫ extuleris. id ſingulari quadã ꝛ exuberãti amoris
abũdãtia abs te factitatũ exiſtimo Nam neqꝫ vir amiciſſimus ſimulqꝫ
modeſtiſſimus aſſentaris. nec eiuſmõi mihi ẽ de me opinio Reliquuꝫ
eſt id tibi ꝑſuadeas ꝙ et recte ꝛ vero potes facere. te mihi eẽ chariſſimũ
et eo magis in dies fore quo te aĩaduertero non obliuiſci Philelfuꝫ tu
um Uale ex mediolano. iij. kalen. Nouembres

¶ Fran. phi. Jacobo caſſiano p̃ſbytero Salutem
Excuſatõem accipere ſe ait Deinde quen
dam commendat amico

NOn tam mihi moleſtũ fuerat ꝙ ſerius meos mihi libros redden
dos curares ꝙ̃ in pñtia ꝛ iucũdũ eſt in p̃miſqꝫ ſuauiſſimũ ꝙ tam
modeſte tãqꝫ ꝑhumane lrãs ad me dederis quibꝫ te nõ mõ expurgaris
ſed totũ ſane meũ et eẽ ꝛ fore oñderis. Quare cũ tuã excuſationẽ tum
multo magis teipſum nõ inuit⁹ admitto Itaqꝫ vel Uictorini nri. vel
tui ipius cauſa oĩa de me tibi potes affatim polliceri q̃ ꝛ vſui tibi ꝛ ho
nori futura ſunt Et de his ſatis. veĩt iſtuc nuꝑ vt ſcis Theodor⁹ gazes
vir certe ꝛ diſert⁹ ꝛ erudit⁹ quẽ ꝛ ſi certe ſcio nõ amabis ſolũ ſꝫ cumulatiſ
ſime amabis. tñ meã etiã cã. velim ita ames vt nulla ꝓrſus fieri queat
ad amorẽ acceſſio Hoc erit mihi tã gratũ ꝙ̃ quod omniũ maxie Uale
ex Mediolano ꝓdie nonas Nouem:

¶ Fran. phi. Simoni argoni Salutem
Amici ſtudiũ in lrĩs adhortatur

UT ſupbia a me nihil alieni⁹ ꝛ gratitudie apud me nihil antiqui⁹
Quare cũ tuis ad me officiꝭ plenis humaniſſimiſqꝫ lrĩs reſpõdeo
nõ mõ ſupbie crimẽ effugio ſed etiã nomẽ gratitudĩs mihi ꝑpulcre vẽ
dico Mirifice ãplector amorem tuum At tua humanitate faciliimiſqꝫ
moribus et modeſtia ſingulari delector plurimum. Ingeniꝭ vero tui
viuax preſtans ſ. ꝙ dexteritas maiorem in modum pergrata mihi fue

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

grata mihi et perucũda eſt. video em̄ te tua illuſtri laude eã mihi lau/
dem allatuꝝ q̄ pulcerrīa ſit ꝛ maxīa Nõ em̄ illiuſmõi tu⁹ ornat⁹ q̄ in lit
teris vteris mediocrē de te tuaq̄ facūdia ſpē quandã pollicet̃ Itaq̄ te
etiã atq̄ etiã hortor vt oēm operã diligētiãq̄ tuam eloquētie ꝛ huma
nitatis ſtudijs ſicuti facis accõmodes Magna enim animus me⁹ de
te p̄ſagit Uale mediolani ex edib⁹ nr̄is. vij. idus Decem.

¶ Fran. phi. Matronino braſche Salutem
Amorem in laudãdo oculis carere dicit
Deinde pro munere grãs agit

QUod me tuis lr̄is nõ mediocriter extuleris feciſti tu q̄dē p̄ humani
ne ꝛ amice poti⁹ q̄ v̄o Nõ em̄ is ſum q̄ meip̄m nõ norim Sꝫ tu il
lud veriſſimū eē liq̄do declaraſti q̄d videtur poete fabulari amorem
oculis carere, eque em̄ amic⁹ falli de amici iudicio atq̄ de inimici ini/
micus plerūq̄ ſolet Nã ꝛ hic odio ꝛ ille amore nimio affectus v̄itatem
nequit internoſcere Facile tñ patior erratū tuū quippe q̄ ē lõge maliꝫ
amicū mihi q̄ ſecus Uerꝫ illud de me tibi pollicearis lꝫ te mihi eē cha
riſſimum ꝛ eo fore in dies chariorē quo te failiari⁹ vti potero Munuſcu
lum ãt tuū ꝛ ſi nequaq̄ deſiderabã nõ potui tñ nõ vehemēter p̄bare vl̃
Epicuri ſn̄ia Nihil em̄ in eo ad voluptatē defuit Et ãplū erat et ſuaui
ſſimum Noli tñ poſthac tã grãdi ere obruas Philelfum tuum Nã hec
Satrapis ꝛ regib⁹ nõ pauca viliq̄ cõtētis ac philoſophis dono mit/
ti p̄ſueuere Uale mediolani ex edib⁹ nr̄is ka. Januarias

¶ Fran. phi. Alberto zancario Salutem
Excuſat ſe

QUod pluribus hortaris libēter agerē ſi liceret Sed nihil apd̄ me
licet q̄d honeſtati aduerſetur Pluria ſunt ꝛ maxīa hui⁹ in me p̄n
cipis bn̄ficia Itaq̄ nunq̄ patiar me ingratitudinis accuſari Preterea
non eū conſtantis ꝛ grauis viri quottidie mutare ſedes Uale ex Me/
diolano. x. kalendas februarias

¶ Fran. phi. Petro thomaſio philoſopho
ac medico Salutem
Conſilia laudat amicorum

AUdiui que ſcripſiſti oīa et barbari noſtri cõſiliū laudo ꝛ non mi
nus tuū Illud tñ malim effectum iri quo ad eius fieri poſſit Eſſꝫ
em̄ multo res tutior Ipſi tamē videritis quid facto ſit opus Uale ex me
diolano kalendas februarias

¶ Fran. phi. Liberio bonarello eq̄ti aurato Salutem
Laudat quēdã q̄ p̄rēm in v̄tute imitetur

ES tu q̄dē pietatis laudãdus q̄ vel mortui p̄ris memoriã colas ex
iſt̃o enim me idcirco abs te amari q̄d ſcias quã char⁹ fuerī p̄ri tuo
grauiſſimo ꝛ clariſſimo viro Nam ille me quo ad vixit cunctis beni/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

niuolentie et benignitatis officijs proſecutꝰ eſt. Quare cū Joānes Marius filius tuā in ſe felicitatē et liberalitatē expoſuiſſet. mirifice ſum letatus Uidere ꝗ̄ ſum viſus me veluti rediſſe in ſucceſſionē nō tā amiſſe qꝫ intermiſſe beniuolētie Nā quod in prē amiſiſſe exiſtimarā intelligo in te filio recupaſſe Itaqꝫ mihi plurimū gratulor ꝙ tā mirifice abs te diligar. vt autē intelligas qꝫ tibi in amore rñdeā quod velit periculū facito totus enī ſum tuꝰ Uale ex Medio. Idibus Martijs

¶ Fran. phi. Franciſco barbaro Salutem
Excuſationem admittit

HUmaniſſimā excuſatōem qua in proxima es vſus epiſtola nō inuitus admiſi Noui enī occupatōes tuas et ꝑuatas et publicas Sz ſum miratus ꝙ de libris noſtris ne vnum quidem feciſti ꝟbū Itaqꝫ rogo te vt ad ea que nō ſcripſi tibi diligenter reſpondeas Uale ex Mediolano. x. kalendas Aprilles

¶ Fran. phi. Danieli vēturio patricio veneto Salutem
Ueterē amiciciā ſe colere ait

CUm indignū exiſtimarē. vt qui ꝑtia eēt a te diſiūctus nū eque ꝑ mone lrārio qn̄qꝫ cōiungerer. vt beniuolētia et obſeruātia ſpſum hec vel paucis ad te ſcripſi at ne id quidē quod noui ꝗcqꝫ accideri ſed ne fortaſſe negligentia quapiā id accidiſſe opinareris hoc eſt ne ꝓpter nouas quottidie amicicias amicos veteres eoſqꝫ venetos oblitꝰ poſſe z a quoqꝫ iudicari Ego te mi Daniel et amaui ſp et colui quippe qui multiplicis tuas ꝓclaraſqꝫ ꝟtutes admiratꝰ ſim. et admirer ac tuā vl' humanitatē vel officiū in meis honoribus atqꝫ emolumētis ꝓſpectum vſque habuerim et cognitū Itaqꝫ tibi velim ꝑſuadeas ita me tuum eē ac fore vt alium quenqꝫ oīm maxime Neqꝫ fieri vnqꝫ poſſe in crementis vllis blandicijs ſiue fortune vt veteribꝫ amicis nouos aliquos anteponaz Id tametſi pro tua prudētia latere te non debeat volui tamen vt mea ſeti am confeſſione atqꝫ teſtimonio liquidius teneres Uale ex mediolano. quinto idus Aprilles

¶ Fran. phi. Nicolao Lebe Salutem
Accuſat quendam

QUi grandē pecuniā opinatur ꝓdeſſe plurimū bonis artibꝫ vt pote que oēm amoueāt neceſſitatē plurimū fallit mea ſnīa Qui enī prodeſſe queāt ꝗ̄ quo maiores ſunt eo hūana ingenia reddūt deteriora Id aūt ita eſſe tu ꝑſpicuo es exēplo ꝗ̄ quo tpe eēs paup etiā iter maximas animi occupatōes atqꝫ labores corꝑis ſp aliqd vel ſcribebas vl' lectitabas Et ꝗcquid ocij ſurripe a negocijs poteras id oē ad rez cognitionez Et laudatiſſimaz artiū ſtudiū ſerbas Itaqꝫ tuo ipſe ingenio ꝑſtantiſſimiſqꝫ moribꝫ delectatꝰ ꝗ̄ tēpeſtate mercature grā ꝓficiſcebaris in mediam ac Perſida. tibi tanqꝫ ſuauiſſimū vite comitem cū Ciceronis

codicem dono dedi qui de queſtionibus tuſculanis inſcript⁹ ē Tu aũt nũq̄ ꝑtermittebas inter moleſtiſſima etiã negocia vſq̄ aliqd ad me ſcribere ꝛ te et amicicia nrã dignũ. Nunc aũt poſteaq̄ pecunioſioꝛ fac tus es. neq̄ rñdes vnq̄ ab me ꝑſepe lrĩs ꝓuocatus. neq̄ lectitandis li/ bris vt audio. operam vllam indulges Sed tot⁹ es in lucro Itaq̄ nõ poſ ſum non odiſſe diuitias tuas que nõ mõ mihi te ſed ipſi etiã tibi abu/ lerant Niſi fortaſſis vna cũ paupertate ꝛ facilitate abs te omnem huma nitatẽ abdicaueris. factuſq̄ ſis ſuperbioꝛ. Quid eniꝫ aliud eſt in cauſa cui necẽ eſt inſeruire te fac vt ſciam quo vel ignoſcã tibi vel miſereat tui. Uale ex Mediolano. iiij. kalendas Maias

¶ Fran. phi. Joanni Mario filio Salutem

Uxoris mortem filio nunciat eũq̄ domũ reuocat

UT ſunt res humane mutabiles ac fragiles et caduce Theodora Chryſoloꝛina mihi dilectiſſima vxoꝛ et tibi mater indulgẽtiſſima ad primũ qntũ nonas Maias q̄ dies erat mercurio dicat⁹ hoc ipſo an no qui ē a natali Chriſtiano quadrageſimus ꝑmus ſupra milleſimum nature deo conceſſit. id quod mihi adeo acerbum fuit: vt in vita nihil potuerit accidere acerbius Scio me tibi flet⁹ ſingultuſq̄ nũciare. Nã ne ipſe q̄dẽ potui me a lachrymis ꝯtinere Ceterꝫ qm̃ ea lege neccitate/ q̄ nati ſum⁹ vt oẽs aliqñ moriamur eq̄ aio tm̃ hoc vuln⁹ feram⁹ necẽ eſt Tu fac ad nos q̄ꝑ primũ reditũ naturꝛ es Nam nihil eſt quod amic diu/ tius tps teras qñq̄dẽ in lrãꝛ ſtudio quarum grã Cõſtantinopolim es profectus non mõ nõ ꝓficis ſed etiã q̄ a nobis abiens didiceras amiſe ris vſque adeo ſtudioſum te diligentemq̄ꝫ preſtitiſti Uale ex Medio lano ꝑdie kalendas Januarias

¶ Fran. phi. Joanni auriſpe Salutem

Arguit quendam illiberalitatis

NEmo te vno accipendo facilioꝛ Te rurſus nemo difficilioꝛ dãdo Tu me liberalitatis plimum laudas Et hanc ꝟtutẽ extollis ora tione acrcẽ tu q̄dẽ Ceterꝫ quã ipſe ꝟtutẽ tãi facere videris cur eã min⁹ amplecteris Es tu ſane libroꝝ officina Sed ex tua iſta taberna librariis nullus vnq̄ prodit codex niſi cum queſtu. Quid tandẽ adeo te libris ingurgitas Quibus vtinam vt par eſt vtereris Ego petij abs te Stra bonem geographũ excribendi grã cum nihil librarius eſſet domi Red dita mihi ſunt a te ꝟba cũ aſſentatõe ꝑmulta Ad rem autem nihil Pe tis a me nunc ſextum Empericũ eius excribẽdi grã gero tibi moꝛẽ Sed ea conditõe ne mutuũ tibi iure doni aſcribas Quare fac vt ad me me⁹ redeat codex cum ſuo apud te officio fructus fuerit Uale ex Medio/ lano. iiij. Jdus Januarias.

¶ Fran. phi. Franciſco barbaro Salutem

Excuſatoria epiſtola

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Adhortatõem tuã nõ inuitus audiui q̃ppe q̃ norim eã ꝓficiſci a beniuolẽtiſſimo in me aïo Itaqꝫ habeo tibi grãs. Uerum illud quoqꝫ animo velim volutes non eſſe in eius poteſtate. qui nauiget euꝝ inum ire ſene quo velit, ſed quo vẽti traxerint Uale ex Mediolano q̃rto Idus Iunias

¶ Fran. phi. Leonardo iuſtiniano Salutem
Excuſatorie littere

SI poſſem tuo vti cõſilio, nihil oïm mallem. Sed quod te nõ latet tp̃is habẽda eſt rõ Quod qui min⁹ facit, is certe prudẽs eẽ nõ poteſt. Cetera tecum is cõmẽtabit. qui tibi lr̃ãs reddiderit Nam quicq̃d expoſuerit id ab me totũ profectũ exiſtimato Uale ex Mediolano pridie kalendas Aprıles

¶ Fran. phi. Catoni ſacco iurecõſulto Salutem
Officium filio petit

PUto Mariũ filiũ dieꝫꝑpe apud te fore Nã eum expecto quottidie Debet ei ſoluiſſe ex thracia. eſtqꝫ remigatur⁹ ꝑ Padũ Cũ iſtuc appulerit aut ipẽ tu ei ꝯſule de equo aut me facito q̃ꝑmum certiorez q̃ equũ iubeã aduolare ad vos Uale ex Mediolano Idibꝫ Maijs

¶ Fran. phi. Alberto zancario Salutem
Hortatur amicũ ad ſcribendũ

NOlo tibi vnq̃ꝫ ꝑſuadeas Alberte zancarie o me eẽ ingenio vt ſimꝰ cum loco animum quoqꝫ immutem Quinetiam cum ſum Mediolani. videor vſqꝫ Bononie agere adeo me iſtius florentiſſimi vr̃e vrbis memoria tenet Quid igitur de te putas. cuius ſuauiſſimi facillimiqꝫ moreſqꝫ habitãt mecũ die noctueqꝫ Quod ſi min⁹ frequenter mee lr̃e ad te aduolant. id vel occupatõibꝫ meis dato vel tibi fortaſſe ipſi q̃ negligentior factus es Nam ſi ſepi⁹ ad me ſcriberes. cogerer etiam ipſe vim afferre meis q̃buſqꝫ negocijs ne te fruſtra ſcripſiſſe iure queri apd me poſſes Itaqꝫ poſthac quid tibi faciendum ſit tenes Uelim me certiorem facias de omnibus rebꝫ tuis Nam quaqꝫ varij iſtinc rumores afferuntur. ego tamen ea certiſſima eſſe arbitror quecunqꝫ a te accipio. Non ipſe es q̃ aliud dicas aliud ſentias Proinde ſi de te me velis trãquillo eẽ animo. fac liquido intelligam quo in ſtatu verſares q̃ꝫ viuis tibi z tuis Id vt facias te etiam atqꝫ etiam rogo Nam de rebus tuis non poſſum non eſſe ſollicitus Uale ex Mediolano. xiij. kalendas Ianuarias

¶ Fran. phi. Guarnerio Caſtellioni iureconſulto ducaliqꝫ ſenatori Salutem
Accepiſſe ſe munuſcula dicit amici ſed poſt hac leuiora ſe malle

ET leporẽz capos z ꝑdices q̃s dono miſiſti mihi cũ vidi libenter

tum iucundiſſime accepi. Iam ꝛ ingeniũ delicatoꝛib⁹ foue⁊ obſonijs redditurqꝫ acutius ꝛ accipe a te dona tali tantoqꝫ viro nõ fit ſine laude mea. Recẽ͂ti Horati⁹ O et pſidium ꝛ dulce dec⁹ meum. Quãqꝫ ego. vt ingenue tibi fatear qd̕ ſentio. Lautioꝛib⁹ iſtiuſmõi eſculẽtis non admodum vti conſueui non ꝙ guſtus mihi ſit ruſtican⁹ aut agreſtis ſed quoniam videoꝛ didiciſſe quo habitius ẽ coꝛp⁹ eo ingeniũ craſſius. Quis aũt neſcit iſtiuſmodi q̇buſqꝫ cibis coꝛpa effici letioꝛa. Itaqꝫ ſi me amas leuioꝛibus munuſculis mecũ age peponibus pꝛunis perſicis malis pyꝛis. vuiſqꝫ ac ficubus ne deterioꝛẽ efficias quẽ melioꝛẽ debes. Uale mediolani ex edibus noſtꝛis. iij. kal̕ Januarias

¶ Fran. phi. Saxalo pꝛatenſi Salutem
Excuſat ſe cur libꝛum non mittit

POllucẽ quem petis libentiſſime ad te darẽ. ſi penes me foret. Sꝫ hoſpitatꝰ iã pꝺẽ apud Harpyã hoc eſt apd̕ Joãnẽ noſtꝝ Auriſpaꝫ q̇ ea conditõe libꝛos accipit mutuo vt reſtituat nunqꝫ. Dabo tñ ad euꝫ lrãs curaboqꝫ vel hũanitate vel iurgio. vt Pollux redeat domũ. quem dein̄ continuo tibi mittã. Uale ex medio. iij. kalendas Januarias

¶ Fran. phi. Guiforto barzizio Salutem
Arguit amicũ iniuſticie erga ſe

ET ſcm̃ ẽ pceptũ et Euangelicũ ne alteri faciam⁹ qd̕ nobis fieri nolumus. Id pſepe legiſſe te certe ſcio es enĩ totus ſilꝭs tui. Quo fit vt magis mirer non idẽ a te obſeruari qd̕ didiceris. Scis enim ab Ariſtotele quoqꝫ vſurpatũ non ſatis eẽ ꝟtutẽ ſcire niſi etiã boni ſimus. Quid hec ſibi velit oꝛõ non te pꝺterit. Tuum igitur fuerit ita moderari tibi vt nihil queſiſſe videaris quod ipẽ grauiter ſum latur⁹. Eſt mihi tecũ a pꝛẽtuo eruditiſſimo optimoqꝫ viro faĩliaritas que tibi ſcẽ atqꝫ inuiolate tuenda eſt. Uale ex mediolano. iij. kalendas Januarias

¶ Fran. phi. Boꝛnio ſale iureconſulto Salutem.
Officium ſuum narrat

QUid egerim in cã amici tui ex eodẽ ipſe debes iã coꝛam accepiſſe. Nam eſt a me nihil ſane pꝺtermiſſum qd̕ ad ei⁹ vel rẽ l̕ dignitateꝫ ꝑtinere ſum arbitrat⁹. Et vt mea fert opĩo lõge plus ẽ apd̕ hũc meũ clemẽtiſſimũ pꝛĩcipẽ mea opa cõſecut⁹ qꝫ vel optare fuiſſet auſus. Tu ſi qd̕ eſt aliud quod ab me tua cauſa fieri velis id ſi ſcripſeris non ſcripſeris fruſtra. Uale ex mediolano. iij. kalendas Januarias

¶ Fran. phi. Franciſco barbaro Salutem.
Laudãs quendã cõmendat eũ amico

NOn equidẽ ignoꝛabã foꝛe. cũ kyꝛiacũ anconitanũ tibi eam cõmendaturus vt diceres agi ad me acta q̇ppe cui vir ipſe ſine vlla etiaꝫ mea ꝯmẽdatõe ꝯmẽdatiſſim⁹ ſit cũ virtute ſua q̇ haud eſt vulgaris. tũ ea diligẽtia. qua in ſuſcitãdis moꝛtuis vnus oĩm pꝛĩmus vtitur. Quem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

enī vnquā huiuſmōi laborē ſuſcepiſſe aut audiuimus aut legimus qui
ex vniuerſo prope terrarū orbe quicq̄d in vllis vſquā lapidibus nota/
tū lrīs aut grecis aut latinis vnq̄ꝫ fuerit id reportarit ad noſtros Uerꝫ
eo is tibi hoc tp̄e gratior eē debet quod ad te barbarꝫ refert nonnullaꝫ
pulcerrima Epigrāmata que apud barbaros Aſie populos repperit ex
quibus ipſis habentur pleraqꝫ memoria digna Quare hunc homiēꝫ
ita tibi commendo vt intelligas mihi quoqꝫ eē chariſſimum Uale ex
Mediolano.iij.kalendas Januarias

¶ Fran.phi. Leonardo iuſtiniano Salutem
Cōmendatiua epiſtola ꝛ laudis plena

Kyriacus Anconitanus cū Uenetias peteret a me petijt.vt ſe tibi
ꝑ lrās cōmendarē Jd feci eo libentius ꝙ non eēm ignarus hoiem
tibi fore nō iniucundū.p̄ſertim qd̄ ferat ſecum nonnulla p̄ſce vetuſtatis
monumenta et eulogia et epigrāmata ꝛ alia pleraqꝫ ſcripta que ex lapi
dibus vetuſtiſſimis in Aſia Greciaqꝫ collegit. Hunc igitur virꝫ ita ve
lim vt vultus hilaritate ꝛ ſmonis comitate accipias.vt eos ſoles q̄s
dignos exiſtimas.ab quibus tuū ſplendidiſſimū nomen per orbem ter
re longe lateqꝫ predicetur Nunquā ei deſcit kyriacus qui eam ſibi du/
cit queſtuoſiſſimā mercaturā.ſi qd̄ ab p̄mis illis vſqꝫ arcadibus q̄s āte
ſolem et lunam extitiſſe fabulantur memoria dignū inuenerit in Jtali
amqꝫ adduxerit quid ſit opus facto intelligas. Uale ex Mediolano.
iij.kalendas Januarias

¶ Fran.phi. Joanni auriſpe Salutem
Et ſibi et amico bene eē gaudet

Et ipſe bñ habeo ꝛ te ex lrīs tuis bñ valere audio. Jtaqꝫ vtrique
nrm̄ ꝛ gratulādū iuxta ꝛ letandū eſt Jd qd̄ vt ꝓ diutiſſime fieri li/
ceat vehemēter opto Uale ex medio.iij.kal' Januarias

¶ Fran.phi. Joannocio mannero Salutem
Monenti vt ſibi caueat grās agit

Communis ille familiaris noſter me coram monuit tuis ꝟbis vt a
barbadoris mihi cauerē.q̄niā occulti neſcio q̄d ꝯſilij hñt cum ijs
hoībus q̄ mihi vel nullo errato meo infeſti ſunt Habeo tibi gratiam
mi Joānoci q̄ nulla fortūe inconſtantia deterreris quo minus mi vi ſꝑ
bñ conſultū cupias Ceterꝫ eſto bono de me aīmo Nam ita munit9 ſum
vt nulle hoīm inſidie mihi poſſint incōmodare.q̄ppe q̄ ꝛ prudentie v
tor armis ꝛ apud eū ſum p̄ncipē q̄ vel dormientib9 nob oīa rimēt omia
cuſtodiat adeo vt null9 oīno ſit locus inſidijs Cōſiliū tamen tuū nō mō
non contēno.ſed facio plurimi amplectorqꝫ libentiſſime. Et operā da/
bo vt re ipſa intelligas nihil fruſtra teſcripſ[illegible]e Uale ex Mediolano.iij
kal' Januarias

¶ Fran.phi. Jacobo Cōſtantio eq̄ti aurato Sa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Accuſat amicū rariſſiē ſcptōis ꝛ officiū ſuū illi ſpōdet

U Nas aliqn̄ lr̄as tuas accepiſſe me duco equidē miraculi loco. pu/
tabā enī te nullū iā eē quod tādiu nihil pro tua pſtina conſuetudi
ne mecū obſtreperes Ceterū ita ſolēt pleriqꝫ oēs fortunati qui letiſſimi
in reb⁹ nō amicoꝝ mō. ſed ſuiipſoꝝ obliuiſcūt Quod āt mihi fortunam
meam gratularis id tibi licet facere merito Sum equidem apud ſapi
entiſſimum ꝛ munificentiſſimum huius tēpeſtatis pncipem eundē op
timum ſane virū ducem hunc Mediolani Philippum Mariam Ue/
tis vt huic te ꝛ notū ꝛ cōmendatū faciā Id mihi facillimū factu ē Ac faci
am certe U eꝛ mihi declares velim q̄ tibi ſit mens qui cogitat⁹ tui q̄ i
telligam quid tibi agendū ſit Hec a me ſunt non temere ſcpta. Si te
mihi penit⁹ recluſeris. potero tibi fortaſſe conſiliū dare non inutile Ua
le ex mediolano pdie kalen. Januarias

¶ Fran. phi. Alberto zancario Salutem
Uiciſſitudiem lr̄arum poſtulat

D Eſiderare te lr̄as meas equo aīo facileqꝫ patior quippe qui exiſti
mem abs te amari me plimū Miror tñ quid ſen⁹ adeo mihi ſcrib
Lām reiicies ſcio. in occupatōes tuas At me debes q̄ꝫ arbitrari mime
eē ociosum Itaqꝫ officiū meū aut tibi non eſt accuſandū aut tuūꝫ tibi
minime pbandū Uale ex medio. pdie kalendas Januarias

¶ Fran: phi. Bornio ſale iurecōſulto Salutē
Breuitatē lr̄aꝝ ſubaccuſat

P Eriucūde iuerūt mihi lr̄ē tue vl' pbreues fuiſſentqꝫ lōge iucundio
res. ſi atticū te q̄ꝫ laconicū te maluiſſes Ceteꝝ neſis me q̄ꝫ b⁹cui/
tate ipā ſupior Uale ex medi. pdie kalendas Januarias

¶ Fran. phi. Petro thomaſio phō ac medico Sa
Excuſat ſe rare ſcriptionis

A Ccuſabas me negligētie qd̄ equidē pmoleſte ferrē ſi cuiq̄ꝫ me noſ
ſem indiligētie obnoxiū Nā quis ali⁹ me vno in amicos diligēti/
or At nulle mee iādiu lr̄ē tibi ſunt reddite q̄ſi aliquid tu mihi pdiu ſcrip
ſeris cui vicē vicē ipſe minus reddiderim Noli igitur ea torquere in me
tela que iure optimo retorq̄antur in te Ceteꝝ iſtiuſmodi deſideriū tu
um non difficulter me expletuꝝ polliceor quatenus p tpm cōditōnem
mihi licuerit Id tum fiat ſi oīs ſermo noſter omnis ſcribendi conſuetu
do de muſis futur⁹ ſit. ꝛ de iis rebus que nihil habeāt cōmune cū publi
cis actōibus Ego qd̄ ſcire poſtulas bene valeo. meaqꝫ fortuna contēt⁹
ſum Pauca appetēti pauca etiā ſatis ſunt Quottidie mutare celū ho
minis eſſe duco ꝛ inconſtantis ꝛ moroſi pſertim vbi id ab te fiat Uale ex
Mediolano kal Juliis

¶ Fran. phi. Joanni auriſpe Salutem
Librum excribendum petit;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

N Qui ex ipſa vſqꝫ Cōſtātiopoli eē tibi recōditos nōnullos Theo
phraſti ⁊ eos maxie q̄ pherıphyton inſcribūtur Hos ego mihi ex
ſcribi cupio Eſtqꝫ mihi cōmode parꝰ librariꝰ grecꝰ Itaqꝫ rogo te vt co/
dicē illū mittas ad me q̄ꝫ primum. redituꝝ itē ad te ꝑpedie Noli obſecro
vllā excogitare cām aut ꝯfictā caue ꝟiſitez. qua fr etꝰ mihi minus morē
geras. ne ipſe itē cū meo aliquo volueris vti officio ꝑ pari referte cogar
Uale ex Mediolano. xv. kal. Auguſtas

¶ fran. phi. Scene cortipducali ſenatori ac iure cōſulto S
Cōmendatiua epiſtola non vulgaris

N I ꝑfectū haberē ⁊ exploratū ſim erga me tuū non tam multos ꝑ
ſepe tibi ꝯmendarē Sed cū aīaduerterī nunq̄ꝫ eē fruſtra meas ad
te lr̄as nō ſum veritꝰ etiā hoc tp̄e tibi cōmēdare iſtiꝰ hoēs cām q̄ tibi red
didit meas lr̄as Quod eo facio maiore cū fiducia qd̄ mihi videor intelli
gere viꝝ bonūꝫ ꝑmodeſtū iniuria trahi ꝑ fora vt q̄ pecuˢa ſit inferior.
ab eo opprimat. q̄ ſolꝰ opibꝫ ſit ſuꝑior Ceteꝝ noui innocētiā tuā ⁊ aīmi
magnitudinem Scio nō patiens lr̄as meas fuiſſe vulgaris Uale ex me
diolano kalendas Octo.

¶ fran. phi. Bornio ſale iureconſulto Salutem
Excuſat ſe rare ſcriptionis

A Cuſare negligētie mee videris. ꝙ iā dixi ad te nihil ſcpſerim q̄ſi
tua diligētia ſit ſingularis q̄ vix vnas reddideris lr̄as poſt meas
ad te denas Itaque tibi cauendū ē ne tua in te retorqueā ſpiacula q̄bus
iure confodiaris Quod ſi fieri ab me nolis. cura eq̄or in me ſis lr̄as ta/
men tuas vlꝰ ꝑbreuis legi ꝑlibēter. ꝙ in is lectitādis agnoui veterem tu
am vrbanitatē Uix dici queat q̄ꝫtū me teneat deſideriū ⁊ vidēdi ⁊ āplec
tendi tui Qd̄ nobis cū locoꝝ interuallū auferat reddat id ſaltem lr̄aꝝ
viciſſitudo Uale ex mediolano Nonis Octobribus

¶ fran. phi. Alberto zancario Salutem
Accuſat accuſantem de raritate lr̄aꝝ

A Nteuertis tu quidē mi alberte vt qui negligentie accuſandꝰ mi
hi obiicias indiligētiā Numeres velī. quot ad me lr̄as dederꝫ po
ſtea q̄ꝫ a vobis Mediolanū ſolui Qd̄ ſi meas ex tuis ſcriniis erueris in
telliges vter nr̄m magis ſit accuſatōe dignꝰ Nec eſt mihi moleſtū tm̄ ꝙ
meaꝝ epl̄aꝝ tenearis deſiderio. Diligis em̄ me quē q̄m coram videre
amplectiqꝫ nō licet queris iſtiuſmodi ſolatii genus ex lr̄is nr̄is quarū
ſi velis ebrietate vti id facillime ꝯſequeris. ſi minꝰ ipē obmutueris Nō
em̄ fruſtra ad me ſcribes q̄ minus tibi cōtinuo rn̄deā Ceterum vtcūqꝫ
res habeat ſcribā ad te ꝑſepe vel ad ſatietatē vſqꝫ q̄tiēs ociū dabit. Ua
le ex mediolano Nonis Octobri.

¶ fran phi. Guarnerio Caſtellioni ducali ſecretario ac
iureconſulto Sa Promiſſa adipleri petit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

QUod r p̄rio āno ac itē ſupiore mihi pollicit⁹ es tue fuerit humani tatis pſtare deniq₃ Scis ei me nihil petyſſe Nūc āt poſtulo vt qd̄ vltro te factur₃ obtuleras effectū reddas Qd̄ ſi pſtiteris habeo tibi gra tiā non mediocrē Uale mediolani ex edib₉ nris. vij. idus Octo.

¶ Fran. phi. Bornio ſale iur ecōſulto Salu. em
Orōnes mittit amico

QUas ab me orōn es petieras ad te dedi Seru⁹ vo qm̄ ijs carebam Hoſpitabātur ei apd̄ amicū iādiu Nā neq₃ meor₃ ſcptor₃ minus q̄₃ nūmor₃ ſum liberal Quare iniuſte ij agūt oēs q̄ abutūt benignitate mea Nō ei oēs ſunt Bornij quo quidā vno gratū magis vidi aliū nemi nē Uale ex Mediolano. v. kalendas Nouembres

¶ Fran. phi. franciſco barbaro Sa. Excuſat ſe

ADhortatio tua mihi i maiorē in modū p̄bari debet. vtpote q̄ ab optio aio manat. meiq₃ amātiſſimo Uer₃ q̄ mare igreſſus in ve hemētioris fluct⁹ inciderit nō quo velit ſed q̄ igruētiū vētor₃ flat⁹ traxe rint nauigare cogit vel inuit⁹ Itaq₃ ex tpe cōſiliū capiat ncc̄e eſt. Uale ex Mediolano p̄dic kalendas Nouembres

¶ Fran. phi. Normano albizio Sa Corripit quēdam

TU me obtūdis lris tuis Quare mihi iraſci nō debes ſi minus ſepe tibi r̄ndeo Nam ea petis q̄ pſtari nō pnt̄ Prudenti⁹ tibi conſuleris ſi pris viri grauiſſimi ſapientiſſimiq₃ malueris q̄₃ tuo vti cōſilio Neſcio tibi aſſentari mi Normane Nō ſum libero igeīo. Nihil ſimulati p̄ me fero Dum tibi mauis q̄₃ prio obſequi oib⁹ es ridiculo Uale ex Mediola no kalendas Nouembres

¶ Fran. phi. Reinaldo albizio equiti aurato Sa.
Spem admittit cuidam

PUto iā p̄dem te vrbe abuſq₃ florētia. cū apud vos ageres. cognouiſſe haud obſcure eo me eē ingeīo vt vrbis paſcere didiceri nemiez illoſ q₃ min⁹ qui mihi iure ſunt diligendi Itaq₃ ne iani alaris ſpe. nihil hic eē video qd̄ faciat in rē tuā Rem paucis tenes Aliūde tibi pſulas opor tet Nec veli tibi pſuadeas me tua cā laborem vllū aut fugere aut fugiſ ſe Sed ita res h₃ Uale ex medio. p̄cie kalendas Nouembres

¶ Fran. phi. Frāciſco ſcalamōti equiti aurato Sc.
Bene ſperare iubet amicū

EGi de p̄tura Mediolanenſi apud hūc nobiliſſimū p̄ncipem ami cer accurate feciq₃ itelligeret r qui eēs r quātū facundus. Nō dif ficulter ſe pſuaderi paſſus eſt. Delectatur ei doctis viris clariſſimiſque ingenijs Itaq₃ nobis ſpem dedit non vulgarem Juſſit enim nomen tu um referri in commentarios Quantum mihi videor intelligere noſter breui futurus es Interim ea para meditare cogita que noſtro huic maga animo principi voluptatem tibi vero futura ſint honore Et vt

nori Et vt magis armatus ſis delectaris pnceps. ꝯs hoībꝰ q̄ quemad/
modū tu aſtra ſape videtur. ſi forſan q̄cꝙ ſapiūt aſtroꝝ potiꝰꝙ raſtroꝝ
Uale ex Mediolano Pridie kalendas Nouēbres

¶ Fran. phi. Reinaldo albizio eq̄ti aurato Salutem
Accuſat quendā torporis ꝛ negligētie

QUe mihi ſit ſnia de re vrā Reinalde albizi. dicā ſane haud obſcu
re Nimiā video in vobis oībus viris optimatibꝰ negligentiā qui
tanꝙ ſperetis ſcōa oīa vobis dormitātibus pro vrā voluntate optatiſ
ꝙ euētura nullo vtimini. nō mō conſenſu inter vos. ſed ne conſilio qu i
dem Nā quē exiſtimeris rebus vrīs ad futuꝝ ſi vobiſipſis vos defueri/
tis Et vigilandum ē mihi crede. ꝛ parā da oīa ꝙtum in vobis ſit q̄ ad
victoriā ſpectant Atꝙ vt vno ꝟbo oīa pſtiūgam nihil eorum faciūdū
eſt que facitis ponite añ oculos inimicos veſtros. Illoſꝙ in abeundis
negocijs imitamini Id ſi feceritis breui futurum ſpero. vt ꝛ patriā teter
rima oppreſſam ſeruitute in priſtinam libertatem dignitatemꝙ vindi
cetis ꝛ vobis ipſis perꝙ optime conſultetis Quod ſi ſecus feceritis ꝛ il
li male ꝛ vobis oībus miſerrime proſpicietis Uale ex Mediolano pri/
die kalendas Nouembres

¶ Fran. phi. Petro cādido leuco decēbri Salutem
Inuidiam carpit

INter maxima innumerabiliaꝙ mala que triſtis inuidia pre ſe fert
id eē boni aīaduerto. quod nemini magis nocet ꝙ ſibi Itaꝙ tua te
torqueri inſania non moleſte fero Uale ꝛ aliquando reſipiſce Ex me/
diolano. v. Idus Februarias

¶ Fran. phi. Antonio raudēſi theologo Salutē
Quotuſq̄ſꝙ q̄d ꝓcet

QUo ꝓcato accipi cōueīat quotus quiſꝙ: ꝛ ſi non dubito noſſe te
tñ q̄m id a me req̄ris paucis accipe Idē ſignificare puto quotꝰq̄ſ/
ꝙ in ꝓgulari nūero q̄d nomē numerale quot. vt quotus quiſꝙ ē qui a
liter ſentiat. p eo q̄d dicimus. quot ſunt q̄ aliter ſentiunt Nam q̄ dicūt
Quotuſquiſꝙ idē ſignificare quod aliquis. vehemēter errant. id quod
ex Cicerone omniꝙ vetuſtate licet intelligi Uale mediolani ex edibꝰ
nrīs Idibus Nouēbribus

¶ Fran. phi. Bauerie phō ac medico Salutē
Boetij dialectica exſcribi poſtulat.

DEbes nō eē oblitus ꝙ me ſp Boetij opa delectarint cum in omi fa
cultate atq3 diſciplia. tum ea marie q̄ ſcripſit in dialecticis in qui
bus ipſis mihi viſus eſt excelluiſſe plurimum Que igitr noua tantus vir
de ſyllogiſmis cathegoricis hipoteticiſq3 ꝓcepta adinuenit ea mihi ex
cribi cupio Itaq3 a te peto contēdoq3 vt eoꝝ libroꝝ copiā ꝛ facias mea
cauſa eruditiſſimo atq3 diſertiſſimo iuriconſulto Bornio ſale Is eni3

em̄ librariū aliquē parabit qui huiõi ꝓuinciā ſit obiturus Uale ex me
diolano .iij. nonas Martias

¶ Fran. phi. Franciſco ochè Sa.
Sollicitus eſt de ludima[gistr]o

BArtholomeus Latias nouarienſis iuricõſultus me nuper conſu
luit quem idoneū ipe cenſerē. qui nouarienſem adoleſcētiā hoīs et
lris et morib9 inſtitueret Itaq3 tu mihi ꝯtinuo veniſti in mentē Audiuit
vir ille de te libenter petijtq3 q̄ꝫ ꝑmum curarem certior a te fieri Uelles
ne nouarie ludū aperire Uolunt enim ij ciues eiuſmodi virū qui et grā
maticā ſimul et rhetoricā doceat publice. Tu igitur ſi rem ꝓbas oñdes
mihi ꝓ pediem q̄ꝫtum numerꝫ tibi ꝯſtitui velis pro huiuſmodi annuo
munere Uale ex mediolano ꝑdie kalendas Maias

¶ Fran. phi. Pallāti Stroze eq̄ti aurato Sa.
Iniuriam ſe donaturꝫ oſtendit

VIx dici queat q̄ꝫ me delectarit ꝓxie lrē tue. Nullum em̄ officium
omiſiſti neque boni viri neq3 amici hoīs Monuiſti et prudēter et
bñ Seq̄r eq̄ dē ꝯſiliū tuū Moderabor q3 mihi et ſi non abſurde iam bil
ex eā dece bat Is em̄ ſum q̄ iniuriam ferre poſſim ꝯtumeliam ꝟo nullo
pacto poſſim. nec etiā velim Nā iniuriā ferre prudētis hoīs moderati
que duco. ꝯtumeliā ꝟo r ſtulti et fatui Faciā igit quod hortaris Tibiq3
velim ꝑſuadeas nemīnē oīm amicorꝫ eſſe hac tempeſtate te vno mihi
que chariorem Ualete ex medio .v. Idus Ianuarias

¶ Fran. phi. Bernardo iuſtiniano Sa.
Aduentū ſuū ꝑdicit et ſaluū conductum petit

CU pio oīno vos viſere ad reſurrectōem dñicā quor tuo reliquorū
q3 amicorꝫ mutuo ꝯſpectu frui colloquioque liceat et certa honeſ/
tatis lege q̄ mihi iſtic negocia ſunt cõponantur Quare ſi me amas da
operam vt tuta mihi ad vos pateat acceſſio. ne publice ꝓncipum ſiltā
teſſi que tādem eē ſint inter vrā̄m nrā̄mq3 rempublicā ꝓuato obſint
officio Preterea vt ſcis nō min9 ſum Venet9 q̄ꝫ mediolaneñ Utraq3
em̄ ciuitate donat9 ſum Ua. ex Medio. kal. Februarijs

¶ Frā. phi. Scene corti eq̄ti aurato ac iurecõſulto Sa.
Accuſat ſilentiū cuiuſdā et lrās et noua petit

TAbellariū ad te in germaniā ꝓficiſcentem nō ſum paſſus ire vacuū
meis lrīs. Ex quarꝫ dilectōe poteris facile coniectare quanta me ꝑ
uaueris voluptate q̄d eidē tabellario Mediolanū mō repetenti nullā
ad me epl'am dederis Et feciſti ꝓfecto pace tua dixerim inhūane et illi/
beral' quod cū ad alios ſcriberes hoīs amiciſſimi ſis oblitus Sed q̄ ma/
ior eſt beniuolentia nrā eo fortaſſis exiſtiaſti magis licere tibi vti mecū
ſilētio ꝑ lrās ꝑſerti in iſtis germanie niuib9 q̄rꝫ frigore digiti quādoq3
ſtupeāt ac rigeſcāt Itaq3 ignoſco excuſatōi tue modo poſthac vti nolis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Quare fac vt erratū cumulatiſſime reſartias operamq; des vt aliqͦd nouirepoꝛtes in Italiā tecū. ꝑmultū ſ[illegible] nr̄aq; int[illegible]it Non enim fieri pōt qn eps Eneas vir doctriā ⁊ eloquētia ſingulari egregiū aliqͦd inuenerit in tot ac tā plenis ⁊ puluerulentis bibliothecis germanie. Uale ex mediolano ꝓdie kalendas februarias

¶ fran. phi. Guinifero batizio iurecōſulto Salutem
Scire deſiderat mentem ꝓncipis

QUod ad ꝓncipē Marchionem ſcꝓſeri nō te latet Quid autem ea in re decreuerit noſſe cupio. Rogo igit te vt qm̄ non mediocriter nr̄a intereſt. q̄ ſit iſtius mens ꝓncipis ꝗ́primum intelligere cures pro virili ꝑte efficiaſq; ne diutius nob expectandū ſit Erit hoc mihi ꝑgratum Uale ex mediolano Idibus februarijs

¶ fran. phi. Antonio Trebano Salutem.
Quendam accepit in amiciciam

ANtonius florentinus pictoꝛ et excuſoꝛ egregius eq̄ tempeſtate nr̄a atq; praxitelen apō priſcos memoꝛat ſcopā ve aut phydian aliquem ⁊ te diligit plurimū ⁊ mihi eē chariſſim⁹. Itaq; a me petijt vt te in failiaritatem beniuolētiāq; acciperem. q̄ppe q̄ mei ſtudioſiſſim⁹ ſis Cupere eīm ſe nō ſec⁹ ſuos amicos oīs fieri meos atq; ipē eſt Quare vt et homini amiciſſimo ⁊ humanitatis officio ſatiſfacerē. idcirco has ce lr̄as ad te dedi vt tibi ꝑpetuo teſtes eſſent ſīgularis dilectionis erga te mee Uale ex mediolano quarto kalen. Martias.

¶ fran. phi. Petro thomaſio phō ac medico Salutem
Hoꝛtatur amicū vt exemplo ſuo ſepi⁹ ſcribat

EXpectabā quottidie tuas lr̄as qͥbus de ijs oībus fierem cumulatiſſime certioꝛ que mea intereſſe cenſeres Tamen cū interi iſte nūcius ad te iret nō eū ſum paſſus meis lr̄is vacuū ꝓficiſci Te ātt hoc vel hac in re meo exēplo vti vel etiam atq; etiam rogo Uale ex Mediolano quarto kalendas Martias

¶ fran. phi. francíſco barbaro Salutem
Inuehitur in tabellarios negligentes
et promiſſa impleri petit

EQue tuā humanitatē laudo atq; tabellarioꝝ accuſo vel negligētiā vel ꝑfidiā in reddēdis lr̄is meis Intelligo tamē qre nihil mīderī cū qͦd eēs miſur⁹ ignoꝛares Reliquū ē. vt qͦd tuis lr̄is ꝗ́ amiciſſime polliceris ac recipis ⁊ diligenter ꝑficias ⁊ ꝗ́primum hoc erit mihi tam gratum ⁊ imoꝛtalib⁹ beneficijs me tibi obſtrictū foꝛe pꝛofitear. Uale Ex Mediolano quarto kalendas Martias

¶ fran. phi. Bernardo iuſtiniano Salutem
Tabellarij occaſione eadē iterū ſe ſcribere dt

QUanq̄ minime futuꝝ dubitabā qn aba te mihi lr̄e ꝓpediem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

redderētur tñ cū exiſtimaſſem nequaq̄ꝫ tibi fore ingratū ſi public⁹ ta
bellarius aliq̇d itē lrāꝝ meaꝝ ad te deferret ſcripſi rurſus eadē ſcilicet
q̄ antea Itaqꝫ velim cures vt ad reſurrectionē dominicā pateat mihi
tutus ad vos acceſſus Uale ex Medio.iiij.kalē.Martias

¶ Fran.phi. Joanni feruſino iurecōſulto Salutē
Mortē pncipis narrat

QUod me dolore pene cōficit ac macerat acerbiſſimum tibi he lrē
ꝛ luctuoſiſſimū afferāt nunciū Proxia eñi nocte q̄ idib⁹ Auguſti
ſucceſſit hora ſcđa ſplēdidiſſimū illud pncipū decus atqꝫ lumē Philip
pus Maria angelus Mediolanēſium dux cum vētris pro fluuio aliq̄t
dies diſſolueretur.nature deoqꝫ conceſſit Tota ciuitas ē in fletibus ſe
nioqꝫ conficitur Neqꝫ quid conſilij capiat ſatis nouit Tumultuaria
ſunt omnia Nam neqꝫ auditū fuerat adhuc tantum principē egrota
tione detineri vlla cum repēte clamor ſublatus ē eum vita exceſſiſſe In
hac tñ rerū omnium ꝑturbatōe videtur omēs publicā libertatē appe-
tere Quid ſecuturum ſit augurari neſcio Uehemētiſſime mihi videtur
ꝓcelle tēpeſtateſqꝫ impēdere p̄ſertim quod hoſtes potētiſſimi ſit in ip
ſis fere portis ꝛ hic in tam repētino infortunio paratum ſit nihil Ni ip
ſe deus ꝓuidērit maxime fluctus naufragiaqꝫ ſequētur Uale ex medio
lano.xviij.kalēdas Septē.

¶ Fran.phi. Alberto zancario Sa.
Romā ſe petituꝝ dr

BReui ad te ibo romā petiturus niſi ab ijs fuero impeditus q̄ no-
ue huic p̄ſunt reipublice Quas lrās tuis alligatas accepis cura
bo diligētiſſīe redditū iri Nam id te facere mea plurimum interē. Ua
le ex Mediolano.iij.idus Septē.

¶ Fran.phi. Petro thomaſio phō ac medico Sa.
Libros commodat amico

QUos duos hippocratis libros in latinū cōuerti eloquium al
terꝝ de flatibus alterum de paſſionib⁹ corꝑis dedi ad te vt ꝓxi
mis lrīs petieras Hos cū legeris ꝓ tuo arbitratu cura vt ad
me redeāt Scio ei nō facies vt mei quidē amici añ hac apud vos cōſue
uerūt q̄ q̄s libros mutuo poti⁹ vt videꝛ cōmodatoꝛ ad ꝯſtitutū tꝑs
accepiſſent.ita ꝯuerterūt i vſuꝫ ſuū vt apđ dñz ius nullū relictū videaꝛ Sꝫ
hec recū iocat⁹ ſum Noui eñi bonitatē ꝛ integritatē animi tui. Uale
ex Mediolano Idibus Octobribus

¶ Fran.phi. Marchiolo peruſino phō ac medico Sal.
Jocatur in medicum

TU me negligētie videris accuſare.cum nulla vnq̄ꝫ diligentia vti ꝯ
ſueueris niſi circa rem fortaſſe pecuniariā cum aliquē egrotum ſa-
nandū accepis cui cū ꝓmiſeris recepis ſpoſpōderiſq̄ꝫ futurum.vt intra

occiduũ oĩa aduerſa valitudĩe liberetur in mẽſis traducis duos ⁊ amplius vrbis hoiem lactãs pecuniiſqꝫ emulgẽs Sed hec tecum iocat⁹ ſuꝫ cũ tu ſerio facis omnia que referãtur ad queſtũ. Uerum hec medicis vobis legitĩa ſunt vt vel celeriter hominẽ perimatis vel egrotationẽ diuturna conficiatis Nõ veſtra oĩs refertur ad lucrũ. Et accuſas me negligentie qui vnus oĩm ſis negligentiſſimus Uale ex Mediolano xv kalendas Januarias

¶ Fran. phi. Jacobino bicheto Salutem
Lactantiũ repetit

SUm ego tua cauſa Lactãtiũ aliũde mutuat⁹ quẽ intra quindeciꝫ dies pmiſiſti redituꝝ ad dñm Tu eũ codicẽ penes te habes iam ꝑe annũ Faciſqꝫ mihi nõ mediocrẽ iniuriã cũ tua cauſa ludere vidoꝛ viꝝ optimũ mihiqꝫ amiciſſimũ Prudẽtius tibi conſulueris ſi Lactãtium dederis ad meqꝫ primum vt eũ tandẽ remittã ad dñm Uale mediolani ex edibus nr̃is kalen. Januarias

¶ Fran. phi. Antonio petrucio eq̃ti aurato Salutem
Conditõem ſe nõ poſſe accipe ait

QUam nouiſſimis lr̃is tuis mihi conditõem ꝓpoſuiſti q̃ redirem ad vos ſi id mihi facere eẽt iã integꝝ eã libẽter acciperẽ. Sꝫ cũ ob alias multas rõnes ea mihi vti nõ licet. tũ p̃cipue ob nouũ huius reipublice ſtatũ quo tp̃e nemo ẽ ſui iuris Breui tñ futuꝝ puto. vt tibi ex m ea ſnĩa mõdeã Uale ex Mediolano p̃die Jdus Januarias.

¶ Fran. phi. Galeatio Cremenſi Salutem
Neqꝫ conſilij neqꝫ auxilij locũ apud ſe eẽ ait.

ALiũde mi Galeaci tibi ꝯſule Nã hoc tp̃e q̃d aliud tibi conſulaꝫ nihil habeo Uale ex Mediolano p̃die Jdus Januarias

¶ Fran. phi. Catoni ſacco iureꝯſulto Sa.
Negat ſe plura hoc tp̃e ſcribere poſſe

NEſcio ſane q̃d tibi ſim rñſur⁹ ad ea q̃ multa ſcripſiſti nõ amice minus qꝫ iucũde ⁊ tua cõſuetud' e Sed vides in q̃ tp̃a inciderim⁹ Jtaqꝫ ignoſce tum breuitati lr̃aꝝ tũ etiã quod nõ liceat apertius loq̃ Sꝫ mittã aliquẽ ex meis ad te ex quo mentẽ meã oẽm cognoſces. Uale ex Mediolano idibus Januarijs

¶ Fran. phi. Beſſarioni cardiali Niceno Salutem
Jliada ſe vendere negat

SAm homeri Jliada. quã vir eruditiſſimus Theodor⁹ gazes exſcpſit mihi ⁊ eã q̃dẽ magna cũ impẽſa atqꝫ ſumptu facio tãti vt ne Creſi q̃dẽ igẽtib⁹ illis admirabilibuſqꝫ theſauris cuiqꝫ ſim ceſſur⁹. Te aũt pater reuerẽdiſſime maiorem in modũ miroꝛ q̃ mecum abs vſqꝫ Cõſtantinopoli noris vel in publico diſcendi ludo vbi poſt obituꝫ mei ſoceri Chryſoloꝛe fuim⁹ apud Chryſococẽ condiſcipuli mores arbitre/

ris cū etate mutaſſe Ut qui vnus oīm liberaliſſimus eē cenſeret benignitatē illā cū auaricia ꝯmutari. donare didici ſepe ꝑmulta vt vendere nihil vnꝗ̄ ꝓ̄ſertim libros. quibus ſane ꝓ̄cioſius nihil duco At hūc Homeri codicē tā charū habeo tā iucūdū. vt vix quicꝗ̄ in vita magis Itaqꝫ ignoſce hac in re mihi Si quid aliud tibi poſſim gratificari iuſſeris nihil fruſtra Uale ex mediolano. x. kalen. februarias

¶ Franciſcus phi. Alberto zancario Salutem
Non expedire ait vt oīa ſcribat.

QUe hic gerātur neqꝫ auſim. neqꝫ debeo ſcribere tibi Scio eniꝫ nō decere incolā in aliena republica eſſe curioſum Oīs mea cōſuetudo hoc tpe eſt cū libris Itaqꝫ ſemotus a ppłaribus fluctibꝫ ne peream naufragio inſtitui tamdiu in huiōi portu me ꝯtinere donec aliūd e ſcōs aliqs vētus aſpiret Utinā mihi liceret ad vos ire Qđ qm̄ facere prohibeor modice ferā necitatē Uale ex Mediolano ka. februarijs

¶ Fran. phi. Petro perleoni Salutem
Corrigit inſimulantē ſe negligentie

NUgaris tu quidē. cū negligentiā mihi obijcis quaſi tibi mores mei ſunt incogniti Nam quem vnum vidiſti vnꝗ̄ ꝗ̄ me diligētiorem At q̄d velis ad te ſcribam in tāto rerū oīm turbine Itaqꝫ ſine me tēporū habere rōnem Tibiqꝫ ꝑſuade tuā rem oēm non ſecꝰ atqꝫ ipſiꝰ meā mihi cordi eē Uale ex Mediolano. viij. kalendas Martias

¶ Fran. phi. franciſco patricio Salutem
Amiciciā laudādo operā petit amici

QUa ipſe in re tuo velim vti officio Galeacīꝰ Cremēſis iſte qui meas tibi lrās reddidit diligenter corā exponet Tuꝰ āt mihi aīmꝰ exploratiſſimꝰ ē Amas ei obſeruaſqꝫ me egregie Nec poteſ oblitꝰ eē ꝗ̄ ego te ſꝑ dilexeri Nā tua tu doctria tū diſcēdi elegātia teſtimoniū facit Qđ cū ita ſit reliquū ē. vt re ipa intelligā ꝗ̄ etiā hoc tpe ſibi ſum cordi Uale ex mediolano ꝓ̄die kalendas Apriles

¶ fran. phi. Auguſtio datho Salutem.
Inſeruiri ſibi a diſcipulo deſiderat

ACcipies ex Galeacio iſto Cremēſi q̄ meas ꝑtulit ad te lrās q̄ velim abs te curatū ire Nō em̄ ignoras quātū diſcipuli ꝓ̄ceptoribus debēt quos nō ſecꝰ ac parētes colere vererariqꝫ opꝫteat Qđ qm̄ mi me ignoras. tecū lōgior eē nolui Uale ex medi. ꝓ̄die kalen. Apri.

¶ fran. phi. Angelo actiolo eq̄ti aurato Sa.
Amici promiſſa non rn̄dere ſuis ait

QUe petēti tibi Philippo Maria duce adhuc viuo receperam de Coſmo medice ea ſeruaui oīa Que ꝟo tu mihi neqꝫ petēti neqꝫ cogitāti es pollicitꝰ nuſꝗ̄ apparēt At nouit Coſmus ꝛ egregie q̄dē me cū actū ē nullo iure Qđ ſi extrema affectꝰ iniuria omnia tibi condona/

ui quid facturus ſit Coſmus apud quem vnum tu poſſe videris oīa. Aut igitur promiſſa perfice aut tibi debeo nihil Uale ex Mediolano kalendas Aprіles

¶ Fran. phi. Joanni auriſpe Salutem
Illiberalitatis accuſat amicum

TE vnomi auriſpa nemo eſt in accipiendo liberalior. ī dando autē nemo rurſus auarior Quare ne prodigus iure poſſim a quoquā iudicari. quod a me petis ad te nō ibit Uale ex mediolano decio kalen Septembres

¶ Fran. phi. Antonio panhormite Salutem
Amicū certiorē facit de rebus ſuis et
de ſtatu ciuitatis petitq; conſiliū

CUm idoneus eēt oblatus nūcius. cui tuto lrās ad te darem volui certior fieres de rebus meis. q̄s pro noſtra ſumma atq; mutua beniuolētia ſcio nō ſecus te ducere ac tuas Quāti me faceret charūq; haberet diuinus ille dux Philipp9 Maria noſtri p̄egregie Quo extincto quod ſine lachrymis memiſſe neq̄o apud hos ciuis ſubito eſt exortū incredibile q̄d dā publice libertatis ſtudiū. cui9 initia pulcherrīa extīterūt Nā q̄diu conſentōc ſunt vſi res geſſerūt p̄claras et maxīas. Sed vbi relicta rōe rei publice vtilitatis z glē ad ambitōem et auariciam aīz cōuerterunt p̄magne ſunt iter eos diſcordie ſubſecute Hic eñ gabelline. illīc gelphe emerſerūt factōes q̄ inter ſeſe mutuis odijs eſtuantes in ardētiſſimas flāmas breui exurgāt nccē eſt Uidere videor horrēda p̄pediē emanatura incēdia. q̄ diuia atq; humana oīa ɔcremabūt Jtaq; vellē me hinc tēpeſtiue ſurrip̄e At quo me recipiā nōdū ſatis intelligo: ita mihi videtur vniuerſa p̄pe Jtalia eodem hoc igni conflagrare Quare te rogo me adiuues cōſilio tuo. quod mihi faciundū magis cōducat Eſt eñ mihi familia nō p̄ua eaq; delicata. quā hic relinquere nec poſſum nec volo Quo n̄t honeſte ſim commodeq; actur9 nō ſat; habeo exploratū Uale ex medi. Jdibus Nouēbribus

¶ Fran. phi. Aenico daualo eq̄ti aurato Salutē
De eadem re

QUo in ſtatu ſint res mee p9 obitū illi9 nr̄i diuini p̄ncipis Philippi Marie potes tu mi Aenice nō cōiectura mō animadūtere. ſ3 oculis pene ipſis corāq; intueri Non eñ obſcuri aut varij eſſe queant qui ad vos quottidie et rumores z nuncij hinc p̄feruntur. adeo ſunt omīa tumultuaria atq; turbulēta Nec longe abeſſe poteſt quantum mihi augurari liceat quin hi ciues. vt mutuis feruent eſtuātq; odijs inter ſeſe per oēm cruoris immanitatē digladiētur. ni deus ipſe auxiliū tulerit Sed ɔtineo ipſe me domi Haud eñ ſcio. q̄ hec recte commiſerim litteris Adiuua me prudentiſſimo tuo amiciſſimoq; conſilio ſi quid

potes Uale ex Mediolano.xv.ka.Januarias

¶ Fran.phi. Lapo piſano iureconſulto Salutem
Tabellarij ꝟbis fidem eē habendam ait
et amici operam petit

QUi tibi reddidit meas lrās eſt mihi iam multos annos pfamiliā
ris Cuius fide ac beniuolētia erga me habeo exploratius nihil.
Itaqꝫ non ſum verit⁹ huic vni committere ea oīa que abs te cuperē cu/
ratum iri Quecūqꝫ igitur ꝟbis meis tibi corā exponet ea volo nō ſecꝰ
accipias quā ſi ex ore pn̄tis mei emiſſa audires. Nec enim puto alio
te nunc eē aio quam eras cū in Arno delunari mea tu atqꝫ natura tā
facile cōmentabaris Nā qꝫqꝫ audio te ad rem nūmariā factū paulo a/
uidiuſculū qꝫ ſoleres ⁊ ſi pfuſus fuiſti nunqꝫ tn̄ qꝛ opam a te exigo nō
pecuniā nihil eſt quod dubitē de tua benignitate. ni forſitan iuriſperi
toꝝ more opam quoqꝫ venalē ponis Effice quod volo ac Uale ex me
diolano idibus Januarijs

¶ Fran.phi. Joanni auriſpe Salutem
Pericula ſua narrat ⁊ conſiliū petit

EGo mi auriſpa in ſirtib⁊ nauigo vn̄ ſine maxio pīculo erumpere
non licet ⁊ inter nauigādū ne fluctibus obruar ac pereā naufra/
gio plīmū mihi eſt metuēdū Si quid habes adiuua me ꝯſilio tuo Nā
qd agā incert⁹ ſum Ubiqꝫ gētiū hoc tpe qꝫ mediolani eē mallē Ubi ne
qꝫ ſine maxio periculo eſſe poſſum ꝑpter ciuiles ſeditōes nec etiā hinc
abire ab his pmittit in quoꝝ ptāte ſunt oīa Adde difficultates rei mee
familiaris Quare mihi oīa ſunt aduerſa Nihil oīno ꝯſilij mihi relictū
eſt Tu qui nauigas in portu ſi qd mihi adiumētū afferre potes ne dif
fer Uale ex Mediolano.vi.kalen.Auguſtas

¶ Fran.phi. Georgio plato iurecōſulto Salutem
Admonit⁹ grās agit et mores ſuos declarat

ADmonitōem tuā ⁊ pbor plurimi facio vtpote quā norim mane
re a beniuolētiſſimo in me aio Ceteꝝ velim illud tibi eē explora
tiſſimū ita me mihi vitā inſtituiſſe. cū ātea ſp tū pcipue hac die. vt ni
hil obijci queat meis morib⁊ cui⁹ reditur⁹ nō ſim qꝫ rectiſſimā rōnem ꝑ
Nec ſum ita curioſus ī veſtra republica vt a quoqꝫ poſſim iure accuſa
ri Ego totus ꝟſor cū libris Neqꝫ domi me cōtineo non mō ne loquar
quicqꝫ qd mihi ſit incōmodū allatuꝝ ſed ne audeā qdē Itaqꝫ admonē
dus nō eſt q ⁊ ſecū habitat nec aliūde pendet qꝫ ex ſeſe. ni fortaſſis mi
hi metuis a cādido decēbre hoīe nature maledico et inimiciſſimo bo/
nis viris ⁊ eruditis oibus Is ſi qd inſidiarū tetenderit da opam vt co
ram accerſar Id ſi feceris facile omnes dilucideqꝫ intelligent nefarios
dolos at fraudes deterrimi nebulonis Tibi autem gratias habeo im
mortales quod nihil pretermittas quod mea intereſſe arbitreris Ua

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

le ex Mediolano ſexto kalendas Auguſtas

¶ Fran. phi. Leonello eſtenſi Marchioni Salutem

Grãs agit pncipi ſe ad familiaritatẽ inuitãti
Itẽ qd dĩſt rex ⁊ tyrannus

SI tibi corã narrare poſſem preſtãtiſſime pnceps Leonelle q̃tum
me tibi debere putẽ. qd nullis meritis de te meis vltro me inui⸗
taris ad tue celſitudis hoſpitiũ atq; faĩliaritatẽ itelligeres profecto q̃
ſit apud me egregia ꝟtus tua. quãq; admirabilis peneq; diuĩa. Non
eñ expectaſti. vt te lrĩs ãteuerterẽ ac rogarẽ vt me ĩtra regalis tuos pa
rietes exciperes dignũq; redderes. beniuolẽtia tua. Sed id diu mihi
atq; multum aggredi cogitanti ſponte occurriſti. teq; ipſum liberalr̃ &
benig neq; obtuliſti ac nullum ptermiſiſti officium humaniſſimi ſapi
entiſſimiq; pncipis Et quo ad a Platone ſcptum legimus non obſcu
re confirmaſti beatas illas fore res publicas q̃ aut a ſapientibus. aut
a ſapientie ſtudioſis adminiſtrentur Nec enĩ ignoramus inter regem ⁊
tyrannũ illud itereſſe quod hic oĩa refert ad vtilitatẽ ſuã cõtempto diui
no oĩ atq; hũano iure Atq; rex ſecus oĩa q̃ iuſticiã atq; pietatem ãte
oculos ſp ferens ſibi oĩa vult tũ ciuitate eſſe cõmunia. ſuum atq; ꝓpriũ
nihil ducens. q a publica vtilitate dignitateq; ſeparetur. Dignus es
tu ꝑfecto q̃ q̃ diutiſſime ſis in vita ⁊ nõ minus vniuerſe Italie quã tuo
iſti pacifiſſimo atq; feliciſſimo potentatui domĩeris Totus es ad laudẽ
et ad glãm nat⁹ cuius vniuerſa vita plena eſt honeſtatis plena ſapiẽ fa
ciat deus oĩpotens. vt mihi aliqñ liceat vti atq; frui quod mihi benefi
cium q̃ beneficẽtiſſime alacerrimeq; proponis Nũc enim ea ſunt tem
pora vt aliud nihil queã non mõ deliberare ſed ne reſpõdere qd e Va
le ex Mediolano. v. kalendas Auguſtas

¶ Fran. phi. Nicolao varoni phõ ac medico Sa

Nõe tpis paz eſſe loquendũ ait

QUe mihi ſcpſerit nobiliſſim⁹ pnceps tuus ẽmo noſter qd q ipe
pro tpe mõderi tecũ ipe ꝯſiderabis. Nã ego in pñtia mei iuris
nõ ſum Itaq; oĩa ſunt accõmodãda tpi Tu velim interea mo⸗
dereris ⁊ ꝯponas oĩa ꝓ ſingulari tua prudẽtia Meũ aĩm habes in ma
nu Nec loqui apertius quicq̃ lz Cũ licuerit. id qd non lõge abeẽ potu
erit aperiã tibi mentem meã. Es eñ vnus cui crediturus ſum omnia.
Vale ex medio. v. kalandas Auguſtas

¶ Fran. phi Alberto zancario Salutem

Periculoſum tps eẽ oſtendit.

QUid tibi reſpondeã haud ſcio Nec auſim afferre ſi quid etiaz ſci
am In ſcylleo eſtu nauigam⁹ Niſi de⁹ aliquis oportune afflauerit
vltim naufragiũ patiemur Vale ex me. v. ka. Auguſtas

¶ Fran. phi. Joanni auriſpe Sa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Accuſatus ſuperbie excuſat ſe

QUid ſuperbie me accuſas quod tibi reſpōdeā nihil quaſi ea ſint
tēpora: vt cuiq̄ȝ liceat loqui quod ſentit Itaqȝ malo abs te ſup
bie accuſari. quā ſtulticie Non ſum enim vſqȝ adeo obtuſioribus ſenſi
bus. vt quid me aut deceat aut dedeceat non intelligam Te igitur ro
go equo aīo feras ſilentium meum Nam cum licuerit te obtundā pro
lixitate orōis Uale ex mediolano p̄die kalen. Auguſtas

¶ Fran. phi. Angelo actiolo eq̄ti aurato Salutem

Arguit quendā non obſeruare promiſſiones

NIhil eoꝝ in hāc diē video abs te cōfectū q̄ mihi tum coraȝ antea
tum poſtea ꝑ lrās tā liberalr̄ recepiſti Ac non poſſum ſane nō ad
modum mirari quod ne m̄ō es tu quidē ni fortaſſe velis me tuū inter
p̄tari ſilentiū quod nihil mihi recepis neqȝ hic p̄ns nec poſtea ſcribens
ſed quod v̄ba nō tā feceris q̄ȝ dederis Id ſi ita eſt vtar illo Therentiano
Par pari referto Uale ex Mediolano. iiij. nonas Auguſtas

¶ Fran. phi. Petro medici Coſmi filio Salutem

Sanari vulnera petit ab eo qui inflixit

PRecipuum tuū in me amorē ꝛ expertus ſepe ſum p̄ns ꝛ audiui ab/
ſens faciſqȝ ac feciſti ſp̄ ꝓ officio gratiſſimi diſcipuli ꝛ viri optimi
nā de tua erga me voluntate cū ab alijs ꝑmultis tum ex angelo actiolo
ſplendidiſſimo equite aurato ꝛ veſtre familie ſtudioſiſſimo egregie ac
accepi Reliquum eſt. vt Achill' qd̄ fabulātur iaculo vt animi in ſcd̄o
ictu Qd̄ ſi factū cognoro haud patiar vlla me bn̄ficij iuriſqȝ magnitu
dine ſuperatū iri Uale ex Mediolano nonis Auguſtis

¶ Fran. phi. Lampugnio birago Salutem

Laudat quendā grece lrāture ſtudioſum

LAudo bonitatē ingenij tui q̄ et a te iā dudū ingraueſcēs des ope
rā grece lrāture iſtis diſſimilibus qui lrātiſſimi haberi volūt gre/
cis lris ignoratis oīno At ſua ſe plurimū opīone fallūt Nemo ei mea
ſnīa latinꝰ ſit optimꝰ. vbi greca ꝓrſus eruditōe careat Prudēter igit' tibi
conſuluiſti Quare q̄cquid a me poſtulas id totū in tua eē ptāte poſitū
exiſtimato Nam et libris tibi et doctrīa nunq̄ȝ ſum defuturꝰ. Uale ex
edibus nr̄is Mediolani nonis Auguſtis

¶ Fran. phi. Aloyſio Crotto Salutem

Cōparatio Hieronymi et Auguſtini

HJeronymi quas petieras Auguſtiniqȝ eplās ad te dedi commo/
dato quare vbi eas ꝓ tua voluntate lectitaueris cura ad me rede
ant Qd̄ āt q̄ris. q̄d de vtroqȝ ſentiā ꝛ quo ad doctrinā ꝛ q̄ ad eloquen
tiā breuiter accipe Oīm p̄mum de rebꝫ diuis nō ē meū iudicare ſed ec
cleſiaſtice dignitatis auctoritatiſqȝ Ceterum puto vtrūqȝ v̄o pulcerri
meqȝ diuinarum omnium ſciam tenuiſſe Sed quo ad reliqua omnis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

partes phĩe Auguſtinus viſus eſt longe tum acutior et peritior tũ eti/
am ſubtilior Dialecticus Auguſtinus fuit egregius et idem phyſicus
atqꝫ mathematicus. Huic Hieronymus plurimum preſtitit dicendi
elegantia potius ꝙ̃ doctrina id quod ex vtriuſqꝫ orõe licet intueri Gre
cam litteraturã Hieronymus perpulchre calluit Auguſtinus minus
perfecte Jlle hebraice quoque habetur eruditus et Auguſtinus illiꝰ
lingue ignarus oĩno Vita horridus Hieronymus Auguſtinus autẽ
mitis quod ſi ex ijs duobus vnus effici potuiſſet. nihil natura abſoluti
us. edidiſſet Vale ex edibus noſtris Mediolani

¶ Fran: phi. Petrothomaſio phõ ac medico Salutem
Anguſtiam ſuam oſtendit

NEqꝫ hic eẽ licet ſine periculo nec alio ire permittitur Jtaqꝫ lupuꝫ
teneo auribus Conſilium tamen tuum non modo laudo: ſed etĩ
am probo Sed quid agam quando hec ſunt tempora Deus bene ver/
tat Vale ex mediolano kalendas Septembres

¶ Fran. philelfus Bernardo iuſtiniano Salutem
Loquiſe ait per tabellarium

QUi tibi reddidit meas litteras tanta mecum beniuolentia iunc
tus eſt vt maiore nemo eſſe poſſit Quicquid is tibi nomine meo
dixerit id ita exiſtimato. ac ſi a me ipſo coram audires Vale ex medio
lano Jdibus Septembribus

¶ Fran. phi. Nicolao varoni Salutem
Conſilium petit

HEc negocia quibus fluctibus agitentur ſcio te non latere. Quid
autem mihi boni priuatim ſperandum ſit in tanta rerum oĩum
calamitate et ipſe intelligo et tu potes animaduertere Jtaqꝫ ſi qd̃ ha
bes conſilij id vt doceas rogo Nam mihi vix vllum relictum eſt ꝑſertĩ
cum hinc abeundi facultas non detur Vale ex mediolano duodecĩo
kalendas Octobres.

¶ Franciſcus philelfus Joanni auriſpe Salutem
Conſuli iterũ ſibi petit ꝓpter pericula

VIx narrari queat quãtis in malis tota hec ciuitas fluctuat Nec
reliquum eſt quod expectetur preter vltimum naufragium id ꝙ
longe abeſſe non poteſt Bacchatur in omnia mucro Nec humaĩs nec
diuinis parcitur rebus Scripſiſſem tibi pluribus ſed neſcio quaꝫ hec
recte ſunt litteris commiſſa Tu ſi quid mihi conſilij potes afferre reco
gita Nam mihi nullum eſt relictũ in tanta impunitatis licẽtia. Vale
ex mediolano Jdibus Octobribus

¶ Fran. phi. Ambroſio iureconſulto Salutem
Dicit quoſdã vtiles donec vtilitas deceſſerit

QUoniam iampridem obduruit meus animus ad eas erumnas

omnis.quas aufert incoſtātia mutabilitaſqȝ fortūe idcirco equiorem
in illos me p̄beo qui nulla iniuria laceſſiti ſe mihi preſtant iportunos
atqȝ iſeſtos Nam ſi iniurias ſigulas perſequi veli mihi potius nocebo
q̄ȝ alijs Non omnes amici ſunt qui vidētur Qui cōmoda emolumen
taqȝ ſectantur tādiu ſunt amici.quo ad vtilitatis ratō coram floret
Si decedat vtilitas q̄ amicicia manere poteſt Item poſſit de ijs iure
dici qui voluptatem ſibi propoſuerunt Tamdiu eni ſe amicos iculcāt
donec perfruantur optatis Quod ſi quid triſtius accidat nuſq̄ȝ ſunt.
Non igitur me perturbant que de homis leuitate ſcaſti eſt eni ſimilis
ſui At ego ſequar meum vite inſtitutum Equidem benefaciam ſꝫ iniu
rias ſi ꝓpulſare non potero aut contemnam aut perferam Uale ex me
diolano kalendis Junijs

¶ Fran.phi. Joanni amerino iurecōſulto Sa.

Laudat quendā ꝙ morali phie opam dat

QUod ſcribis dem opam.vt libros Ariſtotel' tibi ꝯparē aut qui
de republica aut qui de re faliari nobis p̄cepta tradūt faciā ꝛ
ꝓpediem ꝛ diligēter mō librariū nact⁹ fuero cuius in his excri-
bendis opa vti poſſum qđ id ſpero nob mīme defuturꝫ Laudo autem
preſtantiā ingenij tui ſingularemqȝ ꝟtutem.qui quāq̄ȝ es occupatiſſi
mus nolis tn̄ pati eaꝝ te reꝝ expertē dici.q̄ ad bn̄ beateqȝ viuendum
precipue conducunt Nam ſi ſeſe moderari ꝛ iſtituere pulcruȝ eſt quod
moralis diſcipliā facit quanto ſit pulcrius ꝛ preclarius idem preſtare
poſſe tum de domo.tum de ciuitate vniuerſa cuius felicitas omnium
felicitatem ꝯplexa eſt Accedit ad rem quod haꝝ diſcipliaꝝ cognitō eo
eſt tibi magis nccāria quo legū et iurꝫ ciuil' ſapia magis preſtat Nam
quis audeat ſe iuricōſultū ꝓfiteri his ignoratis fōtibꝫ.vnde leges oēs
iuraqȝ manarūt faciā igit quod iubes ꝛ amice et recte Uale ex Medio
lano ka.Octobres

¶ Fran.phi. Petro pleoni Salutem

Cōſolatur amicū i aduerſa fortuna

ANimaduerti ex tuis ad me lr̄is tibi fortunā quā vocāt adūſari.
At tu ſi me audis aīo forti magnoqȝ ſis Et prudētia vtaris ꝛ pa
tiētia Spereſqȝ fore.vt p̄ſtāti igētiqȝ ꝟtute nihil tādē neqȝ ad dignita
tē nec emolumentū deeē poſſit Itaqȝ vt ad Battū ait Corydō apđ The
ocritum Fidere batte decet melius.cras forſan habebis
Sperandum eſt viuis.nō eſt ſpes vlla ſepultis
Nunc pluit.et clarus nunc Juppiter ethere ſurgit
Quare ꝯfide etiā tu ꝓpediem tibi melius fore Quādiu viuimus nos
bona ſpe duci ꝯueit Nā poſt ibrem ſerenitas ſequi ſolet Curabo quod
petis q̄ȝq̄ȝ res nr̄e ſunt hac tempeſtate ob viꝫ diuturni belli āguſtiores
Uale ex Mediolano.iij.Nonas Octobres

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

¶ fran. phi. Francisco barbaro Salutem
Libros repetit.

VEllē meā mihi fortunā deus optimus maxim⁹ tribuiſſet vt ⁊ mi
hi poſſem ⁊ amicis ſꝑ gratificari Non em̄ libros meos abs te pe/
terem Sꝫ qm̄ illis carere nō poſſum rogo vt reſtituere iā incipias Va
le ex mediolano quarto nonas Octobris

¶ Fran. phi. Jacobo caſſiano preſbytero Salutem
Arguēdo quendā libros ab eo repetit

TAmdiu inani ſpe ductus abs te ſum vt mihi ipſi ſuccenſeā Com
modarā Victorino feltrenſi eruditiſſimo ⁊ optimo viro proclū in
Platonē cū Timeo locro ⁊ Ariſtotelis dialecticā ⁊ egregijs ↄmētarijs
Alexādri ⁊ Themiſtij Cui⁹ pclus vtatur aut hoſpitio, aut carcere ſum
plane ignar⁹ niſi etiā ipſe fortaſſis fuerit a te coniectus in vincula et in
perpetuas tenebras Dialectica ꝟo apud te eſſe tua iampdem ad me ep
ſtola teſtis ē At ea in ſex vſqꝫ mēſes ↄmodato petieras cū iā anni q̄ttu
or p̄terierit Nec codicē mittis nec quicq̄ꝫ ad eas lrās reſpondes quas
dedi ad te hac de re creberrimas Jtaqꝫ non mirari nō poſſum. Occur
ritqꝫ mihi memorie te idē olim de Euripidis tragedijs ⁊ mathemati/
cis libris quos idē Victorin⁹ ꝑ te mihi reddēdos iuſſerat egiſſe. Jtaqꝫ
nō poſſum nō moueri Nā quātū video re video ⁊ tibi ſuꝫ ludo Facies āt
ꝓ officio tuo qui et ſacerdos ſis et Victorini diſcipul⁹ ⁊ mei ſtudioſus
ſi et mea ad me dialectica dederis et aliquid de proclo docueris Volo
eni oīno meos apud me eē libros ne inanis ſꝑ dn̄s exiſtimer. Vale ex
Mediolano p̄die nonas Octobres

¶ fran. phi Bernardo iuſtiniano Salutem
Lrās ab amico petit ⁊ libros ſuos repetit

QVo magis quottidie tuas expecto lrās eo me magis mea fal/
lit ſpes Miror qꝫ plurimū q̄d ſit in cauſa vt tabellari⁹ vacu⁹ ſem
per redeat lrīs tuis cū ab alijs amicis frequētes reddat Jtaqꝫ
pro nrā vetere beniuolētia abs te peto vt hoc deſiderio me tādē leues.
Quod ſi fecer; habebo tibi nō mediocres grās Preterea mea illa opuſ
cula q̄ tū pater tu⁹ vir ille grauiſſim⁹ atqꝫ optim⁹ tū etiā ip̄e tu viſenda
accepiſtis iſti nūcio ad me des veli qui meā tibi epl'am reddidit Nā cū
eaꝝ reꝝ nullū oīno mihi exēplū ſit video ⁊ failiaribus quibuſdam non
eque in ſenūc liberalis atqꝫ antea conſueueram Vale ex Mediolano
p̄die idūs Octobres.

¶ Fran. phi. Blaſio axertēſi equiti aurato Salutē
Jocatur in amicū ruri manentem

QVid tādiu ruri tenearis ignoro p̄ſertim cū neqꝫ ficus ruri neque
vua nec pomoꝝ quicq̄ꝫ offenditur Sed caſtanee te fortaſſe delec
tāt q̄ qm̄ ſpūs ſūt pleiſſime ne lateri tibi noceāt caue Nā ſi ijs vatijs fa

uilliarius vētris crepitū nūqꝫ vites Ego plāta s ficulneas indies expec to Uale ex mediolano .iiij. kalendas Nouembres

¶ Fran.phi. Ciccho calabro ducali secretario Sa.
Pecunias solui petit

DIxisti cum hinc eēs abitur⁹. Tandē ad triduū fore vt q̄s iusserat pnceps pecunie mihi indubitato redderentur Quatriduū iam aduenit et de pecunijs vbum nullū Itaqꝫ te rogo ne iussa pncipis frustra tue fidei mandata videātur. q̄ diligentissime cures Uale ex mediolano idibus Nouem.

¶ Fran.phi. Petro thomasio phō ac medico Salutem
Litteras repetit

DEsideraui iādiu lrās tuas rursusqꝫ desidero Itaqꝫ si me amas id qd̄ est mihi clari⁹ luce noli cōmittere vt te vel negligētie nomīe vel obliuionis crimine accusem Uale ex mediolano octauo idus Nouembres

¶ Fran.phi. Joāni Euāgeliste frī heremitano Sa.
Stomachatur cuidam sibi molesto

NEc inferre cuiqꝫ sum iniuriā vnqꝫ solitus nec ferre cōtumeliam Itaqꝫ monēdus visus es: vt ceptis abstineas ne inanis conatus tuos tacito cogitatōis cōuicio tandē accuses et mihi argumentū afferas iure vlciscendi Quod si pstinā amiciciā nrām volūtarie aīo volueris nihil frustra tētabis Preterea nō te debet cepisse obliuio ꝛ q̄ locutus et que molit⁹ fueris in pncipē nrm̄ ptie tyrānidis tēpestate. Hec si efferantur in lucē te puto peniteat toti⁹ conatus tui Nec lōge fuerint arcessendi testes Nāet vicinia tua oīs ꝛ tui ordis socijꝛ sodales itē commanducones qꝫ tui cōstantissima testimonia aduersus te ferāt. Pauca te admonui Tu ne mihi stomachū moueas caue Uale mediola. ex edibus nris Idibus Nouembribus

¶ Fran.phi. facino barobro nuncianensi Salutem
Traditū se queritur obliuioni

QUod mihi abiēs vbū non feceris fecisti tu quidez inhumane id qd̄ nō tā moribꝫ tuis q̄ sunt hūanissimi dādū veliqꝫ liberalitati calabri nostri Cicchi q̄ dū vi nūmoꝝ te obruit fcīt oblitū amicicie nostre Quare peto abs te eum vt roges meo nomīe ne te nūmosiorē efficiat quo in amicos sis diligentior addasqꝫ se mihi gratissimam rem facturum si negociū meū confecerit apud pncipem idqꝫ ꝛ q̄ primum ex sententia nostra Quā ipsam rem vt etiā tu q̄ diligentissīe cures maiorem in modum a te contendo Uale ex mediolano: vij. ka. Decembres

¶ Fran.phi. Ciccho calabro ducali secretario Sa.
Opgam amici importune petit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

REm meã vt apud ꝓncipẽ cures tãto studio te rogo vt maiore vix a
liud q̇cq̃ possim Non ea mihi ꝯditio ẽ. vt morã pati liceat id qđ
tibi eẽ ꝑspicuũ non sum nesciꝰ Noui p̄terea occupatões tuas Quo fit
vt veli portuniorẽ me p̄beã Cedit eñ neccitati pudor. Jtaqꝫ veli oĩa ꝓ
tua prudẽtia modereris Uale ex mediolano. vij. kalen. Decẽbres

¶ Fran. phi. Blondo flauio Salutem
Certior fieri petit de ꝓspero statu amici

PErcũctãti quottidie sepissime de te mihi tãdẽ ẽ renunciatũ te fer
rariam cõcessisse ⁊ habere ꝑbelle Que res me q̃ta voluptate affe
cerit ꝯsiderari abs te malo q̃ dici a me q̇ eo te amore cõplexus sũ vt ali
um magis neminẽ Quod ãt in hãc diẽ nihil ad me scripseris nõ medi
ocriter sum miratꝰ Non ei es nesciꝰ q̃ mihi iucũde eẽ debeãt tue secun
de res omnes quas eque mihi atqꝫ tibi secũdas ſꝑ iudicant Jtaqꝫ tue
liberalitatis munus erit si me feceris q̃ primũ certiorẽ de oĩ statu tuo,
quem in dies ab immortali deo magis magisqꝫ fortunari non solum
cupio sed etiã opto Uale et clarissimo philosopho Nicolao vario ⁊ elo
quentissimo viro Guarino Ueronensi salutem meo nomĩe plurimuz
dicito ex Mediolano. vij. kalendas Decembres

¶ Fran. phi. Licho calabro ducali secretario Salutem
Grata fuisse scripta amici dt

ME tue ꝑhumane amicissimeqꝫ lrẽ nõ mõ recrearũt sed etiã miri
fice refecerũt Nec dubito q̄ scripsisti ex aĩmi sñia eẽ a te scp̄ta mõ
queadmodũ ipse benigne cupis itẽ etiã reliqua iussa ꝓncipis exequan
tur Uale ex mediolano. vi. kalendas Decẽbres

¶ Fran. phi. Petro thomasio phõ et medico S. p. d.
Suadet amico vt etiã in senio nõ q̇escat a studio

NOsti eã eẽ sapiẽtũ viroꝝ sñiam nihil accidere ꝑniciosiꝰ senectuti
q̃ animi relaxatõez Ea eñ ingenij vis quã iuuẽte furor excitabat
iam spiritali sanguis fomẽto veluti tepescẽte paulatim habet vbi dili
gẽtia ⁊ ꝑpetuo quodã studio minus acuat Jtaqꝫ nõ absurde monẽt q̇
p̄cipiunt eẽ in huiõi etate labores corpis minuẽdos adaugendos ãt
animi Quãq̃ haud scio q̃ ociosa vita conducat corpi Uidemus certe
apud Homeꝝ Nestorẽ ⁊ aĩ ⁊ corpis viribus eque delectari. Ego autẽ
puto in omni etate mediocritatẽ eẽ seruandam ⁊ ita agendum vt nihil
nimis nihil parum Jntentõem remissione censio condiẽdã At relaxa
ri qui velit languide cuiusdam pecudis simillimum iudico Quorsum
hec iampridẽ nihil ad me scribis vel q̃ plurimis lr̄is prouocatus. Ni-
hil eẽ in causa aliud opinor quã senium Quare te rogo vt et tui et mu
sarum iam incipias reminisci Mihiqꝫ aliquid respõde ne vel senectu
tem in te accusem vel obliuionem vel negligentiam Uale ex mediola-
no sexto kalendas Decembres

¶ Fran. phi. Baptiſte ſchace barocio Salutem.
Amicoꝝ oia eē ↄmunia Carmīa ſua repetit

QUod rebus meis vtaris familiariter nequaq̄ꝫ tibi vitio do ſedꝗ ita vtaris vt mihi incōmodes mīme laudo. Tu mea oīa carmina ita habes apud te vt eoꝝ mihi nullū eē reliquū exemplum velle videaris Itaq̄ꝫ quod ſum carminum opus aggreſſus fruſtra videar ſi ita mihi te familiarē pſtiteris vt nō tua tibi ſolum. ſed mea etiam eē tua voluerís Quod ne turpiter vſu veniat facito mea omnia carmina ad me q̄ꝫprimum redeāt Reliquiſti enī eoꝝ apud me nihil Uale Mediolani ex ſedibus nrīs vi. kalen. Decembres

¶ Fran. phi. Baptiſte ſchace barocio Salutem
Carmina iteꝝ reddi ſibi poſtulat.

QUantū video intelligere mauis te Dauū haberi q̄ꝫ Oedipoda q̄ tn̄ vterq̄ꝫ dici poſſis Carmina inquā mea mihi q̄ꝫprimum reddito Quod ſi mee lrāꝝ note fortaſſe te delectāt tuis etiā ego cōtētus ſum Quod ſi neq̄ꝫ mea ad me dederis ne alia rōe ſatiſfeceris officio tuo iure mihi vel caſtigādus vel aptius mouēdus videare Uale Mediolani ex edibus nrīs ꝓdie kalen. Decembres

¶ Fran. phi. Andree alamāno Salutem dt
Lrās amici laudat eūq̄ꝫ ad virtutem hortatur

QUo te magis indies ꝓſpicio eo mihi humanitas tua ingeniīq̄ꝫ fecunditas dilucidior fit et clarior Me tue ꝓxime lrē miꝝ inmodū delectarūt quippe q̄ nō minus amoris plene ſummi erga me tuiq̄ꝫ diſtiſſime viſe ſunt Illud āt mihi moleſtū fuit ꝗ he ꝑuenerit ad me q̄ temporis momēto vir integerrim⁹ religioſiſſimuſq̄ꝫ ſacerdos frater Marianus is q̄ tibi reddidit hāc epl'aꝫ erat ↄtinuo deceſſur⁹ ad vos. Itaq̄ꝫ nō potuit qđ voluiſſem ad ea rn̄dere. que tū de virtute tum de fortūa locutus es Sed reſpondebo poſtea cū quid ociī nactus fuero ⁊ ſi hoc mihi vix vnq̄ꝫ datur oīno Interim te moneo atq̄ꝫ hortor. vt nihil exiſtimes humanis in rebus vni ꝟtuti āuponendū Hec enim ſola viget ſapit eſtq̄ꝫ immortalis Reliqua omnia et vana ſunt ⁊ fragilia planeq̄ꝫ caduca Uale ex Mediolano. iiī nonas Decembres

¶ Fran. phi. Sphortie ſecundo Salutem
Promiſſa confectum iri petit

PEto abs te in maiorē modū vt qđ ⁊ mihi corā recepiſti ⁊ ex ꝓximis meis lrīs audire potuiſti id apđ prēm tuū pſtantiſſimū ⁊ munificentiſſimum ꝑncipē q̄ꝫprimū ⁊ q̄ꝫoptime cōficias Hac mihi re neque gratius quicq̄ꝫ neq̄ꝫ magis nccāriū preſtare potes Uale ex Mediolano ꝓdie Idus Decembres

¶ Fran. phi. Sphortie ſecundo Salutem
Ad idem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

PEtij abs te primis litteris scđm quod etiā nūc tercium et peto et te quoq; ſi pateris rogo vt rē meā apud pncipē nrm munificētiſſimū prēm tuū vbi minus confeceris ita cōficias. vt mihi abiens coram recepiſti In hunc diē neq; tu reſpondiſti quicq;. nec ex alio ſum certior fact⁹ q̄d egeris aut non egeris. Itaq; aut reſponde q̄primū. aut equum mitte quo vehar ad vos Nam ſi ad vos venero facile futur ſuſpicor ne vacuus Mediolanū repetā pſertim cum iā inſtet natalis Chriſtianus qui pnceps ſolet ad beneficentiam exhortari Vale ex Mediolano. xv. kal. Januarias

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedino Salutem.
Officium petit amici

QUod pnceps noſter Frāciſc⁹ Sphortia tibi abeunti iuſſerat vt ipſe vbis pluribus abs te petij ſi min⁹ in hāc diē conficere potuiſti vt cōficias tandē cupio Hac eñ vna re neq; grati⁹ mihi q̄cq; preſtare q̄s nec etiā iucundi⁹ At qui beneficiū illud quis non libenter conferat quod is in quē pferam⁹. maximi ſit facturus et eo tñ v ſurus non ſit Sic enī cum ſumus liberales. tū ex huiōi noſtra liberalitate neq; moleſtie. neq; incommodi quicq; accipimus Tenes quid velim Vale ex Mediolano. xv. kalen. Januarias

¶ Fran. phi. facino forobronūciano Salutē
Petit vt ad ſe amicus veniat

SI cōmode fieri abs te poteſt huc hodie venias peto Sum eñ te cū quē ba pmentatur⁹ Quare velim ne differas neq; pmittas vt te poti⁹ excuſandū cunctatōis q̄ laudādū pperatōis oñdas Vale Mediolani ex edibus nrīs kalendas Januarias.

¶ Fran. phi. Joanni mario filio Salutem
Anxiū ſe ait ſup valitudine et abſentia filij

POſteaq; a nobis abijſti de te nihil accepim⁹. Itaq; non poſſum⁹ non vereri. ne q̄d tibi q nolum⁹ acciderit Naz hoſpes ille ad quē diuerteras nocte. cui⁹ pxio die hic pfect⁹ es mediolanū modo veniens renūciauit te cū es apud ſe hoſpitat⁹ viſum eē ſtomacho laborare et de caupone queſtū apud quē prādidiſſes Quare velī me facias de te tuiſq; pſilijs q; primū certiorē Nā ſi vales q̄d iſtic rp̄s ianiter teras neſcio Sin min⁹ vales danda eſt opa. ne tua negligētia ſis peiore conditione. Vale ex Mediolano. v. Idus Januarias

¶ Fran. phi. Laurētio Byni filio Salutem
Silentium diuturnum accuſat

NOn poſſum officiū tuū nō accuſare. q̄d tādiu ſilentiū egeris. Nec enī mei oblit⁹ eſſe debes. quē mirifice diligere cōſueuiſti Nec etiā Pythagore⁹ fact⁹ es tam repente qui elocutōis ſtudio maxime oīum inſeruire didiceris Nec te ſupbum factū eſſe puto. qui humanitate et

manſuetudine nemini cedas Itaqꝫ niſi te iure accuſatū malis facito ꝓpedie intelligā qđ in cauſa iuerit vt tāto ſilentio te dederis Uale ex Mediolano idibus Januarijs

¶ Fran. phi. Auguſtino daco Salutem
Silentium carpit

NUlla rōe adduci poſſum quin credam te mei eſſe amātiſſimū a q̄ ſis pulcerrime inſtitutus Sed non poſſum non mirari qđ nihil lit teris obſtrepas qui quottidie cū apud vos agerē me pulcerrimis tuis ſuauiſſimiſqꝫ epiſtol' veluti laceſſeres Nunc vero totus es mutus qui quo eſt factus lingua ſolutiore eo te loquatiorē eſſe oportuit Uale ex Medio. Idibus Januarijs

¶ Fran. phi. Franciſco patricio Salutem
Lrās a diſcipulo petit

QUā de te philelfus ſit bñ meritus eloquētie et eruditōis nomē qđ es ꝑ oēm Italiā nōn mediocre neqꝫ obſcuꝝ adeptꝰ facile declarat, Quo fit vt nō neſciꝰ eē debeas q̄ꝫ te gratū eſſe oporteat. Quod nō malꝰ in quenq̄ꝫ bñficiū ꝯferri pt q̄ꝫ diſcipliñe et eloquentie q̄bus rebꝫ non mo do ceteris oībus aīantibus ſed ipſis quoqꝫ preſtamꝰ hoībus qui nihil ſupra hoīem ſapiūt Deſidero igit officiū tuū his in rebus qui nihil ſuꝑ vel inſtitutus es vel confirmatus ne tacēdi fortaſſe q̄ꝫ loquēdi artē ꝑſtre ri malis Uale ex mediolano idibus Januarijs

¶ fran. phi. Blaſio axeretēſi equiti aurato Salutē
Plantas ſibi mitti petit

IAm ver eſt in limie Itaqꝫ a te peto. vt quas hyeme plātas illas ficul neas ad me dare veluti peritior agricola noluiſti nunc tandē dare icipias Niſi fortaſſe qđ noli moleſte feras res vllas bonas fore tibi com munes cum alijs Nam ſi pluribus rogari te cupias non poſſum nō ve reri ne vel inuidie vel obtrectatōis ſis accuſandꝰ q̄s qđē ꝑturbatōes in/ dignas arbitror mḡnitudie aīmi tui Cupio itē plātas prunoꝝ damaſ cenoꝝ Uale ex mediolano quarto nonas Februarias

¶ fran. phi. Joanni auriſpe Salutem
Libꝝ ſerio petit ſibi reddi

POllucē meū videre cupio Nam eius mihi pñtia vehemēter ē opꝰ Quare ne iſtū patiaris apud te diutiꝰ hoſpitari maiorē in modū abs te peto Uale ex medio. xij. kalendas Martias

¶ fran. phi. Laurentio valle Salutem
Conſiliū mutatū ab amico miratur

AUdio te reliquiſſe Alphōſum regem et eſſe rome Nec dubito te nihil ꝓ tua prudētia feciſti temere Miror āt cum ab Alphonſo honorifice vt et accepi cōmode tractareris q̄ Rome q̄ꝫ Neapoli hoc tpe vitā agere malueris pſertim cū non ſcis neſcius quos fluctus nauiga/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

turus ſis Non em̄ ocioſum te eē patiātur q̄ viros bonos eruditoſq3 iſe qui vel abſentis cōſu euerūt Tibi āt vt oīa ſcd̄a ſint plimū opto Uale ex Mediolano. xij. kalendas Martias

¶ fran. phi. franciſco barbaro Salutē

Hortatur amicū vt libros tandē reddat

IAm pudet me repetere totiēs libros illos quos cū Conſtantinopoli agerē ad te dedi Uideo em̄ ad id te nihil oīno in hanc diem reſpōdere Nec ſatis intelligo ſnīam animi tui Non em̄ idcirco tacere te exiſtimo q̄ meos mihi libros nol' reſtituere Noui eni ꝛ grauitatem ꝛ cōſtantiam tuā noui fidem. noui integritatem. Ad hec ea es altitudine animi ea quam greci magaloprepian dicūt. nri vero magni decentiā recte nominēt. vt non mō que aliena ſunt nolis inuito dn̄o. ſed etiā tua quā magnificētiſſime in alium conferas. p̄ſertim eū quē tui eē obſeruātiſſimum non ignores Itaq3 te mi humaniſſime barbare rogo etiā atque etiam. vt meos mihi libros qui iam annos triginta hoſpitati apud te ſunt contubernalis efficias ꝛ id hac quidē lege. vt quem codicē ex omnibus magis adamaris. cum tibi perpetuum eſſe atq3 tuum veli Uale ex mediolanō. xi. kalendas Martias

¶ fran. phi. Angelo reatino iureconſulto Salutem.

Sollicita maturari deſiderat

QUod de meo negocio cum Ciccho Simoneta v̄ba feceris ē mihi gratiſſimū. ſed eo gratius futuꝝ ſi breui et vt decet. q̄ ꝓhūaniter Cicchus ē pollicit⁹. cōficere ipe ꝑrexit Nullo em̄ mō recte conſultū eſt rebus meis tādiu tp̄s terere Annus enim preterit poſteaq̄ optimus p̄nceps noſter huius florentiſſime rei publice eſt potitus q̄ quamq̄ munificentiſſimus in me eſt ego tn̄ adhuc de ſtatu meo īcertus ſum Et res mea domeſtica eſt adeo attenuata diuturnitate bellorum ꝛ victus caritudīe: vt ad tenuitatē accedere nihil queat Nec p̄ncipis glorie. nec laudi mee conducit eē Philelphum animo egro quod tamdiu ſit neceſſe. quo ad egere deſierit Nam egeſtatem nimiam muſe abominātur. que lete eſſe nō poſſunt Uale ex Medeolano. xiiij. kalendas Martias.

¶ Fran. phi. Ciccho Simonete ducali ſecretario Sa

Expediri petit quod in rem ſuā ſit

EGo te plurimū rogo ac rogo ac oro vt rem meam iā tādē expedias Nihil ei prudēti viro ſtulti⁹ duci puto q̄ tibi ac rebꝫ ſuis neſcire cōſulere Nec ei mihi iſꝑ petēdū ē Ita eē vt ſum neq3 p̄ncipi ꝯducit nec mihi Uale ex medio. xij. kal'. Martias

¶ Fran. phi. Jacobo camerinati Sa

Librum petit

IN lis. M. Tullij Ciceronis orationibus quas ad me cōmodato

accepiſti vt iã cupio Itaq; eas velim ꝓpediem ad me des. Nã iamdiu tuo hoſpitio vſeſunt Quare facito domũ repetãt Vereor em̃ ne domiz ſint oblite Quod ſi tardarint extrude Vale ex mediolano duodecimo kalendas Martias

¶ Fran. phi. Blõdo flauio aplĩco ſecretario Salutẽ
Lrãs ſe nondũ accepiſſe dĩt deinde ſtatũ ſuũ ſt

GAudeo quod ſcribis te meas auertiſſe lrãs ⁊ ſi tue quantũ vidor intelligere vtũtur adhuc inceſſu teſtudineo Nondũ enim aduenerunt Quare vide ne fides inſido illo nuncio deſideranda ſit. Qd aũt de ſtatu meo certior fieri vis hic me ꝑnceps ſingulari beniuolentia eſt complexus cumulatq; quottidie maiorib; bñficijs Hieronym⁹ gñe reliquaq; familia nrã bene h; De Strabone nihil eſt qd laboremus Amicus em̃ ille eum habere ſe negat Ille eſt apud Auriſpã eiuſmodi Strabo geographus ⁊ vt audiui apd̃ Guarinũ Si quem habere potes cõ/modato mitte ad me ⁊ ad triduũ vſq; faciam qd cupis. Te noſtro ꝑncipi q̃ diligentiſſime ꝯmẽdaui q̃ tũ iucundiſſime de te audiuit. tũ rñdit ꝑhumaniter ⁊ ꝑbenigne Vellẽ quod ſcribis vno eſſemus atq; eodẽ lo/co quo alter altero frui aſſidue poſſemus Nam cum ſtudiorum ⁊ morum ſimilitudo tum conſiliorum communicatio et coniunctus aſſiduuſq; vſus amiciciam maxime non tuetur ſolum. ſed auget et ſuauiorẽ efficit Quod te tantiſper ad agriculturam contuleris dum ver adoleſcere incipiat. laudo modo pyri iſte quas miſeris et conſitiones vitiuz vberrimum fructum aliquem breui ſint allature Cum Italiam tuaz omni ex parte exornaris fac videam Vale ex Mediolano quarto kalendas Martias

¶ Fran. phi. Sphortle ſecundo Salutem
Dicit ſe nihil accepiſſe promiſſi.

POllicitus es non modo non petẽti mihi. ſ; ne cogitãti equidez te dono datuz neſcio q̃d Itaq; nolim te falli opinione tua. vt intelligas nihil eſſe mihi redditũ tuo noĩe. nec item alterius cuiuſpiam in hanc diem Quare facito ne vel obliuionis accuſeris vel negligentie Nã vtrũq; crimẽ tua ꝑclara indole eſt indignum Vale ex Mediolano q̃n/to idus Martias

¶ Fran. phi. Franciſco patricio Salutem
Amari ſe letatur ⁊ redituz ſeſpondet

EX lris Xenophontis filij liquido cognoui quod minime dubita/bam ſingularẽ erga me tuam beniuolentiã Letor ãt vehementer ꝙ vetus illa de re mea me nequaq; fefellit opinio. Itaq; vt intelligas me vi amoris non vinci abs te decreui oĩno ad vos redire mõ eq̃ id ẽ cõditione fieri a me poſſit Tuuz igitur munus fuerit. vt quod cepiſti ſpõte id etiam mea cauſa perficias Xenophon reliqua tecum commenta

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

bitur Ego patrem tuū grauiſſimū optimū viruʒ bene valere opto Va
le ex mediolano ꝑdie kalendas Aprles

¶ Fran. phi. Antonio michaeli eq̄ti au
rato Salutem plurimā dt
Laudat amicū q̄ ſe amat

GAudeo equidē plimum q̄ n non ſolū in rei pecuniarie ſed in amico
rum etiā hereditate ſuccedere inſtitueris pr̄i tuo clariſſimo ⁊ ſapi
entiſſimo viro. q̄ cū mihi tāta fāiliaritas bn̄uolētiaq; fuit. vt maioꝛ eni
quā eē poſſet cū nemine Nā filius xenophon lr̄is mihi ſignificauit quā
to ſtudio ac fide operā das. vt me corā ꝑpetuo vti atq; frui poſſis imi
tatuſq; humaniſſimū pr̄is ingeniū eque me diligis atq; ille conſueuit.
Itaq; grās tibi habeo maxias Vt tāt intelligas me tibi in amore nulla
ex pte cedere Zenophō fili⁹ q̄ʒ ego decreuerī ire in ſniam tuā tibi corā
exponet Vale ex mediolano ꝑdie kalen. Aprles

¶ Fran. phi. Bernardo Iuſtiniano Salutem
Accuſat quendā rare ſcriptionis

QVotiēs accipio tuas lrās. totiēs Leonardū meū patrem tuū vel
potius nrm̄ clariſſimū ⁊ p̄ſtāti ſapia viꝝ videoꝛ coꝛam aſpicere e
undēq; mutuo ⁊ audire ⁊ alloqui Que cū ſētes cū ſummā mihi afferat
voluptatē. facile debes intelligere q̄ʒ mihi moleſtū ſit cum etiā bis ⁊ ite
rum inuitatus interdū nihil mōes Ad reſurrectōem chriſtianā id qd
hortaris te viſere inſtitui mō id mihi facere liceat ꝑ pꝛincipem. Quare
quod facto opus fuerit corā vna cōmentabimur Vale ex Mediolano
ꝑdie kalendas Aprles

¶ Fran. phi. Petro thomaſio phō ac medico Sa.
Silentiū accuſat ⁊ lrās petit

IAm mēſes ꝑpe duo preteriere poſteaq; nulle mihi tue lrē ſunt reddi
te Itaq; ſum mirat⁹ ⁊ tuū et Bernardi Iuſtiniani ſilentium Si mi
hi quicq; factur⁹ es quod gaudeā maxie cura. vt ꝑpediē lrās tuas q̄ʒ lon
giſſim..s lectitē Vale ex medio. v. kalen. Ianuarias

¶ Fran. phi. Zenophonti filio Salutem.
Salariū duplū petit vt redeat

QVod ſenēſces reditū ad ſe meū vehemēter cupiūt gaudeo Oium
ꝑmum tibi videndū eſt quāti faciant meū reditū vt intelligas
me nulla ꝯditōe Senā repetiturum niſi duplo maius mihi ſa/
lariū coꝯſtituerint quod antea preſtitiſſent Vale ex Mediolano kal.
Ianuarias

¶ Fran. phi. Aenico daualo equiti aurato Sa
Diligere ſe ait amicū ⁊ ſꝑ dilecturum
etiā ſuū pollicetur aduentū

QVantam mihi voluptatē attulerit tua ille ꝑ grauis diſertiſſima

qꝫ epiſtola.quã nudiuſquartus a te accepi.⁊ ſi debes alijs lr̃is meis in
tellexiſſe tamẽ qꝛ fit interdũ vt lr̃e nõ reddãtur idcirco eadẽ rurſum ab
me ſignificatũ iri exiſtimaui Quanti ego ſemꝑ fecerim beniuolentiaꝫ
tuam iam totos annos duodecim cognouiſti Itaqꝫ amabã te atqꝫ cole
bam plurimum ſolo egregie ꝟtutis tue interuentu Aliud bñficij iter
c eſſerat nihil Nunc ãt cũ video quanta me benignitate proſequeris
potes facile coniectare quantus cumulus acceſſerit ad obſeruantiam
erga te meã Nihil eſt profecto quod magis cupiã q̃ȝ id preſtare.vt q̃ȝ
dilucidiſſime perſpicias me vnũ eſſe ſemperqꝫ futuꝝ.quo de vno ea ti
bi poſſis oĩa polliceri.que de gratiſſimo ⁊ obſeruantiſſimo homine ex
pectari conueniat Aduentum autem meũ ad Alphonſum regem ma
turabo ſimul atqꝫ librarius ſatyrarum codicem quem cepit excripſerit
Tu me interim et regi commenda et tibi Vale ex Mediolano tercio
kalendas Iunias

¶ fran.phi. Aenico daualo equiti aurato Salutẽ
Peſtilentiam ait incrudeſcere

CEpit Mediolani adeo peſtilẽtia incrudeſcere.vt non poſſum mi/
hi non metuere Itaqꝫ nihil eſt quod omittam ad parãdũ iter ad
te modo librarius non me fallat ad ſcdm vſqꝫ menſem aut paulo am/
plius te videbo Vale ex Mediolano.iij.idus Iunias

¶ fran.phi. Marcano ſacerdoti Salutem
Certior fieri petit de commiſſis

QUid id in cã fuerit.vt poſteaq̃ȝ hic abijſti nihil de his m̃deris que
tue fidei ꝓ amicicia nrã mandarã.nõ ꝓus intelligam q̃ȝ ipſe tu
me feceris tuis lr̃is certiorẽ Quare ſi me nũc quoqꝫ diligis vt ã
tea cõſueſti a te peto.ne me longius teneas deſiderio tuaꝝ lrãꝝ Vale
ex Mediolano pridie idus Iunias

¶ fran.phi. Antonio panhormite Salutem
Commendat amicum

SI qua in re Xenophonti filio fuerit opus tua oꝑa ſcio te nihil eo/
rũ ꝑtermiſſuꝝ oĩm que mea intereẽ cognoris Quis eñ eſt cuiq̃ȝ ti
bi chariorẽ eẽ debeã Nã ego te non ſecus diligo amoqꝫ ac fratrem id
quod tibi niſi ex omni parte eſt cognitũ qđ eẽ cognitũ poſſit nõ intelli/
go Vale cũ pudiciſſima vxore tua pulcerrimaqꝫ filiola Ex mediolano
ꝑdie idus Iunias

¶ fran.phi. Aenico daualo eq̃ti aurato Salutem
Loq̃ ſe ait ꝑ eum q̃ lrãs ꝑtulit

XEnophon filius ad te veniet.ex quo mentẽ meã oẽm intelliges.
Quare q̃cquid tibi noĩe meo expoſuerit ita accipies ac ſi me corã
loq̃ntẽ audires Verba enĩ filij pris ſunt oĩa Itaqꝫ me totum in Xeno/
phonte apud te eſſe exiſtimato Te aũt rogo vt idem in me ſis qui iu/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

iſti ſemper hoc eſt et facilis ꝛ humanus. et quantū ad regē attinet ꝑbe
nignus Reliqua ex ipſo Xenophōte cognoſces Uale ex Mediola. pri
die idus Junias

¶ Fran. phi. Franciſco barbaro Salutem
Nihil q̄d ſcribat occurriſſe ait Itē de podagra

QUerenti mihi lrās ad te dare duas lectur⁹ libēter fores nullū ſa
ne conſentaneū muſis occurrebat argumentū Nam quid aliud
Philelfus dignius ſcriberet ad barbarꝫ quā de humanitatis ſtudijs Ad
hec ſcꝫ apud nos ſordent De reb⁹ vero bellicis quas video quottidie i
pendere ardentioris. non eſt mei muneris quicꝗ̄ obſtrepere Quod āt
acceperim te ex pedibus laborare non poteſt mihi pro noſtra ſumma
beniuolentia non eē moleſtum Es eī indignus qui q̄cꝗ̄ patiaris ꝙ no
lis p̄ſertim cū ſis vita ꝯtinētiſſima. niſi fortaſſis iſte ſit morb⁹ abuſꝗ̄
maioribus tuis hereditari⁹ Nō podagra vt Hippocratis ſnia ē fit ex eo
ſanguine quē bilis ꝛ pituita corruperit ꝛ id q̄d ē in venis gracillimis q̄
bus corp⁹. vt ꝑ neceſſarijs carere nullo pacto poteſt At ipſe tu nulli es
bili obnoxius q̄ vnus oīm ſis moderatiſſimis moribus ſed ne pituite
quidē. qui nulla ſis nec ingenij nec corporis craſſitudine Quare cū iſti
uſmodi offenſio a parentib⁹ in te inſit fer equo aīo hereditatē Uale ex
mediolano pridie Idus Junias

¶ Fran. phi. Nicolao arciboldo ducali ſecretario
ac iureconſulto Salutem plurimā dt
Promittit ſe curaturum omnia

SI tibi viro integerrimo ꝛ eruditiſſimo homini. ꝛ cū rerꝫ mearum
oīm tū me ipſi⁹ in p̄mis ſtudioſo gratificer oia. q̄ p̄ſtari a me q̄ant
ſim plane ingrat⁹ faciā igitur quod tāto ꝑe efflagitas. ꝛ id q̄d ē non li
bēter min⁹ꝗ̄ diligēter Cete rꝫ noſti occupatōes meas. q̄b⁹ ſi volūtatē
meā cōparueris haud me cūctatōis accuſabis Studo tn̄ annitarque
manibus ac pedib⁹. vt aiūt vt diligētia oēm ſuperet neceſſitatē. Uale
Mediolani ex edibus nr̄is Idibus Junijs

¶ Fran. phi. Donato actiolo Salutem
Noīa librorꝫ venaliū deſiderat ſibi ſcribi

ACcepi eē apud vos quoſdā p̄ſcos de arte grāmatica libros quorꝫ
veli noia ad me ſcribas Nā quib⁹ hoc tp̄e in publicis ludis greci
vtuntur libris pleni ſunt ineptiarꝫ ac plane tales. vt ad dediſcendum
ſint. quā ad diſcendū longe magis accommodati Tu fac quod peto ac
Uale ex mediolano idibus Junijs

¶ Fran. phi. Catoni ſacco eq̄ti aurato ac iurecōſulto Sa.
Arguit amicū auariuſculū factum

AIūt te mi Cato factū auariuſculū q̄d plimū miror Nā cui par/
cis pecunias tuas qui liberos nec gigneres vxorē Mathuſalez

tibi matrimonio iunxiſti fratrine At ille eſt longe te ſtultior q̄ a tuo cō
ſpectu nō ſecus fugit q̄ſi baſiliſcū intueret Nū de podagra idcirco in a
variciā agit qđ metuas fore. ne ſi leges docere et ius ciuile cogaris deſe
rere ad paupertatē p̄ſtinā redigare quaſi tibi nō propterea iunxeris locu
pletē anū vxorē. quod nūmos liberis pretuleris Viue igitur ut cōſueſti
liberalr̄. neq̄ tibi pauperies metui ſit Nullus enim vehementior do/
lor vacat febre que vna te breui niſi ſapias. omni exuet cura Vale ex me
diolano idibus Julijs.

¶ fran. phi. Andree alamāno Salutem
Cōmendatio hyronica ac ridicula

DEmetrius kuropul' iſtac iter facturus in vrbē romā petijt a me vt ſe ti
bi p lrās cōmēdarē Qđ mihi tā facile ē q̄ qđ facillimū Nō intelli
gas eū eē Demetriū q̄ cū grauitate ac vo nihil habuerit cōe vnq̄ Ex li/
berario nō inepto q̄tū ad formā lrāȝ attinet vult videri phūs id quod
ex ornatu capitis longioreq̄ pallio tibi facile fuerit iudicare Naȝ neq̄
vite inſtitutis neq̄ doctria vlla phi q̄cq̄ ſapit Verum lingua eſt ⁊ cele
ri et expedita et ſuaui. vt grecoȝ nemini cedat Voce quoq̄ et clara et
ſonora Rem omnem tenes Jta tibi hoīem cōmendo vt illi adſis et te
cū habites Vale ex Mediolano Jdibus Junijs

¶ fran. phi. Benedicto nurſino phō ac medico. Sa
Peſtilentiā ſe timere ait ⁊ cōſiliū petit

NOn eē poſſum ſine p magna ſollicitudie aī ac moleſtia ob hūc pe
ſtilētie morbū. quo vniuerſa correpta ciuitas in aſſiduis innūera
bilibuſq̄ funeribꝫ ⁊ dies cōſumit ⁊ noctis Neq̄ ſatis ſcio qđ cōſilij ca/
piam Nā ſine liberis vniūſaq̄ fāilia hīc decederet ⁊ inhūanū ſit et de
decoroſum oīno Diutius vo vſari īter tot tātos ī euitabiliū ſagittaruȝ
iactus eſt hoīs nō min' diſſoluti q̄ īſipiētis planeq̄ inſani p̄terea et q̄
ſim p̄fectur' ⁊ q̄ pacto q̄ ⁊ pecunijs careā ⁊ ab oī fortaſſis vrbe metu co
tagionis excludar Peto igitꝰ a te mi Bñdicte. vt tuis me prudētiſſimis
cōſilijs adiuues Vale ex Medi. idibus Junijs.

¶ fran. phi. Angelo reatio iurecōſulto Sa
Peſtilentiā iam ī crudeſcere ait.

ET p̄ceps abeſt mediolano ⁊ peſtifer hic morbꝰ increudeſcit ī dies
magis ac magis Nec mihi ītegrum ē maneā ne an abeam Jta ſū
et aīo p turbato ⁊ conſilij egēs in tāto p̄ſertim reȝ meaȝ oīm difficulta
te ⁊ īopia Accidit itē ad malū qđ e dicto p̄ncipis cautum audio ne q̄s
Mediolano decedēs in loca alia admittatur eius ditioni ſubiecta Ro
go te maiorē in modū mihi facūdia ⁊ q̄ p̄mum conſulas Vale ex Medi
olano Jdibus Junijs

¶ fran. phi. Liccho Simonete Salutem
Paupertatis incōmoda narrat ⁊ cōſuli ſibi petit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

DEus ijs vel mortuis ſit irat⁹ q̄ p̄mi aur̄o et argēto p̄ciū ſtatuerunt
Ut q̄ caret alterutro inutilis vt ita dixerim habeat̄ Qd̄ nūc mihi
video accidiſſe quāto v̄ſor in p̄iculo atq̄ diſcrimīe īter hec peſtilentie
ſacula tute vel reticēte me aīaduertis Si mihi adeſſent pecunie p̄mul
tos haberē fautores ꝛ ſalutis ꝛ dignitatis mee Sed quoniam illis ca
reo p̄ter te vnum viꝝ optimū ꝛ hominē mihi amiciſſimum ceteri oēs
alij negligūt alij ꝯtemnūt Nec tñ tibi p̄ſuadeas volo me frangi animo
aut aliud q̄cq̄ humilius de me ſapere Quin eoꝝ potius miſereor q̄ in
hoīs figura vitā pecudis rep̄ñtāt Velim tamen pro noſtra amiciciam mi
hi cōſulas q̄ ſit tua de reb⁹ meis ſnīa Nam nec diutius mihi agere licet
Mediolani p̄pter inualeſcentem indies magis atq̄ magis incrudeſ/
centē peſtilentie vim ꝛ efferatā rabiē nec alio ſe cedere indigēti pecunia
rum Lrē enim ducales nihil oīno mihi p̄fuerūt apud hos ediles hoc ē
p̄uentuū ducaliū mḡrōs quos vocāt Ni me tuerē fore vt offendā p̄nci
pis voluntatē abirē extra hāc Galliā ciſalpinā tutioris in locos Uale
et p̄ncipē hortare vt memīerit mei ex mediolano Jdibus Junijs

¶ Fran. phi· Nicolao Lebe Salutem
Cur breuius ſit indicat

REſpondi nudiuſtercius tuis lrīs Jtaq̄ in p̄ñtia breuitate ſuꝫ vſus
preſertim qd̄ Xenophō filius iſtuc iret q̄ tecū meo nomīe verba fa
cturus eēt Uenit enī. vt Joannē Mariū fratrē comitetur Mediola/
num huic velim mea illa conuiuia ad me des Uale ex Mediolano idi
bus Junijs

¶ Fran. phi. Petro perleoni Salutem
Filium ad ſe rediturum ſignificat

PUto audiuiſſe te inſtituiſſe Joannē Mariū filiū ad nos reditum
facere Quare petijt p̄ lrās vt Xenophonta Genuā q̄ iter facturus
eſt q̄p̄rimū mitterē q̄ ſe comitet̄ Mediolanū reliqua Xenophon ipſe
filius meis v̄bis tibi corā narrabit Ego Arrhianū vehementer cupio.
Uale ex mediolano idibus Junijs

¶ fran. phi. Petro thomaſio phō ac medico Salutem
Stomachatur ſe lrās ad ſe datas nō accepiſſe

CUm ceteris in rebus me tue p̄prie lrē p̄limū delectarūt tum eo me
nō mediocriter p̄turbarūt qd̄ publice fidei lrās ſignificabas iam
ſupra ſcdm menſem miſſas ad me a Bernardo iuſtiniano viro patri/
cio ꝛ mihi amiciſſimo fatebor tibi ingenue que ante fuit opinio mea
Jnſtitueram vt ſcis ad reſurrectōem chriſtianam ire ad vos Jtaq̄ me
paratā q̄ttidie lrās vrās auidiſſime expectās Sed vbi aduenit ꝯſtitu
ta dies nec ego ex te nec ex alio quoq̄ amicoꝝ video quicq̄ epl̄aꝝ ce
pi mecū vehemēter ſtomachari atq̄ iraſci mihimet. q̄ oīno fruſtra ama
rem Jtaqꝫ decreuerā nihil p⁹ hac āpli⁹ ad vos ſcribere· Sicque diſtuli

cōpluſculum tꝑis vt noſti. deide cū reuixiſſet excādeſcētia ⁊ amicicie
vis rurſus cōcaluiſſet non potui me cōtinere q̄n aliq̄d tecum obſtrepe
rem Nunc re quā ſcribis diligēter ꝯſiderata q̄ uid iudicaturus ſim, neſ
cio Unū āt cupio vt me facias qꝫ primū certiorē qui nam ille fuerit cui
Bernardus lrās ad me dedit Reliquum eſt. vt alie parentur publice
fidei lrē q̄bus tꝑs duoꝝ mēſium ſit ꝑfixū atqꝫ incipiat ad. xvij. kalen.
Septēbres Ad id eñi tꝑis inſtitui ꝓculdubio vos viſere. id quod me
tuto facturū volo At nolim mihi obeſſe poſſit qđ tamdiu in his ſuꝫ q̄
bus cū tā dura bella geſſiſtis Sum āt iturus ad Alphonſum regem
Quare diu ertam ex eo ad vos itinere. Uale ex Mediolano decimo
kalen. Julias

¶ Fran. phi. Enico daualo Salutē

Cōq̄ritur ſe lrās nō accepiſſe ⁊ vetuꝝ ſeſpondet

CUm certior fcūs a Gabriele mirabili. q̄ modo iſtinc Mediolanuꝫ
orator rediit dediſſe ſibi alias ad me lrās circiter kalen. Februari
as quas ego vidi nuſq̄ꝫ. Nec alie oīno vlle. ex te mihi reddite ſunt lrē
ꝑter eas q̄s ex puteolis ad. xvij kal. Maias ad me dediſti Itaqꝫ nihil
tibi mirandū ē ſi nullum a me rñſum accepiſti Nam q̄d ſcripſeris ſcire
non potui Ad proxias āt rñdi Nunc autem habeo noui nihil Satyra
rum codex aſſidue excribitur Si prius nequero ad Auguſtū ſaltē ire
oīno ad vos cupiam Ante id temporis nullo pacto licet Uale ex Me
diolano. x. kalendas Junias

¶ Fran. phi. Catoni ſacco iureꝯſulto ⁊ eq̄ti aurato Sa

Laudat amicum

XEnophon filius corā tibi exponet q̄d fieri abs te veli Tu autē fa
cies ſcio qđ ſpꝯſueuiſti ⁊ amice ⁊ rcē Ego ad Auguſtum ſuꝫ ad Al
phonſum regē iter factur⁹ ab eodē ſcꝫ inuitat⁹ Reliq̄ ex ipō Xenophō
te cognoſces Uale ex mediolano quarto ka. Julias

¶ Fran. phi. Enico daualo eq̄ti aurato Salutem

Litteras petit

QUod modo. x. kal. Julias ad te ſcripſi hinc ad vos iter capiam
ad ꝓximū ſextilē Interea ꝟo tꝑis ſatyraꝝ codex quē regi donoda
turus ſum luculētiſſime exaratur Tu veli opam des vt regie familia
ritatis lrē quoꝝ comitatu inter ꝓficiſcēdū vtar qꝫ primū eāt ad me Au
dio iſtic eē Uenetoꝝ oratorē cuius tu hac in re opa vti poteris ea ſcilicꝫ
vt iſtiuſmodi lrās ad egregiū medicū Petꝝ thomaſiuꝫ qui Uenetijs
agit. ⁊ mihi eſt familiariſſimus qꝫ diligētiſſime ꝑferendas curet Is eñi
eſt a me iam cōmonefactus vt eas lrās cū primū acceperit mittat ad
me Tu me interea diuo Alphonſo tibiqꝫ ꝯmēda. Uale ex Mediola
no pridie kalendas Julias

¶ Fran. phi. Cicho Simonete Salutem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Cõqueritur ſe pecuĩas non recepiſſe

TErnis lr̃is meis ee᷑ debes certior factus me neq̃ȝ Papie neq̃ȝ Mediolani rem pecuniariã quam decreuit pn̄ceps conſequi potuiſſe Nãꝫ Papiẽſes et Mediolanẽſes ingrãtus nullas ſibi pecunias ee᷑ rn̄derunt Jd ãt quãto mihi incõmodo ſit vel me reticẽte cognoſcis Jtaq̃ȝ tue erit humanitatis ita ad hos Mediolanenſes ſcribere vt intelligã ſe ſua falli oportere opĩone qui volũt ſe plus poſſe quã principem Uale ex mediolano ṗdie kalendas Julias

¶ fran. phi. Petro thomaſio medico Sa:

Deſiderium videndi amicũ inſinuat

IAm q̃rto ad te ſcṗſerã poſteaq̃ȝ nulle mihi reddite ſunt lr̃e tue Poſtea ꝟo nihil accidit quod tua intereẽ arbitrarer p̃ter incredibile deſideriũ meũ viſendi tui. qđ indies magis magiſq̃ȝ augeſcit Hoc autẽ me leuare tui ẽ officij Uale ex medio. xv. kalen. Auguſtas

¶ fran phi. Aenico daualo eq̃ti aurato Salutẽ

Uenturꝫ ſe đt et lr̃as regis expectat

APpropinquat iã Auguſtus quod ad tp̄s me ad vos vẽturꝫ antea ſcṗſerã Satyrarꝫ codex feſtinat ad calcẽ. Ego lr̃as regias qb⁹ de ãtea ad te ſcṗſi vehemẽter expecto Uale. ex med. xv. ka. Auguſtas.

¶ fran. phi. Petro perleoni Salutem

Excuſat ſe apud amicũ ⁊ ei negociũ dat

QUeſiui diligẽter vt tibi quẽ cupis laboris ſociũ aliquẽ inuenirem Nemo hic ẽ in pñtia q̃ iſtiuſmõi ꝓuĩciã velit Nec tamẽ dubito fore. vt cũ melius res hic habuerit nõ ſe aliq̃s offerat quẽ ad te mittã Jnteri cura vt valeas cũ ſpõſa. et ad me Arrhianũ hiſtoricũ q̃ȝprimũ des. Ad hec velim dicas Nicolao Lebe homini amiciſſimo ꝟbis vt curet ſi me amet. mea ad me cõuiuia ꝓpediem dare Cupio eniȝ illa mecum ferre in hoc meo ad Alphonſum regem itinere Si alius fidus nuncius non occurrerit ſaltem tabellarius mercatorum deeſſe nõ poſſit cui q̃cquid nũmorꝫ promiſerit ipſe libenter diſſoluam. Uale ex mediolano. vi. kalendas Auguſtas

¶ fran. phi. Petro thomaſio medico Salutem

Silentium latenter accuſat

NOn poſſum non ſubdubitare factum eſſe. vt tot quas ad te dedi lr̃as intercepte ſint. quandoquidẽ iã ſexto ſcripſerim poſteaq̃ȝ nulla mihi oĩno vl̓ ꝑbreuis epiſtola tua reddita eſt De⁹ interceptoribus malefaciat qui me ꝓuãt iniucũdiſſimo fructu ſ̓monis tui qui mihi oi melle eſt ſuauior Jtaq̃ȝ velim cures vt omni ratione atq̃ȝ arte fallẽtis fallas ac me expleas deſiderio litterarꝫ tuarum Uale ex mediolan. vij. idus Auguſtas

¶ fran. phi. Petro thomaſio medico Sa:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Officium petit amici

AD ſeptimū idus Auguſtas cū iā meas lrās obſignaſſem binę mihi tue reddite ſunt. qbꝫ diligētiſſime plectis rn̄di etiā tūc tibi q̄ꝫ/tum opꝰ fuit Nūc āt abs te peto atqꝫ ꝯtēdo acſi pateris etiā atqꝫ etiā te rogo vt oī curaꝛ diligētia operā des. vt q̄ mea ſcis intereē q̄ꝫ primuꝫ cōficias hoc mihi nec gratius facere potes nec neceſſarium magis Vale ex Mediolano. xiij. kalen. Septembres

¶ Fran. phi. Joanni mario filio Salutem

Profecturum ſe dicit

NE fruſtra ad nos eas hoc die Mediolanū egredimuꝛ petituri cremonā vbi tādiu futuri ſumus q̄ ad hec peſtilētialis morbi ꝓcella ꝯquieuerit Vale ex Mediolano. v. idus Septembres

¶ Fran. phi. Joanni Mario filio Salutem

Eiectum ſe ex vrbe dicit ob peſtem

CUm heſterno veſꝑi Cremonā veniſſemus eſſemuſqꝫ excepti mini me inhūaniter hodie ex vrbe eiecti ſumus Jn cauſa hoc fuit Erat mihi ſerua mercenaria ex familia non ignobili aliprāda nomine An/tonia ꝛ ea ꝗdem puella non inuerecunda Hanc reliqueramus in cymba vna cū Maria nutrice tua vt tantiſꝑ res nrās aſſeruarēt dū edes ꝯduceremus Nā cū Xenophōte ſororibꝰqꝫ tuis ac genero apd̄ honeſtū cauponem interim diuerteremus Dū poſt paratas edes hodie cymbā repeto quo et res ꝛ mulierculas agerē ad edes offendo Antoniā ſubita peſtilentie vi correptam aīam efflaſſe poſitamqꝫ in ripa ibidemqꝫ maximū hoīm concurſum ac tumultum Non potui mihi non metuere in tanta hoīm barbaria. ſed multo magis filiabꝫ quas vna cū genenero in vrbe dimiſerā Quid multis Mihi in vrbem regredi poteſtas adēpta eſt reliquis itē nrīs ex vrbe cōtinuo eiectis. Ruri nunc ſumꝰ quod in ſuburbio iacet qua itur Mantuā Vale ex Cremona pridie Jdus Septemtembres

¶ Fran. phi. Neodryſio Cribello Salutem

Hortatur amicū vt res aſſeruet ne furto ſurripiātur

SJ grato in me aīo eē volueris vt ꝛ eē debes ꝛ ipē te futuꝝ puto curabis o'a q̄ iſtic decedēs tue fidei mādauiꝛ amice ꝛ diligenter in ꝓmiſqꝫ ne q̄d mihi detrimēti domi fiat Nam te haud latet quātꝰ nūc fuꝝ numerus ꝓpter abſentiā ciuiū Mediolani vbiqꝫ noctu atqꝫ die inſidietur vt nulle edes ſatis aut clauſe iſtis aut munite ſint. quare tue fuerit cure ac beniuolentie erga me opam dare ne q̄d nobis ſurripiatꝛ abſentibꝫ Vale ex ſuburbano rure Cremonēſi idibus Septē.

¶ Fran. phi. Mattheo piſaurēſi edili curuli Sa.

Eiectionem ſuam narrat

QUod ſcire cupis q̄ꝫ me humane et liberaliter Cremonēſes excepe

rint accipies paucis Me aduenientē vniuerſa ciuitas ꝛ vidit ꝛ hono
rauit egregie Sed vbi accidit, vt mercenaria q̄dam mea ſerua peſtilen
tiali morbo correpta, vitā ſubito deſeruerit, tumultus ingens in vrbe
aduerſus me exortus eſt, quē plebeia inſania ꝯcitauerat Nam qui viri
nobiles atq; boni eam in vrbe inhabitāt, nihil huiōi non mō nō fecerūt
ſed ne tentauerūt q̄dem Sum ꝯtinuo cū vniuerſa fa̅ilia vrbe excluſus
et nō ſine magno quidē vite ꝑiculo Uagabar in cāpo auxilij omnis atq;
opis expers Nec q̄d conſilij caperē ſatis mihi erat in ꝓmptu vſq; adeo e
ram aīo ꝑturbato in tā repentino inſanientiū hominū motu Tandē vbi
paululum plebeiꝰ ille furor ſedatꝰ eſt p̄ſtātes quidā pauci atq; boni ci
ues ꝑmoleſte me adierūt, meq; hortati ſunt vt modice ferrē atq; eq̄ aī
mo plebeiā illā ſtulticiā que longe magis q̄ mihi bonis oībꝫ ciuibꝰ ꝑ
moleſta extitiſſet, breui āt fore vt illud oē erratū aut ignobili diligētia
ſarciretur Meq; duxerāt in ꝓximū q̄dā ſuburbiū vbi rus eſt ac villa
cuiuſdā ciuis ꝑſecheta e Unde electo villico mihi villa vna cuꝫ rure tra
dita eſt tantiſper incolenda donec publica diligētia aliter mee et rei et
dignitati ꝓuiſum fuerit Ceterum in p̄ntia incōmodius agere nihil poſ
ſem Nam oīa mihi deſunt preter culices puliceſq; et muſcas Uale ex
Cremonēſi rure ſuburbano, xviij. kalen. Octobres.

¶ Fran. phi. Criſtoforo Marliano Salutem
Amici ipſitiam petit

H·Odie cū tibi ꝓmum facultas oblata fuerit fac ſi me ames, vt te vi
deam Sunt ei q̄dā mihi tecū ꝯmētāda Preterea vacuus ne omni
no venias, atramēti aliquātulū tecū affer Iā atramētariū meū eſt a ſi
tit atq; nos oēs Xenophon filius petit abs te aliquātulū vernicis Ua
le ex ſuburbano rure, x. kalendas Octobres

¶ Fran. phi. Jacobo camerinati Salutem
Amicū vt ſe ꝯueniat orat

CUpio quedā cōmentari tecū Itaq; rem mihi ꝑgratā facturꝰ es ſi
quid ocij hodie nactus fueris huc te ꝯferes quādoq̄dē nos ad te
ire barbaria iſta non ſinit Arca illa nrā cū libris eſt etiā nunc ſub Ioue.
Uale ex rure ſuburbano, xx kalen. Octobres

¶ Fran. phi. Joanni iordani iurecōſulto Salutem
Longū ſilentiū excuſat ꝛ ſtatū ſuū indicat

PReterierūt āni iā triginta ꝛ āplius poſteaq̄ nec ꝟborꝝ a me nec
lrāꝝ aliq̄d accepiſti nec ego itē abs te Idq; nō alterutriꝰ voluntas
aut negligētia vlla fecit: ſed lōgiſſima locoꝝ interualla Nam cū tu ad
huc Patauij oꝑam dares iuri ciuili, ego a venetis ſoluens in Thraciā
nauigaui, quo greca ſapiā factꝰ doctior maiori vel vſui vel ornamēto
latine lingue futurus eſſem Qua vna re factū eſt vt mutua ſcribendi
viciſſitudine priuati iam diu fuerimꝰ Nam poſt annum ſeptimum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

vbi in Italiā reuertiſſem. et ſi eramus ꝓpinquiores· tñ cum tp̄m diffi-
cultas nobis fuiſſet impedimēto vterqꝫ ſiluimus Nunc ỽo cū ꝓpiores
facti eēmus tpuſqꝫ ip̄m nos mutuo ad ſcribendū hortaret̃ anteūtere
q̄ꝫ anteuerti malui. vt intelligeres nullo amoris officio me poſſes abs
te ſuperari Scire āt cupio q̄ꝫ belle valeas. et quāta me beniuolētia proſeq̄
re Nam ego te nō diligo ſolū ſed ita amo vt nihil ad cumulū addi q̄at.
Valeo at pulcre apud Cremonēſes ỽo ideo me recepi. qm̄ Mediola
ni qua ipſa in vrbe domiciliū mihi ꝑpetuū conſtitui peſtilentia indies
magis atqꝫ magis inualeſcit incrudeſcitqꝫ Reliquū.eſt. vt q̄ꝫ diu in ꝓ-
pinquo futuri ſumꝰ q̄ꝫ creberris iter noſtris quottidie aliq̄d cōmente
mur Uale ex rure cremonēſi ſuburbano. x. kalen. Octobres

¶ fran. phi. Jacobo camerinati Salutem

Incommoda ſua narrat amico

EXiſtimo tibi ab ingenuo adoleſcēte Criſtoforo marliano ea om̄ia
ỽbis meis renūciata. q̄ a me mane corā accepit Nihil āt aut te me
re aut minꝰ ꝯſulto locutꝰ ſum Ruſticor em̄ vt noſti iā diē ſextūdecimuꝫ
nō ſolū incōmode ſed in maximā rez oim̄ penuria Quid mihi poſtri-
die ſit agendū aut vnde neccāriꝭ rebus ſubueniendum non intelligo
Quare nō amicis ſolū ſed etiā mihi iam moleſtiſſimus fieri incipio. I
taqꝫ ſumoꝑe te rogo vt que tibi Criſtoforus noīe meo expoſuit hoc ip
ſo die oīno cōficias. quo q̄d facturꝰ ſim intelligā Hodie mihi philoſo-
phica cena futura eſt eaqꝫ diogenica Poſtridie vero ne cum arida qui
dem Cerere menſam mihi futurā video. Uale ex rure ſuburbano Cre
mone quīto kal. Octobres

¶ fran. phi. Māſueto attēdulo abbati Salutem.

Grās agit de tritico promiſſo

REnunciauit mihi heſterno veſpi vir optimus amantiſſimuſqꝫ tui
Jacobus camerinas inſtituiſſe te mihi dono datum iri tritici ſex
tarios decē Que q̄dem res vix dici queat. quanta mihi voluptatē attu
lerit et id quidē nō tam ip̄o dono q̄d ſane pulcerrimū eſt q̄ꝫ bonitate ac
liberalitate ingeniꝭ tui q̄ nullo vnq̄ꝫ ab me ꝓuocatus officio volueris
me tibi tam oportuno tam benigno munere deuincere Itaqꝫ habeo ti
bi immortales grās Tu aūt tibi velim ꝑſuadeas eum me eſſe futurum
q̄ꝫ indies. q̄ in te amando ceſſurus ſum nemini Triticū aūt ip̄m tū mi
hi ꝑbendū curabis cum in vrbē venero Nam ruri quo pacto ſim vſurꝰ
ſatis intelligo quanq̄ꝫ ne in vrbe quidem fortaſſis eo mihi opus erit.
Uerum hac de re breui faciam te certiorē Uale ex Cremonenſi ſubur
bano rure quarto kal. Octobres

¶ fran. phi. Nicodemo tranchedino Salutem

Officiꝭ neglecti ſubaccuſat amicum

QUe tibi in ethruriam abeunti ꝑ beniuolētia nrā mādarā nequa-

q̄ȝ debes eē oblitus Mirat⁹ āt ſum q̄ nihil poſtea rn̄deris niſi tua fortaſſis in vrbē Romā feſtiatio profectio tibi fuerit impedimento, quo id florentie cā mea gerere commode non potueris, qd̄ tuis in commentarijs annotaſti Hoc ſi ita eſt fcm̄ velim in reditu ne p̄termittas Erit id mihi vehemētiſſime gratū Et ne tuas lrās fruſtra ad me des ego h̄ tpe ago Cremone acturuſq̄ȝ ſum fortaſſe dum peſtileutia Mediolani deſierit deſeruire Jacobū triulcum diſertiſſimū iuriconſultum valere plimum opto in p̄miſq̄ȝ auriſpam meū vir optimū ꝛ hoiem doctiſſimū vale ex rure Cremonēn ſuburbano p̄die kal'. Octobres

¶ Fran. phi. Bartholomeo melo Salutem
Domū ſibi cōduci petit q̄ȝ ociſſime

QUoniā certe ſcio vel te rōe vel tpe ea animi egritudine quam nō mediocrē ex obitu dilectiſſime ſororis tue ꝛ nobiliſſimi viri ↄceperas magna ex p̄te liberatū, nō ſum verit⁹ vti officio tuo Decreuerūt tui iſti publici īgrātus nudiuſtercius mihi iā licere, vrbem ingredi atq̄ȝ p arbitrio meo incolere Itaq̄ȝ mihi edes parāde ſunt Hac in re tua mihi opa opus eſt Cupio mihi domū ↄduci in tēpus ſemeſtre ꝛ āplaꝫ ꝛ cōmodā Peto igitur abs te vt hāc puinciā tuoꝝ alicui deferas idq̄ȝ q̄ȝ primum Non ei te latet quāto cū incōmodo ruri ſum. Nunq̄ȝ eq̄dē didici ruſticari q̄ vl' philoſophari vl' aliq̄d liberali⁹ agere ſemp̄ cōſueuerim Hoc erit mihi tam gratū q̄ȝ quod gratiſſimū Uale ex Cremonenſi rure ſuburbano kal' Octo

¶ Fran. phi. Michaeli roche grāmatico Salutē
Domū q̄lē cōduci velit Itē Nae q̄d ſit

DIligētiā tuā non ſolū pbo, ſed etiā laudo facis em̄ ꝛ amice et liberaliter Domū mihi ↄduci cupio tū amplā tum etiā pulcrā Quo in loco ſita ſit non multi facio modo locus ſit honeſtis ac muſis vt ita dicā accōmodatus Quod ſcire cupis Ne greca dcō eſt. ꝛ diphthonghon recipit ae. q̄ apud grecos p ai ſcribitur et niſi diuidaſ eodem ſono enūciatur quo apud latios ae diphthōgus quā dicimus Nā ſi diphthong⁹ apud grecos eſſe deſierit eodem modo pfertur quo apud nos ai diuiſa Unū ṽgilius grecos imitatus ait Aulai in medio libabant pocula bacchi p aule Nae igiť p ae diphthongon ſcripta ſicat certe, ita et vehemēter etiam vel nimis ſm quoſdā Hac āt dcōe ita vtūtur latini poete preſertim comici vt dicat ſymbolū ſtrageti ꝛ alijs ṽbis plib Et vt veniaꝫ ad rem tuam, mihi cōuenientiſſime dici videtur apud Terentiū nep vehementer aut nimis, quāq̄ȝ nimietas a vehementia non admodū differt Cum em̄ inquit Faciunt ne intelligendo vt nihil intelligāt, q̄ ſi q̄d q̄ magis q̄ȝ op⁹ ſit aliq̄d vl' inquirūt vl' ſpeculāť, eoꝝ nūero ſunt habendi q̄ nihil intelligūt Tu ſi ſec⁹ putas vtere iudicio tuo Ego enim neminem mihi deum facere conſtitui Ita etiaꝫ tibi ſi ſapias, faciundum

exiſtimo Uale ex rure ſuburbano Cremone kalen. Octobres

¶ Fran. phi. Auguſtio Marineſi Salutem

Reuerſurum ſe dicit Papiam

IN ſtitui cōſiliū tuū ſeq̄ Nā qd me ↄmonueris fore noſtro pncipi nō ingratū. ſi relictis Cremoneſib⁹ Papiā q̄ꝫ primum cū vniuerſa famililie cōceſſero. puto nil temere te locutū Itaqꝫ in craſtinū diē hic ſoluam q̄d eo facio libenti⁹. ne q̄ p me accedat vel vtilitas vel voluptas ad tuos iſtos barbaros. q̄s deus optim⁹ maxim⁹ radicit⁹ pdat idqꝫ ppediem Domū aut quā pararūt ſibi habeāt vna cū peſtilētia atqꝫ ignorantia Uale ex rure ſuburbano Cremone. iiij. no. Octobres

¶ Fran. phi. Theodryſto Cribello Salutem

Certior fieri cupit de rebus ſuis domeſticis

AD. vi. idus Octobres veni Ticinū vbi cōtinu⁹ ſum futur⁹ donec Mediolani clemēti⁹ celū ſpirauerit Audio q̄s domi ad cuſtodiam reliquerā mulierculas ꝛ mrēm ꝛ filiā e viuis exceſſiſſe Nec de rebus meis domeſtic poſteaqꝫ deceſſi Mediolano in hāc diē audiui q̄cquā Nec poſſuꝫ nō dubitare ne q̄d litigij p affines meos adūſus me ſit tm̄ Itaqꝫ te rogo vt oīa q̄ mea intereē iudicaueris q̄ꝫ diligētiſſime odoreris ꝛ ad me ↄfeſtim ſcribas Ua. ex Ticio p̄die idus Octobres

¶ Fran. phi. Scene corti iurecōſulto Salutem

Moneri quendā petit ne ſibi moleſtus ſit

AMbroſi⁹ gētilis derthonēſis necēāri⁹ tu⁹ vt ipē ait. multis mihi ī rebus moleſt⁹ ē Hūc igit̄ veli moneas. ne ſit aduerſus me importunior Nā mihi iā bilē mouet Uale ex Ticio. v. idus Noueb.

¶ Fran. phi. Scene corti iurecōſulto ꝛ eq̄ti aurato Sa.

Silentiū ſuū excuſat ꝛ ſtatū ſuū narrat atqꝫ ppoſitū

NOlim mireris quod nullas ad te lrās dederi poſteaqꝫ veni Papiam fui eni in hāc diē q̄ꝫ par cēt occupatior ꝛ p̄uatim ꝛ publice Et q̄ꝫq̄ꝫ nihil etiā nūc ſum nact⁹ ocij volui tn̄ intelligeres quo in ſtatu ſunt res mee Ego vt ſcis. idcirco mediolanū liqui. quo me peſtilētiali ſtragi illi ſurriperē incolumitatiqꝫ leuarē Itaqꝫ apd Cremonēſes me recepi. ſed cū apud illos nullū eē neqꝫ muſis neqꝫ pbitati locū re ipſa ↄgnoſſeꝫ vidiſſemqꝫ nobilitati nihil oīno ſed abiecte ſortis hoīb oīa p libidine licere. intra q̄rtū ꝛ vigeſimū diē ex quo eo loci conceſſerā. inde ſolui ad Ticinēſes Cūqꝫ Ticinū petitur⁹ inter remigādū remulo diuertiſſem in portū iſtū placētinū ſum abs te hūaniſſime ſiml' honorificētiſſimeqꝫ et exceptus ꝛ muneratus Que res eo mihi iucundior fuit quo mora illa Cremonēſis moleſtior fuerat Ticinū āt vbi aduenit oī ſollicitudīe ſum reliqua liberat⁹ p̄ter eā cuius cauſa mea mediolanēſibus aduocat' ā Nā cum cetera hic me commoda plurimū delectāt Urbs amenitas cōſuetudo ciuium ꝛ que ad vrbanā vitā attient omia. tū ipa diſciplinarum

et bonaꝝ artiũ ſtudia q̃bꝯ oĩbꝯ Cremona ē plane vacua Sed vnum eſt
qđ me aĩo trãquillo eſſe non ſinit Peſtilentia em̃ Ticinenſes laborant
hi etiã nõ mediocriter Quare qui Mediolani diutius carere nõ aude
bam Ticini idem metuã neceſſe eſt Neq; quid conſilij capiam neſcio
Nam quottidie nauigare ac mutare ſolum conſtantis hominis neq̃
quã ducitur Preterea huiõi hoĩes nõ eq̃ animo ab ijs excipiunť q̃ be/
nignius celũ incolẽtes bone valitudis rõem hñt Itaq; hic agere inſti
tui donec ſolo Mediolanenſi ſeſe numen clemẽtius preſtiterit Tenes
rem meam omnem Tu fac vt valeas. et me ama. Ex Papia quito idꝰ
Nouembres

¶ fran. phi. Petro thomaſio phõ ac medico Salutē
Reſponſum petit

QUod nudiuſquartus alijs lrĩs tibi ſcaui Ticinum conceſſi Nul
lus em̃ oportunior locus potuit offerri Mediolanẽſis peſtilẽtie
ſtragem effugere cupienti Nam nec licebat abire longius. Te igitur
vehemẽter rogo vt ad ea mihi reſpondeas que ſepius in vniuerſu; ſex
tilem ex meis lrĩs accipere debuiſti Id erit mihi gratiſſimum Uale ex
Papia. xij. kalendas Decembres

¶ fran. phi. Licchо calabro ducali ſecretario Salutem
Cõqueritur ſibi promiſſa non ſeruari

GRaue mihi ꝛ ꝑmoleſtum eſt ea premi neceſſitate. vt p̃ncipē nr̃m
linq̃re oĩno cogar Quid ei fruſtra tã inutiliter diutius tp̃s teram
Uideo me nrõ p̃ncipi eē chariſſimũ nõ tã meis meritis q̃; benignitate
ſua Quid em̃ mereri aliud ſtudeã q̃; ꝓ dilectõe fidē pietateq; referre
Ad apollines cytharã muſe canũt Qualis ſonꝰ talis etiã cãtus Nihil
mihi eoꝝ oĩm obſeruabať que vel gratiſſimus vel munificentiſſimꝰ p̃n
ceps iuſſit Itaq; iam hinc incipio rebus meis conſulere Niſi breui cõ/
ſtituta pecunia reſponderit. me alioꝝũ p̃ncipum eri obſtringam apud
quos poſt anni curriculũ cũ p̃mũ ver aduenerit. me recipiã Sic em̃ ve
luti ſpe ꝓmiſſioneq; deluſus neq; p̃ncipis glorie ſtudeo neq; mee Nã
eger animus ſtudioſus in rebꝯ immortalitateq; moliẽtibus rcē agere
nihil queat Tranq̃llũ eſſe ingeniũ letumq; oportet ſi quid aut egregij
aut magni ex ſeſe velit educere Breui quid facto eſt õpꝰ potes intellige
re Uale ex Papia. v. kal. Decembres

¶ fran. phi Nicolao varoni Salutem
Excribi librum petit

ET ſi ad quartũdecimũ kalẽdas Decẽbres ſcripſi ad tē quantum
ꝓ tp̃e opꝰ fuerat tñ q̃rſum neſcius. accepis ne an minus acceperis
lrãs meas volui rurſus eadē tecũ agere Plinium de naturali hiſtoria
vehementer cupio Audio hunc eſſe apud vos diligẽter emẽdatũ. Si
iſtiuſmodi exẽpli facultas mihi futura ſit idq; ferrarie curabo quãpri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

mū excribi Nec em̄ dubito ſtudioſum iſtic librarium inueniri qui hu
iuſmodi ſit munere functurus Itaq; tui vl officij l' humanitatis fuerit
vt me facias expediem certiorem quid hac de re poſſim ſperare Uale ex
Papia idibus Decembribus

¶ Fran. phi. Scene corti iurecōſulto ⁊ eq̄ti aurato Sa.
Accuſet quendam perfidie.

PRocurator tu⁹ eoꝝ q̄ abiēs iuſſeras egit omino nihil Quottidie
nouā ſpem affert. quottidie ꝟba dat Qui qm̄ quā de re fidem mi
hi corā ſcēq; recepit. fallere ſepius nō dubitat. te amice moneo vt vl agē
dis negocijs eorum aſſoces vel vt grauitate tua non dignū pſtet q̄ꝫ pri
mum cures Uale ex Ticio. xiij. kalen. Januarias

¶ Fran. phi. Nicolao varoni Salutem
Rn̄det lr̄is amici eumq; laudat beniuolentie

QUas ad q̄ntū id⁹ octobres ſuauiſſimas ad me lr̄as dederas q̄z
todecio kal'. Januarias mihi reddite ſunt Papie Non em̄ me
Cremone offendere potuerūt Nā id loci multo an̄ idcirco reli
querā qm̄ nullū eēt apd̄ Cremonēſes muſis hoſpitiū ⁊ ſum p̄terea cō/
monefctūs rē futurā meo p̄ncipi gratā. ſi Papie tātiſꝑ agere mallē duz
Mediolani peſtilētia fureret Atq; fuit tua mihi epl'a ꝑiucunda q̄p/
pe que eū te oñderet. quē ſꝑ amiciſſimū eēm exptus Itaq; non poſſum
non letari. qd̄ te intelligā amori meo nulla ex ꝑte cedere Nec enim mo
leſte laturus ſim quod te amando ſupatū iri nullo pacto patiaris Uir
plane phūs es. qui tāti ꝟtutem officiumq; facias vt ea re nolis a viro
etiā amiciſſimo ſupari At ipē quoq; mi Nicolae oēm ſim aduerſus te
pugnā certamē ve initur⁹ nūeris pulcerrimi hui⁹ grā Eo ei te magis a/
mo q̄ꝫ amer abs te q̄ magis meritis tuis amād⁹ es Qd̄ āt pollicer᷑ ope
ram tuā vl ſicut ornamēto vl vſui p̄nceps noſter eē poſſit nō audio inui
tus Sed qm̄ ipē ꝑpulcre noſti. quid mihi ꝓductuꝝ ſit vel ad dignita
tem vel ad rē. nihil ē qd̄ te magis admonēdū putē Uale et cōmuni p̄nci
pi me cōmenda Ex Ticio. xiij. kalen. Januarias

¶ Fran phi. Joāni paleologo Marchiōi mōtiſferrati ſa.
Grās agit pro beneficijs

AD pſtinā meam erga te obſeruātiā tantūnunc cumulū addidiſti
voluntaria tua atq; alacri benignitate. vt in te obſeruando ne
mini iſtorum omnium ſim ceſſurus quos magis intimos et domeſti/
cos habes in p̄miſq; charioris Nā tametſi quicq̄d bn̄ficij in quēpiam
cōfertur. plurimi fieri oportet. illud tamē longe pluris mea ſententia
quod nullo vacat officio et omnis vt ita dixerim nūeros cōplectitur
Dediſti tu quidē homini obſeruantiſſimo tui nominis et glorie et id
quidem tempeſtiue et libenter et large Preſtitiſtiq; ne hic diutius in
utiliter tempus tererem At nihil prorſus eſt abs te p̄termiſſuz quod

meis vel emolumētis vel honoribus conducturū opinareris Jtaq̄ ti
bi grās ago q̄ [illegible] ſum maximas Neq̄ rogo oroq̄ vt nullam rem eē pu
tes neque puā neq̄ magnā. quā non ſim tua cauſa ſtrenue diligēter
fideliſſimeq̄ ꝛ cōſtantiſſime obiturꝰ Uale ex Ticio ſexto kalendas Ja/
nuarias

¶ fran. phi. Blaſio axereto eq̄ti aurato Salutem
Cōmendat quendā apud amicum

QUe nobis ſunt ea vt noſti. nobilitata iampridem ꝛ ab oībꝫ decāta
ta lege amicicie ꝯmunia eē oportet Quo fit. vt pati noluerim hūc
iſtum a quo meas lrās accepiſti. amicū eſſe mihi ſoli qn eēt etiā tibi. Jd
q̄ ipſe quoq̄ vehemēter optat Et ē pfecto tanta humanitate tanta vir
tute vir: vt non mō reijciendus non ſit ſed admittendꝰ potiꝰ et libēter
ſane atq̄ honorifice admittēdus Reliqua em̄ ex eiꝰ pn̄tia cōſuetudi/
neq̄ cognoſces Uale ex Papia. vi. kalendas Januarias

¶ fran. phi. Jacobo camerinati Salutem
Jniuriam factam ſibi narrat

QUoties mecū repeto Cremonēſem illā ruſticitatē. toties riſu
magis atq̄ magis moueor Nam qua ſtulta rōe Cremonēſes
ducebātur: vt quē tāto videbātur ope deſiderare eū ruri veluti
relegarēt Nōne tibi relegatꝰ videbar cū illic abire nō liceret. At metu
peſtilētie id egerūt. ne q̄ Mediolano venerā iſtiuſmōi morbi genꝰ me
cum afferrē At longe magis Cremone q̄ Mediolani peſtilētiali mor
bo laborabatꝰ Preterea q̄d deliq̄rat mea ſupplex illa ꝛ arca cum libris
ac pecunia quā in Padi ripa furibꝫ ac latronibꝫ expoſitā eſſe voluerūt
cum nemī baiulo poteſtatē darent ea in re ſubſeruiendi mihi. Jtaque
abeāt in rem malā Cremonēſes tui ꝛ tu itē cū iſtis ſi dignos putas qbꝫ
ignoſcā Uale ex Papia. vi. kal. Januarias

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedio Salutem
Accuſat amicum obliuionis

VJdeo te tādiu memiſſe Philelfi tui. dū pn̄s es ꝛ corā quem dilig̃
intueris At ſi plane q̄d amicicie munus poſtulet teneres etiā cū
abes me tecū eē ꝛ pnoctare ꝛ colloq̄ cenſeres. id q̄d minus apud te fieri
eo magis miror Uale ex Papia p̄die kal. Januarias

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedio Salutem
Officium laudat amici

EtSi arbitror ex Colūbano te factū iri certiorē q̄ mihi moleſtum
ſimul incōmodūq̄ fuerit q̄d mee ille pecuniole tardius ad me ie
rint. tm̄ ea de re cōmonendū putaui. vt intelligas etiam meis lrīs ni/
te potuiſſe hoc tpe mihi gratiꝰ facere q̄ q̄d admodū tēpeſtiue et iucūdiſ
ſima ſil epla et diſſolutione alieni eris adfueris Jtaque habeo tibi gra
tias. q̄ non ſis paſſus diutius mihi incōmodari vel cū aliquo labore

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

tuo Ficoſum ãt illũ dij deeqz oẽs pdãt. ꝗ auaricie ſue ſorditatiſqz malue rit ꝙ vel amicicie vel officij meminiſſe Uale ex Mediolano pridie ka lendas Januarias

¶ Fran. phi. Materniano braſche Salutem

Officium petit amici

QUod hortat⁹ es fecim⁹ Puto oĩa nobis ſcđa fore ſi rem capeſſere volueris ea diligẽtia ꝗ ſpꝓſueuiſti Id q đ vt facias te plurimuz rogo Uale mediolani ex edib⁹ nr̃is pđie kalen. Janu.

¶ Fran. phi. Nicolao fregoſo Genuẽſiũ pfecto Salutẽ

Opem filio petit

EXiſtis ꝑpediẽ fore. vt filius mihi dilectiſſimus Joãnes Mari⁹ mediolanũ rediturus faciat iſtac iter quẽ ꝛ ſi certo ſcio abs te omnia mea cauſa exoratuꝝ tñ volui intelligeres nihil te mihi gratius facere poſſe ꝙ ſi dederis operã vt et tutoꝛ facillimeꝛ ꝙ primũ ad nos eat Uale ex medio. idibus Januarijs

¶ Fran. phi. Nicolao varoni Sa.

Certioꝛ fieri de ſtatu amici petit

IAmdiu de te nihil audio Itaqz non poſſum non timere. ne qđ tibi qđ nolim acciderit Quare ſi me ames leua me hac omni ſollicitudĩe Hoc mihi vix facere grati⁹ hoc tp̃e ꝗcquã potes Uale ex Medio. xv. ka februarias

¶ Fran. phi. Petro perleoni Sa.

Commendat amicum amico

LAurẽtiũ nr̃m velim cã mea diligas. eiqz ꝗbuſcunqz rebus poteris faueas. nõ ꝟbo ſolũ. ſed m̃lto etiã magis opa Hoc erit mihi admodũ gratũ Ua. ex Mediolano. xvi. kal. februarias

¶ Fran. phi. Joanni Auriſpe Sa.

Commendaticia epl̃a

NEque mihi amicus ẽ. qui tibi meas reddidit lr̃as. atqz tibi ꝗ eas ſcp̃ſit Itaqz hũc etiã me a cauſa in amiciciã volo admittas et quibus erit opus ſtudijs omnibus proſequaris Uale ex Medio. xi. kal. Januarias

¶ Fran. phi. Bladaſſari riſino Sa.

Cõmodari exempl̃r petit vt excribatur

ACcurſius Piſanus cognomẽto bonus cum eẽt ab me rogat⁹ vt duodecim illas Plauti comedias ꝗ primis annis ſunt in Italiã aduecte e germania mihi excriberet eariiqz exempl̃r a te peterem reſpõdit ptim perhumaniter ptim drñter. ꝗppe ꝗ diceret ſe mihi perlibẽter gratificaturum ſed ſe nemĩ eiuſdemqz exemplũ credituꝝ Itaqz facito ſi me amas. vt qđ de te bonus accurſi⁹ dubitarit mendacium dixiſſe videatur Sic enim etiam intelligimus quam ipſe de ſeſe verus eſſe velit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Vale cũ tuberibus tuis ex Mediolano.xi.kalendas Februarias

¶ Fran.phi. Matthie triuiano Salutem

Juuari petit ſe lr̄is alterius

SJ me amas ſicuti certe facis.velim ꝙ̄ ꝓmũ adeas Cicchum noſtꝝ cumq̄ʒ roges meo noīe vt lr̄as talis det ad hos ducales rei pecu/niarie mgrós qualis maxi e oportet Nā hi vt ſunt hoīes ſtrēnui.num/mos ſꝑ cudūt excudūt āt nunq̄ʒ Malubriana ꝓo grauitates ne tādiu ſit grauis cupio Nō comitē Lodowicũ ſcio eē mei ꝑmemorē ſʒ puella ris ludicri multo magis cui ꝓfecto ſi pedibꝫ caueret lōge minorē opaʒ impēderet vale ex Mediolano.xi.kalendas februarias

¶ fran.phi. Lodowico gonzage ꝑ̇ncipi Mātuano Sa

Conqritur de tarditate officij

PRoximis diebus lr̄as ad te dedi.q̇bꝫ intelligere haud obſcure po tuiſti quā mihi rē gratā eandēq̄ʒ admodũ nccāria factur⁹ eēs ſi ꝙ̄ ꝓ mum ad id quod petierā te humanũ vt ſoles ſꝑ benignũq̄ʒ preſtitiſſes. Nunc āt qd̄ ſcriberē noui nihil acciderat.niſi vt te rogarē orarē obſe/crarem id pro aī tui magnitudie efficeres.ne me cũctādo ambiguũ ex certo redderes Nam ꝛ ſi tua erga me delectatōe mihi certius eſſe vix ḋcquā p̄t.vereor tũ ne qn̄q̄ʒ dilectio cũ difficultate certamē ineat Sed quo donũ difficilius eſt.eo chari⁹ et laudabili⁹ duci ſolet Jtaq̄ʒ ſic diffi cultatē iſtam ſi qua tandē nō tuo ſed fortune vitio apud te ē bn̄ficētia atq̄ʒ induſtria ſuꝑabis.nihil apud me glorioſi⁹ nihil magis obſeruan dum colendũ p̄dicandum te munificentiſſimo ꝑ̇ncipe futuꝝ eſt Vale ex mediolano.xi.kalendas Februarias

¶ Fran.phi. Lodowico Caſelle Salutem

Grās agit ei q̇ filiũ ſuũ tractauit bene

NArrauit mihi Marius fili⁹ quāta ſe mō humanitate Ferrarie ex cepis.vtq̄ʒ nihil p̄termiſeris qd̄ ſibi ꝯductuꝝ exiſtiaſſes Habeo ti bi grās qd̄ omi in re bn̄uolentiſſimũ tuũ erga me aīm aſſidue declares Vellē aliquā mihi occaſionē offerri qua tua cũ dignitate ꝛ commodo meũ in te amorē liq̇do ꝯgnoſceres Jntelligeres ꝓfecto neminem eē cui charior ſis ꝙ̄ mihi Quā q̇dem rē qm̄ tibi ꝑſpicuũ eē arbitror Reliquuꝫ eſt vt me diligere amareq̄ʒ ꝑſeueres Jd āt cumulatiſſime te preſtitiſſe iudicabo.cũ oꝑam dederis ne fruſtra ad tuũ p̄ſtantiſſimũ et ingenti animo ꝑ̇ncipē ſcripſiſſe videar Vale ex mediolano.xi.ka.februa.

¶ Fran.phi Angelo actiolo eq̇ti aurato Sa.

Hortatur amicũ vt nō obliuiſcatur ꝯmiſſoꝝ

VT qd̄ ego cũ hic eēs abitur⁹ abs te petierī ꝙ̄ mihi ꝑlibenter ipſe corā receꝑis te factuꝝ qd̄ petierā tũ ego memoriter memini tum ipē oblit⁹ eē nō debes Nā q̇ vn⁹ oīm officioſiſſim⁹ eē in amicos ſoles q̇ fieri queat vt mei nō memieris quē ſciā tibi eſſe chariſſimum. Quam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

quidem meam de te opinionem vt re pñti confirmes tui eẽ vel officij ⁊
humanitatis Mihi certe rem feceris adeo gratam. vt aliud hoc tem/
pore gratius nihil poſſis Uale ex Mediolano decimo kalendas fe
bruarias

¶ Fran. phi. Xenophonti filio Salutem
Librum petit vt ſuum emendet

FAcito q̃ primũ adeas meo noie Cardinalẽ Nicenum Beſſario/
nẽ atq; ab eo petas mihi vt cõmodet in menſem vnũ Sextuz Em
piricũ ex peripatetica diſciplĩa philoſophũ ⁊ acutũ et eruditũ Nam is
etiã mihi eſt. ſed plibꝫ in locis. vt ita loquar feneſtratꝰ. Itaq; ex eiꝰ co
dice ſi melior fuerit. cupio meum emendare Sin fortaſſe deterior ſuꝰ
emendatior redibit ad dñm Quod ſi ſuum codicem ꝑegrinari fortaſſe
noluerit meũ iſtuc ſi ita maluerit propediem mittam modo huiuſmo
di emendandi ꝓuinciã cuipiam delegauerit Uale ex Medio lano. de
cimo kalendas Februarias

¶ Fran. phi. Xenophonti filio Salutem
Hortatur filiũ vt ꝓſuli obſequatur

QUod turci Cõſtantinopoli ꝑmunt obſidione fero permoleſte
Reliq̃ ꝟo q̃ ſcripſiſti me oĩa delectarũt in ꝓmiſq; ꝙ ꝓſuli tuo chͣ
rus iucũduſq; ſis Incũbe mi fili ⁊ te ad iſtiꝰ innocẽtiſſimi ⁊ ſapi
entiſſimi viri cõtinẽtiſſimos modeſtiſſimoſq; mores attige atq; ꝯpõe
Hac vna re nec mihi facere gratiꝰ quicq̃ potes nec tibi laudabilius.
Uale ex Mediolano. x. ka. Sextiles

¶ Fran. phi. Xenophonti filio Salutem
Hortatur filiũ de libris inquirendis

AD decimũ kalen. Sextiles ſimul cũ meis lr̃is ad põtificẽ mantu
anũ ſcꝓſi etiã tibi. q̃ tũ ꝑ id tꝑis tua intereẽ noſtraq; videbatur
Nũc ãt qđ volo paucis accipe Diodori ſiculi q̃ vniuerſam hiſtoriam
nõ grecã et latinã ſolũ ſed etiã barbarã grece ſcripſit mihi q; ſunt ab in
itio ſui oꝑis libri quinq; Audio in Italia his plures eẽ quos Chriſto
forus garationꝰ choronẽſis eꝑs q̃ a Turcis mõ occiſus ẽ aduexit ex gre
cia Uolo rem diligentiſſime adoreris an ij Rome reperiantur q̃ ſi ita
ſit fac me q̃ primum certiorem an iſtic librarius grecus ſit vllus q̃ id
operis excribendum aſſumeret Tu interim operam dabis ne te muſe
deſtituant quod facile conſequeris Si litterarie malueris ꝙ pecunia
rie rei habere rationem Uale ex Mediolano pridie kalendas Sex/
tiles

¶ Fran. phi. Xenophonti filio Salutem
Arguit filiũ ꝙ iuſſa non ꝑfecerit

QUod ꝓdie kalen. Auguſtas cũ ad te lr̃as dedi ſcribere ſum oblitꝰ
Qẽ mihi nuꝑ renũciatũ ꝙ carmẽ ad baptiſtã Albertũ ãno ſuꝑiori ex

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Cremona ſcripſerā.id ei redditū nō fuiſſe Qđ verū ne an falſum ſit neſ-
cio Tu q̄ rome nūc agis poteris intelligere qđ in re ſit Ego carmē ipm
dedi ad te.vt ſi minus ſit redditū q̄ primū iſti reddēdū cures Ad hec me
velim facias certiorē q̄d de Diodoro ſiculo iuſſerā ꝑter ea ſi q̄d de re
Cōſtātinopolitana ē auditū.q̄d q̄ iſtic priarches aut egerit aut actur⁹
apud pōtificē maximū ſꝑatur Tu ne tibi deſis q̄ diligētiſſime ꝓuidto
hoc ē ne muſaꝝ hoſpitio aſꝑneris Uale ex me.v.idus Sex.

¶ Fran phi. Baptiſte alberto Salutē
Donat amicum carmine quodam

DEderā ad te āno ſupiori kal'.octobribꝫ ex Cremona carmē nō tā
voluptatis capiūde q̄ veluti renouāde veteris amicicie grā.ſꝫ id
cū tibi nō eſt redditū accepiſſem.idcirco iteꝝ dādū iudicaui vt tibi a-
nimus me⁹ fieret exploratior.et ip̄e ne fruſtra q̄cq̄ vl' lucubraſſe vel lu-
ſiſſe poſſem exiſtiari Nā eque ꝟſu vt noſti atq̄ ꝓſa delectari conſueui.
Nec alienū cenſeo ab officio meo vt quoſcūq̄ honeſtus mihi amor cō-
iunxerit eoſdē honeſt⁹ quoq̄ memorie labor monumētis lrāꝝ mecū ꝑ-
petuo cōſeruet Quare cū abſoluto iā ꝟſibꝫ decē millibꝫ ſatyraꝝ opē me
ad lyricos modulos retuliſſem in ꝑmis etiā tu qui ab omni ſatyra tan-
quā abhorrueras occurriſti.quē inter familiariſſimoꝝ cōmemoratio-
nem nulla obliuio aboleuerit Jtaq̄ id carminis iteꝝ te dedi Tu veliꝫ
tuū des ad me Momū quē audio.ſi adhuc eū abſolueris Uale ex Me-
diolano.v.idus Auguſtas

¶ fran.phi. frāciſco ſchalamōti eq̄ti aurato Salutem
Memorem ſe dt amici Accuſat ſilentiū amici.

UEreret ꝑfecto ne tu me vl' obliuionis vl' negligētie accuſares quod
iā tot ānos nullas ad te lrās dederi Sꝫ eo te puto in me eē eq̄orē
q̄d iā pridē ꝯgnoris eo me eē ingenio.vt ne hoīem amiciſſimū obliuiſci
queā.nec vllā ꝓpe modū ꝟtutem offerri patiar q̄ magis delectar q̄ di-
ligētia ꝛ officio Dedi ad te lrās bis ꝛ iteꝝ.poſteaq̄ tu nihil r̄ñderas
Dediq̄ ad te libros de exilio q̄ vbi p⁹ nō parū tp̄is ad me reuertiſſent
renunciarūt nequaq̄ te offendiſſe quippe qui abeēs Ancone in Dal-
maciā Mirat⁹ āt ſum vbi rediſti Ancona nihil oīno ſcripſiſſe mihi J-
taq̄ tibi cauēdū eſt ne aut negligētie accuſeris aut obliuionis. Ceterū
dāda eſt oꝑa vt q̄d tp̄is intercepit reficiat diligētia.hoc ē vt q̄ ſepiſſime
ad me ſcribas.id quod me tecū obſeruaturꝫ bona fide polliceor Uale
ex mediolano nonis Septem.

¶ frā.phi. Petro pleoni ſꝫa. Quāti liber emi poteſt
FAmiliares Ciceronis eplās q̄s petebas venales inueim⁹ Eas ſi
bi ꝛe cupis.ducatos decē mittas oportet Jd ei pcij oīno ſe velle dt libra-
ri⁹ Melchior Nec alius huiōi codex apud aliū quenq̄ venalis reperit
Codex vero hic epiſtolarum ꝛ pulcer eſt et nouus et ſatis emendate

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

ſcriptus Rem paucis tenes Tu qḋ fieri velis ꝑ cato litteris. Uale ex
mediolano .vi. idus Septembres

¶ Fran. phi. Andree alamāno ꝓori ppli florētine Salutē.
Gratulaꝛ amico dignitatē aſſecuto cui ꝛ mūeri dat libros

GRatulor tue pñti expectateq; dignitati Nunq; em̄ ſum veritus
te añ diē vt ita dixerim ad iſtū honoris gradū ꝑuenturū Nā vt ita
crederē tua ꝟtus ſingularisq; prudētia mihi ꝑſuaſerat Nō ei cū ħs ſentio
ꝗ prudentiā iuuentuti ſubtrahūt ꝗſi peculiari quodā iure ea ſenectuti
ſit danda Sꝫ neq; indoctꝰ ſenex hn̄dus ſit prudēs. neq; doctꝰ adoleſcēs
iprudēs Nā multo plᷓa rerū hūanꝝ exempla atq; documēta tradere no
bis ꝗat lectio diligens et multiplex eruditio ꝙ̄ longiſſima etiā homīs
vnius annoſitas Quare cū et ingenio te acerrio eē ꝑſpicerē ꝛ diligētia
ſingulari. tāta ꝑterea doctrīa quāta equaliū tuoꝝ neminem facile in
telligebā ꝑpediem fore vt in altiſſimū dignitatis gradū tua te reſpubli/
ca tolleret Qḋ igitur prudētia auctoritateq; apud tuos florētiſſimos
ciues eque vales atq; eloq̄ntia ꝛ diſciplīa nō poſſum tibi nō admodum
gratulari Deꝰ fortunat tuos cogitatus efficiatq;. vt in gētibꝫ tuis ꝑcla
riſq; ꝟtutibꝰ hoīm exiſtiatio gratitudoq; rūdeat Ego āt ne mee lrē oi/
no vacue ad te irent has duobꝫ ſum munuſculis comitatꝰ quoꝝ ſi te ꝓ
mis floribꝫ delectatū videro mox quoq; maturi fructꝰ ꝯſecuturi ſunt.
Uale ex mediolano .v. kalendas Octo

¶ Fran. phi. Nicolao varoni Salutem
Officium petit

GUiniforto bergomenſi diſertiſſimo iuricōſulto lrās ad te dedi no
nis ſeptēbribꝫ quibꝫ nō obſcure debes intellexiſſe ꝗbꝫ in rebꝰ tua
mihi ꝛ opa ꝛ ope eſt vehementer opꝰ Quare maiorē in modū abs tepe
to cōtendoq; ſi qḋ es vnq; mihi gratificaturꝰ qḋ oīm maxie ſim facturꝰ
effice ne videar fruſtra tuū officiū poſtulaſſe Uale ex Mediolano pri/
die kalendas Octo.

¶ Fran. phi. Xenophonti filio Salutem
Rñſum a filio petit ꝛ ſua ſcꝑta mittit amicis legenda

POſt eas lrās ꝗs menſe Junio dediſti ad me cū primū a Philippi
cis balneis Romā rediſſes alias abs te nullas accepi cū plereq; in
terim mee ad te ierit Jtaq; nō poſſum nō mirari Ueritusq; ſum ne ꝗd
tibi qḋ nolim ex iſta eſtiui aeris intemperie acciderit Nō enim adeo ē
iter iterclusum vt nemo oīno iſtic ad nos veiat Quare fac ſi potes ꝛ me
ꝗꝫ primum leues hac animi ſollicitudie ad easq; ſingulatim reſpōdeas
queq; non vnis lrīs tibi ſcripſerā Et quoniā ꝑ caſti nō nullos eſſe Rome
qui cuperent hoꝝ aliquid legere. q̄ ab me in pñtia ſcribuntur duorum
opeꝝ veluti frōtiſpiciatū Sphortiados. tum de vita et rebus geſtis
frācisci Sphortie cū hiſce lrīs ad te dedi Tu fac vt quicquid ocij nacꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

tus fueris cõſumas in lris atq̃ diſciplĩa Nos hic omnes valemus recte veniſſem Romã ſi facultas a pricipe facta eſſet Uale ex Mediola. vij. idus Octo.

¶ Fran. phi. Bartholomeo meltio Salutem
De lris reddendis officium petit amici

Mihi pater tuus vir optimus ⁊ mei amãtiſſim⁹ hoc die renũciauit cum iã lrãs ad xenophõta filiũ obſignarã te ſibi ſcripſiſſe Mãtuanum põtificem abeẽ ab vrbe ⁊ cũ ex eo xenophõta quoq̃ q̃re q̃s meas ſi dei tue lrãs cõmiſerã eas te reddere nequiuiſſe eẽq̃ apud te feciſti tu q̃dem recte q̃ bona fide lrãs apud te veluti depoſitas tueri maluerĩ q̃ʒ vento ꝯmendare Itaq̃ cũ his tuis alias q̃ʒ ad filiũ ab me datas tam diu eẽ apud te volo q̃ ad ille Romã reuerterit Qui ſi diutius diſtulerit reditũ ſuũ ⁊ priores et poſteriores lrãs ſoluas volo. et q̃ arcana ſunt ea ne efferas in reliquis vero vicem filij geras Uale ex Mediolano. vij idus Octobres

¶ Fran. phi. Jacobo camerinati Salutem
Grãs agit q̃ amicus ſibi morem geſſit

Et ſi tuũ munuſculũ mihi fuerat ꝑgratũ quippe qđ ab amiciſſiõ erga me aĩo factũ intelligã multo tñ ⁊ gratius fuit ⁊ optatius qđ ſcđis lris tuis me feciſti certiorẽ eplãs quib; nõ equo aĩo carebã inſperato tibi repertas eẽ Nã earum amiſſio eo erat mihi moleſtior quoniaʒ nullo altero abundabam exemplo Tantas igitur habeo tibi grãs vt maiores habere hoc tp̃e nullas queam Neq̃ etiam atq̃ʒ etiaʒ rogo. vt iſtas ad me fido alicui nuncio q̃ʒ primum des Quod ſi alius nemo prius oblatus fuerit eas aut Antonio trecho viro humaniſſimo ab q̃ ad Mattheum piſaurenſem mei amantiſſimum mittantur aut viro inclito Rainaldo fulginati confeſtim vt tradas velim Uale et ſi qua ĩ re mea tibi opera opus eſt me vtere arbitratu tuo Ex Mediolano. vij. id⁹ Octobres

¶ Fran. phi. Aenico daualo equiti aurato Salutem
Egre fert cunctatõem ſuam ⁊ de ſatyris ſuis
ſcribit et laudat libꝝ ſatyraꝝ

Deus malefaciat huic ꝓcelle calamitatiq̃ʒ belloꝝ quib; meũ ad te iter cludit nec vti licet ꝓfectõe libera Uix dici queat mi Dauale q̃ʒ moleſte tulerim ac ferã iã ãni ⁊ quattuor cũctatõnem meam eundi ad vos. cũ multaꝝ reꝝ tum ſatyraꝝ cã quippe qui vehementer doleam tot in eo op̃e lucubratões mihi fruſtra ſuſceptas Sʒ vt cũq̃ʒ res habʒ eundum eſt tandem id qđ ad martiũ eſt reiectum Satyrarum codex qui decadas decẽ denis ſatyris ſingillatiʒ diſtributas aduerſus deceʒ milia ꝯplectitur ẽ pulcerrim⁹ cũ lrãꝝ notis tũ minijs et opꝰculis qui ſi min⁹ int⁹ ſaltẽ in cute te non poterit nõ delectare q̃ʒ q̃ʒ puto nõ menteʒ

ꝙ orde letabere Uale ex Mediolano idus Octobres

¶ Fran. phi. Nicolao arcimboldo Salutem
Certiorē facit amicū de rebus ſuis

QUarto id⁹ Nouēbres ad Caluiſianā veni in caſtra ſphortiana v bi ſum ꝑhūaniter ⁊ honorifice except⁹ a ꝑncipe Nec dubito meō nia ex ſnīa nrā ꝯfectu⁊ Id ſcīm cū fuerit te reddā ꝙ primū certiorē Uale ex caſtris ducalib⁹ apud Caluiſianū pridie idus Nouem.

¶ Fran. phi. Mattheo piſaurenſi Salutem
Succeſſus ſuos narrat ⁊ officiū petit in faīliā ſuam

CUm oīa a munificētiſſimo ꝑncipe nrō aſſecut⁹ q̄ volui Qđ eo eſt mihi iucundi⁹ q̄ me video maxie ex ꝑte liberatū faſtidio triſti⁹ longi moroſitate atq̄z ineptitudie Tibi āt plimū debere fateor quod mihi ⁊ re ſepe ⁊ ꝟbo ſꝑ ſatiſfeciſti Reliquū eſt vt ſi qua pecuniola me famílie añ meū reditū op⁹ fuerit iſti ne deſis Et quicq̄d dederis adde ratiū cule nrē Uale ex Grāmara nonis Decem.

¶ Fran. phi. Xenophonti filio Salutem
Arguit filiū fugitiuū ⁊ de ſacerdotio cōſilium
dat ⁊ incōſtantie filiū arguit

ACcepi binas lrās tuas eodē die cū ꝑmū ex caſtris ducalib⁹ mediolanū ad. vij. ka. Januarias reūtiſſem. Ha⁊ tu alteras ad me dederas. x. ka. Decēbres alteras ꝟo. vi. Idus Intellexi q̄ ſcꝑſiſti omīa Et q̄ꝫtū videre videor ꝑegriatōis tue ſacietas in te cepit. Quod ſi ante abitōem tuā Ciceroni in officijs audire voluiſſes aut non obijſſes ꝑꝭtim clā prē aut tā ſubito domū nō repeteres cum nondū indeliberādo neq̄z tꝑis nec etiā diligētie ſatis adhibere potueris Nihil tibi erat in cā ꝙobrē Romanā curiā te recipes q̄ppe q̄ domi hrēs vñ et melior q̄tidie ⁊ doctior fieres Qđ ſi prudētie poti⁹ quā ſapie ſtudio ducebaris hoc eſt pecunia magis quā virtute atq̄z diſciplina licebat tibi apđ munificentiſſimum nrm̄ ꝑncipem pecunioſiſſimū breui effici vbi malles negocio quā ocio te offerre At fuerūt q̄ te idunxerūt Itaq̄z ignoſcendu⁊ eſt adoleſcentie tue Poſthac ꝯſules tibi fortaſſe melius In pñtia tua vt ſcribis cupis initiari Si religionis amor id monet nō imꝓbo modo etiā atq̄z etiā cogites q̄d tibi ſtatuēdū ſit q̄d ſequēdū quā īcedendum viam Nā ſi putas te in eccl̄a fore cla⁊ ſine eis artib⁹ q̄ apud ſacerdotes hñtur en ꝑcio vehemēter erras Nā cū alia ꝑmulta diſcēda ſunt tū ius pōtificiū ꝑmis oīſq̄z diuīe rōnis cognitio tenēda que theologia dr̄ Sin idcirco iſtiuſmōi deſideriū te corripuit vt ſine labore vitam iucundum ducas ꝙ tuū ſim īſtitutū ꝓbatur⁹ potes facile ex meis moribus coniectare quare ſi me audis ꝑmum oīm teipſum collige tecum hīta Meditare iterū atq̄z ite⁊ quā vitā viuere decreueris Seu tu ſecularem quam vocant elegeris ſiue eccleſiaſticam aut vitam malueris pro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

bo mõ ſit cũ laude Qď ſi oĩo ad nos fortaſſe redire inſtitueris tibi edes
paterne nunq̄ excludẽtur Ua. ex Me. nonis Januarijs

¶ Fran. phi. Jacobo camerinati Salutem
Ad amicũ de negocijs illi⁹ excuſat
amicos et iubet amicũ bene ſpare

NOli tibi pſuadeas res tuas ab me negligi. qď min⁹ q̄ primũ tibi
pcari. qď mihi Licch⁹ Angelusq̧ rñderit Hi qď petis diligenter
curãt putãt oĩno oppedie ex ſnĩa tibi ꝯſultũ iri. Cõfeciſſentq̧ qď tua cã
ceperãt niſi occupatões pncipis q̄ ſunt fere immẽſe ob pl'es pclaras le
gatões q̄ vno pene tpe ꝯuenerũt aditũ his tãtiſper interclusiſſent dum
his his liberet hac pñtia ac ſolicitudie Differri tñ res tua diu nõ põt
A me nullũ erga te officiũ aut ſtudiũ negliget Tu interiesto bono aĩo
Non ei quãtũ itelligo tua te fallit ſpes Ua. ex mediola. x. ka. febru.

¶ Fran. phi. Renato regi Salutem
Accuſat tabellarioꝝ incuriam

TErnas lrãs ad te dedi anno ſupiori ijs de reb⁹ q̄ tua maxie itererãt
Jtaq̧ nõ poterã nõ mirari q̄ nihil rñderes pſerti cũ te hũaniſſimũ
faciliſſimũq̧ eẽ iã pdẽ vno oĩm eq̄ cõſenſu ſermoneq̧ audierã Sed Joan
nes coſſa vir clariſſim⁹ idemq̧ grauiſſimus qui mõ ⁊ tut⁹ ⁊ chriſtiani
ſimi frãcoꝝ regis legat⁹ in Jtaliã venit liberauit me oĩ dubitatione.
quippe q̄ corã affirmaret nullas tiũi oĩno redditas eẽ lrãs meas De⁹
malefaciat hoĩm vel neglĩgẽtie vel pfidieq̧ ⁊ me honeſtiſſimo officio ⁊
te non mediocri vt opinor vel vtilitate vel voluptate fraudauerint
Quib⁹ lrãs ad te dedi frãci fuerũt oẽs quoꝝ vni Malurtice cognomẽ
tum eſt. homini bellicis artibus ſtudendi et tui. vt aiebat obſeruantiſ
ſimo Sed qm̃ que ſcripſerã nõ accepiſti ea in pñtia tibi corã expon̄ idẽ
Joannes coſſe cui⁹ fides ⁊ diligẽtia tibi ſole clarior eẽ debet Uale ex me
diolano. vi. kalen. februarias

¶ Fran. phi. Guilelmo vrſino frãcie cãcellario Salutem
Excuſat ſe q̄ morẽ nõ geſſit amico

CUm vir clariſſimus Joãnes coſſa regius legat⁹ a florentinis re
ditur⁹ in franciã Mediolano iter faceret a me petijt tuo noĩe li/
bros de exilio q̄s ſupioribus annis elucubrarã Hos ego ad te iõ in pñ
tia dare nõ potui qm̃ nõ eẽt tm̃ tpis datũ vt exscribi poſſent. Jtaq̧ non
potui nõ ferre pmoleſte. q̄ tibi tãto ⁊ tãta dignitate viro minus ſtatim
gratificari querim pſerti ea in re q̄ mihi nõ minus iucũda cẽtq̧ futura
honorifica Nã ⁊ te iã pdem tũ ob florẽtiſſimi tui gñis ſplendiorem tum
ob illuſtrẽ eruditõem tuã ſingularẽq̧ ſapientiã mirifica beniuolentia
obſeruo et ignarus certe nõ ſum q̄ tum ſit meo nomini ac laudi tua au
ctoritas incrementũ allatura vbi ſcripta mea tuo grauiſſimo teſtimo/
nio confirmaris Nec eniz debeo dubitare mea tibi voluptati foreq̧ ⁊

humaniſſimꝰ ſis liberaliſſimaqȝ natura ꝛ a me tãtoꝑe diligaris vt nihil
ad amoris cumulũ poſſit accedere Dabo ãt oꝑam vt ꝓpediez morem ge
ram voluntati tue Nam tũ libros de exilio quos petis tum alia plera
qȝ ex his q̄ a meo ingenio ſtudioqȝ manarũt curabo excribi ea planeꝫ
q̄cunqȝ futura tibi iucũdiora exiſtimabo Uale ex me.vi.ka.fe.

¶ Fran.phi. Jacobo bicheto Salutem

Mendacij quendã arguit ꝛ librum petit

NIſi te iampridẽ plurimũ diligerẽ ſtomacharer fortaſſe cũ videã co
dicẽ meũ eẽ apud te tãdiu vel inuitũ Nã qđ dixeris puero meo cũ
tibi nõ eẽ haud intelligo q̄ ſit aĩ tui ſnĩa Nõ eĩ puto id dicere te qđ meũ
codicem neq̄q̄ habueris Pã ꝛ habuiſti et eũ alijs commodaſti .quod
ſi illi fortaſſis amiſeris tibi amiſſum volo nõ mihi q̄q̄ opinor amiſſuꝫ
tibi eum nõ eẽ Jtaqȝ rogo te.vt huic meo puero meũ illũ codiceꝫ adme
des ne me cogas aliũde remediũ poſcere Uale ex Mediolano ex edi/
bus meis.iij.nonas Februarias

¶ Fran.phi. Jacobo bicheto Salutem

Libros ſibi reſtituendos ſerio curat

QUantũ videre videor ita negocioſus es.vt nihil tibi ocij relinq̄t
ad iquirendũ iter infinitã libroꝝ tuoꝝ copiã codicẽ illũ meũ quo
due orões lyſie a nobis traducte altera funebris de laudib᷒ athenien
ſium altera iudicialis ꝯtra Eratoſthenẽ adulteꝝ et Ariſtotelis Rhe
torica ad Alexandꝝ regẽ nrã item traductio cõtinet. Non eni adduci
poſſum vt credã aut te alieni mutui oblitum aut qđ officij tui fideiqȝ
ſit nolle preſtare Nã codicẽ illũ tibi ꝯmodaui tꝑe illiꝰ optimi Philippi
ducis quem ea tu lege petijſti vt excribi curares non vt nunq̄ reſtitu
eres At qui repetiui abs te illum ꝑ id tpis interdũ cũ diceres nonduꝫ
excriptũ eẽ.cũ ego tñ audirẽ ſecus eẽ Quã cunctatõem idcirco ferebam
patienter qm̃ putarẽ q̄ eẽnt excripta.ea fortaſſe nondũ cẽ abs te ſatis
emendata At nũc q̄r ꝑteriere iã anni cõplures nihil alienum ab ami/
cicie iure me factuꝝ exiſtimaui aut exiſtio.ſi te fecero certiorem me oĩ
no iſtituiſſe mea mihi q̄q̄ primũ vendicare Uale ex edibus noſtris Me
diolani.iij.nonas Februarias

¶ fran:phi. Guilielmo vrſino francie can
cellario Salutem plurimã dt

Donat amicũ libris ſuis

DEderã alteras ad te lrãs.vi.kal'.februarias q̄ ipſe die Joannes
coſſa vir oĩ laude ornatꝰ hic in frãcia ꝓfecturꝰ putabat Sꝫ cũ poſ/
tea retardatꝰ a me ꝓncipe dies aliq̄t ꝑter ſpẽ Mediolani agere reuertit
ad me codex q̄uidã meus .qui ãnos nõnullos peregre abfuerat Huiꝰ
ergo reditum vel tua cauſa ꝓ humaniter ꝛ libenter excepi q̄q̄ tam di
uturne eiꝰ abſentie nõ mediocriter ſuccenſuerã q̄ppe qui me iuito abſu

iſſet Uerum ea lege is reuerſus apud me in grãm redijt. vt confeſtiz al pes tranſcenderet et te viſurus ꝛ frãciã atq̃ iſta q̃dẽ. vt hoſpes terũ et perpetuũ dñm Itaq̃ dono a me accipe tria non vulgaria aut contemnenda opera Lyſie oratoris duo. hoc eſt orõẽs duas. alterã funebrem de laudibꝫ Athenienſium. iudicialẽ alterã aduerſus Eratoſthonẽ adulterũ Terciũ ãt opus eſt Rhetorica Ariſtotel' phi eloquẽtiſſimi ad Alexandrũ regẽ Hec em̃ oĩa e greco in latinũ traduxi cum eẽm ꝓpe moduz adoleſcens. philoſophiã florẽtie oratoriãq̃ docens. que q̃q̃ exiſtimo ꝑ ſe tibi fore iucundiſſima. ſpero tñ ꝓpediem alia quedam ad te dare. que longe ſis maiore cum voluptate lectitaturꝰ. Uale ꝛ me chriſtianiſſimo rege karolo q̃ diligẽtiſſime cõmẽda ex Mediolano: xiiij. kalẽdas Martias

¶ fran. phi. Alberto zancario Salutem.
Gratulatur amico de ꝓbo filio.

NIhil mihi iucũdius tuis lr̃is hoc tp̃e potuiſſet contingere. Nam de tua tuorũq̃ oim bona valitudie certior factus ſum id qđ vehementer optabã Et Enochũ noſtꝝ in iuuenẽ frugi probũq̃ euaſiſſe ex te prẽ intellexi Quãq̃ eni ab ipſa vſq̃ pueritia bonã de ſe ſpem pollicebatur Enochus. nõ poterã tamẽ nõ ſubuereri ob iniquitatem tẽporuz ſecus accidere poſſe q̃ vellemus Itaq̃ immortali deo immortales habeo grãs. qđ te prẽ grauiſſimo optimoq̃ viro dignũ ſe preſtiterit. Qđ aũt cupit bonis artibꝫ etiã a nobis inſtitui. rem nunciat non ingratã Et vt breui reſpondeã ad Aprilem te videbo. ac tuo meoq̃ deſiderio cumulatiſſime ſatiſfaciam' Preterea qm̃ de his que in p̃ñtia ab me ſcribuntur. abs te mentio facta eſt dedi ad te periculum quandaz ex ſcđo Sphortiados noſtro libro et p̃fationez hiſtorie Sphortiane Uale ex mediolano. x. kalendas Martias

¶ fran. phi. Alenico daualo eq̃ti aurato Salutem.
Cunctationis cauſam narrat

QUid in cã fuerit: vt tam diu diſtulerim aduentum meũ accipies ex Ioãne Antonio gotthalano viro nobili ac tui noĩs amantiſſimo Spero tñ fore. vt añ veris exitũ te videã Tu me interea temporis ama. vt ſoles ꝛ Alphonſo regi q̃ diligentiſſime commenda Uale ex mediolano. vi. kalendas Martias

¶ Fran. phi' Petro thomaſio phõ ac medico Salutem
Libros repetit

SEcundũ libꝝ de exilio q̃ de infamia inſcribit' velim huic iſti tabellario q̃ meas tibi lrãs reddidit ad me des. deſidero etiã terciũ in quo de paupꝑtate diſſeruimꝰ qui ſi ipẽ quoq̃ apud te ẽ. dato itẽ eidem ad me tabellario Sin minꝰ eſt apđ te q̃rea Bernardo meo iuſtiano Plura ad te nũc ſcribere nõ potui ꝓpter occupationes meas Propedi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

em agam tecum pluribꝫ Uale ex Medio. nonis Martij ꝛ

¶ fran. phi. Jacobo camerinati Salutem
Operã petit amici in rem ſuam

QUantã diligentiã adhibuerim in rẽ tuã potes ex Liccho An/
geloq̃ꝫ cognoſcere Idem vt mihi in hoc tp̃e officium p̄ſtes ve
hemẽter cupio facinq̃ꝫ op̃a ꝛ ſtudio tuo. vt Licchꝰ q̄ intereſt
rei mee pecuñarie apud hos ediles q̃ꝫ p̄mũ lr̃is ſuis abſoluat. Uerum
bono ſint atramẽto ſcp̄te. vt aiunt Et fide opus eſt ꝛ celeritate Cauſaꝫ
Licchus ex me corã intellexit Codicẽ ep̄laꝝ cum p̄muꝫ abſoluero da
bo ad te libẽter xenophon totus eſt tuus et pater non minus. Uale ex
mediolano. xij. kalen. Apriles

¶ fran. phi. Lodowico gonzege p̄ncipi Mãtuano Sa
Gratias agit

NOn eq̃dem ſum oblitꝰ q̃ꝫ mihi nup̄ in agro brixiano beniuolenti
am oñdiſti ꝛ quãta me nõ hũanitate ſolum ſed benignitate etiaꝫ
p̄ſepe exceperis Itaq̃ꝫ ex eo tp̄e intellexi permagnã mihi in te ſpem et
poſitam eẽ ꝛ conſtitutã. indeq̃ꝫ factum eſt. vt ita te obſeruem ac vene/
rer vt me abs te putem indignum exiſtimari in quo nullum beneficiũ
tuum ſit intermorituꝝ q̄ mea me de te opinio ne falſum habeat ẽ mg̃
nitudis ꝛ munificentie tue Quid autem abs te veli. ethruſco ſermone
intelliges Eſt celeritate non minus opus q̃ꝫ beneficentia Uale ex me
diolano. q̄rto nonas Apriles

¶ fran. phi. Nicolao ſtroze eq̄ti aurato Salutem
Excuſat ſe q̄ diſtulerit officium ſuum

PUtas fortaſſe vel obliuione vl' negligẽtia factũ eẽ. vt qd̉ ab me iſ/
tinc ſoluenti petieras nondũ ad te ierit Sed neutri p̄fcõ huiuſ ſoi
viciorũ eſt locus apud me vlluꝛ Nãꝛ memoria valeo plurimum ꝛ ſuꝫ
vnus oĩm diligẽtiſſimus. p̄ſertim in ijs rebꝫ q̄ amicoꝝ interſunt Qd̉
ãt vehemẽter ꝛ diligã te et amem tũ ea facit fãiliaritas ac neccitudo quo
mihi eſt iã multis ãnis cũ vniuerſa ſtrozaꝝ fãilia. tũ ipſe tu q̄dem mẽ
p̄uatim es bñ. p̄merit Sed duo fuerũt in cauſa vt in hanc dieꝫ minus
ſum vt volebã tibi gratificatꝰ Nam et librario carui ꝛ q̄dam p̄ officio
meo p̄ſtare me p̄ncipi meo oportuit qd̉ ita me impediuit. vt nihil oĩno
ocij mihi conceſſum fuerit Sed q̄ ſeriꝰ p̄ſtiti. eo cumulatiꝰ ꝓpediem ad
te ibit Tu me interea tp̄is vt amare nõ ceſſes. te etiã atq̃ꝫ etiã rogo id
qd̉ ita ĩtelligã te feceſſe ſi me nobiliſſimo iſti p̄ncipi quottidie magis fe
ceris chariorẽ Grauiſſimũ ꝛ hũaniſſimũ virum Lodowicum Caſellaꝫ
bene valere opto Uale ꝛ diſertiſſimo Tito meo ſalutem plurimã v̄bis
meis nunciato ex Medio. p̄die kalendas Apriles

¶ fran. phi. Nicolao varoni Salutem
Silentij cãm redd it ꝛ op̄am ſuã ſpondet

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

QUod nihil ad te ſcꝑſerim poſt meã a vobis abitionẽ honeſte que
dã occupatões mee cãm ꝑſtiterũt Itaqꝫ rogo te mihi vt ignoſcas
tibiqꝫ ꝑſuadeas me vnũ eẽ q̃ tãto te amore complector vt aliũ mag'ne
minem Itaqꝫ ſi q̃d in me ẽ, qḋ tibi iucũdũ eẽ poſſit, id ita eẽ tuum exiſtia
to vt meũ magis eẽ nõ poſſit Cõi ꝓncipi me q̃ diligentiſſime ⁊ ꝑſepiſſi
me commenda Preſtantiſſimũ vir eloquẽtiſſimũqꝫ Caſellam ſaluere
plimũ opto Uale ex Mediolano ꝓdie kalen. Apriles

¶ Fran. phi. Lodowico Caſelle Salutem
Obſequiũ ſuũ offert amico

CUm Antoni⁹ Tricin⁹ Ferrariã peteret indignũ me factuꝝ exiſ
timabã, ſi is meis vacu⁹ lr̃is ad vos iſſet Quid ãt aliud ad te ſcri/
berẽ q̃ vnũ illud q̃d ⁊ libẽter apud oẽs ⁊ cõtinẽter ꝓdico, me tibi cum
ꝓpter maxias tuas mirab liũqꝫ ṽtutes tum ꝓpter ſingularẽ tua erga
me hũanitatẽ ac beneficentiã debere plimum. Itaqꝫ tibi velim certo
ꝑſuadeas me vnũ eẽ ꝑpetuoqꝫ futuꝝ qui nihil neqꝫ magnũ neqꝫ ꝑuuꝫ
recuſaturus ſim tua cauſa Quare abs te peto atqꝫ contẽdo vt oĩbus
in rebus officio opaqꝫ mea nõ vtaris ſolum ſed etiã ſi op⁹ fuerit vt ita
dixeris abutaris Uale et ꝯmuni ꝓncipi me vt ſoles chariſſimum red
de ex Mediolano. xvi. kalendas Maias

¶ Fran. phi. Petro perleoni Salutem
Lr̃as ſuas conqueritur interceptas

CUm ꝓmũ Candidus bontempus eques auratus ꝓncipis tui no
mine veniſſet Mediolanũ. et ex eo certior factus eſſem de oĩ ſta
tu tuo idqꝫ quod minus cumulate ex lr̃is tuis quas filio Xenophõti ad
me dederas. ante cognorã mirabili gaudio ſum affectus ⁊ tibi ꝑ me/
as lr̃as vt par erat cõgratulat⁹ Deinde cum dies compluſculi preteriſ
ſent didici ex eodẽ Candido lr̃as meas omnis et quas ad te et q̃s ad
ꝓncipem tuũ dederã eẽ in tereundẽ a tabellario iterceptas ſurreptaſ
ue Itaqꝫ ⁊ ad Sigiſmundũ principem eadem rurſus ſcripſi que ãtea
et tecum idcirco egi breuius q̃m ꝑ tabellarium non licuit vti prolixi/
tate Quare ea dũtaxat audies grece que apud ꝓncipem tibi tuũ verb
meis et dicenda ſunt et curanda Uale ex Mediolano. xv. kalendas
Maias

¶ Fran. phi. Iacobo camerinati Salutem
Locũ ⁊ tp̃s ꝑfinit ꝯueniẽdi amici

NIſi vehemẽter amẽ amorẽ tuum igratus ſim Que ſplendidiſſi/
mi equitis aurati Ioannis tholẽtinatis ſcriba tuo nomine mihi
coram expoſuit libentiſſime audiui Quid ãt aut ſentiam aut veliꝫ te
cum vna Cremone ad paucos vſqꝫ dies cõmentabor ac ſtatuam Nã
ad kalendas Maias hinc capiam iter ad vrbem Romam negocij mei
gratia ⁊ id quidem ex principis noſtri ſententia Quod autem queri

viſus eſt. quod nihil ad te ſcribam. nō iure id facis Nam ꝓximis diebꝰ
lrās ad te dedi Tu vero Endymionis ſomnū dormitas. reſpondes oīo
nihil ſed idcirco ignoſco tibi quod Ita ranaꝝ Cremonenſium clamori
bus obtūderis. vt apud te eſſe non poſſis. Uale ex Mediolano. xiiij.
kalendas Maias

¶ Fran. phi. Alexandro Sphortie Salutem
Admonet quendā vt ſibi inſeruiat

ET ſi ꝓxīs lrīs debes ſatis intellexiſſe q̄ꝫ mihi opus ſit opꝑa tua nec
preterea ſum ignarꝰ tū pro animi magnitudīe tū pro mea erga te
obſeruantia te mihi libēter gratificaturum. tamen quia noui maxias
acꝓprie infinitas occupatōes rurſum viſus es admonendꝰ Ego romaꝫ
ſum ꝓpediem cōceſſurus Nec oīa mihi adſunt quibus eſt opꝰ ad id iti
neris Nec mihi tam mee q̄ꝫ Sphortiane dignitatis ratio eſt habēda
Reliqua tu pro tua prudentia potes conſiderare Uale ex mediolano
xiiij. kalendas Maias

¶ Fran. phi. Alexandro Sphortie Salutem
Grās agit ꝛ ꝓmiſſa petit impleri

PEr humaniter mihi nudiuſnonus perbenigneqꝫ reſpondiſti Ita
qꝫ tibi non poſſum ingentis gratias non habere Dicis tu autem
et f .. ꝯomia ꝓ magnitudīe aīmi tui nobilitateqꝫ nature Reliquum ē
vt ꝑ tua illa graui ſuauiſſimaqꝫ epl'a mihi tam liberaliter recepiſti ad
quatriduum vſqꝫ te factuꝝ id olim effectum reddas. Nam hoc mihi
preſtare gratius hoc tempore nihil potes Uale ex Mediolano tercio
kalendas Maias

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedino Salutem
Hortatur amicum vt compleat promiſſa

QUāq̄ꝫ non eram neſcius te memorē fore. et q̄d mihi coram recepiſ
ſes ꝛ q̄d te facere oportet. tñ cū mecū aīo volutarē q̄ꝫ eēs occupatiſſi
mus. rurſum viſus es admonendus. duo ſunt q̄ tua mea cauſa ſis fac
turus. alteꝝ florentie ore auribuſqꝫ tuis et Rhome alterum per litte/
ras hec vt ꝛ q̄ꝫ primū ꝛ diligēter cures te etiā atqꝫ etiā rogo Uale ex me
diolano ꝓdie kalendas Maias

¶ Fran. phi. Alexandro Sphortie Salutē
Gratificat amico pro munere

QUem roſei coloris pannū dono miſiſti mihi libentiſſime accepi
Sumqꝫ tua munificētia nō mediocriter delectatꝰ ꝛ ne id q̄dē mi
nus animi tui q̄ꝫ doni magnitudine Non ei q̄ꝺ mūera ſed muneran
tis animꝰ maxime liberalitatē benignitateqꝫ decl rat et facit Nam q̄ꝺ
ꝟbo extenuaris q̄ꝺ ē apud me ampliſſimū ſatis id ſupqꝫ oñdit et me ti
bi eſſe chariſſimū ꝛ te nihil pluris ducere q̄ꝫ virtutem. Gratulor igitur
felicitati tue, q̄ vt es animo excelſo ſplendidiſſimoqꝫ ingenio nihil abie

ctum nihil humile nec loquaris nec sentias Reliquum est vt tibi per
ſuadeas tua apud me bñficia oïa fide bona eaqȝ nõ ingrata eẽ depõita
Uale ex mediolano .iiij. nonas Maias

¶ Fran. phi. Nicolao arcibol do iuricõſulto Sa

Operam petit amici

NEquaq̃ ſum neſcius mea tibi omnia maxime cura eſſe. Quo fit
vt vel tibi fortaſſe videar rem meam admodum negligere q̃ui nl'
lum faciã tecũ verbũ cuiꝰ mihi opera vehementiſſime opus ſit. Quod
ne accidere iure poſſit peto abs te: vt q̄ vna de mea profectõe commen
tati ſumus q̃ primũ quãtũ in te fuerit confectum reddas Hoc erat mi
hi tam gratum q̃ neccãrium Uale mediolani ex edibus noſtris Idibꝰ
Maiis

¶ Fran. phi. Alberto zancario Salutem

Grãs agit amicis laudãtibꝫ rñdet, ꝓmittitq̃ aduẽtũ ſuũ

ACcepi lrãs tuas ad me. ꝛ cũ his eas binas quas duo diſertiſſimi
Nicolai ꝛ pottꝰ ꝛ vulpes ad te dederãt Habeo ꝛ tibi et Nicolais
ingentes grãs quod tã amice de me ſentitis Nam q̃d dixerã. vere cuȝ
et ipe longe humilius de me ſentiã ꝛ amorẽ vñ manat amicicia ſecuȝ
finxit antiquitas In pñtia tecũ pluribꝰ agere ipedior Ad paucos vſq̃ di
es lõgior ſum futurꝰ et id q̃dem nõ ꝑ lrãs ſed pñs ipſe ꝛ coram Uale et
vtriqȝ Nicolao ſalutem plurimã dicito v̄bis meis Ex mediolano. xiiij
kalend. Julias

¶ Fran. phi. Galeatio epõ mantuano Sa

Pecuniã ſibi cõmodari petit

NIſi vna oïm voce ꝑdicatõeq̃ cognitũ mihi eẽt te aïo vigere ingen
tiꝛ ꝓbenigno ſubdubitarẽ fortaſſe bñficiȝ q̃ppiam abs te petere a
q̃ nihil antea ꝓmeruerim ſed cũ ſis tali tantaq̃ ꝓtute. vt hũana omïa
infra te ducas itelligaſqȝ nihil eẽ magis homi ꝓpriumqȝ benefacere vt
ignotis q̃ppe qui ſe ſimillimũ eius velint ad cuius eſt imaginem ſimi/
litudinemqȝ creatꝰ maiore cũ fiducia tuas expulſo fores quas mihi fa
cile apertũ iri non dubitem deſpondi nõ filiam viro bono ꝛ nobili cui
dotis charitudine tradere nondum potui Nam ut noſte virtus et di/
uitie ſimul eſſe non poſſunt Te igitur ꝑ tuis maxis innumerabilibuſqȝ
v̄tutibꝫ maiorẽ i modũ rogo atqȝ oro vt ducatos centũ mihi cõmodes
ea conditõe vt itra annum eos tibi oïno bona fide redditurus ſiȝ. Q̃d
ſi ꝑus vt ſpero preſtare potero nihil diſſimulabo Scio te id quod ſũme
tue eſt laudis nunq̃ pecuniis abundare et ſi redditus habes ampliſſi
mos tum ex eccleſia. tum etiam ex patrimonio Nam quicquid ſuper/
eſt a rebus neccãriis id omne vel ꝑ liberalitatis vel pro pietatis officio
in eos tribuis quod dignos cenſeas in quos bñficiũ conferatur. Tue
gitur humanitatis fuerit. vt ita in me pius liberalis q̃ ſis, vt intelligas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

gas nullũ apud me officiũ tuũ intermoritur. Nõ eni ſolũ ad ꝯſtitutũ tꝑs tuũ ad te mutuũ redibit Sed cũ vſura etiam lr̃aria redibit. Huiꝰ ãt rei grã hũc meũ adoleſcẽtẽ ad te fidũ nũciũ miſi cuiꝰ velim ad me des quod petit. Uale ex me. x. kalen. Julias

¶ fran. phi. Georgio trabeſonde Salutẽ
Dicit ſe q̄ndã cũ ſummo põtifice in grãm rediiſſe

QUod iſticabiẽs tibi ſum pollicitꝰ vbi p̄mũ in vrbẽ veni ꝛ ſummi põtificis Nicolai q̄nti adeundi mihi data eſt facultas quo tp̄e adhuc ex pedibꝫ nõ mediocriter laborabat ita egi cãꝫ tuã vt eiꝰ animũ iã p̄dem alienatũ. vt noſti ita ad te ꝯuerterim vt reditũ ad ſe tuum non ſolũ admittit ſed etiã deſiderare videatur Jtaque moneo te atque hortor ne differas aduentũ tuũ ſed velis ac remis vt aiunt ſecundis flatibus te ꝯmittas Nam oĩa tibi in portu omnia tranquilla futura ſunt Uale et maieſtati regie me commenda. Ex vrbe Roma quito kalendas Septẽbres

¶ fran. phi. Nicolao arcimboldo iureꝯſulto atqꝫ
ſenatori ducali Salutẽ Equuleꝰ laudat equũ

HAſce ad te lr̃as dedi ex Tholẽtio vñ poſt occiduũ arripiã ad vos iter tũ eq̄ſtris inſignibꝫ ꝛ poetica laurea ornatꝰ tũ ſecretariꝰ aplicꝰ Equuleus tuꝰ ſi tanta eẽt corporis magnitudĩe quãta animi ne Bucephalo q̄dẽ cederet Mirũ eſt q̄ꝫ ſe obſequentẽ p̄ſtat Uale meqꝫ vt facis ama ex Tholentino Jdibus Septẽbribꝫ

¶ Fran. phi Liccho calabro Salutẽ
Reſponſum petit

MJror q̄ nihil ad ea reſponderis que primis diebꝫ tibi dere mea ꝑcaui Nondũ fortaſſis a p̄ncipe didiciſti qd̃ cupimꝰ. Jtaqꝫ rogo te vt tandẽ r̃ndeas meqꝫ de oĩ eiꝰ ſn̄ia facias certiorẽ Uale ex mediolano. nono kalendas Nouẽbres

¶ Fran. phi. Alberto zancario Salutẽ
Excuſat ſe de ſilentio

NOlim tibi pſuadeas queq̄ꝫ eẽ ex amicis oĩbus te mihi chariorẽ Jd ei cũ moleſtiſſimi tui mores tũ plurima ꝛ maxima bñficia citro vltroqꝫ mutua pietate collata iã p̄dẽ facile preſtiterũt Quod autẽ nihil in hanc diẽ poſt abitionẽ iſtinc meã ad te ſcripſerim illud ſcilicet fuit in cauſa quod fruſtra id facere nolebam Nondum enim princeps meus in vrbem rediit ex caſtris Neque eo abſente habeo quicq̄ꝫ quod tibi ſim ſcripturus Tu interim bona ſpe eſto Non enim fallam quã de me indubitatam habet opinionẽ Uale ex Mediolano. xii. kalẽdas Januarias

¶ fran. phi. Nicolao varoni Salu
Commendat quendam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

QUi tibi reddidit has lr̄as vir ē bon⁹ ⁊ nō indoct⁹ mihiq; m̄ltos
iā ānos ꝯfamiliaris quē vt ⁊ diligas ⁊ ꝯmēdatū habeas Rogo.
Uale ex medi. x. kalen. Februarias

¶ Fran. phi. Nicolao quinto ſummo
pontifici Salutem plu. dt
Dicit ſe ꝓagere ſibi mādata ⁊ gratū ſe oñdit

STephanū Laciā nouariēſem et Taurinatā archidiaconum tue
ſanctitatis cubiculariū in his que mihi expoſuit tuo noie ſumma
cū obſuātia ⁊ libentiſſime audiui Nec diligēter min⁹ q̄ȝ fideliter geſſi
oīa geroq; aſſidue que tū lrīs tuis tum eius nuncio tibi grata fore.
cognoui Habeo autem beatitudini tue grās īmortalis quod fidi mee
pietatiq; erga te ita fidis vt debes Quid em̄ pro te ſcūrus nō ſim cui⁹
ſingularē ſum iā pridē beniuolentiā ⁊ p̄cipuā modo benignitatem in
me exptus Tantum me tibi debere intelligo. vt me vitam quidez ipāz
in mea magis q̄ȝ in tua poteſtate poſitam eſſe velim Itaq; imperare
ſit tuum pro voluntate omnia parere autem meam cum omni integri
tate veneratione induſtria Uale pater beatiſſime ex Mediolano. iiij
kalen. Martias

¶ Fran. phi. Petro nucenato Salutem
Miratur ſibi nihil eē reſponſum

ANtonio liite Mediolanēſi p̄ſbytero litteras ad te dedi quarto
idus Nouēbres Eratq; cū iis ſaphicū adoniūq; carmē ad ſanc
titatem dñi nr̄i longiuſculum Sum āt mirat⁹ q nihil in hanc diē mi-
hi reſponderis Nec potui nō dubitare nec lrē tibi mee reddite fortaſſe
non eēnt Noui em̄ facilitatē noui humanitatem noui liberalitatem a
nimi tui Itaq; non ſine cauſa id accidiſſe arbitror. Sed cum hac de re
tum de aliis nonnullis Xenophon filius tibi coram exponet Tu ve-
lim me vt facias ames Tibiq; perſuadeas eum eſſe me qui tibi omni
um maxime noſtri ordinis ſim affectus Conuiuia Mediolanenſia ei
dem xenophonti filio ad te dedi Uale ex Mediolano quarto kalēdas
Martias

¶ Fran. phi. Petro perleoni Salutem
Inſidū quendā eē dicit

BInis aliis lrīs tibi ꝑcaui Joannem Lainum neq; feciſſe neq; fac
turum ſani q̄c ꝶ de re tua Se que dicit tibi debere nihil q nonlam
ꝓ te aliis ſatiſfecerit At illi quos is predicat factum id pernegant Ita-
que ſi me audis eū te mediolanum concede Nam ſi ſec⁹ feceris edeſq;
negligentia tua quadam amiſeris Tu rem paucis tenes. Reliqua ex
Xenophonte filio coram accipies Uale cum pudiciſſima vxore tua
meq; tuo illuſtri principi commenda Ex mediolano quarto kallēdas
Martias

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

¶ Fran.phi. Petro barbaro cardiali veneto Salutem
Gratum ſe eē dicit

XEnophōti filio Roma veniēti idcirco lrās ad te dedi vt intellige
res me tāti facere bñuolentiā tuā. q̄ꝫ nihil nuꝑ cū iſtic eēm. certiſſi/
mis documētis corā declaraſti. vt oīa de te mihi ſperare poſſe videar
Id autē eo facio ꝛ maiore cū fiducia ꝛ libētius qm̄ noui nullū apud me
vnq̄ꝫ itermoritu ꝛ bñficiū tuū Nam ē apud me antiquus nihil gratitu/
dine atqꝫ pietate Reliqua tu ex Xenophōte cognoſces Uale pater am
pliſſime Ex medio. iiij. kalen. Martias

¶ Fran. phi. Dñico cardiali firmano Salutem
Excuſat ſe p̄clare q̄ꝛ amicū nō ſalutauerit

NOn poſſum non accuſare erratū meū qd̄ cū nuꝑ fuiſſem Rhome
ad te min⁹ ſalutatū ieri cui me iampridem nozim eē chariſſimū No
lim tamen exiſtīes id vel negligētia mea vel quod tui oblitus fueriz ac
cidiſſe Sed dū cupio ī te adeundo minus ineptus exiſtimari fui in offi
cio ſeruando minus erga te officioſus Uolebam enim pro amplitudi
ne tua et pro decore adire te. et eos conferre ſermones qui et auditōne
tua ꝛ orōe mea non indigni iudicarentur Quare dum ſtudeo ea expe
dire negocia que mihi erāt apud ſummū pontificē. pluſqꝫ in his quaꝫ
putarem tp̄is conſumo tandē coactus ſum non te añ adire quā abire
Itaqꝫ in ipa abitōe mea ex vrbe Rome iter eq̄ tanduꝫ accedo ad ipas
edes dignatōis tue Is qui triclinij preeſt officio reſpondet in cubiculo
te eē diuino attentum miſterio Nec licere ſibi interea temporis adire
te Quo multis Iris horas expecto cum ne ipſe quidem oſtiari⁹ am/
plius q̄cquam reſpondet mihi Quamobrem dum video initū ſeruari
ſilentium ꝛ ipe abeunde ſollicitarer a comitatibꝫ ne aut īportunior.
aut ieptior dici poſſem abiui equidē ſubtriſtior quod viſere te nequeri
quē mirifica obſeruantia, pſequor Tenes ecce rem oēm Tue fuerit vl' cle
mentie mihi ignoſcere vel iuſticie oſtiarium caſtigare qui vt eſt genere
germanus neq̄ꝫ humanitatē ſapiat nec hoīm hēat diſcrimē Reliqua
ex Xenophonte filio cognoſces Uale pater hūaniſſime ex Me. quar
to kalen. Maias

¶ Fran.phi. Joanni auriſpe Salutē
Laudat amicum

QUāti ego ſemꝑ te feceri ac facio nemo eſt qui id melius ſciat quā
tu Id certe exploratiſſimū habeo me tibi eē chariſſimum fide aūt
in amicos ꝛ prudētia tāta vales quāta ſcio maiore nemīem Itaq̄ꝫ ni/
hil ē qd̄ de te ſpare nō auſim Quibꝫ āt ī rebus tua mihi ꝛ opā ꝛ diligē
tiam pſtes Ueli Zenophon filius tibi corā oñdet Uale ex Mediolano
quarto kalendas Martias

¶ Fran.phi. Aenico daualo equiti aurato Salutem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Lrãs petit de ſtatu amici.

CUm ad vndecimũ kalendas Septẽbris ex caſtris regijs abijſſem
repetiturus Mediolanum. nihil mihi moleſtius fuit ꝙ qđ te qm̃
heſterno veſperi Neapolim reuertiſſet ferebaris eo die videre cõplecti/
ꝙ nequiuerim Itaq; abiẽs mecum tuli incredibile deſideriũ tui quẽ ⁊
abſentẽ abſens intueor ⁊ cõplector ⁊ alloquor Cupio ãt maiorẽ in mo/
dum ꝑ tuas lrãs intelligere ⁊ quid agas ⁊ ꝙ tibi charus ſim Sed hoꝝ
alteꝝ ꝑſpicuũ mihi eſt. Non em̃ poſſum non amari abs te quem tãto
pere ipſe colã Alteꝝ bene ſpero Nam qui vir magnus es ⁊ rebus orna
tus oib; te bñ agere ac reb; vti ſecũdiſſimis dubitare certe non debeo.
Gratiſſimum tñ mihi facturus ſis, ſi que de te mihi in ſpe ſunt poſita
ea tu lrĩs tuis vel ꝯfirmabis vel augebis Uale decus meum et me Al
phonſo regi commenda ⁊ vt ſoles chariſſimum effice. Ex Mediolano
quarto kalendas Martias.

¶ Fran. phi. Nicolao Cebe Salutem
Interrogat de nauigio

INcipienti iam mihi expectare te lrãs tuas aliud occurrit in mentẽ
Cupio em̃ ex te intelligere vlla ne a vobis ſit aut in Thraciã aut in
chios nauis traiectura, que iſtinc ſoluat ante kalendas Maias Et h
et que ꝓximis lrĩs ad te ſcripſi ne negligas rogo Uale ex mediolano.
octauo idus Martias.

¶ Fran. phi. Alberto zancario Salutem
Excuſatoria epiſtola

DEus malefaciat factõib; ſuſpitõibuſq; qb; fit vt tue meeq; volun
tati mos geri non poſſit Petierã a ꝑncipe meo quod te velle itel
ligebã Is mihi liberaliſſiẽ rñderat, vt ſꝑ oiaq; mea cauſa factuꝝ ſe affir
maret Deinde cũ rei ꝯficiũde ſtudeo, aĩaduerto hũc refrigeſcere Quod
ego moleſte ferẽs contractõis tãm quero Tandem mihi reſpondet ſe ⁊
mea ⁊ tua cauſa velle oĩa. vereri tamẽ ne iſtic alio qui huiuſmõi benefi
cij genus indigne patiantur Itaq; ſibi: et hominũ habendã eſſe ⁊ tp̄m
rõnem. Reliqua tu, ꝓ tua prouidentia coniecta Unũq; tibi perſuade
nihil apud me eſſe antiquius beniuolentia noſtra Uale ex mediolano
quito nonas Martias

¶ Fran. phi. Bernardo iuſtiano Salutẽ
Excuſat amicũ nõ ſcribentẽ ⁊ tñ cũ vacabit vt
ſcribat orat certiorq; fieri petit de ſtatu amici

NIhil eſt mihi beniuolẽtia tua certius. Quid ei non ames quẽ vir
maximus ⁊ clariſſimus pater tuus Leonardus ⁊ dilexerit vnice
et ſummis bñficijs affecerit Itaq; nõ mõ non miror ſi qñ meis lrĩs inui
tatus nihil reſpõderis. licet ignoſco potiꝰ occupatõnibus tuis quibꝰ fit
vt neq; amicis poſſis nec ipſi tibi omnino ſatiſfacere, Uerũ ſi quid ocij

quãdoqꝫ nactus fueris rem mihi facias gratiſſimã ſiꝛ de te et de rebꝰ tuis me reddideris certiorẽ inp̄miſqꝫ nunq̄ in naufragio bizantino iacture quippiã paſſus ſis nõ ei poſſum vereri ne quid inde tibi detri/menti acciderit ob tuas pecunias quas habebas Conſtantinopoli in mercatura occupatus Ad hec rogo te vt opuſcula illa mea que abs te meo nomine eloquentiſſimus medicus Petrus thomaſius perijt huic iſti Tabellario aut eidem cõmuni amico ad me des Uale ex Mediolano p̄die kalendas Apꝛiles

¶ fran. phi. Jacobo cuſano iuriſperito Salutem
Laceſſentem ſe monet vt deſinat

ES tu in me Jacobe quottidie q̄ꝫ par eſt importunioꝛ Jd qđ ne pꝰ hac facias te non ſolũ moneo. ſed etiam hoꝛtoꝛ ac rogo Naꝫ quã q̄ꝫ magno aĩo viri eſt iniuriam cõtemnere contumeliaꝫ tamen ferre nemo ſi ſanus ſit debet Stultus eſt eñ quiꝛ alioꝝ et ſue dignitatis rationem non habet Duo ſunt clauſtra natura ligũe obiecta et dentes ꝛ labia. quibus admonemur eẽ nihil effutiendũ ſed aſſeruãter om̃ia prudenterqꝫ dicenda Neqꝫ in teſtimonijs mentiri nos opoꝛtet. nam ſic ſumus in deum impij. neqꝫ in defendendo oppugnando ve aut periuꝛos aut ꝑuicacis. id quod faciunt ij omnes qui ſimplicis aĩe ſceleratiſſimã ſectam fouent Tu me ſatis intelligis Si iuſticiã veritate tueris nullam mihi facis iniuriã Sin ſecus facias tibijpſi noces Utcũqꝫ res habet cõpeſce linguãꝛ me laceſſere maledictis noli neqꝫ irrita tela obtuſaſqꝫ conieceris. retoꝛqueãtur in te longe acutioꝛa Tibi ligua eſt vt videre videoꝛ ad inuehendum apta At philelfo tuo et ligua eſt et arundo lõge quã diuturnioꝛ Jtaqꝫ ſanius tibi conſulas ſi me philoſopho vti malis q̄ꝫ vel oꝛõne vel ſatyꝛa vt conſueuiſti. Uale Mediolani ex edibus nr̃is viij Jdus Apꝛiles

¶ fran. phi. Nicolao Lebe Salutem
Laboꝛare amicum ex crure dolet. et lrãs.
ſuas illi non redditas

GAbriel vir religioſus idemqꝫ diſertus q̄ nõ iſtic Mediolanũ petijt. fecit me certiorẽ te neſcio quõ ex crure laboꝛare. mirari p̄terea qꝛ nihil tibi ad ea reſponderi. que de re vxoꝛia ad me ſcripſeras Utrũqꝫ ſane doluiꝛ qđ tibi crus moleſtiã attulerit. et qđ bine mee littere tibi reddite minus fuerũt Nam hoꝝ ego alteras publico mercatoꝝ tabellario. alteras Leonardo ſcribe veſtri p̄ncipis ad te dederam Ne igiť eadẽ ſepius repetã illaꝝ lrãꝝ exẽpla cum his vna ad te miſi Tu vale et crus q̄ꝫ diligẽtiſſime cura At hec ſi qđ habes de turcis ad me pſcribe ex Mediolano. iiij Jdus Maias

¶ Fran. phi. Joanni marchioni mõtiſferrati
Salutem plurimã dt

¶Cauſam ſilentij reddit

SI nihil tamdiu ad te ſcripſi, puto idcirco te nō mirari quod noris id mihi facere nō licuiſſe ob tēpeſtates procellaſq; bellorū. Nā ego te ⁊ amo ⁊ obſeruo. non ſolū ꝙ de me ſis meritus optie ſed qꝛ dign⁹ es quē boni viri ac docti oēs et colāt ⁊ venerētur. Itaq; ſi quid in me ē qđ tibi ſit gratū id iure peculij tuū cenſe Ego āt abs te aliud nihil peto niſi vt me ames. vt ſoles Preterea maiorem in modū rogo te vt meos illos de exilio libros xenophonti filio ad medes Vale ex Mediola. idibus Maij

¶Fran. phi. Lombardo Collioni Salutem

Litteras petit

QUe mihi Salomon iudeus noie tuo expoſuit audiui Miratus aūt ſum ꝙ nullas ad me lrās dederis. fac igiẗ abs te ipſo audiā q̄ per iter nunciū loqueris Tu me ſatis ſupq; intelligis Vale ex mediolano vij. kalendas Iunias

¶Fran. phi. Ciccho calabro Salutem

Oñdit ſe velle rebus ſuis pſpicere

NOn me latet ꝙ abs te nō ſolū diligor ſed etiā amor nec cupio pl⁹ te velle mea cauſa q̄ poſſis Id te rogo dūtaxat vt quod habes ſcriptum id pncipi hodie mō liceat legas Nam diutius tempus terere iā nulli vſui mihi eſſe poteſt Itaq; inſtitui omnino proſpicere reb⁹ meis. Tibi vero amico benefico et optimo me tantum debere profiteor q̄tum alteri nemini Vale mediolani ex edibus noſtris ſexto Idus Iunias

¶Fran. phi. Nicodemo tranchedino Salutem

Excuſat occupatōes amici

ACcuſarem ego te pfecto vel obliuionis vel negligētie niſi tu⁹ mihi amor iāpdem pſpectus eēt quo fit vt iſtiuſmōi oēm de re mea cunctatōem dem occupatōib⁹ tuis qb⁹ qm̄ iā magna ex pte ſolut⁹ es te rogo vt quod mihi corā libēterq; recepiſti, nō inuit⁹ efficias. Vale Ex Mediolano idibus Auguſtis

¶Fran. phi. Criſtoforo marliano Salutem

Pelliri a pncipe veſtem ſuam petit

VIdeor licere mihi tanq̄ pro meo quodā peculiari iure vti et opera et officio tuo in oī re mea. Quid eīm diſcipuli non debeāt pceptorib⁹ pſertim ijs, qbus ſe norint eē chariſſimos Quod te nō lateat illuſtris pnceps Alexander Sphortia vir plane omni virtute maxim⁹ mihi dono dedit āno ſupiori pānū roſei colorꝫ, quo pro dignitate ſua muſarumq; induerer Is in hāc mihi diē ſeruatus ē integer Nam ante nō fuit vſui Nunc formaẗ in veſtimētum qđ ſi minus pellitū fuerit videaẗ ineptius Pelliri autem ab alio q̄ ab Alexandro, cuius eſt donum

haud quaꝗ decere arbitrer Itaꝗ iſti dicito meis ꝟbis vt ſue munifi/
centie ⁊ non ingrate muſa ⁊ volũtati ꝓ rͤge anni conſulat. Uale ⁊ reſpō
de ex medio. xvi. kalendas Septembres

¶ Fran. phi. Bernardo iuſtiano Salutē
Debitorē quendā ōr eē ſoluendo

NEc tu mihi tuos cogitatus ꝑ tuis lr̃is declaraſti nec ego ex me illos
potui cõiectare Sed qm̃ a familiari quodã nũc reſciui virũ illũ de
quo ãtea ad me ſcpſeras. debere tibi pecuniã te iter ⁊ aliter ad monẽdũ
putaui eũ eſſe ſoluẽdo non difficile. quãtũ tibi debuerit. Habet eñ bo
na q̃ ſtabilia vocãtur ꝑmulta Viuitꝗ ⁊ victitat lautiſſime. Itaꝗ tibi
non eē lõgius differẽdũ cenſeo. veni mediolanũ Nam omnia tibi ſcōda
futura ſunt cũ ob alias pleraſqꝫ rõnes tũ quia humaniſſimus hic prin
ceps noſter ⁊ videbit te libentiſſime ⁊ tum ius oē ſuum ius eſſe exiſtia
bit Preterea quod tibi añ ꝟcauiſti minus abundas equis. hi mihi ſex
ſunt quos tibi quoqꝫ volo eſſe cõmunis Uale ex Mediolano. x. kalen
das Septẽbres

¶ Fran. phi: Bartholomeo bucinio Salutem
Nec ſimulandũ nec diſſimulãdũ eē Laudatꝗ amicũ
qꝛ ſe totũ patefecit ſibi ⁊ pollicetꝰ officium ſuum.

QUod te mihi totũ oñdis ⁊ amice facis ⁊ recte Nam cũ in viro bo/
no. tũ vel in ꝑmis in amicicia nec ſimulatũ. q̃cꝗ nec diſſimulatũ eē
oportet Itaqꝫ videmꝰ ab Ariſtotele dari Socrati vitio. qui cum cē ſue
tēpeſtati oĩm apud Athenīeſes doctiſſimus ⁊ inter alienos diceret et a
pud ſuos ſe vnũ id ſcire qꝛ nihil ſciret. aliud ꝟo nihil decet profecto quē
que vt mea fert opinio ſe talē oĩbꝫ illuſtrare qualis ſit. vt fucata et cõfec
ta mulier grata eē non põt ita etiã illa que coloris bonitatem venuſta
temqꝫ occultat in vitio eē cõſueuit Quod ſi oĩ in re cõſiderãdũ ē co ma/
gis in amicicia que eē certo nullo pacto queat. niſi omni ex parte pate
at ꝑſpicuaqꝫ ſit Egiſti igitur ꝓ officio qꝛ te ꝓximis lr̃is nan ſolũ in cute
vt aiunt ſed intus quoqꝫ ita mihi te cognitũ reddideris vt ea que ocu
lis cernuntur delectat me ſane ingeniũ tuũ delectat oratio. placet eru/
ditio. ꝑiucunda eſt humanitas Quod me vero ita laudas ita obꝟuas
id exuberantē quandã dilectōnis erga me tue amoriſqꝫ abundantiã
preſe fert Et quãꝗ non iſta mihi eſt de me opinio q̃ꝫ tibi eē animaduer
to non tñ moleſte tuli ita abs te ſentiri. quo ſis in me amando alacrior
Ego ãt illud tibi vnũ polliceor oĩa me tua cauſa ꝑſtiturum q̃ tibi vel ꝯ
modo vel iucunditati fore cognoro Non eñ potes mihi non eſſe cha
riſſimus q̃ ⁊ doctus ſis ⁊ diſertus et bonus meiqꝫ amãtiſſimus. Uale
ex mediolano kalen. Septem

¶ Fran. phi. Petro nucetano Salutem.
Amico grãs agit ꝓ beneficio ⁊ libros illi mittit

ME indies magis atque magis tibi obstringis plurimis tuis ac ma
ximis bn̄ficiis Itaq; me tm̄ tibi debere fateor q̄ꝫtum ab me dissol
ui posse desperē Quod āt volūtate possum id certe ita libenter facio vt
vix aliud quicq̄ꝫ magis Quare cū aīaduerterim te mea lr̄aria. et ingenii
monumēta delectare cōsuesse. duos codices ad te dedi quos a filio Xe
nophonte corā accipies. ab eodemq; intelliges quibus in rebus tuo of
ficio vti velim Tu si qd ē quod mea opa tibi prestari possit id totum i
tua eē potestate positū existimato Uale ex Mediolano nonis Nouē
bribus

¶ Fran. phi. Nicolao q̄nto summo pontifici Salutē
Petit quippiā a summo pontifice

QUid in causa fuerit q̄ serius ad tuā beatitudiem scripserim vl̄ mi
serim e filio Xenophonte corā accipies Simulq; cognosces ꝛ que
mea mens sit et quid cōsilii ceperim. tue āt mansuetudinis benignita
tisq; fuerit id p̄stare qd̄ a me fidentius fortasse q̄ꝫ par sit. verū beniuolē
tissimo in te animo pientissimoq; petit Uale pater beatissime ex medi
olano nonis Nouem.

¶ Fran. phi. Dn̄ico Cardinali firmano Salutē
Operā petit Cardinalis

EO maiore cū fiducia tuis bn̄ficiis vsurus aduenio quo te iam plu
ris ānos bn̄ficētissimo vsus sum Nā vel a Bononiensi vsq; legati
one tantā mihi beniuolentiā tuam ostendisti. vt nihil eē arbitrer nec
magnū nec puū qd̄ mea causa factur⁹ nō sis p̄sertim cum eū me esse cog
noris apud quē nullū sit iā mortuū officiū. Nā q̄ꝫ referē parē gratiā
nequeā cam habere q̄ꝫ maximā. et velim ꝛ soleam Quid autem abs te
cupiam Zenophō filius tibi corā tēpestiue declarabit Uale pater bea
tissime ex mediolano. no. Nouē.

¶ Fran: phi. Matteo Joanni Salutem
Gratū se ostendit

CUm mitterē Zenophōta filiū ad Alphonsum regē tu mihi vnus
vel in p̄mis occurrebas cuius mihi recordatio iucundissima sit.
Non enī obliuisci possum quā mihi singularē beniuolentiā p̄stitisti cū ā
no superiore in regiis castris tua ꝛ opa ꝛ officio vsus sum Itaq; nisi te ve
hemēter diligā igratus sim q̄ haberi gratissim⁹ nō cupio solum sed etiā
studeo Uellē admodū libenter aliq̄ mihi offerret occasio tibi gratie re/
ferende quā tn̄ ita habeo vt maior haberi cupiā haud queat Quare tu
um sit ꝛ me ex meis reb; oīb; nō sec⁹ vti q̄ꝫ tuis Qd̄ si feceris magname
afficies voluptate Nā ego tua vti opa ꝛ studio nūq̄ꝫ desistā cetera aūt
ex xenophōte corā accipies Uale ex me. nonis Nouem.

¶ Fran. phi. Petro nucetano ap̄lico secretario Sa
Lr̄as mittit filio reddendas

ET ſi Xenophōti fillo hic abeūti mandaui omnia diligenter q̄ ab
eo fieri vellem tamen non eē ab re duxi vt teꝝ lrīs admoneretur.
Itaqꝫ rogo te cum p̄mum iſtuc peruenerit eumqꝫ videris nam conti
nuo te adibit lrās hiſce itroclusas eidem reddendas cures Reliqua tu
coram ex eo accipies Ualeꝛ me ſciſſimo domīo noſtro commēda. Ex
Mediolano. tert. Idus Nouembres

¶ fran. phi. Blaſio exeretenſi Salutem
Hortatur amicū ad viciſſitudiem lrāꝝ

NEſcio ſane vter noſtꝝ magis ſit accuſandus ego ne q̄ iam diu ni
hil ad te lrāꝝ dederī an tu. q̄ ne nrī q̄dem memieris. Nam ego
de re tuaqꝫ ſalute queſiui ſepenumero vel ex tuis id quod tibi nuncia
tum eſſe non ſum neſcius At nemo iſtic veit ex quo potuerim itelligere
an de me vnq̄ noſtraqꝫ amicicia mentōem feceris Uerum idcirco ig-
noſco tibi quod acceperī te totū eſſe amori deditum. quem ne cecuꝫ eē
patiaris. te plurimū rogo Sed vtcunqꝫ res habet poſteaq̄ ipſe glaciē
fregi vt aiunt tui officij fuerit. vt itieri te accigas et mutuis lrīs vna ſi-
mus vnaqꝫ aſſidue colloquamur mutuiſqꝫ iter nos officijs contenda
mus q̄bus eque vicere atque vici perpulcrum eſt. Uale ex Mediola.
kalendas Janua.

¶ fran. phi. Nicolao didoni medico Sa:
Codicē Alberti magni petit

ACcepi a nōnullis tibi eē illud Alberti magni opus quod de an-
gelis iſcribitur Id q̄m laudari video a viris doctis ⁊ ſapientibus
videre pījmū cupio Nec ſum ꝟitus abs te! petere. vt huic meo deside-
rio ipſe opituleris vel venu vl' ꝯmodato Nam ſi qua i re tibi opus eſſet
officio meo. nihil a me fruſtra peteres Propediē xenophon filius Ne
apoli ad nos rediens iſtac iter facturus eſt cui velī vel iſtiuſmodi codi-
cem ad me des vl' lrās. q̄bus itelligā q̄d facto ſit opus Uale ex Medio
lano. iij. Idus Februa.

¶ fran. phi. Aenico daualo Salutem
filij cās expediri rogat

SIt ne adhuc Neapoli Zenophō filius an minus ſit nihil habeo
certi Illud mihi plane certius omni re certiſſima me tibi eē cha-
riſſimum ⁊ ne id q̄dem iniuria. Non em̄ es neſcius quātus eſt erga te
amor meus' que fides. q̄ obſeruātia Itaqꝫ mea omia tibi maxie cure
eē certo ſcio Quod ſi forte acciderit. vt nondū xenophon Neapoli abi
erit ob occupatōes vel tuas vl' regias. cura obſecro ne diutius 'tēpus
terat Uereor enī forte. vt iter minus ſit tutum habiturus ſi longiorē
morā apud vos gerit Nam comes Jacobus peruſinus ꝓpediem i fla-
miniam picenūqꝫ ꝓfecturus cū exercitu perhibetur; Preterea q̄d ego
facturus ſim neſcio niſi rem omnem meam ex filio ante cognoro. Ro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

liquatu pro tua prudētia nō difficile cōſiderare q̄as Uale ex Medio-
lano. vij. kalendas Martias

¶ Fran. phi. Nicodemo trachedino Salutem
Reddi petit filio lr̄as vt ꝑperet domum

POsteaq̄ꝫ hinc abieras mihi reddite ſunt lr̄e a Xenophonte filio
Itaq̄ꝫ mihi viſui eſt. vt is mentē meā q̄ꝫ primum ſentiat Nam ſi ſe
cus fiat diuturniorē morā cū Neapolitanis videretē factur⁹ Itaq̄ꝫ mi
hi facies rem ꝑgratā ſi opam dederis. vt meas haſce lr̄as ꝑpediem fili⁹
accipiat Utere diligētia ꝛ fide ea que ſoles in philelſum tuum Prete-
rea que florentie abs te curatū iri volebā. vt perficias rogo Uale ex me
diolano ꝑdie kalendas Martias

¶ Fran. phi. Alberto zancario Salutem
Recte ſe conſuluiſſe dt

REſpondi pris dieb9 ad ea que mihi ſcpſeras ex publico decreto
Tibiq̄ꝫ diligēter apui ſniam aimi mei. in quā ipſam. ſi a vobis q̄ꝫ
itum fuerit habebūt oīa recte Reliquū eſt ne differas ſed q̄ꝫ primū ad
me lr̄as des. quib9 fiā certior de re omni q̄ꝫ nr̄a intereſſe iudicabis Ua
le ex Medio. ꝑdie idus Julias

¶ fran. phi. Guilielmo vrſino frācie cācellario Salutē
Deſiderat lr̄as amici ꝛ libros illi mittit

EXiſtimo fieri aut nuncioꝝ negligētia. aut etiā fortaſſis occupati
onibus tuis. vel lr̄e tue vel mihi non reddātur vel non eāt ad me
Nam me tibi humaniſſimo viro eſſe chariſſimum non ſum neſci⁹. Ce
terum velim ſcias in eadem me eſſe ſententia. quā antea ad te ſcripſi
Qua de re eruditiſſimus philoſophus ac medicus Thomas coronen
ſis tecum ꝟba faciet Ad hec dedi ad te Joanni coſſe viro nobiliſſimo o
pus meum ſatyricuꝫ ſatis emendatum etſi minus eleganti codice per
ſcriptum Malui tamen aliq̄d ad te dare q̄ꝫ pati vt vir vtriqꝫ noſtrum
amiciſſimus monimentis meis oīno vacuus ad te iret Nam aliud q̄c
quam ꝑ id tpis nihil mihi erat in manu Uale ex Mediolano. xiiij. ka
lendas Auguſtas

¶ fran. phi. Joanni mario filio Salutem
Hortatur filiū ad bonas artes

PLacuit carmen tuū placuit epl̄a queqꝫ ſcpſiſti oīa me plurimum
delectarunt Quibus autem honoribus te florentiſſimus Sab-
baudie dux ornarit illis te facito dignum preſtes Quod ita maxime cō
ſequeris ſi cum doctrīam tum non minus diligentiam ingenīj bonita
ti adhibueris Uidere enim in te filium videor quo d Stoicis placet nō
ingenīj minus quam corporis vim quandam a patre emanaſſe Sed
ea vis omnis audiendo legendo meditando docendo diſſerendo ſcri-
bendo excitatur. alter augeſcit. Itaqꝫ nolim induſtria diligentiaque

minus q̃z ceteris l'nature vel diſciplĩe pſtãti⁹ fret⁹ eẽ ꝑpolituſq; iudice/
ris Reliqua oĩa q̃ petiiſti ꝑ lrãs curabo tẽpeſtiẽ Nã ad ea cõtinuo pſtã
da tp̱s mihi nõ fuit Sed cũ xenophõ fili⁹ iſtic ierit id quod ꝓ̄dieẽ eſt
futuꝝ morẽ gerã tuo deſiderio Amicus tuus vel noſter potius vir no
bilis Ariſmin⁹ noſtro officio vti noluit Vale cũ vxore et filiis ex Me/
diolano.iij.nonas Auguſtas

¶ Frã.phi. Lucano Gennẽſi iureconſulto Salutẽ
Gratificatur amico duplici rõe

Accepi ex Joãnis Marii filii cũ eximiã tuã erga ſe multis in re/
bus benignitatẽ.tũ ſ'gularẽ beniuolentiã erga me Quo q̃dem
duplici liberalitatis gñe facile admoneor vt te nõ diligã ſolum ſed eti
am maiorẽ in modũ amem Quod eo facio libenti⁹ q̃ eũ te virꝝ eſſe intelli
go.q̃ ꝛ ciuili ſapiã et bonaꝝ artiũ diſciplĩa ingentiq; ꝟtute talis tãtuſ/
q; ſis vt a probatiſſimis oĩbus optimiſq; viris iure obſeruandus colen
duſq; iudiceris Jtaq; non modo quod in me amando in filioq; mihi
dilectiſſimo amplificando officioſiſſimum te preſtiteris atq; preſteses
mihi inter amiciſſimos habendus.ſed etiam quod is ſis quem vel nul
lo prouocari beneficio boni et docti omnes debeant omni beniuolen/
tia proſequi Habe igitur me in tuis meq; vtere pro volũtate tua Nũ
quam te re tua de me fallet opinio Vale ex Mediolano.xiiij.kalẽdas
Septembres

¶ Fran.phi. Auguſtino dacho Salutẽ
Cãm cur non reſcrpſerit narrat Deinde
laudat amicũ de eloquentia

Noli tibi pſuadeas vlla mea vel negligentia vel tua obliuio ne fac
tum eẽ quo minus ad tuas vnas ſuperiores lrãs tibi reſponderim.
Nam vt ſcire longo iam vſu potuiſti.nec me omni etiam in re diligen
tior eſt quiſnam.nec tui obliuiſci queam ab quo me norĩ non ſecus a/
mari obſeruariq; quam ſi eſſes filius Sed me e mihi occupationes hu
ic dulci pioq; officio fuerũt ĩpedimento q̃bus ipſis etſi ne nunc q̃dem
ſim vacuus.malui tamen vel paucis ad te reſpondere quam preſtare
diuturniore ſilentio vt iure videri poſſem obiurgandus abs te Delec
tauerunt me vehementer tue littere quippe que teſtes locupletiſſime
ſint non minus preſtantiſſimi tui ingenii quam ſumme erga me pieta
tis Placet eruditũ.placet orõnis nitor.in primiſq; tua modeſtia ꝛ hu
manitatis Perge igitur.vt cepiſti quo tum beniuolentia tua te in dies
magis magiſq; diligamus tum priſtie noſtre doctrie fructus ex tuis
diſertiſſimis monumẽtis quottidie capiamus vberiores Vale ex Me
dio.iij Jdus Septembres

¶ Fran.phi. Bartholomeo
Scale Salutem

Negocium non dũ perfectũ dicit

SCripſi ad te breuiꝰ iq; et ipſe velles ꝛ mihi opus eẽt Sed non mul to poſt cũ q̃d plꝰ ocij nactꝰ fuero tibi ſimul mihiq; faciã ſatis De re ꝯ mea qd̃ ſcire cupis totũ eſt in expectatione Amicus eniz ille q̃ eo loci ipẽ ꝓfectus ẽ Nõdũ redijt Mediolanũ Aiũt tñ ad triduũ rediturum Cũ primũ reuerterit oĩa cognoſces Tu interim vale ꝛ nos ama ex me diolano, iiij. uonas Octobꝛes

¶ fran. phi. Stephano cornelio regio ſecre tario Salutem plurimam dicit

Libꝛos abſolutos eẽ docet Eplãs alijs traden das mittit ac de futuri tp̃is q̃litate inquirit

LIbelli tui iãpꝛidẽ ſunt abſoluti Itaq; eos habebis cum voles Ve/ rũ ne diutiꝰ differas moneo Librariꝰ em̃ leuiuſculꝰ eſt planeq; mo roſus Cũ hiſce ternas lrãs ad te dedi. quoꝝ vne Joanni coxe reddẽde ſunt idq; q̃ꝫ primũ. altere Guilielmo francie cancellario tercie Thome greco karoli regis medico Nihil es mihi facturus hoc tempoꝛe gratiꝰ q̃ꝫ ſi operam dederis vt he oẽs lrẽ ꝛ q̃ꝫ celerrime ꝛ q̃ꝫ diligentiſſime red/ dantur Si quid ãt epiſtolaꝝ ad me dederis. cui commendes etiã at q; etiã cogita Nolo enim res meas diuulgari hoc pꝛeſertim tempoꝛe quod non omnino caret ſuſpitione Scire ex te cupio quid facturũ pu tes bellum ne an pacem Hoc vero iccirco a me queritur quoniam in/ ſtituti in hiſpaniam bꝛeui pꝛoficiſci Ad apoſtoli Jacobi templum vo ti ſoluendi gratia Vale ex Mediolano Idibus Nouẽbꝛibus

¶ Fran. phi. Guilielmo vꝛſino francie cancel lario Salutem plurimã d̃t

Opera ſua mittit amico a quo et lrãs petit et fauoꝛem in tabellarium

CVm Manuel Jacob noſtri huiꝰ pꝛncipis noĩe ad Chꝛiſtianiſſimũ regem karolum iter faceret idoneus nuncius viſus eſt. cui meos libꝛos de exilio darem ad te dono Nam iampꝛidem ſum ex multis cer tioꝛ factus te affici hoꝝ deſiderio Eſt etiam cũ his ꝛ lõga quedã ad re gem aduerſus infideles eplã ꝛ carmẽ quoddã itẽ lõgiuſculum Si tibi moꝛem geſſero res erit mihi pergrata Abs te ãt duo ſunt que petam. vnum vt tu lrãs ad me des ꝛ quidẽ talis qualis maxime expecto Alte rum vt Manuelẽ hunc q̃ꝫtũ ſcʒ ad expeditõem eius attinet ita tractes vt intelligat meas ſibi commendacões fuiſſe non inutiles Vale ex Me diolano. x. kalendas Decembꝛes

¶ Fran. phi. Thome coronco philoſopho medi coq; Salutem plurimã d̃t

Lrãs ſibi non eẽ redditas d̃t

NIcolaus Trachamotes ꝛ Alexander canamus a vobis in Ita/

liam redeūtes cū Mediolanū mei viſendi grā diuertiſſent me tuo no/
mine monuerūt dediſſe te lrās ad me qbꝫ fiere oī de re certioꝛ quā mea
intereſſe putauiſſe Itaqꝫ veli ne eēs neſcius nullas mihi redditas eſſe
tuas lrās Quare ſi me amas qd certe facis. facito vt intelligam qd tibi
agēdum ſit Val. ex Medi. pdie ka. Ianuarias

¶ Franciſcus phi. Ionni andree abbati
Salutem plurimā dicit.

Oñdit amico qd ſperādū qd ve vitādū ſit

ET ſi nudiuſquartꝰ lrās dedi ad te alteras de re tua tñ qz interdū
nuncij ſunt vel negligētes vel tardiores repetā paucis q āñ ſcrip
ſeram Negociū tuū apd pncipē ꝛ fortiꝛ firmaꝛ tota acie ſum aggreſſꝰ
Putoqꝫ nobis ex ſnīa nrā ſucceſſuꝝ Tu āt iſtic cura vt item lrē apoſto
lice eant ad pncipē ꝛ alie quoqꝫ a Iacobo nrō Calcaterra diſertiſſimo iu
ricōſulto ꝛ cum ijſce etiā tue ſubmiſſe ꝑhumane ac ſimplices Quas om
nes mihi primo reddi volo. ne ſi forte alij fuerint reddite aut nihil re/
feratur ad principem aut ſecus quam opus ſit Dabiſqz operam ne col
lati beneficij lrē emanent in competitorem tuum. Hec ſi feceris omni
ſollicitudine moleſtiaqz ſoluam Rem paucis tenes Uigila ſi Nicode
mus trauchedinus iſtuc aduenerit eum veli nomine meo horteris ne
lrārum mearum quas cupio a ſummo pontifice confirmari obliuiſca/
tur Tuqz ſi opus fuerit rem adiuua Uale ex Mediolano pdie idus
Februarias

¶ Fran. phi. Petro perleoni Salutem
Promittit officium ſuum

FAciā quod petis ꝛ libenter et ſcio Neqz erunt velle tātē mee occu
patōes qbꝫ ab officio impediar Tu interea tpis bono ſis aīo ꝛ
Uale ex Mediolano. xi. kalen. Martias

¶ Fran. phi. Gregorio typhernio Salutem
Promittit pluribus vbis officiū ſuum

COmmendatio tua de Laurētio veneto erit mihi loco alieni con
flati eris Nā non aliter ei oībus in rebꝫ ſum adfuturꝰ. ac ſi eēt fili
us Qd nō ſolū tua cā ſum facturꝰ id qd maximum habet apud me pō
dus verū etiā mea q maxio ſim abs te dono affectꝰ cū eū mihi commen
daris q dignꝰ vt ꝛ diligatur ꝛ ametur ab oībus. Itaqz noli de me qcqꝫ
dubitare Nam nihil eſt qd malim qꝫ tibi morē gerere Uale ex Medi
olano. xi. kalendas Martias

¶ Fran. phi. Henico daualo Salutem
Gratū ſe eſſe dt de bñficijs acceptis

DE volūtate Alphonſi regis erga me ꝛ de ſtudio diligentiaqz tua
non cōiecturis ꝛ argumētis firmiſſimis ſolū ſed multis etiā ꝫ bene
ficijs iampridem certioꝛ factus ſum Itaqz tibi veli indubitato ꝑſua/

deas nihil eẽ apud me ãtiqui⁹ gratitudĩe Et ne lõgior ſim tecũ q̃ꝫ ꝑ eſt
ꝑpediẽ vt ſpero obſequar volũtati cõſilioq̃ꝫ tuo Uale et maieſtati regie
me q̃ꝫ diligẽtiſſime cõmenda Ex Medio. xi. ka. Martias

¶ Fran. phi. Antonio becharie Salutem

Arguit quendã furtiz librũ repetit

MOnui te antea ſemel et iterũ ꝑ lrãs vt plutarchi para lella q̃ hinc abiẽs tecũ apportaſti me iãſcio mihi curares reddenda deniq̃ꝫ. Tu v̾o neq̃ꝫ das codicẽ neq̃ꝫ lrãs Itaq̃ꝫ non poſſum fidẽ boni viri non deſiderare in te Non eñi facis vt te decet Quid eñi aliud fuit aſporta re clã illiuſmodi meũ codicẽ me non mõ inuito. ſed toti⁹ tue abitionis inſcio q̃ꝫ vel rapere vel furari Quo eñi debeo alio v̾bo vti. cum nihil om nino rñdes Itaq̃ꝫ te etiã atq̃ꝫ etiã hortor ac moneo ne mihi moueas bilem Sed cura vt meus codex q̃ꝫ p̃mum ad me redeat. Uale ex me diolano. x. kalendas Martias

¶ Fran. phi. Auguſtino datho Salutem

Silentium accuſat

MIror q̃d in cauſa ſit. q̃ ſepe meis lrĩs ꝓuocatus nihil omnino in hanc diẽ reſpõderis. cũ nõ tacendi a nobis ſed diſcendi artẽ didi ceris Nec eñi puto te vſq̃ꝫ adeo occupatõibus obrutũ. vt nihil oĩno ti bi ocij detur ad officiũ Quid abs te velim q̃d te deceat non es neſci⁹. Uale ex medio lano. xi. kalendas Martias

¶ Fran. phi. Lodowico caſelle Salutem

Dotẽ filie petit ſibi ĩpetrari a p̃ncipe

NIſi tua beniuolẽtia iampridem certiſſimis documẽtis ꝓſpecta eẽt vterer fortaſſis accuratiore orõe Sed vix eſt q̃cq̃ꝫ magis alienum ab amicicie diffidentia Quare cũ liquido intelligã te eẽ ꝯcupidũ meo rum cõmodorũ in re p̃ſertim honeſta et pia. vtar et breui tecũ et apta dictione Permulta mihi incõmoda ſunt. ſed vnum ſane oĩm moleſtiſ ſimum quod grãdiuſcula mihi eſt filia et ea q̃dẽ moribꝫ modeſtiſſimis Uñ hãc tradã viro mihi ſatis nõ eſt Deſunt eñi ad dotem aurei ducen ti Rogo te id meo noĩe nuncies duci Borſio eũq̃ꝫ tua illa ſuaui eloquẽ tia qua duriſſimos etiã lapides ſoles demoliri. non ores modo ſed ex ores ne patiatur me diutius huiuſmodi angi incommodo Haud eñi dubito qua facilitate ac munificẽtia eſt nobiliſſimus iſte princeps nõ inuitus opem tempeſtiue feret huic tãte mee neceſſitati Tibi vero ha beo grãs immortales Tecum longior eſſe nolo Nec enim oportet cũ et natura ſis humaniſſimus et mei amantiſſimus Uale ex Mediola no. xi. nonas Martias

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedino Salutem.

Pecunia vt ſibi ſoluatur petit

DEdi litteras heri ad te Pigello negociatori Coſimiano quibus

bus fiebas certior nihil eē ſpei adū de exigenda pecunia quam Petro paulo illi tuo credidiſſes Pugnat em̄ cum inopia Itaq̧ quo magis e/ get nūmis eo verboꝝ plus habet At verba emere vendenti verba non expedit Proinde ſi me amas, quod certe facis cura vt ea mihi pecūia ſoluatur hic a Pigello vel cum meo aliquo detrimēto, vt menſarioꝝ mos eſt, hoc eſt vt iſtic noīe meo plus des ⁊ hic mihi reddatur minus. Nam malo huiuſmodi ſubire detrimēti genus ꝙ incommodari diu tius Rem matura Et vale illuſtrem meum mecenatē karolum gon/ zagum magno ⁊ excelſo aīo virum ſaluere plurimū opto, ex Medio lano, viij, kalendas Martias

¶ fran. phi. Lodowico caſelle Salutem

Promititt obſequium ſuum

INtelligo indies magis id qđ certe dubitaui nunꝙ me tibi eē cha/ riſſimum Itaq̧ velim tibi oīno pſuadeas eū eē philelfum, de q̄ tibi poſſis oīa polliceri que vel grati animi ſunt, vel ingenui Uale ex Me diolano, v, idus Martias

¶ fran, phi, Petro thomaſio phō ac medico Sa:

Lrās annexas reddi petit amico

REm mihi facturus es admodū gratā, in pmiſq̧ iucundā ſi lrās his[...] tuis annexas reddi curaueris karolo gonzago ⁊ ꝙ celerrīe etq̧ [...]ligētiſſime Qđ vt facias te maioꝛē in modū rogo Preterea ſi qđ noui habes de turcis rebuſq̧ oꝛiētalibus fac vt ſciā Uale ex Mediola/ no pdie idus Martias

¶ fran, phi, franciſco aleardo Salutem

Arguit amicū libꝛos non reddidiſſe

GAlbe Othoniſq̧ Ceſarū vitas, quas e grecis latinas reddideras pmiſiſti hinc abiens foꝛe vt ante menſem reddendas mihi cura res At iam pꝛeterit totus annus, cūq̧ neq̧ ille nec lrē tue vel vſq̧ ap/ parent Bonū āt viꝝ te eundēq̧ nobis amicū eē arbitroꝛ Itaq̧ nō poſ ſum equidē non mirari quid in cauſa fuerit, vt tādiu ⁊ mihi ⁊ amicis pluribus, qui iſtiuſmodi vitas videre deſiderāt ⁊ incommodaris ⁊ in commodes Niſi foꝛtaſſis aliq̄ quidam ſint apud vos Ueron ēſes quā apud reliquam italiam menſes Nam ſi vt menſis apud egyptios an ni loco ducebatur, ita apud vos annus pꝛo menſe habeatur rediſſe iā tandem ad me debuerant libelli mei Uale ex Mediolano nonis Ap libus

¶ Fran. phi. Petro thomaſ[...] phō ac medico Sa:

Gratulatur amico q̄ ex egritudine conualuit

Hoꝛtaturq̧ vt curet valitudinem ſuam

NOn mihi pꝛius quicq̧ de tua amiſſa valitudīe ē annūciatū ꝙ de recuperata, ex tuis lris intellexi Nullis certe occupationibus me

ſis eſſet intermiſſa dulciſſima nr̃a ꝯſuetudo ſcribẽdi ſi quid mihi ante fuiſſet de tua egrotatione auditum Qua eẽ te liberatũ. ita letor ita gaudeo. vt alia de re nulla magis poſſim Reliquum eſt. vt omnem curam diligentiãqꝫ adhibeas quo te poſſumus q̃ diutiſſime frui Quod vt facias. te per amiticiã noſtram rogo etiam atqꝫ etiam Ego carminũ opꝰ hoc tempore ſum editurus id quod regis francorum karoli dicaui nomini Tu velim litteras meas tuis hiſce incluſas q̃ celerrime et quam accuratiſſime reddi cures mecenati meo karolo gonzage Uale ex mediolano. Idibus Aprilibus

¶ fran. phi. Facino foro Bronunciano Salutẽ
Cãm ſilentij reddit et aliqua ſibi excribi petit

QUod poſteaq̃ aſparagos ad me dederas nihil ad te ſcripſerim aliud quid putas fuiſſe in cauſa q̃ expectaſſe me. vt qd lautiſſime ceperas ſecũ dares Id quoniã iã plane aĩaduerto nequaq̃ abs te factũ iri cogitaui excitãdũ te eẽ. vt ſi vel hec via munificẽtior reddi poſſes Sꝫ interea loci maiorẽ in modũ a te peto vt Spartiani ac reliquorũ ſcriptorꝝ quos iſtic eẽ audio. vitas imperatorias mihi omnino excribi cures Uale ex mediolano. x. kalendas Junias

¶ fran. phi. Petro thomaſio phõ ac medico Salutem
Accuſat quendã ꝙ rem interuerterit
Item de turcis meminit

AMicus ille tuus nec orõnẽ tuã mihi oñdit nec epiſtolã. idcirco vt arbitror qd oĩa ꝯterit in ſuũ vſum Ita ẽ em̃ mos hoĩs q̃ppe q̃ diſertus haberi cupiens alienis ſe veſtibus non inuitus ornat graculum ſcꝫ imitatus. quẽ aquile pẽnis quãdoqꝫ indutũ fabulãtur Quare dum tua legi vis tibi poſthac prudentius conſule Non em̃ recte cibus eſurienti cõmittitur Quid apud vos noui feratur de turco mahometo deſidero audire ociatur ne an negociatꝛ vbi ſit gentium Nam certi nihil ad nos affertur quãq̃ ſunt qui eũ in triballos cum maximo robuſtiſſimoqꝫ exercitu ad quigenta hoĩm millia proceſſiſſe affirment aduerſus Spõdorobũ qd eſt munitiſſimũ oppidum ad danubium poſitũ e regione Hungarie Nos dormimus At turci vigilant Uale ex mediolano. nonis Junij

¶ Fran. phi. Procellio Salutem.
Commodata repetit

VErborꝝ exercitato peritiſſimoqꝫ artifici ꝟbis opꝰ nõ eſt preſertĩ ei q̃ non latinã ſolũ. ſed etiã grecã ſapit calliditatem Itaqꝫ rogo te vt libentiſſime tibi ꝯmodata fide bona reſtituas Uale Mediolani ex edibus noſtris. iij. kalendas Decembres

¶ Fran. phi. Xenophonti filio Salutem
Doctrĩam cũ boĩtate cõiũctã eẽ debere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

DE Mantuano epõ q̃ ſcꝑſiſti legi ꝑlibẽter ⁊ ſi nihil certi notificaſti
Audio iſtũ antiſtitem ⁊ doctũ eē ⁊ bonũ viꝝ Equidẽ neq̃ bonita
tem cuiuſq̃ facio multi. vbi is careat doctrĩa. neq̃ doctrinã in precio
eē habendã reoꝛ. q̃ bonitate ſit nuda Tu ſatis potes animaduertere
q̃ mea ſit mens que volũtas Jtaq̃ etiã atq̃ etiã caue. ne quid agas te
mere Odoꝛare oĩa diligẽter ne ſinas te falli Satis es admonit⁹ Uale
ex Mediolano kal. Decembꝛibus

¶ Fran. phi. Lodowico cunij comiti Salutem
Amicũ oꝛat vt filio conſulat bene

XEnophon filius cupit ꝑegrinari id qđ ei fauſtũ foꝛtunatũq̃ ſit ve
hemẽter opto Rem mihi feceris gratiſſimã ſi quo tꝑe Mãtue fu
eris ingreſſ oĩa diligẽter vt intelligas. q̃ iter intendit Eũq̃ accerſas ad
te ꝑſepe ac moneas. que ei cõductura exiſtimaueris Naȝ neſcio quo na
tus aſtro quedã appetit ſupꝛa vires Cõpeſcẽdus ẽ eius impet⁹ ne ſe ꝓ
cipitẽ dedat Pꝛobo eſt ingenio ⁊ cõpoſitis moꝛibus. Sed quiddã ha/
bet neſcio qđ longe ſe altius Tenes qđ velim Uale ex mediolano kalẽ
dis Decẽbꝛibus

¶ Fran. phi. Xenophonti filio Salutem.
Librarium ad ſe mitti iubet

SUperioꝛib⁹ dieb⁹ Bartholomeo platinẽſi Mantuam repetenti
lrãs ad te dedi, quibus ad ea oĩa reſpondi que ternis antea litterꝭ
mihi ſcꝑſeras Nunc aliud nihil erat quod ſcribendũ eē opoꝛteret niſi
vt Patauinuȝ librariũ ire ad me cures quẽ tractabo non humaniter
ſolum, veꝝ etiam liberaliter ſi quidem talem experiar qualem ꝑdicas
Quam iſtic moꝛem non poſſem non pꝛobare ſi quid certi audirem tibi
conſtitutum Nam ſpem precio emere ſtultum eſt Tu tamen facito ne
quis te leuitatis accuſare iure queat Uale ex mediolano terc. nonas
Decembꝛes

¶ Fran. phi. Blaſio ghiglino abbati diui Ambꝛoſij Sa
Minatur cuidã niſi libꝛos reddat

AButeris Blaſi ghigline facilitate moleſtiaq̃ mea Et facis q̃dem
minime liberal'r q̃ ⁊ oꝛões meas ⁊ libellũ quẽ de vita ⁊ moꝛibus
illius ſcĩſſimi pris ac ſapiẽtiſſimi viri piẽtiſſimiq̃ pontificis Nicolai
q̃nti nuꝑ ſcꝑſerim a repetenti mihi tam ſepe reddere vel neglexeris vel
nolueris Jtaq̃ dico tibi niſi ante chꝛiſtianam reſurrectioneȝ hec omĩa
mihi reſtitueris oĩno foꝛe. vt facilitatis poſt hac mee et viſitate nimis
in te modeſtie ita oblitũ ſentias. vt neq̃ me vnquã velis nec aliũ quen
quã fallere Nã dabo operã. ⁊ de laudatiſſima tua iſta conſuetudine
moꝛibuſq̃ grauiſſimis nulla vnq̃ etas nulli populi conticeſcãt Uale
ex mediolano. xi. kal' Martias

¶ Fran. phi. Othoni carreto iuriſconſulto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Lr̄as alteri reddendas mittit

Dui Ambroſij monaſterio Mediolani abbas preeſt. quidaꝫ
opuſcula mea iampridem accepit in commodato Hec dū repe
to dat homo ſimplex ac minime ꝓſut⁹ ꝟba ſp̱. Itaqꝫ iſtitui bello
rem decernere. poſteaq̄ꝫ iure non licet Sed anteq̄ꝫ in aciem deſcendo
dimicaturus. duxi hoīem admonēdum Quare te rogo vt meas lr̄as
hiſce occluſas ei reddēdas cures. meqꝫ facias q̄ꝫ primum certiorē malit
ne oīno inſanire. an aliquādo reſipiſcere Nam niſi Blaſius ghillinus
ſatiſfaceret ꝓpediem ſuo muneri. ergo vtar meo Uale ex Mediolano
nono kalendas Martias

¶ Fran. phi. Xenophonti filio Salutem.

Filium admonet vt ſibi caueat

ACcepi tuas lr̄as ex Uenetijs quas tuus ille familiaris veronen
ſis mihi reddidit Laudo tuā iſtic profectōem modo ſalutis ha-
beas rationē Audio em̄ iſtic laborare peſtilentia Itaque ratio tibi hn̄
da eſt valitudinis Et vetus mihi eſt et ſumma amicicia cum viro clariſ
ſimo Bernardo iuſtiniano Leonardo filio cui te debes familiarē red
dere Is enim tibi non parum prodeſſe poterit. id quod vel ſuo ingenio
vel mea cauſa non inuitus faciet Marcheſiū nr̄m bene valere cupio
Angela ſoror tua ad chriſtianam reſurrectionē tradetur viro. cui deſ
ponſata iā eſt Saluere plurimum opto atque cupio Phebū cancella
rium. q̄ facito ne te ignoret. Eſt eniꝫ et honeſtus vir et mihi amicus in
primis Itaqꝫ auxilio erit tibi maxime. Uale ex Mediolano decimo.
kalendas Apriles

¶ Fran. phi. Paulo cuſano Salutē

Rn̄det illi q̄ eſt laudauerat ⁊ orōes petierat

DElector ingenio modeſtiaqꝫ qua in ſcribēdo vteris. facile em̄ fu-
turū ſpero. vt expectatōi patris tui viri grauiſſimi reſpondeas q̄ꝓpe
qui in virum ſis ꝓbum ꝑdoctumqꝫ euaſurus Quod me tantopere lau-
daris binis iam lrīs tuis id non tam vero q̄ꝫ abundatia quadam amo
ris erga te mei factum intelligo Itaqꝫ habeo tibi non mediocrem gra
tia⁊ Orōnes meas quas petis plures apud me non ſunt. Hoſpitātur
eni apud amicos alie apud alios Cū ꝓmuꝫ domū reuerterit dabo ope
ram ad te veniāt Que āt domi erant miſi tibi. Si quid in me aliud q̄
tue volūtati gratificatur⁹ ſum id tibi pro voluntate adeſſe arbitrare Ua
le ex Mediolano. viij. kal. Apriles.

¶ Fran. phi. Joanni medici Salutē

Carmina mittit

QUos recōciliata iter nos grā carminū libros vltro dare ad te i
ſtitueram dedi eos etiā libētius acceptis lrīs tuis quibus ſigni
ficabas tibi mea ſcripta eſſe non iniucunda. Nec volo exiſti-

mes hucuſq; nrā munuſcula calcem ſiſtere Nā ꝓpediem alia ſubnectaꝫ
Interim ita me dilige. vt intelligā meā reconſiliatā beniuolentiā tibi
eē non ingratā Uale ex mediolano. iiij. kalendas Maias

¶ Fran. phi. Petro medici Salutem

Hippocratis libros mittet amico

Uos hippocratis libros alteꝝ de flatibus alteꝝ de paſſionibꝰ corporis quos iāꝑdem e greco vertimus in latinū idcirco dedi ad te. vt vel curares vel tuereris valitudinē tuam Nam ꝓ reconſiliata inter nos gratia te non mediocriter diligo. id quod facit vt tibi cupiam eſſe q̄optime Lege igitur hoſce libros ⁊ eoꝝ preceptis vtere Qd̄ ſi feceris ſicuti ꝓ tua prudētia facturꝰ te certe ſcio non dubito fore. vt indies melius conualeſcas Fuit enī Hippocrates vir profecto non modo doctꝰ et eruditus egregie. ſed quid eruditionis eſt ꝓprium prudentiſſimus et idem ſi qd̄ ad rem valet eloquentiſſimus Uale ex Mediolano. xiiij. kalendas Junias

¶ Fran. phi. Nicolao canali patricio veneto Salutem

Certior fieri cupit

QUid abs te velim ⁊ cuius grā ex iis intelliges que poſt has lrās vel potiꝰ in his lrīs ſcṗta itelliges Feceris āt mihi rem admo/dū gratā te āt non indignā ſi me q̄primū feceris de iis oībꝰ certiorē que ad te ſcripſi Quod vt facias te etiā atq; etiā rogo Uale ex mediolano. xiij. kalendas Junias

¶ Fran. phi. Gabrieli theologo Salutem

Arguit vituperantem ſe

FRater Robertus conterraneus iſte tuus ſi nulla prouocatꝰ iniuria vel amicū uituperat quid faciat in imico Agit āt neq; pro iuſticia neq; pro ſua profeſſione Uale. Mediolani ex edibus nris decimo/tercio kalendas iulias

¶ Fran. phi. Gabrieli theologo Salutem

Detractores carpit

QUod frater Robertus tam ſancte tamq; perhumaniter ſeſe pūrgarit nō poſſum eq̄dem nō letari Nam quē nulla ipſe ꝓuocaſſeꝫ iniuria nō potuiſſem fortaſſis equo aīo ꝯuitiū ferre nulli ꝑſertim culpe obnoxius Pereāt igitꝰ q̄ maledicta falſo renūciāt: vt ſunt homines maledici ac ꝑfidi Uale mediolani ex edibꝰ nrīs iiij. kalendas Julias

¶ Fran. phi. Bartholomeo recinatēſi regio
ſacretario atq; oratori Salutem

Operā petit amici

UTor te ſꝑ vt vides failiariter Quod eo facio libentius quo ſcio huiuſmodi prouintiam. vt es animo perhumano atq; liberali tibi eē non ingratam Itaq; facito vt ſoles omnia mea cauſa diligenter Ua

le ex Mediolano.xiij.nonas Septembres.

¶ Fran.phi. Nicodemo tranchedio Sa.

Uiciſſitudiem exatat lrãrum

NEſcio vter noſtrũ magis ſit accuſandꝰ quottidiani ſilentij nec du
bito fore.vt me malis ꝙ̃ ipſuȝ te huiuſcemodi culpe obnoxiũ exiſti
mari ꝙ̃uis etiã noris ea te nõ vacare Utrunqȝ res tñ habet idcirco ad
te ꝑor ſcripſi ne poſt hac ita ſilentiũ adames.vt priſtie tue ſacũdie bellũ
indixiſſe iudiceris Interim me velim facias certiorẽ et ꝙ̃ belle vales et ꝙ̃
noſtri memoriã pre te fers Ego enim et valitudine vtor proſpera et be
nignitate ꝓncipis non alacri minus quã larga Reliqua etiam apud
me leta ſunt Uale ex Mediolano.xi.kalendas Octobres.

¶ Fran.phi. Marioto certino Salutem

Lrãs petit amici et ſuos illi
ſucceſſus indicat

QUã tpm iniqtas non amãdi quidẽ ſcȝ ſcribẽdi fecit intercapedi/
nẽ eam tandẽ iucundior hec dies e medio nobis tollet ita vt vl' ad
mutui amoris cumulũ nõ mediocris facta videa͛ acceſſio. Nam quan
do mutui conſpectus nondũ facultas datur mirum me deſiderium te
net tuarũ lrãrũ Quãquã eñi de te quottidie percunctanti mihi grati nũ
cij afferuntur multo tñ gratiora futura ſint que ex tuis lrís.quaſi ex te
ipſo cognoro Itaqȝ ſi me amas vt ſoles id qd̃ certe facis da operam.vt
ꝙ̃ ꝓmum de te omni tuo ſtatu loquentem audiam Quod ſi de meis re
bus certior fieri ex me vis ego cum vniuerſa familia bene valeo ⁊ eo me
cum ſegerit fortuna quã vocãt hũanius ac letius quo huic optio muni
ficentiſſimoqȝ ꝓncipi et charus ſum et admodum iucundus Unde eti
aȝ fit vt annorũ acceſſio me ſeneſcere nullo pacto patiatur. Nam et in
cute et intus viridior ſum quã dudũ cũ iſtic agerẽ iuuenis. Uale ⁊ frã
ciſcũ beninũ ꝯpatrẽ meis verbis ſaluere plurimũ iube vale Mediola/
no.xiij.ka.Decẽbres

¶ Fran.phi. Gregorio arrigo iuricõſulto Sa.

Orat amicũ vt inqrat de libris

FAcit vetus ac ſumma amicicia illa noſtra qua abuſqȝ prope ado
leſcẽtia ꝯiunctiſſime olim viximus.vt exiſtimem te oĩa mea cã fac
turũ audiui Joannem petrũ luſcenſem quo auditore ꝓmũ cũ Florentie
oratoriam philoſophiamqȝ docerem deinde amiciſſimo ſemper vl' ab
ſente ſum vſus proxima etate Diem obijſſe id quod certe:vt debui tuli
moleſtiſſime Cupio fieri ex te certior et quos libros reliquerit ⁊ qua cõ
ditione hoc eſt venales ne ſint Emerem eniȝ autẽ oĩs aut pleroſqȝ pre/
ſertim grecos ſi qui ſcȝ digni ſunt lectione noſtra. Fac igitur ſi me amas
vt hanc rem et ꝙ̃ primum et quã diligentiſſime itelligam hoc erit mihi
tam gratũ quã quod maxime ornatiſſimum equitem auratũ Petruȝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

nucetanum noie meo ſalute plurima impartias velim Uale ex Me/
diolano .xij. kalen. Decembres

¶ fran. phi. Nicodemo trancbedino Salutem
Gaudet triſtē nunciū in letiorē ꝯmutatū
Itē monet vt quedā hortetur ⁊ excitet

LIttere ſue fuerunt mihi iucundiſſime tum tua cauſa quē intelle-
xerim bene valere cum vniuerſa familia. tum etiam ob franciſcum
patricium quem e mortuo viuum factum acceperim Triſtis eni de ho
mine amiciſſimo nuncius perlatus ad nos fuerat cum eſſet qui aſſere
ret velſe preſente ſupplicium eſſe de eo ſumptum. Itaqꝫ indoluerā ei⁹
vicem ob id qūod omnem popularem ſtatū que ſine ſeditione eſſe vix
vnquā conſueuit vehementiſſime execrabat Quanquā franciſco fa/
miliari noſtro nihil magis arbitror obfuiſſe quā inuidiam. qua. viri p̄
ſtantes nunq̄ꝫ caruerunt Letor eni plurimū quod p̄ter opinionez ac
luctū nobis acciderit Tibiqꝫ habeo ingentes gratias quod iſtius dig
nitati ſtudeas Id quod vt aſſidue facias te etiam atqꝫ etiam maiorem
in modum rogo Quod vero de re altera conciliū ceperis probo ⁊ gau
deo Miror aūt quid viro illi in mentem venerit vt cum iam ad calcez
peruenerit a decurſu olympie ſpacio auertatur atque victoris palmā
renuat Num forſan cum etate animi quoqꝫ vigor conſenuit. Uerum
tu hebeſcenti iam ſanguini flammas adijce rationis Conualeſcet for
taſſe priorēqꝫ vim accenſus reſumet Nos omnes valemus recte Ua/
le etiā tu atqꝫ tui oēs vel noſtri potius Patriciumqꝫ hortare. te forte
animo ingentiqꝫ ſit memineritqꝫ ſapienti nihil obeſſe poſſe et fortunaz
omnē vel minima virtute eſſe inferiorem Uale ex Mediolano pridie
kalend. Januarias

¶ fran. phi. Petro perleoni Salutem
Gratulatur amico de proſpero ſucceſſu
Deinde monet inuidentiā eē contemnendā

QUod ad venetos te receperis viros plane optimatis nō ſolū pro
bo ſed etiā letor facile eni futurū ſpero vt doctrine virtutiqꝫ tue
paria p̄mia referātur Idqꝫ ꝓpediē Si eni ſint veneti vt nunq̄ꝫ ſe benefi
cia vinci patiātur ſed officiū ſemꝑ officio cumulent ⁊ maxio ope ꝓme
reri ſtudeāt Gratulor igitur felicitati tue qui in eo ſis loco tandem col
locat⁹ vbi ⁊ emolumēta ſis non vulgaria ⁊ laudē itē maximā breui aſſe
cuturus Inſtitue igitur vt cepiſti patricios iſtos adoleſcentes nō mo
rum minus q̄ꝫ doctrine eloquentieqꝫ preſtantia. fecunda nactus es
feraciſſimaqꝫ ingenia que qd̄ laudis ſemen acceperint ad maturaz fru
gem miro incremento ſint ꝑductura Unde etiā tu tanq̄ꝫ diligētiſſimus
quidam fortunatiſſimuſqꝫ excultor cum vberrimos percipies fruct⁹
tū me ingenti afficies voluptate qui tuam laudem omnem permagne

mihi eſſe duco Nã quod ais he inſectatione inuidentiuz id tibi quoqꝫ
iucundum et oportet cũ intelligas excellentiã omnẽ inuidie eſſe velur
obnoxiã Nã qa malis vtꝝ excellere an excellentiã pati. Itaque aĩmo
conſtanti excelſoqꝫ ſis tibiqꝫ ꝑſuade obnixeqꝫ tuere omnia eſſe virtu
te inferiora cui quo magis inuidetur eos eẽ magis gloria facit ⁊ addit
ſe comitem Quare tibi oꝑa danda eſt ita eruditiõe et dicendi elegãtia
ſplendoreqꝫ augeſcas vt tibi nemo propter aſſequendi deſperationeꝫ
inuidere audiat Paribus enim aut aliquanto ſuꝑioribus inuidetur
Preſtantie autem nimietas hoc morbo vacat Uale ex mediolan. q̃r/
to Idus Januarias

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedino Salutem
Curare rem ſuam petit

REm facies mihi nõ minus gratã q̃ neceſſariã ſi qđ diebꝫ ꝓximis
ad te ſcpſi ⁊ q̃ primũ ex ſñia mea curaueris ſcio quantũ prudẽtia
vales quãtũ etiã grã Itaqꝫ nihil dubito ꝓcediẽ fore vt cõficiatur qđ cu
pimus mõ aduigilare volueris Quo ãt erga apud me animo certiꝰ ha
beo nihil Matura igitur ſi me amas et quod volumꝰ effice Uale ex me
diolano quarto Idus Januarias

¶ Fran. phi. Xenophonti filio Salutem
filio ꝑegrinari volẽti conſilia dat

QUod vlyſſem mutare inſtitueris non vitupero mõ nõ naufragus
ſed prudẽtior ad nos redeas Preterea vix vllos ſapiẽtia claros le
gimꝰ q̃ vlyſſis quodãmodo emuli nõ fuerit hoc eſt q̃ ad ſapiẽtiã vendi/
caudũ nõ varias ac diuerſas orbis terraꝝ regiones inuiſe reſtituerũt
Utere ſpe rõe ⁊ virtute te duce quod ſi feceris facile ſpero omnia tibi ſe
cunda fore Da quã ſepiſſime ad nos lrãs quibus certior fiã de omĩ tua
fortuna. q̃ tibi fautricem ac benignam futurã opto et eam quidẽ for/
tunã que dei volũtate definitur non hoĩm ſtulticia Cura etiã libros
q̃ plurimos et q̃ optimos tibi cõpares. qua vna ſupellectili nullaꝫ ſis
pulcriorem habiturus nullam vtiliorem Uale ex Mediolano. xiij. kal
Februarias

¶ Fran. phi. Bernardo Juſtiniano Salutem
Animũ ſuũ ꝑ alium aperit

PEtrus perleo tibi quedã nomĩe meo exponet. Que quidem ipſa
ex animi mei ſententia manãt oĩa. Itaque vt que petieris facias
magnopere abs te peto Uale ex Mediolano octauo kalendas Mar
tias

¶ Fran. phi. Antonio panhormite Sa.
Commendatie lrẽ

QUi tibi reddidit meas lrãs ẽ mihi veteri familiaritate beniuolẽ
tiaqꝫ ꝯiũctus Hũc tibi vnice cõmẽdatũ volo q̃ ꝓpeq̃ ⁊ doctus eſt

et modeſtiſſimus plane vir amiciciaq; tua minime indign⁹. Uale ex me
diolano p̄die kalendas Martias

¶ Fran:phi. Alberto parrhiſio Salutē
Hortatur quendā vt libros reddat

QUe amicis cōmunia eē debēt ea que q; iuri ſuo aſcribere vt nihil ha
beat cū amico cōmune nō iniuſtū duci nō poteſt At vitas Galbe
et Othonis quas e greco traduxerā et tibi poſcenti commodarā iā mē
ſem iā annū ita poſſides vt q̄d equitas quid officiū poſtulet oīno vide
aris oblitus Itaque rogo te. vt memineris eas ad te iſſe cōmodato non
dono Proīde facies vt te decet ſi curaueris vt iā tandem ad nos rede-
ant Albertū meū zancarium Enochi filiū bene valere opto Uale ex me
diolano. ſexto Idus Martias

¶ Fran. phi. Iacobo actiolo Salutē
Hortatur amicū vt meminerit promiſſoꝝ

MUlta hic abiēs es mihi pollicitus quoꝝ ī hāc diem effeciſti nihil
Itaq; tui eē muneris arbitror vt pro mutua, aīorū iter nos cha
ritate aliq̄d tandē facere īcipias Illudq; in p̄mis quod a prē tuo viro
clariſſimo tātope petierā Quā vereor ne recentis aliq̄s amores ad p̄ſti
nos addideris q̄bus īpeditus aīs neque nrī neq; ſui remiſcatur Quod
ſi memorie volueris repetere meū ī te officiū non mō nā non obliuiſca
ris ſed potius q̄ p̄mū es mecū tibi cōflatum diſſoluere īcipias Noſti q̄d
velim Uale ex Me. nonis Maijs

¶ Fran. phi. Nicodemo trāchedio Salutē
Lrās petit

QUid tibi īpedimento fuerit quo min⁹ ad meas mihi proxias lrās
rn̄deris neſcio niſi fortaſſis abfueris a florentia ad Senenſis tuos
Fac igitur vt q̄ p̄mū tue mihi lrē reddātur que me faciāt de re oī certi
rem q̄ nrā putaris īter eē īprimiſq; reddideris vel meū proximū carmē
argyropolo nrō Nolo obſecro pati diutius expectē optatiſſimā ep̄laꝫ
tuā Uale ex Mediolano. xi. kal. Iunias

¶ Fran. phi. Angelo actiolo eq̄ti aurato Salutē
Promiſſa vt recōprobētur orat

UT q̄d ip̄e maxīe oīm cupit ꝛ quantū lꝫ tibi ī tua republica cū an
tea ſemper tuū hoc potiſſimū tēpore. non ſū neſcius Quare te plī
mum rogo atq; oro. vt quod mihi corā v̄bo aliquando receperis te op
tune curaturū id in p̄ntia certa recōprobes Hoc erit mihi adeo gratuꝫ
vt gratius aliud facere nihil poſſis Uale ex Mediolano. xix. kalendas
Septēbres

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedio Salutem
Petit vt aliq̄d tp̄is amicicie officium det

DElicatior factus es qui nihil reſpondeas nolo enī ſupbie crimen

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

tibi hõmini amiciſſimo obijcere qđ his ſolemꝰ que ſepius lr̄is inuſta/
ti nihil reſpondere cõſueuerũt Scio ſane te eſſe occupatiſſimũ his p̄ſer
tim tꝑibus Sed erit hũanitatis tue vt tꝑis aliq̇d ſurripias tantillum
qđ amicicie cõdones officio Ego inſtitui ad pium pontificẽ ſalutatuꝫ
accedere Itaqꝫ rogo te omni ope opaqꝫ cures vt iſtac mihi liceat iter fa
cere Quid opus ſit noſti Uale et quid de noſtro patricio factũ ſit cura
vt ſciam ex Mediolano .xi. ka. Octobꝛes

❡ Fran. phi. Nicolao tranchedino Salu.

Excuſat tarditatẽ lr̄aꝝ qđ non ſit arbitrij ſui

QUod tardiores ierint mee ad te lr̄e id cauſe fuit q̄ expectabã mihi
facultatẽ fieri ꝑ pͥncipẽ nr̄m faciundi itineris. Non eñ viuimus
nr̄o ſed alieno arbitrio Et iuſtus pͥnceps ꝑ iuſta lege ducẽdus eſt At vi
ri oẽs boni ſubiecti ſunt legibꝫ Idcirco Socrates cũ poſſet noluit e car
cere ſe in libertatẽ vendicare. Breui igitur hinc concedã Lucaꝫ Ibiqꝫ
tãdiu expectabo donec mihi fiat qđ amici noĩe ꝑ caſti Nam eius mi/
hi fide eſſe tutius nihil põt At ne ſecurius quidem Erunt etiam mecũ
filij duo Marius ꝛ Xenophon cũ vna erimus cetera inter nos commẽ
tabimur Uale ex medio. xij. kalen. Decembꝛes

❡ Fran. phi. Thome ſenece Salutem

Maturari petit opam amici

BErtholla noſter q̃ ad te venit faciet de omni ſtatu meo te cumula
tiſſime certiorem Quo vero in re tua mihi opus ſit ex eodẽ cognoſ
ces Itaqꝫ tuũ eſt id p̄ſtare ne fruſtra hoc itineris ab eo ſuſceptum vide
ri poſſis Non enim ſum neſcius ꝛ q̄ñtum poſſis auctoꝛitate ꝛ gratia ꝛ
q̄ñtum etiam mea cauſa velle debeas ſed rudis plane ꝛ dicendus ſuꝫ
et iudicãdus qꝛ ita ad te ſcribã quaſi videar dubitare de ſingulari tua
pſpectaqꝫ charitate Quare nihil aliud abs te peto niſi vt cures ne iſtuc
diutius Bertholla noſter expectet Uale ex Mediolano quarto non.
Decembꝛes

❡ Fran. phi. Liccho calabꝛo ducali ſecretario Sa.

Laudat quendam fidei in principem

DEdi ad te nudiuſtercius lr̄as ex Arimino qbꝫ certioꝛ factus eſſes
de ijs q̄ tꝑibꝫ obtulerat Heſterno veſꝑi cũ ad foꝝ ſemproniũ veniſ
ſem offendi Jacobum peruſinum cognomento picininum coꝛꝑe ſane
Tydeum ſed om̄i roboꝛe ac pꝛudẽtia Alcidẽ aliquẽ Hic mihi viſus ẽ
tãta eẽ in pͥncipẽ nr̄m ꝛ fide ꝛ pietate. vt dignꝰ ſane ſit quẽ Sphoꝛtia
ni omnes mirifice diligamꝰ amemuſqꝫ Singularẽ is mihi beniuolen/
tiam oſtendit omiſitqꝫ nihil qđ vel humanitatis vel benignitatis offici
um ſaperet Spero hunc pꝛincipi noſtro maxie aliquando voluptati
foꝛe ꝛ foꝛtaſſis etiam vſui Cum hec ad te ſcripſeram hinc continuo abi
turus quippe que audirem pontificem Pium ex vꝛbe Roma iam de

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

teniſſe petereq; Perusiam Cu me interim ama vt soles. Uale ex foro Sempronio. vij. idus Januarias.

¶ Fran. phi. Jacobo lucẽſi aplico ſecretario Salutem
Diligentiſſime quendam amico ꝯmendat
Itẽ excuſat ſe ꝙ ad ſummũ pontificẽ non ſcpſerit

FRanciſcus foſſatus vir nobilis ꝛ human⁹ ideq; ſplendidiſſimus eques auratus eſt mecum ſumma familiaritate coniunct⁹ hunc ego tibi ꝓ nrã ſingulari beniuolẽtia maiorem in modum commendo facies tu mihi ſane rem admodũ gratã ſi curaueris franciſcus meus intelligat meas apud te commendationes ſibi fuiſſe non mediocri adiumento Qđ vt facias tanto ſtudio abs te peto. vt maiore aliud nihil poſſim Scio te omĩa cupere mea cauſa nihilq; omiſſurum qđ huic viro vel ad rem vel ad dignitatem profuturum intelligas Quare ne tue ꝑmulte ꝛ maxie occupatões tibi impedimẽto ſint quo tardius qđ facto opus fuerit effectum reddas te etiã atq; etiam rogo. Uale ꝛ me ſanctiſſimo dño nřo q̃ diligentiſſime commenda. Cuiqđ nihil adhuc obſtrepuerim poſt reditum meum ab vrbe Rome terciana febris fuit in cauſa qua qm̃ diuina benignitate iam ſum plane liberatus quod ꝑtermiſſum eſt ꝓpediem reſartiã Gregoriũ Senẽſem iureconſultum collegam tuum bene valere plimum opto. Uale iterum ex Mediolano x. kalendas Januarias

¶ Fran. phi. Amareto mãnello Salutem
Munera optat comitatu venire lrãrum

BIs deinceps poſteaq̃ terciana febre ſum liberat⁹ tui ad me ierunt pulcerri aſparagi qbus ꝛ ſi delectatus ſum plimum. qm̃ ab homine amiciſſimo miſſi eſſent longe me tñ magis magiſq; delectaſſent ſi lrãꝝ tuaꝝ ſuauiſſimo comitatu vti voluiſſent Id qđ nõ preſtitiſſe te niſi mihi memorie occurrerẽt occupationes tue tum ꝓuatetum publice equo aio haud ferrem. Erit tamen humanitatis tue ſi cum qđ ocij nactus fueris aliqđ mihi ſcripſeris Uale ex Mediolano octauo kalẽdas Junias

¶ Fran. phi. Xenophonti filio Salutem
Docet qb9 artib9 iſtitui qs debeat futur⁹ medicus

QUod tibi anteaq̃ iſtuc eſſes ꝑfecturus cõſiliũ dedi idq; vt faceres iuſſi idẽ repetã per lrãs Inſtituiſti medicine operã dare. quod eius rei nõ modo nõ repħẽdo ſed vehemẽter laudo quandoqdem et medicina poſt magicam atq; poeticam eſt oĩm laudatiſſimarum artium vetuſtiſſima eaq; humano generi admodũ neceſſaria ꝛ tu ad iſtiuſmodi ſciam videris natura inclinatus. Unum autem moneo ac volo ne te ante ad medicine ſtudium conferas q̃ dialecticem et phyſicẽ oẽm itemq; mathematicas diſciplĩas q̃ diligentiſſime didiceris.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Quibuſquidem ipſis in ſtudijs quibus p̃ceptoribus vti debeas id q̃ te etiã coram monui conſule hominem mihi amiciſſimum erudítiſſimumqꝫ phũm ac medicum Joannem marlianum quo etiam aliquã de doctore vſurus es Noui enim hominum conſuetudinẽ in iſtiuſmodi ſchol' quanta circũcurſatio ſit. quãte amicorũ p̃ces ad auditores alliciendos Jtaqꝫ volo te nõ beniuolis hac in re ſed tibi ipſi mihiqꝫ inſeruire Paucis tenes ſententiam meam de re pecuniaria ita curabo ſi intellexero te admonitis iuſſiſqꝫ paternis nunq̃ receſſiſſe Uale ex mediolano. viij. idus Junias

¶ Fran. phi. Gregorio lollio iure cõſulto ꝛ aplĩco ſecretario filium amico commendat

QUan q̃ ſciebã vel nulla mea cõmendatõe meos oĩs eẽ tibi cõmendatiſſimos tñ vt Marij filij honeſtiſſime volũtati morẽ gererem ita eũ tibi cõmẽdo vt nemo quidẽ ipm neqꝫ diligẽtius nec ex animo magis poſſim Qd eo facio libẽtius qꝛ tibi audio affirmare talem eẽ Marium quem tua ſingulari beniuolẽtia dignũ ſis iudicaturus. Cetera tu ex ipſo cognoſces Ego nõ deſino expectare quod ad me expediem te perſcrṗturum affirmabas Jd aũt in hanc diem non feciſſe te plurimũ miror Uale ex mediolano. vi. kalen. Januarias

¶ Fran. phi. Beſſarioni Cardinali Niceno Salu' filium commendari orat

CUm Joães Mariꝰ filiꝰ Mãtuã peteret Pij põtificis maximi et ſalutandi et adorandi grã. iuſſi vt oĩm ꝓmũ tuã ãplitudinem adiret cui mẽtem ſuã oẽm ſimqꝫ exponeret Jtaqꝫ rogo te. vt oibꝫ in rebꝫ ita eũ cõmẽdatũ hẽas vt illos ſoles vel ipos vl ipis natos chariſſimos habes Hac vna re vix mihi q̃cq̃ gratius potes facere hoc tẽpe. Uale pater clemẽtiſſime Ex medio. vi. ka. Januarias

¶ Fran. phi. Agapeto rõano ꝛ aplĩco referẽdario Sa filio vt adſit amicus optat

UEnit iſtic Mariꝰ filiꝰ iuuenis vt videre poteris ꝛ modeſtus et doctus Cãm acceſſionis ſue ipe tibi corã declarabit Quibuſcunqꝫ i rebꝫ poteris te rogo ita ei adſis vt me tuis ijs velles q̃s maxĩe diligis habeſqꝫ chariſſimos Ua. ex me. vi. kalen. Januarias

¶ Frã. phi. Nicolao canali iurecõſulto ꝛ eq̃ti aurato Sa Lrãs ad ſe ait non eſſe platas

QUi tabellariꝰ ſupiouibꝰ diebꝫ meas lrãs tibi reddidit ac item has tibi redditurus renũciauit mihi idcirco te ſibi nullã dediſſe ad me eplãm. qm̃ eã alteri neſcio cui ãtea ꝯmendaſſes Ego ãt qd ſcpſeris neſcio Unũ ſcio me vehemẽter cupe tuas lrãs q̃ppe q̃ nullas acceperim quare ſi meo in pñtia deſiderio morẽ geſſeris habebo tibi nõ mediocrem grãm Uale ex medio. v. idus Januarias

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

¶ fran.phi. Theodoro gaze Salutem

Problemata Ariſtotelis tranſlata mitti ſibi petit

NOn mediocri afficior deſiderio audiendi tui. Poſteaq̄ viſendi fa
cultas eſt intercepta Itaq̄ ſatis tu quidē iniuriā qui totus grece
ſuperiore tempore prouocatus a me lr̄is. nunq̄ reſponderis ne dum
verſu ſed ne proſa quidē. tum in vtroq̄ dictionis genere excellentiſſi/
mus ſis equidē autē nunc vt latine facias rogo Sunt hic nonnulli per
docti in philoſophia viri ac ijdē medici qui qm̄ grece neſciunt videre cu
piunt lectitareq̄ latina illa Ariſtotelis problemata q̄ annis ſuperioribꝰ
in latinū cōuertiſti eloquiū Quare mihi rē gratā facturus es ſi lice
bit per te mihi hominibus ꝛ amicis ꝛ eruditis gratificari Aut igitur
tuum iſtiuſmodi ꝓblematum codicem ad me excribendum mitte re/
diturum ad te q̄primum aut eum iſtic excribi cura. mercedēq̄ libra/
rij p lr̄as nobis ꝑcatoꝛ aduolabit ad te Id vt propediem effectum cu
res te etiā atq̄ etiā rogo Preterea me cupio facias certiorem quo in
ſtatu ſint res tue quas fortunatū iri vehemēter cupio Vale ex Medi
olano pridie idus Ianuarias

¶ fran.phi. Bernardo Iuſtiniano Salutē

Gaudet amicum bn̄ habere

NEſcio q̄d aliud mihi potuiſſet gratius renūciari q̄ qđ heri die ex
Ioanne variſino cognoui Is em̄ interrogāti mihi rediſſes ne ad
huc ex illa regia legatōe ꝛ reuertiſſe te rn̄dit ꝛ tibi eē q̄ optie Qui q̄dē
nuncius eo mihi iucūdior fuit qđ venetus q̄ſpia. vt ille de ſe affirma/
bat ꝛ cui ſuperi malefaciāt aliter de te mihi ſ̄uat incolumē Ioanni autē
variſino grās quoq̄ debeo non vulgaris qui me tāta ſollicitudie libe/
raret ꝛ incredibili animi leticia affecerit Nam quid mihi potuiſſet iu
cundius contingere q̄ q̄ certior factus ſum te habere q̄ optime Cuiꝰ
etiam mēoria recreabor Reliquū ē vt veterem noſtram ſummāq̄ ami
ciciam mutuis tum officijs tum etiam lr̄is foueamus ꝛ ei aliquid in
dies cum opus fuerit addamus in cumulum. Vale Ex Mediolano
xiij. kal. februarias

¶ fran.phi. Nicolao canali eq̄ti aurato ac iurecōſulto Sa.

Lr̄as interceptas conq̄ritur

QVod ad quintū idus Ianuarias tibi ſcripſi idē vt in p̄ntia intel
ligas volo me nullas in hanc diem abs te lr̄as accepiſſe quas ita
deſidero vt vix aliud quicq̄ magis Quo quidē me deſiderio ſi q̄ p̄mū
leuaueris habeo tibi grās immortalis Vale ex Mediolano nono ka
lendas februarias

¶ fran.phi. Patro perleoni Salutem

Adoleſcentem amico commendat

LEonardū griphū modeſtum adoleſcentem ꝛ muſaꝝ in primis

ſtudioſum eque dilige acſi eēt filius Is a Marcheſio nrō viro: pſtāti
et humano accerſitus Uenetias venit. tum vt homi amiciſſimo at-
q optimo morem gereret. tū etiā vrbē ſlorētiſſimā corā ac pn̄s intue
ret Hūc ego hortat9 ſum q diu iſtic futur9 eſt te quottidie adiret Is a
nobis inſtitut9 nō latine modo perpulchre callet. ſed grece etiā cepit
Itaq rem ggratā mihi facturus es. ſi meo leonardo plane oſtenderis
tibi mea oīa eē chariſſima Uale cum pudiciſſima vxore ꝛ tuis omibꝰ
Ex mediolano quarto kalendas februarias

¶ Fran. phi. Othoni carreto iurecōſulto: Salutem
Quō res habeat ſcire deſiderat

Audiui nunc ex homie amiciſſimo eo te die meas lrās Pio pō-
tifici maxio reddidiſſe in naui. quo ex vrbe Mantua: deceſſiſſet
Quare ſum mirat9 nihil abs te mihi lrāꝝ in hāc diē mihi redditū eſſe.
Itaq rogo te vt me q primū facias certiorē. quō res habeat ꝛ qd ille rn̄
derit Hoc erit mihi vehemēter gratū Uale ex med. iiij. no. februarias

¶ Fran. phi. Petro medici Coſmi filio Salutem
Libꝛꝝ repetit ꝛ petit amicū admoneri vt pmiſſa ꝯpleat

Libꝛꝝ de iocis ꝛ ſeriis quē ex quattuor illis pmis vltio ad te dedi vt
redire cures ad dn̄m te admodū rogo. iis āt rebꝰ ſi ꝯgnoro te inter
dū delectari reliqs deinceps libros mittā etiā breui Nō poſſū pterea
non mirari. qd Nicodemi nri pmiſſa tādiu cunctēr Itaq rogo te vt a
micū moneas neſcire me in iocis ne an in ſeriis cū ſuis illis pmiſſis po
nendus ſit Uale ex medio. Idibus Februariis

¶ Fran. phi. Bernardo iuſtiniano Sa. Leonardo filio
Officium amici petit in pn̄tia

Quanq intelligo vel ex primis tuis lrīs mea tibi oīa cordi eē pre
ſertim ea que mihi ꝛ honori vt ſcribis ꝛ cōmodis eē ducas. tn̄ non
deſinam abs te petere. vt ſi qn̄ id maxime feceris aut facturus ſis in pn̄
tia ita facias. vt oēs intelligāt tuā erga me beniuolentiā tātam eē. quā
q maxima vel dici poſſit vel cogitari. Nā qui in re tua mihi opa vſui
eē queat nō te pterit Quātū āt valeas ꝛ auctoritate ꝛ grā apud oēs nō
ſum neſcius Uale ex medio. vij. kalendas Martias

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedino Salutem
Hortatur amicū vt q pmiſerit ſibi pficiat

Que hinc abiēs curatuꝝ te recepiſti. ſi dabis opam vt efficies ſi ꝛ
non mediocris acceſſio ad meū in te amorē. q tn̄ ē tātus. vt auge-
re nullo pacto poſſe videatur. Expecto in dies atq magis lrās tuas
officij plenas et diligētie. q ſpes ne me fallat. vehemēter opto. Nam
quātū mea cauſa velis non ignoro Preterea nō te fugit qd debeṫ vi-
uis ſi mortuis pſtetur officiū nō eādē grām p ſe ferre. Reliq tu vel me
reticente cognoſcas. Tu ſatis ſuperq efficies ſi qtum potris feceris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Nec enim conſilium ⁊ diligētia min⁹ laudi ducatur q̄ȝ euētus Orōez
illā noſtrā quā videre cupiebas ex donato actio conquerere Uale ex
mediolano .viij. kalendas Martias

¶ Fran. phi. Marcheſio variſino Salutem

Petit ab amico vt hortetur filium ad v̄tutem

CUm tue me oēs lrē ſp̄ delectarūt. tum he potiſſimum q̄s hodie
abs te accepi His em̄ me certiorē facis quanta cum oīm nō grauiſ
ſimorum ſenatorum modo ſed illuſtriſſimi etiā iſti⁹ p̄ncipis beniuolē
tia ⁊ laude Marius filius et dictauerit publice in ſenatu ⁊ duxerit
Que quidē res ⁊ ſi ob alias p̄multas rōnes mihi p̄grata eſt, ob eam tū
admodū iucūda. q̄d in eius ciuitatis portu anchoras ē iacturus q̄ et
vētoȝ oīm vacat turbine. et optatiſſima quiete quadā trāquillitateqȝ
abūdat Jtaqȝ meo nomine filiū hortare vt nullis neqȝ vigilijs neqȝ
laboribus p̄cat. quo expectationē iſtam quā de ſe tam multam taȝ p̄
claram apud florentiſſimū eundemqȝ ſanctiſſimum Uenetorum ſe/
natum felici initio concitauit eam non ſolum in dies amplificaſſe. ve/
rumetiam ſuperaſſe exiſtimetur Nihil eſt ei ad ſummam laudem vtili
tatemqȝ defuturum. ſi ſtudium atqȝ diligentiam ingenio ſimul doc
trineqȝ addiderit Quod de xenophonte filio ſcripſiſti non improbo fa
cilitatis modo conſtantieqȝ meminerit Uale anime dimidium mee
ex mediolano. quinto nonas Martias

¶ Fran. phi. Bernardo Pontano Salutem

Facit amico poteſtatem ſui ne ingratus ſit

ET officiū tuū in Mariū ⁊ Xenophonta filios ⁊ ſingularem beni/
uolentiam erga me facio equidē plurimi tibiqȝ habeo grās q̄d cū
nihil ipſe de te meruerim. tāta in me ac meos ⁊ humanitate ſis vſus.
Jtaqȝ ſi q̄d in me eē aīaduerteris. q̄d tibi vel vſui eē poſſit vel volupta
ti. ita id eē in tua p̄tāte poſitum exiſtima. vt mea maxime tua ſunt Nā
eo ingenio ſum ijs moribus inſtitutus. vt nihil ſit. q̄d mallim ⁊ gratiſſi
mum haberi me et a nemine. beneficio ſup̄atum iri Quare vti me po
tes omnibus in rebus p̄ arbitrio tuo Uale cum Petro noſtro ac reli/
quis tuis oībus ex mediolano quarto Jdus Martias

¶ Fran. phi. Lodowico Cardinali aq̄lienſi Salutem.

Auxilium ſibi impendi petit

QUam mihi vehementer tua non ſolū op̄a ſed ope etiā atqȝ auxi
lio opus ſit pater humaniſſime cū ex alijs ſup̄ioribus lrīs potuiſti
dilucide animaduertere. tum ex ijs maxiē quas ad octauū kalendas
Martias ad te dedi Nunc aūt q̄d ſcribā noui aliud nihil habeo niſi
vt intelligas tanto me deſiderio expectare lrās tuas vt maiore aliud ni
hil Omnis profecto ſpes mea in te vno poſita ac locata eſt Et quātū
vales ſcio et q̄ȝ me diligas non ignoro Jtaqȝ te etiam atqȝ etiam ro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

go.oro.obſecro vt quod abs te petij tum ſumope q̄ celerius fieri pōte rit effectum reddas Hoc erit mihi vehemēter gratū. Nec tu officium in me tuum vnq̄ accuſabis. Uale ex mediolano tercio kalendas Apriles

¶ Fran.phi. Xenophonti filio ſalutem

Laudat filij peregrinationem

Feciſti me,p̄rimis tuis lrīs certiorem de nauigatiōe tua ad Rhaguſinos id qd̄ etiā poſteaq̄ ſoluiſti e venetijs Marius mihi ſignificauit Ego āt ſi maluerā,p paterno affectu in Italia eē te.tamen cum norim et nobilitatē ꝛ ſplendorē reipublice Rhaguſine equo animo fero abſentiā tuā p̄ſertim cū idcirco Ulyſſen Homerus prudētie laudarit qd̄ ꝛ vrbes et mōtes multorū hoīm cognitas illi memit Sic eniz in Ulyſſe p̄ncipio ait Callentē dic muſa viz q̄ menia ſacre. Diruta poſt troie multumq̄ diuq̄ perrās Et mentis hominū multoꝝ nouit ꝛ vrbes Atq̄ ibi ſane cuiq̄ patria eſt.vbi bene eſt.nulluſq̄ loci termi⁹ vbi ſapiens circūſcribitur Itaq̄ non abſurde Socrates cū interrogaretur cuias eēt.ſe nō Athenienſem ſed mundanū eē rn̄dit Tuum igitur fuit id p̄ſtare atq̄ efficere ne fruſtra iſtuc,p̄fectus videare.qd̄ ſi ſtudio diligentiaq̄ curaueris.cū afferes mihi voluptatē non mediocrem tuum laudi tue atq̄ emolumēto plīmū cōſules Reliquum ē.vt me facias q̄ primū certiorem.q̄ te locus iſte celūq̄ delectat Eſt em̄ tibi bone valitudinis ratio haud negligēda Nos hic oēs in hāc diē bn̄ valem⁹. Si qd iſtic habetur de turcis cura vt ſciā.maximos in Italia belloꝝ mot⁹ paratū iri animaduerte Uale ex Mediolano.x.ka.Apriles

¶ Fran.phi. Bernardo iuſtiniano Salutem

Beniuolū facit amicū ad hoſpitalitatē ſuis exhibēdā

Xenophon filius ad Rhaguſinos,p̄fectus eſt Scpſit ſe,p̄pediem inde ad me miſſuꝝ ſeruas duas.petijtq̄z ſe facerē certiorem apd̄ quē eas Venetijs diuertere curaret Cui rn̄di neminē eē iſtic.q̄ cū maior mihi aut antiq̄or familiaritas hoſpitiūq̄z ſit q̄ tecū vno Itaq̄z fue ille diuerterēt apud te Quod cū fiet ꝛ tu mihi rem ſignificabis mittā qui et ſeruas ad me p̄ducat et quod pecunie opus fuerit ſoluat Uale ex mediolano.x.kalen.Apriles

¶ Fran.phi. Joanni petro entychio Salutem

Narari poſtulat ꝛ q̄ ad iter faciēdum op⁹ erūt

Marius filius id qd̄ audiſſē te puto eſt his dieb a florentiſſimo venatoꝝ ſenatu honorifice cōductus ad docēdum Venetijs oratoriam ac philoſophiam Id autē eo pluris faciūdū exiſtimo qd̄ ātea nemini vnq̄ attigit Is in p̄ntia hucē vēturus.vt vxorem ꝛ filios reliquāq̄ familiam Venetias ſecum transferat feciet aut veniens iſtac iter Eſtq̄z ei neceſſe iſtic conducere ad Mediolanum vſque et mulum

mulũ cum mulione et equos duos Quos vtãtea diligenter pares ve lim ne cũ istuc nauim appulerit diutius ſit in mora Maximum mittã tibi ad paucos vſq; dies Ua. ex Mediolano .vi. ka. Aprles

¶ Fran. phi. Blaſio Gyllino abbati Salutem
Arguit quendã officij neglecti aut ſpreti

Angelus actiolus nobilis florẽtinus ⁊ ideſplendidiſſim⁹ eq̃s auratus mecũ nudiuſtercius queſtus ẽ. ꝙ orõnes meas q̃s apud te ea lege demiſerat. vt eas mihi q̃ꝑprimū redderes nõ mõ nõ reddidiſti. ſed a ſe q̃ ſepiſſime hortatus. vt officio fũgaris id non mõ non facis. ſed ridiculo ducis eius oẽz adhortationẽ Itaq; ſuz miratus qd̃ et vir religioſus ⁊ abbas tot iã annos diſtuleris ea dño reſtituere. q̃ bona fide poſſidere nõ potes Uale Mediolani ex edibus noſtris ſexto kalendas Aprles

¶ Fran. phi. Bernardo iuſtiniano Sa. Leonardo filio
Gratias agit mirifice

Et ſi mihi dubiũ nunq; fuit meos oĩs tibi eẽ chariſſimos. tũ/ cuz primis diebus ex Mario filio corã didiciſſem quãto cum ſtudio ⁊ charitate eius oĩbus cõmodis honoribuſq; ſp adfueris vix dici queat q̃ me tua opa delectarit Nã cum video eam amiciciam q̃ mihi ꝑmuz cũ prẽ tuo ſapiẽtiſſimo atq; ſummo viro maxima fuit. deinde tecũ tanta eſt vt nihil ad cumulum queat accedere trãſfodi etiã tãq; hereditario quodã iure in poſteros noſtros. non mediocre mihi atq; meis omnibus patrimoniũ adeptus videor. Itaq; non poſſum mihi nõ letari plurimũ qd̃ optatis meis ita reſpondeas vt tibi gratulãdũ exiſtimem ꝙ ita humanus es ita benignus. ita patris tui ſimillimns Ego autez qd̃ ad me attinet ſi ceteris in rebus a te ſupabor. amãdi tamen officio nunq̃ ꝑfecto ſim ſupandus Reliquũ eſt. vt q̃ ꝓ filio Mario fundamẽta optima vel tua diligentia iacta ſunt. ea omni robore ſtabilienda cures hac vna re mihi gratius facere nihil poſſis Uale ex Mediolano kalendis Maijs

¶ fran. phi. Jacobo lucenſi aplĩco ſecretario Salutem
Reſponſum petit

Ad eas lr̃as quas idibus Martijs tibi reddendas ad Othonem caretum dederã. qd̃ nihil in hanc diẽ reſponderis miror Nã z cũ ignoro vtx tue volũtati morem geſſerim ea in re. quã ex me ſcire cupiebas tũ vehemẽter expecto ex te intelligere q̃ ſit põtificis Nĳſnis de officio nr̃o Itaq; rogo te vt me ꝑmũ his de rebus facias certiorẽ Uale ex mediolano. iiij. Idus Maias

¶ Fran. phi. Jacobo Antonio marcello Salutem
Amicicia quõ orta ſit inter ſe ⁊ alium quẽdã narrat

INſitam eſſe natura animis hominum vim quandã ſimilitudinis

diſſimilitudiniſq; cū ad ceteros motus.tum ad amorem ad odium q̄
philoſophi voluerunt nihil a veritate cenſiſſe alienū mihi videri ſolēt
et id quidē non in hoibus ſolum ſed in reliquis quoq; animantibus
late patere Quod vt de alijs animalibus breuitatis cā p̄teream quot
tidie vſu venit.vt ij qui ſe nunq̄ viderint.neq; aliud quicq̄ commer/
cij conſuetudiniſq; inuicem habuerint.ſe tamen quodā nature ſuaſu
diligant et alteri de alteris bene audire perlibenter velint.Accepi ex
multorū ſermone me tibi eſſe chariſſimum quodq; honorifice de me lo
queris ſentiſq; peramice Quod certe fuit eo mihi iucundius.quoniā
mea de re opinio haud quaquam me fefellerit Cum enim vna oīū vo
ce didiciſſe,magnum te eſſe virum eundemq; p̄humanum et illorū ap
prime ſtudioſum q̄ bonis artibus deditī immortalitatem maxime et
ipſi ſequerentur et alijs pararent.illico ſum accenſus in amorem tui.
neq; dignum exiſtimaui quem propter innumerabilis tuas egregiaſ
q; virtutes.q̄tum ipſe cura potero diligentiaq; preſtare.faciā immor
talem apud oēm poſteritatē Tuū igitur fuerit non aſpnari officium
meum.quādoquidē ipſe omnia cupio gratificari tibi Uale ex Medi
olano pridie Jdus Maias

¶ Fran.phi. Joanni barbato Salutem

Minatur cuidā niſi libros reddat

QUantū videre videor ridiculo tibi ſum. Nam meos carminum
libros totiēs repetitos reſtituere mihi negligis. At ego mihi ido
dari longius certe non patiar Turpiſſimū enī eſt franciſcū philelfum
imberbem duci a Joanni barbato Jtaq; aut rem mihi meam reſtitue
q̄primū.aut vbi ita malis tibi litē apud p̄cipē paratā eē intellige Nā
qui alios ridere nunq; cōſueui.rideri abs te nolo Uale Mediolani.
ex edibus meis.viij.kalen. Auguſtas

¶ Fran.phi. Xenophonti filio Salutem

Crebriores lrās filij petit

FEci te ad terciū nonas Julias p lrās certiorē me nihil lrārum tua
rum accepiſſe poſteaq; ex Uenetijs ſolueras.preter eas quas ad
terciū kale. Apriles Troili ſcribe ad me dederas cū interea tpis ſcdō
et nūc terciū tibi ſcripſerā Qd̄ eo etiā magis miror qd̄ Mariꝰ mihi ſig
nificauit ſibi redditas eē abs te lrās quibus cū nulle prorſus iſſent ad
me. Ego āt et ſi auguror vt res habet opeprecium tñ duxi te cōmone
facere.ſi qñ ad me ſcribis vt cures tua omnia ſcripta redditum iri. Ue
netijs aut viro patricio Bernardo iuſtiniano Leonardi filio aut du/
cali oratori Antonio guidoni bono Nam Marcheſius rediit Medi
olanum Tu ſi quid velis ſignificato. Nos hic omnes valemus recte.
Uale ex Mediolano.nonis Auguſtis

¶ Fran.phi. Mario filio Salutem

Arguit filium q̄ patrem accuſat

QUod expoſtulas meas lr̄as minus ſepe ire ad te partim ipſe tu p̄tim occupatōes mee ſunt in cauſa Quod ſi tuā ip̄am cām̄ ſuſtuleris ego quoq̄ meas oīs occupatōes amouebo Noli iuuenis cum ſene de prudētia cōtendere. neq̄ cum prē filius Noli x̄ſutiā calliditati an̄ponere Rōe vterer ꝯſilio Jd ſi feceris nūq̄ me incuſabis. nec vlla ī re deſiderabis paternū officiū Qđ Marieta meliuſcule valz gaudeo Ceſarē meū bn̄ in lr̄is p̄ficere plurimū letor velim cetera vel que ad teipſuz vel ad reliquā familiā attinēt diligēter cures Ad xenophōtā rn̄di Tu qđ ab hugulo tū reſpicit. ne diuti⁹ neglige Bernardū pōtanū noſtruz bene valere opto Uale ex Mediolano .x. kalē. Septēbres

¶ fran. phi. Xenophonti filio Salutem

Monet filiū ſuū vt ⁊ ſepius ⁊ aptius ſcribat

MAlo te negocioſum eē q̄ ocioſum mō negocia tibi tua aut dignitatiſ ſint. aut ꝯmodo qđ ſine dignitate incōmodū eē puto Nā per lr̄as q̄s mō ad .vi. kal. Auguſtas dediſti ad me adeo oñdis te occupatum. vt nullū tibi tp̄s relictū videat ſcribēdi ad prēm Qđ dēs accipio Et facis tu fortaſſis ex officio Ego āt auguror neſcio quid in hanc diē accepi ſcōm abs te lr̄as. poſteaq̄ Rhaguſum es p̄fectus Si te negligē tiorē aut min⁹ cautū animaduertero. tu quoq̄ tardioris videbis epiſtolas meas Sc̄pſiſti oīa iſtic ardere Jd dici puto ob imminēs a turcis periculū Uellē ſcripſiſſes et latius ⁊ apertius ne mihi Sibylla interp̄te opus eēt Quod amicus iſte tuus cupit videre aliq̄d ex nr̄is ſcriptis dabo op̄am vt tibi mos gerat Nos hic valemus oēs. Cura etiaz tu vt valeas et hoībus deoq̄ ſis chariſſimus Uale ex Mediolano .x. kalēdas Septembres.

¶ fran. phi. Laurētio piſaurēſi Parmēſiū p̄fecto Salu:

Religioſi amico commendātur

ETſi ignarus certe nō erā vel ſine vlla commēdatōe mea nihil eſſe apud te antiquius iuſticie pietatiſq̄ officio tamē vt intelligeres q̄ mihi rem gratā factur⁹ eſſes. ſi negociū religioſoꝝ fratꝝ ſctē Marie ſeruoꝝ. q̄ appellantur ita curaueris. vt iſti oēs intelligant meam de ſe commendatōem fuiſſe ſingularē. libuit abs te petere. ac etiam ſi opus fuerit contendere ne patiaris eē fruſtra itum ad me. Nemo eſt enim q̄ amiciciam noſtram ignoret Quam vt huiuſmodi quoq̄ munere clariorem omnibus facias rogo Noſti pudorem meum Nunq̄ auſim tantopere a te aliquid petere quod ab honeſta re abhorrere videatur Uale cum tuis omnibus Ex Mediolano ſeptimo kalendas Septembres

¶ fran. phi. Joāni alcyſio Guido bono Salutem

Operam a ſe petitam reijcit in alterum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Euere nõnulli Ueneti qui a me per lr̃as meas carminũ libros ex
ſcribendos petierũt Quibus ego ſigillatim geſſiſſem ꝗ̃ primum
morẽ ſi tot mihi eius op̲is fuiſſent exempla Sed cum nullum mihi om
nino relictũ ſit p̃ter id vnũ quod initio ſcripſerã exiſtimaui hoc pacto
ſatis ab me iri omnibus factum ſi tibi huiuſmodi prouinciam ꝑ nr̃a
beniuolẽtia delegarẽ Itaqꝫ dedi ad te eũ ipſum carminũ codicem ma
nus mee vt vides feſtina exaratũ arundine Cui⁹ tu ita ꝑ tua prudẽtia
feceris oĩbus copiã vt intra ſextum menſem codex ad dominũ redeat.
Uale et prẽm tuum grauiſſimum virꝫ v̲bis meis ſaluere plurimũ iu/
be Uale ex Mediolano Idibus ſeptembribus

¶ Fran. phi. Hieronymo caſtello phõ ac medico Sa.

Operam amici petit

Qui tibi reddidit meas lr̃as qua in re tua ſit opus op̲a corã v̲bis
meis exponet Scio quãti me facis ⁊ ꝗ̃ tibi charus ſum Itaqꝫ nõ
eſſe opus intelligo. vt te aut rogẽ hoĩem amiciſſimũ aut horter virum
diligentiſſimum et optimum. Quod ſi dederis operã. ne fruſtra in te
ſpem precipuam collocarim. immortali me afficies beneficio Uale ex
mediolano quarto Idus Martias

¶ Fran. phi. Lodowico caſſelle Salutē

Beneficiũ beneficio accumulari orat

Singularẽ tuã erga me beniuolentiã multis tuis ꝑmagni ſcꝫ of
ficijs ſum exp̲tus Meus ãt in te aĩmus qualis ſit. qualiſqꝫ ſemp̲
fuerit ea tibi ẽẽ debet certiſſima ꝯiectura quod eſde me ſepe meritus
ꝗ̃ optime Quo fit. vt oĩbus meis in rebus non ſecus te vtendum exiſti
mem quam ⁊ amiciſſimo ⁊ optimo viro Itaqꝫ tuũ eſt vt bñficium bene
ficio cumules tibiqꝫ ꝑſuadeas eum mihi animum ẽẽ vt ſi minus refer
re habere tñ grãm nõ minus poſſim ꝗ̃ velim. nec mĩorem agã ꝗ̃ debe
am Uale ex Mediolano. iiij. Idus Martias

¶ Fran. phi. Catoni ſacco iureconſulto et
oratori Salutẽ plurimã dicit.

Queſtiones quedã a Philelfo petuntur

Uideo te eſſe admodũ ocioſum. vtpote q̃ a legũ ac iuris ciuilis ſtu/
dio tãtiſp̲ venia exorata. donec cõſtitute vacatões p̃terierit te ob
lectandi grã. vt es hõ voluptari⁹ ijs queſtionibus obtuleris. que et iu
cunde ſunt ⁊ hoĩe vrbano mĩme indigne At ego nequaqꝫ responde/
bo tibi. ut Ariſtoteles aut Plato. ſed vt Philelfus. Si quid vero acu
tius volueris. tuã iſtã Academiã cõſules Sequar aũt ordinem propoſi
tarum a te queſtionũ Et p̃mum tu quidẽ petis. q̃d cauſe ẽẽ putem q̃d
hebrei oẽs natura fetẽt Utrꝫ hebrei oẽs (vt tu ais) feteãt. an id minus
nihil cõp̲ertũ habeo Sed q̃d in cauſa ẽẽ queat. vt nonnulli malũ odo/
rem ⁊ pleriqꝫ bonũ de ſe p̃beant. poteſt vtrũqꝫ in alijs natura in alijs

more occidere Nam qui cibo ſunt aut potu inferiores. ij male conco/
quant neceſſe eſt Ex cõcoctõe aũt mala. aut morbi manat. alij atqȝ alij
aut ꝑ ſudorem ea reſoluit Aſt iſtiuſmodi ſudor quẽ feculẽta emiſerit
cõcoctio. neceſſario odorẽ hȝ cõcoctioni ſimillimũ Ex illiuſmodi autem
humore ſiue is intrinſecus per cutẽ emiſerit. ſeu in ſupficie ſit mẽbro
rum triſtis ſane odor exhalatur. Nec in hebreis id offenſionis magis
accidit q̃ȝ in oĩbus q̃ viuũt incõtinẽter. ſiue cibi ac potus incontinentia
ſiue etiã aliter ſed fortaſſe eo magis in hebreoꝝ gñe id vſu venit q̊ ple
riqȝ oẽs menſarij ſunt feneratoriã exercẽtes. ⁊ ita nullis exercitari labo
ribus Quo fit vt nimio ocio quieteqȝ marceſcẽtes tetrũ de ſe odorem
emittãt ſit neceſſe Cõtra ãt qui ſobrie tẽperatãqȝ vitã agũt. ſeqȝ pſarũ
more aſſidue exercẽt. aut equitãdo. aut ambulãdo. aut aliter ingenue
Hi certe non mõ non male olent. ſed bene potius Aut ſũt ſane q̃ naſa
delectãt odore ſuo. vt de Alexãdro macedonũ rege legit̃. cuius etiam
veſtimẽta q̃ ei⁹ corp⁹ cõtigiſſent. gratũ odorẽ exhalarãt Id ṽo ob aliam
nullam fiebat rõnem q̃ȝ ob maximũ calorẽ corpalis illi⁹ tpamẽti Qua
re nõ eſt mirãdũ ſi quãdo Alexãder in irã adeo exardeſceret. at eos eti
am quos habebat chariſſimos interimeret. Quod tum maxime acci
debat. cũ ad nature feruorẽ vini eſt⁹ in potu accederet. Nã ex nõ adul
terato nature calore tñ alia bona ⁊ vtilia pmulta. tum ſuauiſſim⁹ odor
gignitur Que quidẽ res vel ea rõe pbari pt q̊ et caſie ⁊ cinnama ⁊ thus
et cetera huiuſmodi odorifera pigmẽtoꝝ gña non niſi in arabia et cali
diſſimis regionibus oriũt Qd̄ ſi ij q̃ ſunt calido corporis tempamento
natura bñ olẽt ij nccãrio olẽt male q̃ frigido ſunt et hũido. vt de pitui
ticis licet intueri. Quo in gñe populi ſeptẽtrionales fere ſunt omnes
qui ad frigiditatẽ ⁊ humorẽ tpamẽti vbi vite quoqȝ ac victus cõtinen
tiã adiunxerit oĩa ſint nauſea tetriores Qd̄ aũt petis ſcd̄o loco q̃ rõne
fieri cenſeã. vt autũnali tpe appetẽtiores veſcẽdi ſimus. quã alijs ãni
tpibus. ad id quoqȝ q̃d ſentiã non abigã tibi oſtẽdere Sunt qui arbi/
trentur id accidere copia atqȝ varietate illoꝝ fructuũ q̃ ꝑ id tẽporis ex
arboribꝫ manãt. vt ſunt mala pyra caſtanea molluſce. ficus. vue. ſorbu/
la. muſpula ceteraqȝ huiuſmõi ꝑpe innũerabilia pomorũ nucum atqȝ
baccarũ gña Nãqȝ iſtiuſmõi eſculẽtoꝝ illecebris guſtus delectatus vt
ſtomachũ veluti ad ea admittenda inuitat. ita ad concoquẽdum red
dit ardentiorẽ q̃bꝫ etiã humectat⁹ vẽter⁹ qd̄ ſuſceperit ⁊ facilius deijcit
et celerius Vñ ſtomachus onere vacuus aſſiduus appetit impleri.
Eam ṽo rõnem nituntur cõfirmare ex egrotantium conſuetudine q̃
per hmõi fructũ eſum recuperant veſcendi appetitum At huiuſmodi
mihi cauſe autũnalis edacitatis mĩme probantur Pyrorum enim et
ficuũ ⁊ vuarum ſimiliumqȝ fructuũ eſculenta ⁊ humectant ſtomachũ
et frigidiorẽ efficiunt Id autem vt concoctioni detrimentoſum eſt. ita

etiam comedendi appetitum aufert Itaqꝫ alia mihi commodioꝛ ac
curꝛit ꝛ pꝛobabilioꝛ ratio Autũnũ eſtas anteceſſit At ꝑ eſtateꝫ intimꝰ
ille caloꝛ noſter ꝛ ꝓpius quo naturaliter alimur diſpergitur.fitqꝫ imbe
cillioꝛ ac rarioꝛ Idem in autumnum cogitur rurſus receptuſqꝫ penitꝰ
intra coꝛpus pꝛopter eius denſitatem atqꝫ refrigerationem exterioꝛeꝫ
vim ſuam roburqꝫ reaſſumit Preterea cum per eſtatem magis vtiũr
potu ac cibis item humidioꝛibus ob caloꝛis magnitudinem natura in
autumnali tempoꝛe mutationis cupida contrarium querit Itaqꝫ nos
maioꝛe afficit fame.ſiccũqꝫ alimẽtu ꝫ coꝛpoꝛis reddit tꝑamento Quid
ꝟo in cauſa rear eē vt cygni in aīa efflanda ꝛ ſonioꝛus canant ꝛ dulcꝰ
dicam audacter quod ſentio Neqꝫ me hoc loco deterrebit ab animi
iudicio Platonis auctoꝛitas apud quem diſputat Socrates Cygnos
idcirco in moꝛte ſonantius canere ac melius quoniam tum maxime ꝓ
uideant immoꝛtalitatem animoꝛum At ipſe id puto natura fieri. que
ſtudioſa conſeruande ſui vitalis oīs ſpiritus ꝑ coꝛpus diſperſos cōtra/
hit ad coꝛ tanq̃ꝫ ad arcem vitalis p̄ſidij ac roboris Sed vbi natura fru
ſtra diu multumqꝫ luctata neceſſitati parere tandem cogitur.ſpiritus
illi deſerta coꝛdis ſtatione.emergẽtes impetu quodaꝫ intrinſecꝰ ꝑ anu
laris illos longiſſimi colli ambitus ad os ipſum.ſonũ quendā plenioꝛē
efficiunt muſici cantus ſimillimum Ad poſtremũ aũt queſitum ē a te
q̄d remedij afferri queat.quo minus quis ebꝛietate ſuperetur vt in li
berioꝛe conuiuio.quod greci ſympoſion nominant Et ad iſtud quoqꝫ
facilis eſt reſponſio Druſus germanicus Tiberij ceſaris frater vt erat
vir et liberalis et gratioſus iſtiuſmodi tuo conuiuij genere delectari ſo
litus traditur Conuiuis autē reliquis ebꝛietate coꝛreptis ſolus medi
cus vino ſuperioꝛ eſt inuentus cum is tamen longe magis q̃ꝫ aliꝰ q̄ſqꝫ
ſeſe potu obꝛueret Sed poſteaq̃ꝫ eſt animaduerſum conſueſſe medicũ
antea q̃ꝫ bibere inciperet veſci ſemper quinqꝫ aut ſex amaris amygdal.
vbi id facere eſt a Druſo pꝛohibitus mox poſtꝑũ etiam potum ebꝛi
etati conceſſit Potes igitur etiā quandocunqꝫ vel germanos vl' bur
gundiones tuos.qui et ipſi quoqꝫ ex germania olim pꝛofecti in gallia
conſederunt.iſtiuſmodi cōuiuio acceperis.ſolus videri ſobꝛius ſi volue
ris ꝑ huiuſmodi amaroꝛum eſum amigdaloꝛum vino iter pꝛohibere
in venas Quod ſi huiuſcerei queſieris rationem ea mihi videtur eē q̄
vis amaritudinis naturaliter deſiccat atqꝫ conſumit humiditates
Itaqꝫ ex omnibus liquoꝛibus amarus maxime guſtum offendit (vt
ait Plato) vtpote qui lingue venulas que et molles ſunt et rarioꝛes cō
tendit humiditatibus ex ariditate reſolutis Uidemus etiam hulce/
ra amaris medicamentis extenuari ac purgari Sed phiſicis relinqua
mus et medicis. Uale ex Mediolano nonis apꝛilibus. Milleſimo
cccc.xli.

¶ Angeli politiani quedam familiares Epiſtole ad quoſdā viros illuſtres Incipiunt

¶ Angelus Politianus Ceſari Carmēto ſuo Salutem

CONtemni te putas q nō reſcribo Contēnerē ſi reſciberez Quos enim contemno. reſpondere his audeo. vel occupatus tibi nec ociosus Uale

Angelus politianus Jacobo modeſto ſuo Salutem

DOles q̄d nō reſcribā. dolere deſine iam reſcribo Uale

¶ Angelus Politianus Cuidam Salutem.

NOn preſtas q̄ pollicitus Conqueror. ſi oblitus. magis etiam ſi non oblitus Oblitum fuiſſe vix amici eſt Non preſtare cum recorderis prorſus inimici Uale

¶ Angelus Politianus Pico mirandule Salutem

QUe vellem corrigeres, tu laudas Hoc vero facile facis, quod ſemꝑ facis Uale

¶ Angelus Politianus Amico Salutem

IRaſceris, q iſte me Simius carpit Non ideo me carpit. vt carpat Sed vt ſibi victum q̄rat homo famelicus apud quoſdā q̄ multum gaudent aſſentatoribus, plus tamen detractatoribus Uale

¶ Angelus Politianus Amico Salutem

SI te ob diuitias amare cepiſſem deſiſſem tibi nunc eē amicus cū tu deſiſti eē diues. verū ſi nūc deſiſſem. ne tū q̄d eſt cū tu fuiſti diues. fuiſſem tibi amic⁹ ſz adulator q eē q̄ pt. is eē liber nō pōt Uale

¶ Angelus Politianus Amicis Salutem

MUlti ſimul epiſtolas poſcitis Multis ecce mitto. ſed vnicam Cōuenit vnica multis. quos vnice diligo, que tamen erit, vt multe quando multi legetis Ualete

¶ Angelus Politianus Inuido

INuides oībꝫ oia. p̄ter inuidiā Sed ꝛ hanc inuides tuo cōpari. qui magis inuidus etiam q̄ȝ tu. ſic inuidiā tibi nō inuidet quam tu illi tm̄ inuides Ita rurſus ille minus inuidus Qui ſitis non dicam. ne miſeriores faciā q̄ȝ nunc eſtis Nam ſi nomen vrm̄ proferrem. nomē q̄ȝ ipſum vob inuideretis, nec vterqȝ vtriqȝ mō ſȝ ꝛ vterqȝ ſibi Uale

¶ Angelus Politianus Maledico

MAledicenti nō maledico. ne maledicere mihi tu forſitan. hoc ē ne laudare me deſinas Quis em̄ laudatur varius. q̄ȝ cui maledicit a malo viro Te vero appellare malū virū. tm̄ a maledicto abeſt vt nihil dici poſſit melius

¶ Angelus Politianus Laurētio medico Salutem

CYgno Poeta ſimilis· vterqȝ candidus, vterqȝ canorus vterqȝ flu

uios amans.vterqꝫ Phebo gratus Sed negatur canere cygnus niſi cũ zephirus ſpirat Quid igitur mirum ſi taceo tamdiu tuus poeta cum tu tam diu non ſpires meus zephirus Uale

¶ Angelus Politianus Pico Mirandule Salutem

UIncebar abs te p̃ns doctrina.vincebar ingenio.ſed vinci tamen letabar atqꝫ adeo letor.qm̃ te diligo.q̃n ob hoc ip̃m diligo.ꝙ his uincor At nũc et humanitate me vincis Hoc eq̃dem ferre neq̃o qm̃ turpe ſed iam fero Nihil em̃ turpe mihi.qd̃ honeſtum tibi Uale

¶ Angelus Politianus Amico Salutem

DOles ꝙ amicus in diſputatione te vicerim.dolere nõ debes Nam ſi ſunt amicorum cõmunia om̃ia.nõ magis.q̃ꝫ tu victor ego Nec vinus q̃ꝫ tu victus Sed hoc tu fortaſſe doles.ꝙ hac amicoꝝ lege nec ego plane ſum victor qui te vici Uale

¶ Angelus Politianus Amico Salutem

REp̃hendebã tacitus.ꝙ te diutius oblectares in agro Cum mihi redditus ab te calathus floribꝫ plenus ꝛ quidẽ roſidis adhuc mul ti coloribus ac ſuaue olentibꝫ Inuidere fateor tibi agꝝ volebam.qui flores tam pulcros educaret Sed vt ep̃l'am tuã deinde legi floribꝰ alijs multa pulchrioribus cumulatã.q̃ꝫ calathus fuerat.inuidere potius a gro cepi q̃d de tuis (vt mihi videtur) ep̃l'is floruiſſet Uale.

¶ Angelus Politianus Amico Salutem

DOlui vehemẽter.letatus ſum vehementer.ꝙ egrotaſti quod ꝛ cõ ualuiſti Uale

¶ Angelus Politianus Cuidam Salutem d̃t

MItto lilia.non vt gratũ faciam tibi.quã q̃ꝫ tibi quoqꝫ.ſed vt ipſis lilijs hoc eſt ne marceſcãt Uale ferrarie Idibus Auguſtis Anno a natali chriſtiano.M.CCCC.xciiij.

¶ Finiunt Epiſtole breuiores elegantioresq̃ꝫ Frã ciſci Philelfi cũ quibuſdã Angeli Politiani epiſto lis Impreſſe Dauentrie per me Theodoricum de Borne Anno dñi.M.CCCCC.xi

Kalend.Martij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
233 F 38